

Sisimpääsi kätketyn aarten löytäminen

Edward Kurath

Sisimpääsi kätketyn aarteiden löytäminen

*Sisäisen parantumisen kautta
Kristuksen täyteyteen*

*En edes ymmärrä, mitä teen: en tee sitä, mitä tahdon, vaan sitä,
mitä vihaan. (Room. 7:15)*

Edward Kurath,
Master of Arts, Licenced Professional Counselor,
Licenced Marriager Family Therapist

Sisimpääsi kätketyn aarteen löytäminen

Sisäisen parantumisen kautta Kristuksen täyteyteen

Korjattu toinen painos

Toukokuussa 2010

Englanninkielisestä alkuteoksesta suomentanut Sinikka Dunderfelt

Suomenkielisen sisällön tarkastanut ja kielen viimeistellyt FT Maija Saxelin, MMM Leena Junnila ja

FM Tuuli Linteri, taiton tehnyt Maija Saxelin

© Tekijänoikeudet, Edward Kurath, kaikki oikeudet pidätetään.

Suomenkielisen teoksen kustannusoikeus, Suomen Elijah ry, Helsinki

Sisältö

ESIPUHE	
<i>Kärsimys</i>	5
1. ONGELMA	
<i>Et pysty tekemään sitä, mitä Jumala haluaa!</i>	9
2. MIKSI OLEMME JUMISSA?	
<i>Jumalan lakien toiminta</i>	12
3. JUMALA TIETÄÄ KAIKEN TAISTELUISTASI	
<i>Jumalan suunnitelma sinua varten</i>	22
4. ONGELMIEN AIHEUTTAJA	
<i>Tuomitseminen</i>	29
5. PARANNUSKEINO	
<i>Anteeksiantaminen</i>	33
6. TÄMÄ TEKEE TILANTEEN VAIKEAMMAKSI	
<i>Sisäiset valat</i>	39
7. ”ETTÄ MENESTYISIT”	
<i>Vanhempien kunnioittaminen</i>	44
8. KÄTKETTY AARRE	
<i>Sinussa on kaksi aluetta</i>	53
9. YSTÄVIÄSI	
<i>Tunteet</i>	65
10. MIKÄ TODELLA SATUTTAA SINUA	
<i>A-tyyppin trauma</i>	71
11. EIKÖ SINUSSA OLE MITÄÄN HYVÄÄ?	
<i>Oletko Sinä paha?</i>	77
12. PAHA MEISSÄ	
<i>Liha ja synty</i>	81
13. KASVOISTA KASVOIHIN JEESUKSEN KANSSA	
<i>Tarvitset tämän kokemuksen</i>	84
14. UUSI JA ELÄVÄ TAPA	
<i>Kuinka voit kokea Jeesuksen läsnäoloa</i>	87
15. VÄÄRENNÖS	
<i>New Age</i>	95
16. VAPAUTTAMINEN	
<i>Ja sisäinen parantuminen</i>	99
17. SE ON MATKA	
<i>Uuden elämän eläminen - sisimmästäsi käsin</i>	101
18. VÄLTÄMÄTÖN OSATEKIJÄ	
<i>Itsensä rakastaminen</i>	107
19. SUURI KOKONAISUUS	
<i>Tiivistelmä</i>	110
LIITE A. LÄHEISRIIPPUVUUS	112
LIITE B. MIEHET JA NAISET KOMMUNIKOIVAT ERI TAVALLA.....	116
Lähdekirjallisuutta	119

Sisimpääsi kätkeyn aarteen löytäminen

ESIPUHE

Kärsimys

Elämässäni oli aika, jolloin tunsin suurta emotionaalista kipua. Mikään elämässäni ei sujunut hyvin. Avioliittoni oli hajoamassa. Näin joka yö kauheita painajaisunia ja pelkäsin nukkumaan menoa iltaisin, koska tiesin, mitä tapahtuisi. Minulla ei ollut aavistustakaan, mitä voisin siinä tilanteessa tehdä. Vaikka kuinka yritin selvittää elämäntilannettani, se tuntui vain pahenevan. Tunsin Jumalan hylänneen minut, koska uskoni ei näyttänyt antavan mitään vastauksia. Olin epätoivoissani tietämättä kenen puoleen voisin kääntyä. Huusin Jumalalta apua päivästä päivään.

Vastaus tuli

Jumala kuuli minua ihmeellisellä tavalla ja alkoi tuoda minulle vastauksia. Vastaukset tulivat erään kristityn psykiatrin välityksellä, joka alkoi kulkea vierelläni sisäisen parantumisen matkallani. Hänen sielunhoidollinen lähestymistapansa perustui John ja Paula Sandfordin kirjaan ”Transformation of the Inner Man”. Koin sellaisen sisäisen parantumisen ja vapautumisen, että tiesin Jumalan parantaneen sydämeni ihmeellisellä tavalla. Psykiatri ei saanut sitä aikaan eikä John tai Paula Sandford, vaan Jeesus itse teki parantavan työn. Jumala käytti näitä ihmisiä tuomaan oman parantavan huolenpitonsa minun ulottuvilleni. Jumala näki tuskani ja halusi vapauttaa minut siitä. Sen tähden Hän valmisti tien parantumistani varten.

Sanoman vieminen eteenpäin

Herran parantavan huolenpidon kohtaaminen 19 vuotta sitten on antanut elämälleni uuden suunnan. Aloittaessani toipumismatkani olin niin innoissani siitä, mitä Jumala oli tekemässä elämässäni, että halusin olla omalta osaltani välittämässä tätä paranemista muiden ihmisten elämään. Myin vakuutusalan yritykseni ja suoritin maisterin tutkinnon sielunhoidossa Denverin seminaarissa.

Viime vuosien aikana moni asiakkaani on kysynyt minulta, mistä he voisivat saada lisää tietoa tästä Jumalan parantavasta huolenpidosta ja kuinka he voisivat jatkaa toipumismatkaansa. Aikaisemmin minulla oli tapana antaa heille luettelo monista kirjoista, mutta se ei tuntunut kovin käytännölliseltä. Aloin vähitellen ymmärtää, että Jumalan huolenpidosta oppimani asiat eivät olleet kovin monimutkaisia, eikä ollut olemassa tietolähteitä, joissa ne olisi esitetty yksinkertaisella tavalla. Se oli alkusysäys tämän kirjan syntymiselle.

Kirjoittaessani tätä kirjaa Jumala on laajentanut työnäkyäni. Sen lisäksi, että kirja olisi pelkästään oheislukemisto asiakkaileni, näen tämän kirjan mahdollisuutena kertoa Jumalan parantavan huolenpidon ihmeellisestä todellisuudesta mahdollisimman monelle ihmiselle. On monia haavoittuneita kristittyjä, joiden tulee saada tietää, että parantuminen on mahdollista.

Ohjaajani

Viime vuosina Herra on alkanut avata Sanaansa ja paljastanut omia parannusmenetelmiään. Herra Jeesus valmisti meille parantumisen edellytykset (varustuksen) jo yli 2000 vuotta sitten, mutta seurakunta on kadottanut ymmärryksen siitä, miten Jeesuksen valmistama varustus otetaan käyttöön. Herra avasi ensin totuutensa joillekin sielunhoitajille, he opettivat löydöistään toisille, ja tällä tavalla minä sain kuulla niistä. Siksi vain pieni osa tämän kirjan sisällöstä on omaani ja olen suuressa ”velassa” niille, jotka ovat kulkeneet edelläni sisäisen parantumisen palvelustehtävässä.

Ennen muita John ja Paula Sandford johdattivat minut sisäiseen parantumiseen ja antoivat ensimmäiset avaimet. Heidän opetuksensa tulivat minulle todella tarpeeseen aikana, jolloin en tiennyt juuri mitään sisäisestä parantumisesta. Olen myös hyvin kiitollinen Denverin Baptistisen seminaarin professoreille, jotka opettivat minulle niin paljon Raamatusta ja sen tulkinnasta. Sielunhoitajakollegani Elijah Housessa opastivat minua monella tapaa. He antoivat malleja siihen, kuinka Jeesuksen parantava kosketus voidaan tuoda ihmisten elämään. He myös valmensivat minua, kun aloin tehdä tätä työtä itse.

Olen ”velassa” myös niille, joille minulla on ollut etuoikeus antaa sielunhoitoa. Heiltä olen oppinut todella paljon. He ovat avanneet minulle sydämensä kipeimmät salaisuudet ja antaneet minun olla läsnä, kun Jeesus on tehnyt ihmeitä heidän elämässään. Se on ollut erittäin suuri siunaus minulle.

Monet pitävät Rudolf Bultmannia yhtenä 1900- luvun tärkeimmistä teologeista. Hänen loistavista kirjoituksistaan olen löytänyt voimakkaan raamatullisen vahvistuksen monille sisäisen parantumisen perusasioille. Hänen opetustensa kautta olen ymmärtänyt, kuinka keskeistä sisäinen parantuminen on Jumalan Sanassa. Raamatussa sisäiseen parantumiseen viitataan sanalla pyhitys.

Muita avustajia

Haluan kiittää myös Ken ja Donna Giftiä, Ron ja Wisti Rosenthalia sekä Charlie ja Deborah Finckiä heidän tuestaan ja rohkaisustaan tämän projektin aikana. He käyttivät aikaansa tämän kirjan useiden eri versioiden arviointiin ja tekivät monia arvokkaita ehdotuksia. Heidän kärsivällisyytensä ja avoimuutensa oli minulle tärkeää, kun he rehellisesti kertoivat näkemyksensä teksteistäni. Marilyn Rowsome, lähetystyöntekijä Papua Uudesta Guineasta, joka on ollut siellä 25 vuotta, oli erityisesti avuksi toimituksellisten ehdotuksiansa kautta. Hän löysi tapoja yksinkertaistaa tekstiä niin, että se olisi helpommin ymmärrettävää niille, jotka puhuvat englantia vieraana kielenä. Sain myös paljon hyödyllisiä ehdotuksia monilta muilta ystäviltäni, ja haluan kiittää heitä kaikkia heidän panoksestaan.

Lopuksi haluan kiittää vaimoani Kayta, joka on siunannut työtäni ja ollut erittäin suurena tukena tässä projektissa. Hän on nähnyt tämän kirjan arvon alusta asti ja on pysynyt tukenani niinä lukuisina tunteina, jolloin olen omistautunut kirjoittamiselle. Hän on myös avustanut materiaalin tuottamisessa ammatinvalinnan ohjaajan työnsä kautta. Kay näkee tehtävänsä ammatinvalinnan ohjaajana olevan auttaa ihmisiä löytämään Jumalan luomat synnynnäiset lahjansa. Tämä ”jumalallinen muotoilu” on se Jumalan kuva, jonka Hän on luonut jokaiseen ihmiseen. Me olemme kaikki ainutlaatuisesti Jumalan suunnittelema, ja meissä jokaisessa on palanen Hänen kuvaansa. Jumala on sijoittanut tiettyjä lahjoja ja kykyjä jokaiseen meistä niin, että voimme toteuttaa Hänen ainutlaatuisen kutsumuksensa elämässämme. Ainoastaan silloin kun elämme sopusoinnussa tämän jumalallisen muotoilumme kanssa, voimme olla tyytyväisiä, onnellisia ja oikealla tavalla tehokkaita. Emme pysty tähän yksin. Yhdessä me muodostamme täyden Kristuksen ruumiin täällä maan päällä. Siksi on tärkeää, että jokainen meistä löytää ainutlaatuisen ”muotoilumme” (lahjamme), niin että voimme toteuttaa Jumalan kutsumuksen elämässämme.

Toivottavasti osa minun taivaallista ”muotoiluani” on tehdä synteesi siitä, mitä kristillinen sielunhoitotyö on minulle opettanut, ja esittää se lukijalle niin, että hänen elämänsä voi tulla siunatuksi.

Otsikon selitys

Otsikko ”Sisimpääsi kätketyn aarteen löytäminen” ja alaotsikko ”Sisäisen parantumisen kautta Kristuksen täyteyteen” heijastavat tämän kirjan sanomaa. Kuten tulet huomaamaan, sisäinen parantuminen haavoistasi on mahdollista, ja Jumala haluaa tämän tapahtuvan sinulle. Kuitenkin Jumala tahtoo antaa vielä enemmän. Sisäisen parantumisen jälkeenkin on elämää. Jumala ei ainoastaan halua parantaa sinua. Hän haluaa sinun pystyvän voitolliseen kristilliseen elämään jumalallisena luomuksenaan.

Opetus ja sen suhde parantumiseen

Opetus on välttämätön ensi askel sisäiseen parantumiseen. Sisäinen parantuminen on Jumalan tekemä ihme, ja se voi tapahtua ainoastaan siellä, missä on uskoa. *Usko syntyy kuulemisesta, mutta kuulemisen synnyttää Kristuksen sana.* (Room. 10:17) ”Niinpä usko on uusi mahdollisuus olemassaololle Jumalan edessä; se on luotu Jumalan pelastusteen kautta, pysyy voimassa kuuliaisuudessa...toisin sanoen, syntyy uusi ymmärrys itsestä.” (Bultmann) Ensin meidän tulee ymmärtää Jumalan totuus ja Hänen tiensä. Tämän seurauksena usko kasvaa. Lopuksi, sitten kun ymmärrämme, kuinka voimme omaksua sen varustuksen, jonka Hän on varannut meille, voimme rukoilla ja parantua.

Valitettavasti kulttuurimme on vaikuttanut seurakuntaan ja olemme kadottaneet ymmärryksen Jumalan parannuskeinoista, joita Uusi testamentti on suorastaan täynnä. Usko kasvaa, kun ihmiset alkavat ymmärtää, kuinka loistava varustus heille on varattu, ja he kykenevät vastaanottamaan parantumisen. Näiden periaatteiden selvän ja yksinkertaisen opetuksen tarve on tämän kirjan kirjoittamisen syy, niin että usko voi herätä ihmisten sydämessä ja he voivat tervehtyä.

Tämän kirjan tarkoitus

Vaikka tämä kirja sisältää raamatunkohtia ja teoriaa, sen ensisijainen tarkoitus on olla käytännöllinen. Sanan täytyy tulla ”lihaksi” (toteutua) elämässäsi niin, että voit parantua. Sinä tarvitset muuttumista Hänen kaltaisekseen kirkkaudesta kirkkauteen. Rukoilen, että tässä kirjassa kertomani asiat tulevat todella toimimaan niin, että sinun elämäsi muuttuu vaeltaessasi Hänen kanssaan.

Sanomani ei ole kovin monimutkainen, vaikka saatan esittää joitakin näkemyksiä, jotka ovat uusia ja eroavat omista näkemyksistäsi.

Varoitus

Kirjoitin tämän kirjan siinä tarkoituksessa, että antaisin yleiskuvan varustuksesta, joka Jumalalla on varattuna lastensa parantumista varten. Ottaakseni esimerkin lääketieteen piiristä aikomukseni on ”kouluttaa yleislääkäreitä”. On olemassa sairauksia, jotka eivät kuulu yleislääketieteen piiriin. Sellaisissa tapauksissa lääkärit suosittelevat potilaalle erikoislääkäreitä. Vastaavasti tietyt erityisvaikeudet, joista jotkut ihmiset kärsivät, eivät kuulu tämän kirjan alueeseen.

Jotkut niistä erityisaiheista, joita en ole ollenkaan käsitellyt, ovat sukupolvelta toiselle periytyvät synnit, persoonallisuuden jakaantumishäiriö, hyväksikäyttö saatanallisissa rituaaleissa, kohdunaikainen haavoittuminen ja hengelliset linnakkeet. Vaikka pois jättämäni alueet voivat olla merkittäviä jonkun yksilön elämässä, kaikkien näiden ongelmien käsitteleminen tekisi kirjan sekavaksi ja monimutkaiseksi. Ne voivat olla vaikeita kokeneille sielunhoitajillekin.

En ole myöskään käsitellyt tiettyjä oireita, kuten homoseksuaalisuutta ja pedofiliaa, koska näen nuo tilat osana syntien seurauksia (”pahaa hedelmää”), joita voidaan hoitaa samalla tavalla kuin suurinta osaa syntien seurauksia.

Jotkut sielunhoitajat, jotka ovat mukana sairausvakuutusjärjestelmässä (Suomessa KELA-korvaus), huomaavat heti, etten ole käyttänyt virallista tautiluokittelua (DSM-IV-terminology), koska näen monia puutteita sekulaarissa tavassa luokitella ja kuvata emotionaalisia häiriöitä. En näe mitään korrelaatiota näiden luokittelujen ja sen välillä, mitä Jumala sanoo ihmisistä Sanassaan.

Kirjan rakenteesta

Alkuperäisestä englanninkielisestä teoksesta poiketen tässä suomenkielisessä versiossa ei ole alaviitteitä, joissa kirjoittaja antaa lisää Raamatun kohtia ja muita esimerkkejä (suom. huom.).

Kirjan lopussa on kaksi liitettä, jotka saattavat sisältää joillekin tärkeää asiaa, mutta eivät suoranaisesti kuulu kirjan aiheisiin.

Kirjan lopussa on aakkosellinen luettelo lähdeteoksista, joita kirjoittaja on tekstissään hyödyntänyt. Suomenkieliset lainaukset Raamatusta perustuvat kirkolliskokouksen vuonna 1992 hyväksymään Raamatun käännökseen (suom. huom.).

1. ONGELMA

Et pysty tekemään sitä, mitä Jumala haluaa!

En edes ymmärrä, mitä teen: en tee sitä, mitä tahdon, vaan sitä, mitä vihaan. (Room. 7:15)

Onko tämä sinulle tuttu kokemus? Minulle ja useimmille tuntemistani kristityistä se on tuttua. Tämä kokemus saa aikaan turhautumista ja tappiomielialan. Kuitenkin meille on opetettu, että kristillisen elämän tulisi olla voitollista.

Kykenemättöminä tottelemaan Jeesusta ja elämään Jumalalle kelpavaa elämää kristittyinä ihmettelemme usein, miksi emme pysty tähän. Painiskelemme seuraavanlaisten kysymysten kanssa:

- Olenko pelkästään heikko?
- Onko uskossani jotain vikaa?
- Kaikki muut näyttävät kykenevän toteuttamaan Jumalan tahtoa, miksi en minä?
- Eikö Jeesus halua minun parantuvan, olevan voitollinen ja vapautuvan?
- Olenko liian huono?
- Olenko todellinen kristitty?
- Eikö Jumala rakasta minua?
- Enkö yritä tarpeeksi?
- Eikö evankeliumi todellisuudessa toimikaan?
- Miksei minun ikeeni ole kevyt ja taakkani keveä? (Matt. 11:30)
- Pilailiko Jeesus kustannuksellani sanomalla Raamatussa, että minä tulen olemaan hänen kaltaisensa?
- Onko pelastumiseni epävarmaa ja menenkö helvettiin syntieni tähden?

Mikä on vialla? Miksi taistelemme näiden kysymysten kanssa? Pitääkö kristillisen vaelluksen olla näin turhauttavaa?

Kun olin nuori kristitty, pastorini piti opetussarjaa kristityn velvollisuuksista. Ensimmäisellä viikolla opetettiin rakastamaan Jumalaa. Sydämessäni tiesin Raamatun edellyttävän tätä, mutta en kokenut pystyväni siihen, joten päätin työskennellä tämän asian kanssa. Seuraavalla viikolla vietin enemmän aikaa rukouksessa ja onnistuin paremmin. Seuraavana sunnuntaina pastori opetti rakastamaan lähimmäistä ja tiesin senkin olevan raamatullista. Tiesin myös, ettei tämä asia toiminut elämässäni hyvin, ja päätin harjoitella tätäkin. Sitten pastori opetti köyhien auttamisesta. Jälleen tiesin, ettei tämä asia toiminut elämässäni, joten seuraavan viikon keskityin siihen. Kuitenkin huomasin, että olin lipeämässä Jumalan rakastamisesta. Halusin paeta syyllisyyttä siitä, etten pysty tähän kaikkeen. Jälleen seuraavalla viikolla pastori opetti jostakin uudesta Raamatun mukaisesta velvollisuudesta. Kuitenkaan en käsittänyt, kuinka olisin voinut lisätä sen listaani. Tunsin olevani jo ylikuormitettu. Pastorin puhuessa päässäni räjähti: ”OK, OK, tiedän, että minun pitäisi tehdä kaikkia näitä. Mutta kerro, miten!”

Eikö tämä ole tärkeä kysymys? Useimmat meistä tietävät, mitä Jumala haluaa meidän tekevän. Mutta kuten Paavali sanoi Roomalaiskirjeessä, yritämme kuinka paljon tahansa, emme tiedä, kuinka onnistuisimme siinä.

Useimmat meistä tietävät, mitä Jumala haluaa meidän tekevän, mutta me emme tiedä, kuinka tekisimme sen.

Tämän pitäisi olla meille vapauttava tieto: Jumala tietää, ettemme pysty siihen. Jumala puhui tästä Paavalin kautta, kun hän kirjoitti: *Minä kurja ihminen! Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?* (Room. 7:24) Mutta Jumala valmisti tien, kuten Paavali jatkaa: *Kiitos Jumalalle Herramme Jeesuksen Kristuksen tähden!* (Room. 7:25)

Nyt ehkä ajattelet: ”Tämä kuulostaa hyvältä, mutta olen yrittänyt antaa asian Jeesukselle, mutta se ei ole toiminut. Tarvitsen jonkun kertomaan täsmällisesti, miten se tapahtuu.” Ja tarvitset vielä erityisohjeita. Esimerkiksi jos et tiedä, kuinka pelataan golfia, kysyt sen alan asiantuntijalta ja hän kertoo sinulle: ”Golfpallon lyömiseen tarvitaan golfmailaa.” Tämä on totta, mutta se ei riitä. Kuten jokainen golfia pelannut tietää, tarvitset erityisohjeita ja valmennusta, muuten pelaamisestasi ei tule mitään. Tai kysyessäsi joltakin, miten tehdään kakku, hän kertoo sinulle: ”Kakku täytyy panna uuniin.” Jälleen oikeaa tietoa, mutta ei riittävän yksityiskohtaista. Jos yrittäisin tehdä kakun ilman muita ohjeita kuin tuo, siitä tuskin tulisi kunnollista. Tämä pätee myös kristilliseen vaellukseemme. On totta, että Jeesuksen Kristuksen kautta voin vapautua kyvyttömyydestäni elää voitollista elämää, mutta tarvitsen yksityiskohtaisia ohjeita, jotta voisin onnistua. Monille meistä on annettu samankaltaisia ohjeita, joita kuvasin esimerkeissäni golfin pelaamisesta ja kakun paistamisesta. Koska haluamme vakavissamme totella Jumalaa ja koska meidän opettajamme ovat olleet ”eksperttejä”, yritämme tehdä sen heidän tavallaan.

Suuri ja yleinen väärinkäsitys seurakunnassa on se, että kun olemme pelastuneet Jeesuksen kautta, meidän oletetaan ilman muuta myös käyttäytyvän kristillisten standardien mukaan (esimerkiksi Vuorisaarna, Matt. 5). Tämä väärinkäsitys perustuu siihen, että koska Pyhä Henki elää meissä, meidän tulee olla kykeneviä tottelemaan Jumalan käskyjä. Meidät on johdettu uskomaan, että armossa on kaikki, mitä me tarvitsemme Jumalan tottelemiseen. Meille on sanottu: ”Toimi niin!” ”Tartu vain toimeen!” tai ”Luota ja tottele ja kaikki on OK!” tai ”Anna asia vain Jumalalle.”

Ja niin me yritämme ja yritämme. Ja epäonnistumme ja epäonnistumme. *Minä kurja ihminen, Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?* tulee meidänkin huudoksemme. Onneksi Jumala on Raamatussa antanut ne erityisohjeet, joita tarvitsemme. Omien epäonnistumistemme myötä olemme kuitenkin huomanneet, että seurakunta on kadottanut avaimet siihen voitolliseen elämään, jota kaipaamme.

Tuntiessaan kykenemättömyytesi totella häntä Jumalan oli valmistettava tapa, jolla Hän toteuttaa sen sinun puolestasi.

Siis pitäisikö yksinkertaisesti antaa periksi? Jos totteleminen on liian vaikeaa, miksi siis yleensä yrittää? Saat olla vakuuttunut siitä, että Jumala tietää sen olevan sinulle liian vaikeaa. Hän tietää, ettet voi totella Häntä. Silti Hän haluaa sinun olevan

voitollinen. Tietäessään kyvyttömyytesi Jumala valmisti tien, jonka kautta Hän toteuttaa sen sinun puolestasi.

”Pelastuksessa” on kaksi puolta

Ensiksi on tärkeää saada oikea näkökulma. ”Pelastuksessa” tai ”pelastumisessa” on kaksi puolta:

- Kertaluonteinen tapahtuma, jolloin otit Jeesuksen elämäsi Herraksi ja liityit Hänen perheeseensä.
- Prosessi – kristillisen elämän eläminen maan päällä. Tähän viitataan sanalla ”pyhitys”. Tässä prosessissa muutumme Jeesuksen kuvan kaltaiseksi.

Monet ovat kristillisessä palvelutyössä tehneet paljon sen kertaluonteisen tapahtuman hyväksi, että ihmiset on saatu vastaanottamaan pelastus, tulemaan Jumalan perheen jäseniksi. Pitkän aikaa tämä on ollut pääpainotus kristikunnassa. Vaikka tämä työ on erittäin tärkeää, kristillinen elämä ja Jumalan suunnitelma lapsiaan varten eivät pääty tähän.

Kristillisen vaellukseemme aikana Jumala haluaa meidän muuttuvan Jeesuksen kuvan kaltaiseksi. Se on prosessi. Mutta emme voi muuttua Hänen kuvansa kaltaiseksi ennen kuin olemme Hänen perheensä jäseniä. Tämä ainutkertainen tapahtuma on pohjana sille, että Jumalalla saa vapaat kädet viedä meidät

muutosprosessiin. Esimerkiksi auto täytyy omistaa, ennen kuin on lupa maalata se toisen väriksi. Naapurin omistaman auton maalaaminen toisen väriksi ilman hänen lupaansa on laitonta.

Minun kutsumukseni ja tämän kirjan tarkoitus on auttaa kristittyjä onnistumaan tässä Jeesuksen kuvan kaltaiseksi tulemisen prosessissa. Tämä on elämän pituinen prosessi, ja me kaikki tarvitsemme apua tällä matkalla.

Valmistaudu näkemään Uusi testamentti ja kristillinen elämäsi maan päällä uudessa valossa. Tulet näkemään, että vastaus kysymykseen ”Miten?” on aina ollut Raamatussa, mutta emme ole ymmärtäneet sitä. Saatana on toiminut ahkerasti kautta kirkon historian vastauksen piilottamiseksi, ja hän aloitti kampanjansa jo ensimmäisten opetuslasten kanssa. Tosiasiassa Uuden testamentin kirjeet on kirjoitettu erityisesti ohjeiksi Saatana jo silloin käynnistämien hyökkäyksien vastustamiseen. Saatana työskentelee kiihkeästi, koska hän tietää, että jos osaamme elää voitollista elämää, hän häviää. Toisin sanoen jos me jatkamme ponnistelemista omissa voimassamme, Saatana voittaa.

Oletko koskaan yrittänyt löytää silmälasejasi pimeässä? Tai oletko yrittänyt löytää sähkökatkaisijaa vieraassa pimeässä huoneessa? Pimeässä se on erittäin vaikeaa. Jos kuitenkin pystyt laittamaan valot päälle, se on erittäin helppoa. Silmälasisi olivat koko ajan samassa paikassa, mutta et pystynyt näkemään niitä. Ja jos et näe lasejasi, niistä ei ole sinulle mitään hyötyä.

Jos jatkamme ponnistelemista omissa voimassamme, me epäonnistumme ja Saatana voittaa.

Laitetaan siis valot päälle!

Sisäinen parantuminen ei ole ainoastaan ”joitakin sairaita” varten. Toivon tämän asian selviävän sinulle edetessäsi tämän kirjan lukemisessa. Ennemminkin sisäinen parantuminen on normaalia kristillistä vaellusta, joka on tarkoitettu kaikille Jumalan lapsille. *En tee sitä, mitä tahdon ...* (Room. 7:15) sopii jokaiseen ihmiseen ja *Kiitos Jumalalle Herramme Jeesuksen Kristuksen tähden!* (Room. 7:25) sopii jokaiseen Jumalan lapseen. Prosessi, jossa muutetaan Jeesuksen kuvan kaltaiseksi, on osa kristillistä vaellustamme eikä vain toive, joka toteutuu vasta kuoleman jälkeen. Kun valot on sytytetty, kykenet kaikkeen siihen, mihin Jumala on sinut tarkoittanut.

Jeesuksen kuvan kaltaiseksi muuttumisen prosessi on osa kristillistä vaellustamme tässä elämässä, eikä ainoastaan kuoleman jälkeen toteutuva toive.

Tiivistelmä

Vaikka tiedämme kuuluvamme Jumalalle ja pääsevämme taivaaseen, meillä kaikilla on taistelu siinä, miten voisimme elää voitollisesti maallisen vaelluksemme aikana. Tiedämme, että meidän tulisi elää voitollista elämää. Meille on opetettu, mitä meidän tulisi tehdä, mutta ei sitä, kuinka meidän tulisi se tehdä. Tämä ongelma koskettaa jokaista kristittyä. Onneksi Herra on kertonut meille, kuinka voimme onnistua, ja Hän on varustanut meidät niin, että voimme olla voitollisia.

2. MIKSI OLEMME JUMISSA? Jumalan lakien toiminta

En edes ymmärrä, mitä teen, en tee sitä, mitä tahdon, vaan sitä, mitä vihaan. (Room. 7:15)

Nämä sanat koskettavat meitä kaikkia. Tämä on kaikkien niiden yleinen kokemus, jotka yrittävät miellyttää Herraa ja haluavat vaeltaa Hänen tietään.

Jumala tietää sinun epäonnistuvan jatkuvasti ja Hän haluaa tämän asian muuttuvan. Jumala haluaa niin paljon sinun vapautumistasi tästä kahleesta, että Hän lähetti Jeesuksen valmistamaan tien. Tämä tie on se avain, jonka seurakunta näyttää kadottaneen.

On olemassa selvä ja voimakas syy siihen, miksi me juutumme tekemään sitä, mitä emme halua tehdä, siihen, miksi tämä kirjoitus käy elämässämme toteen. Selitän sen seuraavaksi.

Jumalan luoma todellisuus

Luodessaan maailmankaikkeuden Jumala teki sen toimimaan järjestelmällisesti tiettyjen muuttumattomien lainalaisuuksien mukaisesti. Maailmankaikkeudessa on kolme aluetta tai ulottuvuutta:

1. aineellinen
2. hengellinen
3. psykologinen

Voimme kaikki nähdä tämän aineellisen alueen. Aineellisen alueen lait, sellaiset kuin fysiikan, kemian ja matematiikan lait, ovat muuttumattomia. Emme ehkä ymmärrä niitä täysin, ja saatamme soveltaa niitä väärin, mutta silti ne toimivat. Siitä lähtien kun New Yorkin World Trade Centerin tornit kaatuivat terroristihyökkäyksessä, on tehty tutkimuksia siitä, miksi ne kaatuivat. Näitä tutkimuksia on tehty siksi, että voitaisiin oppia jotakin, millä tämänkaltaiset sortumiset pystyttäisiin tulevaisuudessa estämään. Teemme näin, koska tiedämme fysiikan lakien olevan pysyviä. Niissä ei ole poikkeuksia. Kukaan ei epäile, että tornit kaatuivat sen tähden, että jokin fysiikan laeissa meni pieleen.

Jos kiipeän kotini katolle varmana siitä, että osaan lentää, heilutan lujaa käsiäni ja astun alas katolta, tulen tekemään löydön. Löydän itseni makaamasta maassa jalka katkenneena. Ei ole väliä, olenko tietoinen painovoimalaista, eikä sillä, ymmärrätkö tätä lakia, eikä silläkään, olenko sen kanssa samaa mieltä tai uskonko siihen. Uskoni määrälläkään ei ole merkitystä. Katkennut jalkani ei merkitse sitä, että Jumala olisi vihainen minulle. Minä en rikkonut Jumalan lakia vastaan. Kaikki mitä tein, oli se, että osoitin tämän lain toimivuuden. Painovoiman laki on pysyvä. Siinä ei ole poikkeuksia.

Hengellinen alue tai todellisuus on yhtä järjestelmällinen kuin aineellinenkin todellisuus, ja se toimii aina samalla tavalla muuttumattomien lakien ja periaatteiden mukaan. Jumala kertoo meille näistä laeista Raamatussa. Kun Hän kieltää meitä valehtelemasta, Hän sanoo: ”Älä valehtele, koska silloin sinulle tapahtuu jotain pahaa.” Se on aivan sama kun Jumala sanoisi: ”Älä astu alas katolta, koska silloin sinulle tapahtuu jotain pahaa.” Hengellinen alue on yhtä todellinen kuin aineellinenkin alue, joten kukaan ei koskaan tule pääsemään sitä pakoon. Jumalan lait ovat

Tottelemattomuus Jumalan varoitusten suhteen on sitä, mitä kutsumme synniksi.

aina toiminnassa. Tottelemattomuus Jumalan varoitusten suhteen on sitä, mitä kutsumme synniksi. Kun teemme syntiä, joudumme kohtaamaan (niitämme) aina synnin vahingolliset seuraukset.

Seuraukset tulevat usein viiveellä, ja niitä on vaikeampi tunnistaa kuin aineellisten lakien seurauksia. Mutta ne tulevat yhtä varmasti.

Kolmas alue on psykologinen alue. Psykologinen alue toimii oman tahtomme ja kykyjemme alaisena. Tottumukset, äly, ja oma tahdonvoimamme kuuluvat psykologisen alueen piiriin. Tahdonvoima on annettu meille pystyäksemme toimimaan psykologisella alueella, ja tahdolla on siellä auktoriteetti. Jos minulla on tapana pestä hampaani käyttämättä hammaslankaa, ja päätän aloittaa sen käyttämisen, voin yleensä onnistua siinä. Saatan muutaman kerran unohtaa, mutta todennäköisesti uusi tapa vakiintuu.

Olemme tehneet suuren virheen

Mutta olemme tehneet suuren virheen siinä, että olemme uskoneet tahdonvoimallamme olevan auktoriteettia hengellisellä alueella. Kuitenkin tahdonvoimallamme on auktoriteetti ainoastaan psykologisella alueella. Jos yritämme käyttää tahdonvoimaamme aineellisen tai hengellisen alueen hallitsemiseen, tulemme epäonnistumaan.

Tahdonvoimamme on kyvytön aineellisella alueella, eikä tahtoa annettu meille koskaan sitä tarkoitusta varten. Huomaamme tämän yrittäessämme suorittaa fyysisesti mahdottoman tehtävän, esimerkiksi nostaa 150 kg painavan huonekalun omin voimin. Huomaamme, että kuinka kovasti tahansa yritämmekin nostaa sitä, emme pysty siihen. Voimme haluta sitä, mutta emme suoriudu siitä.

Tahdonvoimamme on samalla tavoin kyvytön hengellisellä alueella. Huomaamme tämän, kun yritämme suorittaa hengellisesti mahdotonta tehtävää kuten Jumalan lakien tottelemista. *Minä kurja ihminen!* Huomaamme, että kuinka kovasti tahansa haluamme tehdä sitä hyvää, mitä meidän pitäisi tehdä, emme pysty siihen. Pystymme ”tahtomaan” sitä, mutta emme pysty suoriutumaan siitä.

Kun yritämme tahdonvoimamme avulla hallita aineellista tai hengellistä aluetta, epäonnistumme.

Epäonnistumisemme hyvän tekemisessä ei johdu tahdonvoiman puutteesta vaan todellisuuden väärin ymmärtämisestä. Elämme sen illuusion vallassa, että meidän pitäisi olla kykeneviä ”tahtomaan” ja sitten tottelemaan Jumalan lakeja.

Ymmärtääksemme tahdonvoimamme suhteellisen voiman ja Jumalan lakien toiminnan hengellisellä alueella, voimme kuvitella seuraavaa tilannetta: Muurahainen seisoo moottoritiellä, ja suuri rekka on tulossa tietä pitkin kovalla vauhdilla. Muurahainen ajattelee voivansa pysäyttää rekan nousemalla seisomaan ja työntämällä rekkaa.

Muurahaisen epäonnistuminen on samaa luokkaa kuin meidän epäonnistumisemme siinä, kun yritämme pysäyttää Jumalan lakien toimintaa hengellisellä alueella. Meillä on ollut harhakuvitelma siitä, että voimme tehdä sen. Ja mikä vielä pahempaa, ajattelemme Jumalan odottavan, että kykenemme siihen.

STOP!-----

Valitettavasti meitä on usein ohjattu tällaiseen yrittämiseen. Meille on opetettu, että meidän tulee elää Vuorisaarnan kristillisten standardien mukaan (Matt. 5). Kuitenkaan Jeesus ei käske meitä tekemään näin. Enemminkin Hän kertoo meille, ettemme pysty siihen omalla tahdonvoimallamme. *Minä sanon teille: ellette te noudata Jumalan tahtoa paljon paremmin kuin lainopettajat ja fariseukset, te ette pääse taivasten valtakuntaan.* (Matt. 5:20)

Mitä oli saddukeusten ja fariseusten vanhurskaus? Se oli omaa tahdonvoimaa. Jeesus jatkaa sanomalla, että ainoa tapa, jolla voimme pitää Jumalan lait, on muuttuminen Hänen kuvansa kaltaiseksi. *Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.* (Matt. 5:48)

Jeesus ei sanonut, että teidän tulee käyttäytyä täydellisesti, vaan Hän sanoi, että te tulette saamaan uuden olemuksen, olemaan Jeesuksen kuvan kaltaisia. Me tulemme olemaan sellaisia kuin Hän.

Jeesus ei sanonut, että meidän tulee käyttäytyä täydellisesti vaan ennemminkin olla Hänen kaltaisiaan.

Tahdonvoiman illuusio

Yksi suurimmista länsimaisen kulttuurin tragedioista on tahdonvoiman ja älyn korottaminen elämämme valtaistuimelle. Me ajattelemme, että ainoat asiat, joihin voimme luottaa, ovat nämä kaksi kykyä. Sydän ja kaikki, mitä emme voi tietoisesti ymmärtää tai kontrolloida (kuten tunteet), ovat epäluotettavia tai mahdollisesti jopa pahoja. Olemme juuttuneet tähän harhakuvitelmaan. Luottamuksemme suuntautuu niin voimakkaasti tahdonvoimaan ja älyyn, että aina kun meillä on ongelma, tartumme automaattisesti näihin ”työkaluihin”.

Luotamme niin voimakkaasti tahdonvoimaamme ja älyymme, että aina kun meillä on ongelma, otamme automaattisesti käyttöön nämä ”työkalut”.

Autotarra ”Sano vain ei” on täydellinen esimerkki tästä. Jos ihmiset, jotka ovat huumeekoukussa, voisivat ”vain sanoa ei”, moni heistä tekisi niin. Monet yrittävät ja epäonnistuvat kerta toisensa jälkeen. Heidän epäonnistumisensa on seuraus ”kovasta yrittämisestä” lopettaa – älyn avulla tehty päätös ja tahdonvoiman varassa lepäävä yritys lopettaa. He ovat tuomittuja epäonnistumaan sen perusteella, mitä olemme oppineet Jumalan laeista. Tämä väärinymmärrys on suuri ongelma, joka rehoittaa seurakunnassa. Room. 7:7-25 :ssä on erittäin voimakas väite, joka liittyy illuusioon omasta tahdonvoimastamme. Ihmiskunnan maailmanlaajuinen virhe on ajatella, että voimme hallita elämäämme omassa voimassamme. Ajatus on niin automaattinen, salakavala ja piilossa, ettemme edes tajua, mitä olemme tekemässä.

Tähän voi olla kiusaus sanoa: ”Mitä tämä hyödyttää? Jos en voi pysäyttää Jumalan lakien toimintaa, jotka saavat minut tekemään sitä, mitä en halua, voin yhtä hyvin lopettaa yrittämisen.” Mutta on olemassa tapa, jonka avulla voimme totella Jumalaa. Meidän tulee vain ymmärtää se varustus, jonka Jeesus on valmistanut meitä varten, ja alkaa käyttää sitä. Tahdonvoimallamme on oma osuutensa vapautumisessamme. Tässä toinen esimerkki:

Toinen iso rekka kiihdyttää pitkin moottoritietä. Eteen tulee ruuhkaa, ja kuljettajan täytyy pysäyttää rekka nopeasti. Avaako hän oven ja työntää jalkansa jalkakäytävälle pysäyttääkseen rekan? Ei, Hänessä itsessään ei ole tarpeeksi voimaa rekan pysäyttämiseen. Mutta hän voi päätää painaa jarrupoljinta. Painallus aktivoi voimakkaan jarrutusjärjestelmän, joka on tehty tätä tehtävää varten, ja rekka pysähtyy. Kuljettaja ei pysäyttänyt rekkaa omalla voimallaan, vaan hänen täytyi:

1. tunnistaa ongelma,
2. luottaa jarrutusjärjestelmän toimivuuteen,
3. päättää aktivoida jarrutusjärjestelmä ja
4. painaa jarrupoljinta

Tämä oli rekan kuljettajan tehtävä. Jos hän ei olisi tehnyt sitä, hän olisi joutunut vaikeuksiin.

Sama toimii myös hengellisellä alueella. Meidän pitää nähdä ongelma, uskoa siihen varustukseen, jonka Jeesus on varannut meille, ja päättää käyttää tätä parannuskeinoja. Sitten käytämme tahdonvoimaamme sen voimallisen järjestelmän aktivoimiseen, joka on varattu meitä varten.

Järjestelmä, jossa on riittävästi voimaa

Jumala on varustanut käyttöömmekä järjestelmän, jossa on riittävästi voimaa pysäyttämään niiden Jumalan lakien toiminnan, jotka tuovat tuhoa meidän elämäämmekä. Meidän tulee aktivoida tämä järjestelmä. Mutta ensiksi meidän tulee ymmärtää enemmän siitä, kuinka Jumalan lait saavat meidät tekemään asioita, joita vihaamme.

Kun Jumala loi hengellisen todellisuuden (alueen), ihmisellä oli kaksi mahdollista tapaa elää. Jos ojentaudumme elämässämme hyviä asioita kohti, saamme ottaa vastaan hyviä seurauksia eli siunauksia. Kun Aatami ja Eeva vaelsivat paratiisissa tottelevaisina Jumalalle, elämä sujui hyvin. Toisaalta, jos ojentaudumme elämässämme kohti pahoja asioita, joudumme kokemaan huonoja seurauksia, kirouksia. Kun Aatami ja Eeva olivat tottelemattomia Jumalalle ja söivät hyvän ja pahan tiedon puusta, siitä seurasi pahoja asioita.

Siunaukset virtaavat aina, kun olemme yhteydessä Jumalaan. Kaikki meistä ”niittävät” siunauksia joillakin elämänsä alueilla. Esimerkiksi minun pojallani oli taloudellisia ongelmia heti valmistumisensa jälkeen. Hän oli äskettäin tehnyt päätöksen lähteä seuraamaan Jeesusta, ja puhuin hänelle kymmenysten antamisesta. Hän sanoi: ”Isä, kuinka voisin antaa pois kymmenen prosenttia palkastani? En pysty nytkään maksamaan laskujani.” Mutta hän uskoi sen, mitä sanoin, ja alkoi antaa kymmenyksiä. Välittömästi poikani hämmästykseksi hänen taloudelliset ongelmansa loppuivat. Hän on jatkanut kymmenysten antamista ja Herra on edelleen siunnannut häntä taloudellisesti.

Me emme halua siunausten loppuvan. Me haluamme niitä lisää. Jos ojentaudumme sen mukaan, miten hengellinen alue on rakennettu siunausten saamiseksi, saamme niitä. Tästä syystä on tärkeää tietää, miten hengellinen alue toimii niin, että voimme saada lisää hyviä asioita. Toisaalta meidän tulee ymmärtää, miten hengellinen alue toimii tehdessämme syntiä, jotta voisimme pysäyttää pahojen asioiden tapahtumisen elämässämme.

Tehdessämme syntiä me käynnistämme Jumalan lait toimimaan itseämme vastaan. Me tulemme varmasti niittämään sitä, mitä kylvämme. Me emme kylvä maissia ja niitä puuvillaa. Emmekä tehdessämme syntiä niitä siunauksia vaan huonoja seurauksia. On tietenkin monia tapoja tehdä syntiä, ja niillä kaikilla on aina seurauksensa. Kuitenkin meidän pitää olla selvillä siitä, että synti, joka aiheuttaa useimmat ongelmat, on tuomitseminen. Jos tuomitsemme toisia, tulemme varmasti niittämään (saamaan satona) pahat seuraukset.

Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi. Niin kuin te tuomitsette, niin tullaan teidät tuomitsemaan ja niin kuin te mittaatte, niin tullaan teille mittaamaan. (Matt. 7:1-2)

Nämä seuraukset ovat niitä pahoja asioita, joita emme haluaisi tehdä. Me tulemme kuitenkin tekemään niitä Jumalan lakien toiminnan mukaisesti, ja tahdonvoimamme on siis täydellisen kykenemätön vapauttamaan meitä tästä siteestä (kahleesta). Paavali paljastaa vastauksen, miten päästä tästä kahleesta, joka sitoo meidät niittämään pahoja tekoja ja pahoja seurauksia:

Minä kurja ihminen! Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? Kiitos Jumalalle Herramme Jeesuksen Kristuksen tähden. (Room. 7:24–25)

Koska ongelmamme aiheuttaja on synti, siihen on olemassa ainoastaan yksi parannuskeino, ja se on Jeesuksen veri ja risti.

Koska ongelmamme aiheuttaja on synti, siihen on olemassa ainoastaan yksi parannuskeino, ja se on Jeesuksen Kristuksen veri. Hänen verensä on ainoa parannuskeino syntiä vastaan, ja synti aiheuttaa meidän ongelmamme. Ratkaisuun tarvitaan ihmettä. Kun me rukoilemme, annamme anteeksi ja saamme anteeksi, Jeesus maksaa velkamme ja ottaa sen kantaakseen. Synnin seuraukset jatkuvat ikuisuuteen, mutta Jeesus hoitaa tämän synnin kantamisen, ja me pääsemme vapaaksi. Tilanne on aivan sama kuin emme olisi koskaan

syöllistyneet kyseiseen syntiin. Pahojen asioiden tapahtuminen elämässämme loppuu. Paha hedelmä poistuu.

Vaikka Jeesus maksoi rangaistuksen synneistämme kuolemalla ristillä 2000 vuotta sitten, meidän täytyy itse tehdä jotakin saadaksemme tämän teon valmistavan avun elämäämme. Hän on tarjoutunut maksamaan velkamme puolestamme, mutta meidän tulee vastaanottaa se niin, että se kohdistetaan tiettyyn tilanteeseen. Meidän tulee käyttää tätä Jeesuksen hankkimaa varustusta tiettyä syntiä kohtaan, jotta tämä apu pääsisi vaikuttamaan sydämessämme. Ainoastaan jos toimimme tietyllä tavalla – rukoilemme antaaksemme anteeksi ja vastaanotamme anteeksiantamuksen – voimme saada tämän Jeesuksen valmistaman avun käyttöömmek. Kerron tästä lisää seuraavissa luvuissa.

Oletetaan, että jotkut anteliaat ihmiset ovat panneet 1000 euroa minun shekkilililleni. Kun kirjoitan shekin, saan tämän rahan käyttööni. Niin kauan kun en tiedä rahan olemassaolosta tai kun en usko rahan olevan siellä tai kun en päätä kirjoittaa shekkiä tietyllle summalle ja toimi sen mukaisesti, tuolla rahasummalla ei ole vaikutusta minun elämäni. Se voi jäädä käyttämättömänä tililleni kuolinpäivääni saakka, jolloin siitä ei ole ollut mitään hyötyä minulle. Se, etten hyötynyt siitä, ei tarkoittanut, ettei sitä ollut olemassa, vaan etten käyttänyt sitä.

Jotta tietäisin miten rukoilla, minun täytyy oppia ymmärtämään, kuinka elämässäni tapahtuvat pahat asiat liittyvät siihen tuomioon, joka on varastoitunut sydämeeni.

Hedelmästä juureen

Meillä on kaikilla ”helmasyntejä”, jotka ovat muodostuneet käyttäytymismalleiksi elämässämme. Samaa syntiin lankeaminen kerta toisensa jälkeen merkitsee pahan hedelmän kasvua elämässämme. Paha hedelmä kasvaa pahasta juuresta ja hyvä hedelmä hyvästä juuresta. Jos näemme pahan hedelmän ja ajattelemme sen tulevan hyvästä juuresta, erehdymme. Jos poistamme pahan hedelmän, mutta jätämme juuren paikalleen, paha hedelmä ilmestyy uudelleen elämäämme. Ainoa tapa saada puu lopettamaan pahan hedelmän kantaminen, on pahan juuren poistaminen.

On tärkeää ymmärtää, mikä on hedelmän ja juuren ero. Omenapuu voi hyvin toimia esimerkkinä. Omenat kasvavat omenapuussa. Omenoiden keräämisen jälkeen puu ei ala tuottaa persikoita vaan lisää omenoita. Kun näemme omenan, tiedämme sen kasvaneen omenapuussa eikä persikkapuussa.

Seuraava kertomus kuvaa sitä, kuinka ihmisen käytös on yhteydessä niihin tuomioihin, joita hän on tehnyt. Mikalla oli vihainen isä. Kun Mika oli pieni poika, hänen isänsä teki syntiä Mikaa vastaan kohtelemalla vihassaan poikaansa kaltoin sekä sanallisesti että fyysisesti. Mika vihasi tuota käytöstä ja tuomitsi isänsä siitä. Mikan isällä oli tapana menettää malttinsa ja hakata Mikaa. Suureksi tyrmistyksekseen Mika huomaa aikuisena menettävänsä malttinsa ja pieksevänsä omaa poikaansa juuri samalla tavalla kuin hänen isänsä teki. Mika vihaa sitä syntistä käytöstä, johon hän on ajautunut, mutta ei voi lopettaa sitä, vaikka hän yrittäisi kuinka lujasti. Todellisuudessa hän on sidottu tekemään näitä synnillisiä asioita Jumalan lakien toiminnan mukaisesti. Hänen sydämessään on paha juuri (katkeruuden juuri niistä tuomioista, jotka hän teki lapsena). Tämä juuri saa aikaan pahaa hedelmää (sen nykyisen pahan käytöksen, jota hän vihaa). Mikan tulee tehdä parannus tämänhetkisestä synnillisestä käytöksestään (kerätä pois hedelmät). Mutta jos hän pysähtyy tähän, tämä kuvio uusiutuu (hedelmä kasvaa uudestaan). Ainoa tapa, jolla tämä hänen vihaamansa kierre saadaan poikki, on käsitellä lapsuudenaikaiset tuomiot isää kohtaan (kaivaa paha juuri pois). Kun paha juuri on poissa, ei ole enää huonoa puuta kasvattamaan pahaa hedelmää. Kun ei ole omenapuuta, omenoita ei enää kasva.

Seurakunnassa olemme ensisijaisesti olleet hedelmien tarkastajia ja olemme keränneet pois pahoja hedelmiä. Tämä on tärkeää, koska paha hedelmä on syntiä. Mutta emme ole ymmärtäneet pahan juuren poistamisen välttämättömyyttä. Siksi olemme epäonnistuneet kristillisessä vaelluksessamme kerta toisensa jälkeen: *En tee sitä, mitä tahdon, vaan sitä, mitä vihaan.* (Room. 7:15) Tämä ei tarkoita sitä,

etteikö Jeesuksen veri olisi riittävä. Tämä johtuu siitä, että olemme käyttäneet Jeesuksen verta hedelmään emmekä juureen.

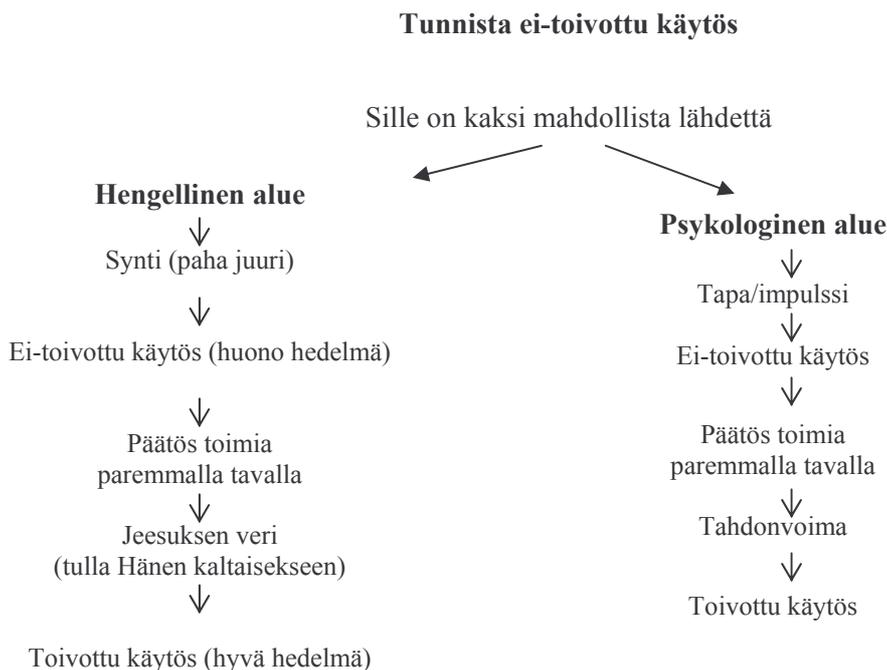
Siksi on tärkeää, että tunnistamme pahan hedelmän ja jäljittämme pahan juuren. Muuten parantumista ei tapahdu. Koska paha hedelmä on syntiä, meidän täytyy käyttää siihen Jeesuksen verta antamalla anteeksi ja saamalla anteeksi Jeesukselta, josta puhun lisää luvussa 5.

Voidaksemme pysäyttää pahan kierteen Jeesuksen verta tulee käyttää pahan juureen eikä hedelmään.

On hyvä tietää, että kun sydämemme on puhdistettu Jeesuksen verellä ja niittäminen hengellisellä alueella on loppunut, näkyvissä saattaa vielä olla joitakin jälkiseurauksia aikaisemmista synneistämme. Esimerkiksi Mikan lapset ovat todennäköisesti tuominneet hänet hänen aikaisemmasta synnillisestä käytöksestään ja tulevat olemaan yhä hänelle vihaisia. Lisäksi tämä käytös on ehkä saanut hänen vaimonsa ottamaan avioeron, ja vaikka hän on parantunut, hänen perheensä on edelleen hajalla.

Tien kaksi haaraa

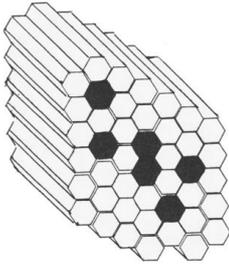
Kun tunnistat ei-toivottua käytöstä, siihen on olemassa kaksi mahdollista lähdettä, psykologinen alue tai hengellinen alue. Pysäyttääksesi ei-toivotun käytöksen, sinun pitää käyttää sitä ”työkalua”, joka tehoaa kyseisellä alueella.

Jos olet yrittänyt muuttaa käytöstäsi tahdonvoimasi avulla, mutta huono käytös (paha hedelmä) jatkuu, olet yksinkertaisesti käyttänyt väärää ”työkalua”. Koska tahdonvoimasi oli tehoton, olet tekemisissä hengellisen ongelman kanssa, ja sinun täytyy käyttää oikeanlaista työkalua: Jeesuksen verta. Aikaisemmin olet ehkä ajatellut, että ainoa käytettävissä oleva vaihtoehto on tahdonvoimasi.

Hunajakenko, ei hunajapurkki

Vähäinen, mutta syvämerkityksinen väärinymmärrys ”sisimpämme rakenteesta” on aiheuttanut kristityille vaikeuksia nähdä, kuinka meissä voi olla syntiä. Tämän vääran näkemyksen mukaan olemme sisältä kuin hunajapurkki (säiliö, jossa on yhtenäinen sisältö). Kun annamme elämämme Jeesukselle, Hän antaa meille meidän syntimme anteeksi ja hunajapurkista tulee puhdas. Nyt sisimpämme puhtauden oletetaan merkitsevän sitä, että meidän pitäisi myös pystyä toimimaan puhtaasti. Valitettavasti tämä ei toimi. En tiedä ketään itseni mukaan lukien, jonka elämässä tämä olisi toiminut. Eikä se toiminut Paavalinkaan elämässä, kuten hän kirjoitti Roomalaiskirjeen 7 luvussa.

Hunajakenko

Hunajapurkki

Totuus on, että sisältä olemme enemmän hunajakennon kuin hunajapurkin kaltaisia. Meidän sisällämme on monta osastoa yhden sijaan. Jotkut näistä osastoista ovat Jeesuksen täyttämiä ja niissä on niitä hyviä juuria, joihin viitataan Matt. 7:7–18:ssa. Nämä hyvät juuret tuottavat hyvää hedelmää. Kuitenkin jotkut osastot sisältävät katkeruutta, tuomioita ja syytöksiä. Nämä osastot tuottavat paha hedelmää myös sen jälkeen kun meistä on tullut kristittyjä.

Meidän pitää tuoda Jeesukselle jokainen sellainen osasto hunajakennossa, jossa on pimeyttä. Tämä muuttuminen on prosessi, ei kertaluonteinen tapahtuma.

Muuttuminen on prosessi, ei kertaluonteinen tapahtuma.

Tämä muuttuminen tarkoittaa pyhitysprosessia, josta Raamattu puhuu monessa paikassa. Jeesuksen tuominen hunajakennon jokaiseen osaan on Hänen kaltaiseksi muuttumista.

Kun Jeesus on ottanut hallinnan tiettyssä osassa sisimpäsi hunajakennoa, hyvän hedelmän tuottaminen alkaa automaattisesti, koska Jeesus voi tuottaa vain hyvää hedelmää. Se on Hänen luonteensa. Kun Jeesus ottaa tämän osan hallinnan sydämessämme, Hänen luonteensa tulee osaksi meitä tällä alueella. Tämä hyvä juuri, joka nyt sijaitsee tässä sydämemme osassa, tuottaa hyvää hedelmää.

Esimerkiksi jos meillä on ongelmia valehtelemisen kanssa, olemme huomanneet, ettei kova yrityksemme olla valehtelematta (tahdonvoiman käyttäminen) ole tuottanut tulosta. Huomaamme edelleen valehtelevamme. Meidän tulee löytää valehtelemisen aiheuttava paha juuri. Ehkä huomaamme, että isämme valehteli meille ja tuomitsimme hänet siitä. Tämän tuomion ”istuttama” katkeruuden juuri aiheuttaa tämän pahan hedelmän. Kun käsittelemme pahan juuren ja korvaamme sen Jeesuksen elämällä, huomaamme, ettemme valehtele enää. Valehtelematta oleminen on niin luonnollista, ettemme ehkä edes tiedosta olevamme erilaisia, koska se on uusi luontomme. Kuulostaako tämä liian hyvältä ollakseen totta? Se on totta! Usko Jeesuksen sanat: *Olkaa siis täydelliset, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.* (Matt. 5:48)

Kun Jeesus puhdistaa yhden osan hunajakennosta, se ei tarkoita, että kaikki osat olisivat puhtaita. Muut pahat juuret ovat epäilemättä jäljellä ja aiheuttavat muuta paha hedelmää. Meidän täytyy jatkaa muuttumistamme sen mukaan kuin Jumala näyttää meille alueita, joissa sydämemme tarvitsee parantumista. Tätä Paavali tarkoitti sanoessaan: *Totellaa vielä enemmän nyt, tehkää peläten ja vavisten työtä pelastuaksenne. Jumala saa teissä aikaan sen, että tahdotte tehdä ja myös teette niin kuin on hänen hyvä tarkoituksensa.* (Fil. 2:12-13) Tarkastelemme tätä paremmin luvussa 17.

Meidän tulee jatkaa muuttumistamme sitä mukaa kuin Jumala näyttää meille niitä sydämemme alueita, jotka tarvitsevat parantumista.

Kypsyminen

Kaikki meistä haluavat parantua kokonaan ja päästä vapaaksi juuri nyt. Sinä hetkenä kun huomaat parantumisen ja vapautumisen kivuistasi olevan mahdollista, et halua odottaa. Saatat ihmetellä, miksi tämän prosessin pitää kestää koko loppuelämäsi. Eikö Jumala halua sinun parantuvan? Sinun tulee olla kärsivällinen.

Jeesus johtaa pyhittymisprosessiasi, ja Hän tekee sen niin nopeasti kuin mahdollista. Viivytyksiin on monia mahdollisia syitä, ja voit olla varma, että Jeesuksen hitaaseen toimintaan on hyvä syy. Esimerkiksi jos katkera juuri liittyy johonkin erittäin traumaattiseen tapahtumaan, muisto tapahtumasta saattaa olla haudattu syvälle, ettei sinun tarvitse elää sitä mielessäsi uudelleen. Sen muistaminen ennen kuin olet siihen valmis, saattaa aiheuttaa uudelleen traumatisoitumisen. Koska Jeesus rakastaa sinua, Hän haluaa sinun parantuvan eikä haavoittuvan uudelleen. Siksi Hän tarvitsee aikaa valmistautumaan sinua kohtaamaan asian, ennen kuin Hän paljastaa sen sinulle. Kun on aika, voit kohdata sen ilman haavoittumista. Jumalan prosessi tekee sinut kypsäksi käsittelemään ongelman juuren.

Jeesus johtaa sinun pyhittymisprosessiasi ja Hän tekee sen niin nopeasti kuin mahdollista.

Prosessi muistuttaa omenoiden poimintaa. Jos poimit hedelmän ennen kuin se on kypsä, se on vaikea vetää irti puusta, ja aiheutat ehkä vahinkoa oksille. Kuitenkin kypsät omenat putoavat helposti käteesi. Samalla tavoin Jumala tekee sinut kypsäksi niin, että kun rukoilet (käyttäen

Jeesuksen verta) prosessin tulokset ovat hedelmällisiä.

Sisimmästä käsin

Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni. (Joh. 14:15)

Kun luemme tällaisia raamatunkohtia, meillä on taipumus ponnistella pitääksemme Hänen käskynsä, koska haluamme miellyttää Jumalaa. Haluamme Jumalan tietävän, että rakastamme Häntä. Tämä raamatunkohta näyttää kertovan, että voimme osoittaa rakkauttamme Häntä kohtaan Hänen käskynsä pitämällä. Kuinka voimme sovittaa yhteen tämän ja kyvyttömyytemme pitää Hänen käskynsä tahdonvoimallamme?

Onneksi Jeesus selkeästi selittää, mitä Hän tarkoittaa tässä asiayhteydessä. Selitys löytyy Joh. 15:5:sta. Seuraavassa se on sijoitettu kahden jakeen väliin, joissa puhutaan käskyjen pitämisestä:

Joka on ottanut vastaan minun käskyeni ja noudattaa niitä, se rakastaa minua. Ja minun isäni rakastaa sitä, joka rakastaa minua, ja häntä minäkin rakastan ja ilmaisen hänelle itseni. (Joh. 14:21)

Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, tuottaa paljon hedelmää. Ilman minua te ette saa aikaan mitään. (Joh. 15:5)

Jos te noudatatte minun käskyjäni, te pysytte minun rakkaudessani, niin kuin minä olen noudattanut Isäni käskyjä ja pysyn hänen rakkaudessaan. (Joh. 15:10)

Mikä olisi selvemmin sanottu kuin: ”ilman minua te ette saa mitään aikaan”? Tämän mukaan Joh. 15:10:ssä sanotaan: ”Jos te noudatatte minun käskyjäni, se on todiste siitä, että olette muuttuneet minun kaltaisiksi, koska yksinänne te ette voisi sitä tehdä. Kun teillä on minun luonteeni, te rakastatte Isää täsmälleen samalla tavalla kuin minä rakastan.” Jeesus rakastaa Isää, koska se on Hänen luonteensa mukaista.

Voimme ajautua ponnistelemaan pitääksemme Jumalan käskyt, koska olemme hämmentyneitä siitä, kuinka voisimme miellyttää Jumalaa. Keskitymme käytökseen (käskyjen pitämiseen) sen sijaan että

keskittyisimme käytöksemme aiheuttajaan (sydämemme tilaan). Yritämme pitää käskyt todistaaksemme, että rakastamme Jumalaa. Toimimme väärinpäin. Voimme miellyttää Jumalaa ainoastaan ensin muuttamalla Jeesuksen kaltaiseksi, ja sitten voimme pitää käskyt, koska niiden pitäminen on osa uutta luonnettamme. Sydämen on ensiksi muututtava, ja sen jälkeen käytös muuttuu. Käytöksen muuttaminen ei muuta sydäntä. 1. Joh. 4:19 sanoo: *Me rakastamme, koska Jumala on ensiksi rakastanut meitä.* Tämä on virran suunta: Jumalasta meitä kohti eikä päinvastoin.

Jos et ole selvillä tästä, voit lukea väärin monia Raamatun kohtia. Ehdottaisin, että luet Raamatustasi Joh. 14:15 - 15:17 saadaksesi kokonaiskuvan siitä, mitä Jeesus sanoo.

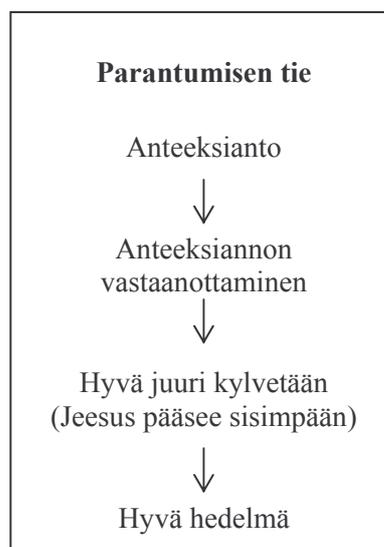
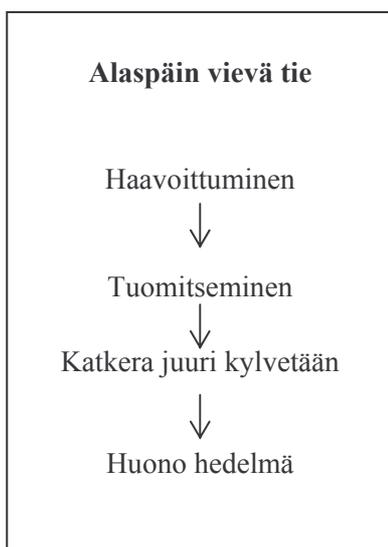
Vastaavasti voimme kuvitella, että minä katkaisen jalkani. Siihen sattuu, ja otan särkylääkettä, ja kipu lievenee (manipuloim oireita). Mutta jalkani on silti poikki (aiheuttaja), ja jos en ota särkylääkettä, siihen sattuu kovasti. Jos lääkäri sanoisi, ettei jalkaani pitäisi sattua, olisin samaa mieltä. Jos jalkani ei olisi poikki, siihen ei sattuisi. Mutta sen sanominen, ettei katkenneeseen jalkaani pitäisi sattua, ei saa kipua lakkaamaan. Samalla tavalla, kun Jeesus sanoo, että minun tulisi pitää Hänen käskynsä, olen samaa mieltä. Mutta tuo sanominen ei tee sitä mahdolliseksi ennen kuin Jeesuksen rakkaus asuu sydämessäni. Ainoa tapa, jolla jalkani kipu voi poistua (oire tai paha hedelmä), on katkenneen jalkani (aiheuttaja tai paha juuri) parantuminen (muuttuminen hyväksi juureksi). Samoin ainoa tapa, jolla voin pitää käskyt (oire tai hyvä hedelmä), on sydämeni paraneminen ja se, että Jeesus saa siellä asuinsijan (aiheuttaja, hyvä juuri). Oire ei ole aiheuttaja. Olemme käsitelleet ongelmaa väärinpäin ja keskittyneet oireeseen (ulkoiseen hedelmään) emmekä sen aiheuttajaan (sisällä olevaan juureen).

**Kristillinen elämämme on tarkoitettu eletäväksi sisimmästä käsin,
ei ulkonaisesta käytöksestä käsin.**

Tällä väärinpäin kääntämisellä on ollut traagisia seurauksia. Kun keskityimme oireisiin, yritämme silloin totella käskyjä (tietenkin tahdonvoimalla). Näin tekemällä emme ainoastaan epäonnistu, vaan vielä pahempaa. Me mutkistamme ongelmaa, koska yrityksemme on itse asiassa syntiä. Tämä on salakavala, mutta kuolettava ansa, ja kompastumme siihen hyvin helposti.

Kun meillä on vaikeuksia totella Herran käskyjä, meillä on kolme valinnan mahdollisuutta:

1. Me voimme olla välittämättä käskystä.
2. Me voimme yrittää toteuttaa sitä omassa voimassamme (tahdonvoimallamme).
3. Me voimme antaa Jumalan käsitellä pahan juuren Jeesuksen veren kautta.

Tiivistelmä

Jumala loi järjestelmällisen maailmankaikkeuden, joka toimii Hänen muuttumattomien lakiensa mukaan. Hän tarkoitti alun perin nuo lait olemaan ihmisille siunaukseksi. Kun elämme niin kuin Jumala on tarkoittanut ja sen mukaan kuin hengellinen alue toimii, koemme siunauksia. Mutta kun Aatami ja Eeva lankesivat syntiin, lakien kirousta tuova puoli alkoi myös vaikuttaa meihin. Tehdessämme syntiä saamme Jumalan lait toimimaan itseämme vastaan. Meillä ei itsessämme ole kykyä lopettaa Jumalan lakien toimintaa, ja niin me joudumme maksamaan syntiemme seuraukset. Jumala tiesi, kuinka avuttomia olemme. Niin Jeesus tuli pelastamaan meidät tästä mahdottomasta tilanteesta.

Meillä on taipumus tehdä usein syntiä. Näin istutamme ”mustia paikkoja” sydämemme ”hunajakennoon”, ja nämä estävät meitä vaeltamasta Jumalan lakien mukaan noilla elämän alueilla. Nämä pahat juuret tuottavat pahaa hedelmää. Kun teemme parannusta ja tuomme Jeesukselle nuo pimeät alueet sydämessämme, yksi alue kerrallaan muuttuu Jeesuksen kaltaiseksi. Kun Hän ottaa nuo alueet hallintaansa, Jumalan lakien mukaiset kiroukset loppuvat. Hyvä juuri Jeesuksessa tuottaa hyvää hedelmää.

Vaikka meillä on taipumus tehdä usein syntiä, meillä on Jeesuksen elävä läsnäolo sydämessämme ja Hän antaa verensä pesemään meidät puhtaiksi joka kerta. Jeesuksen verestä ei ole puutetta. Hän on valmistanut meille tien vapautuaksemme niistä synneistä, jotka estävät meitä muuttumasta Jeesuksen kaltaiseksi.

3. JUMALA TIETÄÄ KAIKEN TAISTELUISTASI **Jumalan suunnitelma sinua varten**

Mikä on elämäsi tarkoitus?

Onko elämälläsi tarkoitus vai onko se vain sattumanvarainen tapahtuma, joka on ohi silloin kun kuolet? Mitä Jumala odottaa sinulta kristittyinä? Onko Jumalalla suunnitelma sinua varten? Oletko koskaan kysynyt itseltäsi seuraavanlaisia kysymyksiä:

- Miksi ”hyville” ihmisille tapahtuu pahoja asioita?
- Miksi minä kärsin?
- Miksi elämä ei aina suju niin kuin haluan?
- Miksi suunnitelmani raukeavat niin usein tyhjiin?
- Menenkö helvettiin syntieni tähden?
- Miellytänkö Jumalaa?
- Miksi en menesty?
- Mikä on elämäni tarkoitus?
- Miksi en tunne olevani tyytyväinen enkä koe täyttymystä?

Tosiaankin, elämä on turhauttavaa ja hämmentävää silloin kun et tiedä, mikä on Jumalan suunnitelma sinua varten ja mitä Jumala sinulta haluaa.

Millaisia tarkoituksia elämälläsi voi olla?

Lukemalla Raamattua voimme löytää melkoisen luettelon asioita, joita kristityn oletetaan tekevän elämässään. Meidän tulisi:

- rakastaa Jumalaa
- palvoa Jumalaa
- rakastaa toisia
- julistaa evankeliumia
- tuoda toisia Jumalan valtakuntaan
- elää ”hyvää” elämää
- olla hyvä todistus maailmalle
- muuttua Jumalan kuvan kaltaiseksi
- vastustaa paha
- rukoilla toisten puolesta

Tämä on musertava luettelo eikä tässä ole kaikki. Sen jälkeen, kun olemme yrittäneet toteuttaa jotakin osaa tästä luettelosta, meistä tuntuu vielä rankemmalta. Monet meistä ovat yrittäneet tosi kovasti emmekä ole onnistuneet kovinkaan hyvin. Näiden asioiden toteuttaminen saattaa jopa näyttää mahdottomalta. Mutta se on mahdollista, ja jopa paljon yksinkertaisempaa kuin miltä se näyttää.

Suuri tarkoitus

Jumalan suunnitelma jokaista lastaan varten on, että he kykenisivät tekemään kaikki nuo yllämainitut asiat. Voimme kuitenkin tehdä ne vain luonteemme muuttumisen tuloksena. Näet kuinka vaivattomasti Jeesus täytti tuon koko luettelon ja niiden lisäksi paljon muuta. Jeesus teki sen, koska se oli Hänelle luonteenomaista. Kun olemme muuttuneet Hänen kuvansa kaltaisiksi, meillä on kaikilla Hänen luonteensa ja me yksinkertaisesti käyttäydymme niin kuin Hän käyttäytyy.

- **Ensimmäinen asia, jonka Jumala haluaa tehdä, on meidän muuttamisemme Jeesuksen kuvan kaltaiseksi. Jumala ei halua meidän toimivan kuin Jeesus. Jumala haluaa meidän olevan Jeesuksen kaltaisia. Kun me olemme Jeesuksen kaltaisia, tulemme käyttäytymään niin kuin Jeesus.**
- **Hyvä juuri (Jeesus meissä) kantaa hyvää hedelmää.**

Sitten vain huomaamme toteuttavamme nuo kaikki yllä mainitut asiat, koska meille on luontaista tehdä niin.

Tämän kertomani jälkeen sen toteuttaminen saattaa tuntua sinusta yhä mahdottomammalta. Kaikkien tottelemisyritystesi jälkeen olet huomannut, kuinka vaikeaa on toimia Hänen tavallaan. Kuinka paljon mahdottomammalta sitten ehkä näyttääkään Hänen kaltaiseen tuleminen.

Näkökulma on täysin erilainen – mutta todellinen

Kun olin juuri tullut kristityksi, olin hyvin kiinnostunut siitä, mitä kaikkea minun odotettiin tekevän. Halusin todella totella Jumalaa. Ikävä kyllä kuulin opetusta, joka hämmensi minua. Jokaisella opettajalla näytti olevan lempiaiheensa yllä mainitusta luettelosta, ja jotkut painottivat eri kohtia eri kerroilla. Yritin toteuttaa heidän opetuksiaan, mutta epäonnistuin surkeasti. Kuitenkin ajan mittaan aloin nähdä, mitä Jumala todella minulta haluaa, ja tajusin kuinka hämmentynyt olin aikaisemmin ollut. Tämä uusi ymmärrys toi minulle suuren helpotuksen. Toivottavasti se auttaa myös sinua täydempään elämään. Kun katsot Raamattua tästä uudesta näkökulmasta, Jumalan suunnitelma alkaa tuntua järkevältä ja mahdolliselta toteuttaa. Kun ymmärrät Jumalan odotukset ja näet Jeesuksen meille hankkiman varustuksen, jonka avulla pystymme täyttämään nämä odotukset, monet (muuten niin vaikeat) raamatunpaikat eivät enää hämennä meitä.

Suurin osa tästä kirjasta kuvaa sitä, kuinka sinusta voi tulla Jeesuksen kuvan kaltainen, ja sitä hämmästyttävää, ihmeellistä varustusta, jonka Jeesus on meille valmistanut, että tämä olisi mahdollista. Mutta ennen kuin voit innostua siitä, kuinka sinusta voi tulla Hänen kaltaisensa, sinun on tiedettävä, mitä Hän on suunnitellut sinua varten.

Tässä luvussa esitän raamatulliset perusteet sille, että Jeesuksen kuvan kaltaiseksi muuttuminen on ensisijainen päämäärä, joka Jumalalla on sinun elämäsi varten.

Ennen kuin opit, kuinka Jeesuksen kaltaiseksi tullaan, sinun on tiedettävä, että meidän uudistamisemme on tärkein osa Jumalan suunnitelmaa meitä varten.

Miksi Jumala haluaa tätä meiltä?

Emme tiedä kaikkia syitä, miksi Jumalalla on tämä päämäärä, mutta Hän paljastaa joitakin näistä.

1. Sinä olet täällä muuttuaksesi Jeesuksen kaltaiseksi ollaksesi valmis hallitsemaan Hänen kanssaan iankaikkisuudessa. Meidän tulee olla Hänen kaltaisiaan voidaksemme täyttää tämän tehtävän, ollaksemme luotettavia.

2. Jeesus haluaa kumppaneita, jotka ovat vapaaehtoisesti valinneet Hänet silloinkin, kun olisi monin tavoin ollut helpompaa olla valitsematta Häntä.

Sanoilla ”olla pelastettu” on kaksi merkitystä

1. Ensimmäinen merkitys viittaa siihen ainutkertaiseen tapahtumaan, jolloin valitsit Jeesuksen elämäsi Herraksi. Sillä hetkellä siirsit Hänelle elämäsi omistusoikeudet. Kutsumme tätä tapahtumaa sanoilla kristityksi tuleminen, uudestisyntyminen tai kääntymys. Tämä tapahtuu sinä hetkenä, jolloin uskot Herraan Jeesukseen Kristukseen ja vastaanotat Hänet elämäsi. Tämän jälkeen Jumalalla on lupa tehdä elämässäsi, mitä Hän ikinä haluaa, kuitenkin aina sinun parhaaksesi (Hepr. 12:5–11). Jumala tietää, miten pitää huolta niistä, jotka kuuluvat Hänelle.
2. Toinen merkitys sanoille ”olla pelastettu” viittaa siihen jatkuvaan prosessiin, jossa me muutimme Jumalan kuvan kaltaisiksi. Kutsumme tätä prosessia pyhitykseksi tai opetuslapsuudeksi tai jumalisuudessa kasvamiseksi tai uudistumiseksi. Tämä on elämän pituinen prosessi, ja joskus sitä kutsutaan sisäiseksi paranemiseksi, vaikka tätä erityistä sanontaa ei esiinny Raamatussa. Pyhittymisesi on Jumalan päätavoite sinua varten eikä Hän säästä voimavaroja tämän toteuttamisessa. Kaikki muu elämässä on toissijaista tämän rinnalla. Sinulla saattaa olla joitakin muita tavoitteita elämässä, kuten onnellisuus tai yltäkylläisyys tai elämä ilman vaikeuksia. Jos nämä toiset asiat ovat elämäsi päämääriä etkä saavuta niitä, se voi olla turhauttavaa ja hämmentävää. Mutta se hämmentää sinua vain siksi, ettet näe Jumalan ensisijaista päämäärää, koska olet kiinnittänyt katseesi väärään tavoitteeseen.

Pyhittymisesi on Jumalan päätavoite sinua varten eikä Hän säästä voimavaroja sen saavuttamiseksi. Kaikki muu elämässäsi on toissijaista tämän päämäärän rinnalla.

On tärkeä tiedostaa, että uudestisyntyminen ei muuta sinua Jeesuksen kaltaiseksi (pyhitä sinua). Se antaa vasta Jumalalle laillisen oikeuden viedä sinut pyhitysprosessiin.

Jumala kasvattaa lapsiaan

Jumala on sinun Isäsi ja Hän on hyvä vanhempi. Jumala kasvattaa sinua niin kuin hyvä isä kasvattaa lasta. Jumala käyttää ihmissuhteita kuvaavia sanoja, koska useimmat meistä ovat kasvaneet perheissä ja monet meistä ovat vanhempia. Näin Jumala puhuu sellaisista suhteista, joista meillä on kokemusta, sillä Jumala haluaa meidän ymmärtävän kokemuksemme perusteella, millainen meidän suhteemme Häneen tulisi olla. Ne meistä, jotka ovat vanhempia, tiedämme, kuinka paljon rakastamme lapsiamme. Tiedämme myös, että heidän ollessaan pieniä me olimme paljon viisaampia kuin he ja toivottavasti ajattelimme heidän parastaan kasvattaessamme heitä. Me tajuaamme myös, ettei yksivuotias lapsi osaa yhtä paljon kuin viisivuotias. Koulut eivät vaadi alaluokkalaiselta niin paljon kuin 9.-luokkalaiselta. Sinä aikana kun lapsemme vähitellen kasvavat, meidän tulee tehdä heidän puolestaan ne asiat, joita he eivät pysty itse tekemään. Kuitenkin vanhemman pitää päättää, mitä lapsi saa tehdä ja mitä ei. Vanhempien tulee myös haastaa heitä kasvamaan. Jos vanhemmat tekevät kaiken heidän puolestaan, lapsista tulee laiskoja, hemmoteltuja, itsekeskeisiä ja epäkypsiä. Mutta jos lasta ohjataan oikealla tavalla, hänestä tulee kypsä aikuinen.

Samoin tekee Jumala. Hän kasvattaa sinua omaksi parhaaksesi. Jumala on viisaampi, Hänellä on suunnitelma ja Hän tietää, mitä sinä kussakin elämänvaiheessa tarvitset. Esimerkiksi ne jotka ovat vaeltaneet Herran seurassa jonkin aikaa, ovat huomanneet, etteivät he voi enää lähteä omille teilleen niin helposti kuin alussa. Heidän vastuullisuutensa synneistään on selvästi lisääntynyt.

Ennen kuin tulit ”pelastetuksi” (kertaluonteinen tapahtuma) et ollut Jumalan lapsi ja elit kapinassa Häntä vastaan. Tuohon aikaan Jumala antoi sinun mennä omia teitäsi etkä ollut Hänen suojeluksessaan.

Elit maailmassa ja maailmasta, ja Saatanalla oli auktoriteetti sinuun. Kuitenkin kun vastasit Jumalan kutsuun ja teit valinnan luovuttaa elämäsi Jeesukselle, sinusta tuli Jumalan lapsi. Sillä hetkellä sinun todellisuutesi muuttui.

Kun teit tämän valinnan, annoit Jumalalle luvan kasvattaa sinua niin kuin Hän näkee parhaaksi. Sinä hetkenä et ehkä ymmärtänyt tuon valinnan täyttä vaikutusta. Mutta siitä hetkestä saakka, kun valitsit Jeesuksen elämäsi Herraksi, Hänellä on lupa tehdä mitä ikinä se vaatiikin muuttaakseen sinut Jeesuksen kaltaiseksi.

Tämän hetken jälkeen Saatanalla on vain rajoitettu pääsy elämääsi. Saatana pääsee vaikuttamaan niiden elämäsi alueiden kautta, joilla sinulla on syntiä. Kuitenkin jos hänellä olisi täydellinen vapaus jokaisella alueella, jolla sinulla on syntiä elämässäsi, tuhoutuisit nopeasti. Sen tähden Jumalan täytyy suojella sinua monilla alueilla, ehkäpä suuremmassa määrin kuin ymmärrätään. En ole täysin varma, missä tämä raja kulkee, mutta pääsääntö on, ettei Saatana voi tehdä mitään, mitä Jumala ei salli. Jumala käyttää Saatanaa voidakseen viedä oman työnsä lapsissaan päätökseen. Muista, että Jumalan pääasiallinen päämäärä on muuttaa sinut Jeesuksen kaltaiseksi, ja kaikki muu on toissijaista. Aivan kuten hyvät vanhemmat antavat lastensa kohdata vaikeuksia, jotta nämä kasvaisivat kypsiksi aikuisiksi, Jumala antaa sinun joutua koettelemuksiin muuttaakseen sinut. Jumala tuntee jokaisen meistä ja räätälöi juuri meille sopivan koulutusohjelman. Hän tuntee meidän kypsyystasomme.

Tämä prosessi saattaa tuntua epätoivoiselta

Valitettavasti pyhitysprosessi on erittäin vaikea. Jos kaikki meidän elämässämme menisi loistavasti, meistä tulisi hemmoteltuja, itsekeskeisiä ja ahneita. Voimme nähdä tämän lapsista, joita heidän vanhempansa eivät ole kurittaneet oikealla tavalla. Tästä on todisteita myös Vanhassa testamentissa ja Israelin kansan historiassa. Kun kuningas Daavid menestyi ja hänen elämänsä oli helppoa, hän lankesi syntiin Batsaban kanssa. Kuningas Salomolle ojennettiin kruunu, ja hänen elämänsä oli helppoa ja loistokasta, ja hän teki paljon syntiä. Hänellä oli sivuvaimoja ja hän painosti kansaa. Kun Jumala antoi Israelin kansan menestyä, useaan otteeseen nämä etäännyivät Jumalasta, koska he tunsivat pärjäävänsä omin voimin. He palasivat takaisin Hänen luokseen ainoastaan silloin, kun tuho uhkasi heitä.

Vaikeudet motivoivat myös meitä. Me tarvitsemme testejä, koettelemuksia ja hankaluuksia, jotta Jumalan päämäärät elämässämme saavutettaisiin. Jumala epäilemättä toivoo, ettei Hänen tarvitsisi tuottaa meille kipua, mutta Hän tietää sen olevan välttämätöntä, jotta me muuttuisimme. Olen myös vakuuttunut, että Jumala käyttää vähimmäismäärän kipua haastaakseen meidät muutokseen, mutta Hän tulee käyttämään jokaisen välttämättömän painostuksen saavuttaakseen päämääränsä. Jumala on enemmän kiinnostunut luonteestamme kuin siitä, ettemme joutuisi kokemaan kipua.

Job on havainnollinen esimerkki tästä. Job oli ylpeä ja Jumala käytti Saatanaa saadakseen Jobin huomion. Saatanan oli saatava Jumalalta lupa ennen kuin hän pystyi hyökkäämään Jobin kimppuun, ja Jumala asetti rajat sille, mitä Saatana voi tehdä. Sitten Saatana otti Jobilta kaikki hänen tavaransa, mutta Job ei vielä näkynyt syntiään. Niinpä Jumala lähestyi Saatanaa toisen kerran vähän myöhemmin lisätäkseen painetta Jobia kohtaan. Jumala oli niin sitoutunut Jobin pyhitykseen, että Hän salli tämän joutua kauheisiin koettelemuksiin päämäärän saavuttamiseksi. Lopulta, kun Job oli riittävän murrettu, Jumala näytti Jobille hänen syntinsä. Sitten Job näki ylpeytensä ja teki parannuksen. Heti kun Job oli tehnyt parannuksen ja rukoillut ystäviensä puolesta, Jumala lopetti koettelemukset. Joten lopuksi Jumala onnistui. Aivan samalla tavoin Jumala on sitoutunut sinun pyhitysprosessiisi.

Mitä paholainen sitten tekee?

Jumala on suvereeni ja Hän on suurempi kuin Saatana. Jumala suojelee niitä, jotka kuuluvat Hänelle. Joten Jumalan lapsena Saatana ei voi käydä kimppuusi, jos Jumala ei sitä salli. Jumala käyttää Saatanaa saavuttaakseen omat tavoitteensa.

On olemassa kristittyjä, jotka uskovat, että heidän tehtävänsä on nuhdella Saatanaa koko ajan. He näkevät demonin jokaisen negatiivisen asian takana, joka heille tapahtuu. He uskovat myös, että juuri heidän tehtävänsä on nousta Saatanaa vastaan, Jeesuksen nimessä tietenkin. He ajattelevat olevansa alastomia ja yksin, ja että jos he eivät itse suojaudu, kukaan muukaan ei heitä suojele. Tämä käsitys perustuu Raamatun väärinymmärtämiseen, ja se voi olla osoitus suorituskeskeisyydestä, liiasta yrittämisestä ja hallintavallan tarpeesta. Heidän näkökantansa on aivan erilainen kuin se, mitä minä edustan.

On hyvä ymmärtää, että on olemassa vihollinen ja monia demoneja. Tavallisesti niillä ei kuitenkaan ole mitään pääsyä sinun kimppuusi. Useimpien ihmisten ongelmat eivät johdu demoneista. (Löydät lisää yksityiskohtia tästä aiheesta luvusta 16.) Kun annoit elämäsi Jeesukselle, sinusta tuli Hänen omaisuuttaan ja Hän on sinun suojelijasi. Kun demonit hyökkäävät, se johtuu siitä, että Jumala käyttää niitä omien tavoitteittensa saavuttamiseksi. Jumala voi todellakin joskus tarkoituksella harjoittaa sinua käyttämään auktoriteettiasi demonien suhteen. Kun Paavali käski demonia lähtemään (Apt. 16:16–18), hän oli kärsinyt tilanteesta ensin monta päivää ennen kuin toimi. Niinpä Paavali selvästikään ei käskenyt demoneja lähtemään joka kerran kohdatessaan Paholaisen joukkoja. Paavali toimi ainoastaan silloin, kun Jumala käski. Tässä tilanteessa Jumalan tarkoitus oli ainakin osaksi pelastaa filippiläinen vanginvartija ja hänen perheensä. Samoin Hänen tarkoituksensa oli vahvistaa meidän uskoamme tämän kertomuksen kautta.

Demonien ajaminen pois voi olla vaarallista

Jos käytät auktoriteettiasi demonien poisajamiseen silloin, kun Jumala ei halua sinun toimivan, voit olla estämässä Jumalan suunnitelmaa toteutumasta. Ja vielä pahempaa, voit joutua vaikeuksiin ja opit kovan läksyn. ”Jos Jumala ei ole suoranaisesti käskenyt sinua käymään tämänkaltaista hengellistä sodankäyntiä, toimit uhkarohkeasti. Pohjimmiltaan se on kapinaa.” (Enemmän tästä kirjassa: *Needless casualties of war*, John Paul Jackson.)

Tämä uusi tietoisuus muuttaa asenteesi

Kun ymmärrät, että Jumala on aktiivinen osapuoli kaikissa niissä ongelmissa, joita kohtaat, koko asenteesi tulee muuttumaan. Sen sijaan, että taistelisit sitä vastaan, mitä Hän on tekemässä, sinä alat kysyä: ”OK, Herra, en pidä tästä kaikesta, mutta mitä Sinä haluat muuttaa minussa tämän surullisen kokemuksen kautta?” Tämä selittää sen Raamatun kohdan, jota monet meistä ovat vihanneet (Jaak. 1:2-4). Nyt nämä jakeet ovat täysin järkeviä.

Minulla oli tapana pitää mukavuutta, rauhaa ja taloudellista menestystä elämäni päämäärinä. Tuohon aikaan ajattelin, että jos minulla olisi tarpeeksi uskoa, elämäni olisi kevyttä purjehtimista eteenpäin. Mutta näytti kuin Jumala olisi tullut ajelemaan vierelleni moottoriveneellä aiheuttaen aaltoja tyynelle järvelle. Noihin aikoihin tulin vihaiseksi aina, kun asiat eivät sujuneet hyvin. Tapanani oli vastustaa sitä, mitä oli tapahtumassa. Olin joko vihainen Jumalalle tai ihmetyin, mitä minä olin tehnyt väärin aiheuttaen ongelman. Tämä näkemys johti minua suoritusajatteluun: ”Jos teen oikein, asiat sujuvat elämässäni hyvin, jos teen väärin, asiani sujuvat huonosti”. Uuteen testamenttiin uskovan ei pitäisi ajatella näin.

Synnillä on seurauksensa

Jumala varjelee meitä lapsiaan syntiemme seurauksilta monella tapaa joka päivä. Jos Hän ei tekisi niin, tuhoutuisimme nopeasti. Hän peittää ne synnit, joita emme ole vielä valmiita käsittelemään, tai ne, jotka tuhoaisivat meidät. Samoin me ”paikkaamme” lastemme tekemiä virheitä ja vapautamme heidät niiden seurauksista. Hyvät vanhemmat eivät pidä lapsiaan vastuullisina tietyn elämänalueen valinnoista ennen kuin nämä ovat tarpeeksi vanhoja käsittelemään niitä. Jumala ei salli sinua kiusattavan yli sen, mihin kykenet.

Koska Jumala on sitoutunut meidän pyhittämiseemme, onko siis oikein tehdä syntiä? Joka tapauksessa Hän suojelee meitä syntiemme seurauksilta. Muista kuitenkin, että Jumala on aktiivisesti vastuussa prosessistasi, ja jos sinulla on tällainen ylimielinen asenne, Jumala varmasti ”riisuu” sen sinusta jollakin tavalla. Synnillä on seurauksensa, mutta kristitylle syntien seurausten kohtaaminen (niittäminen) ei ole mekaaninen tapahtuma. Enemminkin Jumala on aktiivisesti vastuussa meidän elämästämme, eivätkä seuraukset ole satunnaisia. Joskus Hän antaa meidän niittää sitä, mitä kylvämme, koska siinä tilanteessa meidän on tärkeää kiinnittää huomiomme juuri tähän asiaan. Toisina aikoina Jumala suojelee meitä synnin seurauksilta, koska Hän työskentelee elämässämme sillä hetkellä jollain muulla alueella. Seurausten tarkoitus ei ole rangaista meitä, vaan johtaa meidät parantumiseen.

Tietenkin on olemassa myös luonnollisia seurauksia sellaisista asioista, joita teet tietämättömyydestä tai omasta tahdostasi tai heikkoudestasi käsin. Esimerkiksi luonnolliset seuraukset tupakoinnista tai ylensyömisestä voivat tuhota terveytesi. Jos kärsit sellaisista seurauksista, ne eivät liity Jumalan suunnitelmaan tai hänen sinua varten laatimaansa koulutusohjelmaan. Nämä seuraukset ovat yksinkertaisesti aineellisista laeista johtuvia. Kuitenkin jopa näillä alueilla Jumala tekee kaiken, minkä voi varoittaakseen sinua. Hän tulee löytämään myös tavan, jolla Hän voi käyttää näitä kokemuksia sinun muuttumisprosessissasi.

Jumala odottaa sinun ainoastaan käsittelevän ne synnin alueet, joilla Hän tietää sinun olevan valmis työskentelemään. Hänellä on opetussuunnitelma, ja Hän antaa sinun kokea ainoastaan niiden syntien seuraukset, jotka olet valmis käsittelemään juuri nyt. Tämä on osa mysteeriä. Jumalalla on ainutlaatuinen ja dynaaminen suunnitelma jokaista meitä varten, ja se muuttuu aina sitä mukaa kun kasvamme. Tästä syystä mikään kaava ei toimi.

Kristillinen vaellus ei ole kokoelma sääntöjä

Yksi asia, jota meidän tulee varoa, on yritys ”pienentää” Jumalaa johonkin kaavaan. Tämä tapahtuu usein niin salakavalasti, ettemme edes tiedosta sitä. Esimerkiksi jos minulla on elämässäni ongelma, menen tutkimaan Raamattua löytääkseni siihen vastauksen. Tämä on hyvä. Mutta etsintäni menee harhaan, jos otan jakeen, joka on annettu jollekin toiselle toiseen aikaan, ja yritän sovittaa sitä nykyiseen tilanteeseeni. Esimerkiksi minulla on vaikeuksia pitää taloudellisesti huolta perheestäni. Luen Raamatustani: *Antakaa niin teille annetaan* (Luuk 6:38). Tästä teen johtopäätöksen, että jos annan pois jonkin verran rahaa, Jumala antaa sen moninkertaisesti takaisin. Monet meistä ovat kuulleet tämän opetuksen. Niinpä minä annan, mutta se ei ratkaisekaan taloudellisia ongelmiani. Mikä meni vikaan? Eikö Jumala ole antanut tämän lupauksen? Kyllä, Jumala antoi tämän lupauksen, mutta se ei ole välttämättä minua varten tällä hetkellä. Tietenkin ajan mittaan Jumala jollakin tavoin tulee maksamaan minulle takaisin, jos antamiseni lähtee anteliaasta sydäimestä. Mutta jos minä annan saadakseni, Hän ei luultavasti maksakaan.

Menin vikaan siinä, että käytin Raamattua sääntökirjana ja tätä raamatunkohtaa kaavana. Kun teen näin, alan nähdä Jumalan mekaanisena. Yritän silloin asettaa Jumalan sääntökokoelmaan ja kiellän hienovaraisesti Hänen aktiivisen läsnäolonsa elämässäni. Tässä on

**Jumala rakastaa minua liian paljon
antaakseen minun onnistua
harhakuvitelmassani, että minä voin
selvitä itse.**

kätkettynä ajatus: ”Jos voin ymmärtää, miten Jumala toimii, opin tietämään, miten minun tulee käyttäytyä. Silloin Jumala on mielissään ja siunaa minua.” Yksi syy, miksi lankean tähän ansaan, on se, että tämä näkemys asettaa minut takaisin hallitsijan asemaan, ja alitajuisesti haluan itse hallita omaa elämäni. Kuitenkin huolimatta hallitsemisen tarpeestani Jumala on elävä, ja Hän on Jumala, ja Hänellä on hallintavalta. Minulla oli tapana käyttää raamatunjakeita tällä tavoin, ja Jumala oli aina uskollinen ja teki yritykseni tyhjäksi. Minulla oli tapana olla Hänelle erittäin vihainen siitä, mutta nyt tiedän Jumalan halunneen minun turhautuvan yrityksissäni. Hän halusi minun tietävän, että Hän on elävä persoona, jolla on tahto ja tunteet ja suunnitelma minun elämäni.

Tiivistelmä

Jumala on elävä rakastava Isä, joka kasvattaa sinua yhtenä lapsistaan hallitsemaan yhdessä Hänen kanssaan. Jumala käyttää elämäsi prosessina, jonka avulla Hän kasvattaa sinua. Vaikka tämä prosessi on usein vaikea ja kivulias, se *lopulta antaa näin valmennetuille hedelmänsä, rauhan ja vanhurskauden.* (Hepr. 12:11)

Veljeni pitäkää pelkkänä ilona niitä monenlaisia koettelemuksia, joihin joudutte. Tehän tiedätte, että kun uskonne selviytyy koetuksesta, tämä kasvattaa teissä kestävyyttä. Ja kestävyys johtakoon täydelliseen tulokseen, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette vajaita miltään kohden. (Jaak. 1:2-4)

Tästä syystä kärsimyksesi eivät ole sattumanvaraisia tai merkityksettömiä vaan ennemminkin sinun elämälläsi on ihmeellinen ikuinen tarkoitus.

On myös äärimmäisen tärkeää tietää, kuinka tehdä yhteistyötä Jumalan kanssa pyhitysprosessisi aikana. Vaikka Jumala johtaa sinua kuin rakastava Isä, sinulla on avainrooli tässä prosessissa. Jos et ymmärrä sitä suurta kokonaisuutta, mitä Jumala on tekemässä, tulet rajoittamaan ja estämään parantumistasi. Ilman tätä ymmärrystä saatat vastustaa sitä, mitä Jumala haluaa tehdä sinussa. Tämän vastustuksen seurauksena joudut kärsimään enemmän kuin silloin, jos olet yhteistyöhaluinen. Ja vielä pahempaa, parantumisesi voi jumiutua kokonaan ja jäät kiinni omiin tuhoaviin tapoihisi. Siinä ei todellakaan ole hyvä olla.

Miksi tämä on niin tärkeää

Olen käyttänyt kokonaisen luvun käsitelläkseni kysymyksiä Jumalan suunnitelmasta lapsiaan varten, koska se on erittäin tärkeää. Se on koko kristillisen elämäsi perusta, ja kaikki muu, mitä kirjoitan tässä kirjassa, riippuu tämän kohdan ymmärtämisestä.

On erittäin tärkeää ymmärtää, mikä on Jumalan suunnitelma sinun elämässäsi. Se on koko kristillisen elämäsi perusta.

- Monille tämän tiedostaminen vaatii suurta näkökulman muutosta siihen, miten he näkevät itsensä ja elämänsä kristittyinä.
- Tämä matka ei ole tarkoitettu vain ”harvoille sairaille”, vaan ennemminkin se on jokaisen kristityn normaalia elämää.
- Sisäinen parantuminen ei ole jotakin, mihin voi sitoutua siihen asti, kun kipu on ohi, ja sitten palata entiseen tavalliseen elämään.
- Sisäinen parantuminen on uusi elämäntapa, elämistä uudella tavalla joka päivä loppuelämäsi ajan.
- Sisäinen parantuminen on Jumalan sinun elämäsi varten tekemän suunnitelman ydin. Elämäsi sujuu hyvin ainoastaan silloin, jos tavoittelet Hänen suunnitelmaansa sinua varten.

Tämän kirjan loppuosan tarkoitus on auttaa sinua tekemään yhteistyötä tässä oman elämäsi prosessissa.

4. ONGELMIEN AIHEUTTAJA

Tuomitseminen

Jos huomaan, ettei naapurini koskaan leikkaa nurmikkoaan ja hänen pihansa on jatkuvasti sotkuinen, joku saattaa sanoa minulle kertoessani asiasta: ”Älä ole niin tuomitseva.” Jos teen tämän havainnon naapuristani, tuomitsenko silloin? Teenkö syntiä? Meidän on varmasti tärkeää tietää vastaukset näihin kysymyksiin, jotta voisimme välttää syntiä ja sen seurauksena elämäämme tulevia ongelmia. Tietenkin on olemassa muitakin syntejä kuin tuomitseminen. Kuitenkin tämä erityinen synti saa aikaan useimmat ongelmat elämässämme.

Hyvä ja paha tuomitseminen

Tuomitseminen ei aina ole syntiä. Raamattu puhuu useista tavoista tuomita. Osa on hyvää tuomitsemista ja osa paha, jota meidän ei tulisi tehdä. Hämmäntävää tässä on se, että Raamattu käyttää samaa kreikankielistä sanaa viitatessaan kaikkiin näihin. Sen tähden tuomitsemisen eri tapojen erottamisessa on luotettava siihen asiayhteyteen, jossa niistä puhutaan.

Tuomitseminen ei ole aina syntiä. Raamatussa on kuvattu neljä eri tuomitsemisen tapaa.

- Ensimmäinen tapa on se tuomitseminen, jota Jeesus käyttää. Koska Hän on oikeudenmukainen ja vanhurskas tuomari, joka on asetettu tähän asemaan, Hänellä on oikeus tuomita.
- Toinen tuomitsemisen tapa liittyy oikeudelliseen auktoriteettiin. Sitä harjoitetaan seurakunnan keskuudessa seurakunnan jäseniä kohtaan. Tuomitseminen tässä yhteydessä on myös tarkoituksenmukaista ja Jumalan säätämää.
- Kolmas tuomitsemisen tapa on sellainen, jota meidän tulisi yksityisinä kristittyinä toteuttaa. Tätä voisi kuvata paremmin sanalla ”arvostella”. Meidän tulee käyttää viisauttamme ja arvostelukykyämme. Meillä ei ole pelkästään lupa nähdä negatiivisia asioita eri tilanteissa tai toisissa ihmisissä, meitä jopa kehoitetaan harjoittamaan tällaista arvostelua.
- Neljäs tapa tuomita on se, jota meidän ei tule yksityisinä kristittyinä tehdä. Jos teemme niin, asetamme itsemme tuomariksi, oikeuslaitokseksi ja pyöveliksi.

Kaikista niistä synneistä, joihin syyllystymme, tämä ”paha” tuomitseminen on sellainen synti, joka aiheuttaa useimmat ongelmat elämässämme. Kun löydämme itsemme tekemästä asioita, joita vihaamme, tämän pahan hedelmän aiheuttaa melkein aina tuomitseminen (paha juuri).

Eikä mikään katkeruuden verso pääse kasvamaan ja tuottamaan turmiota. (Hepr. 12:15)

Koska tämä synti aiheuttaa niin suuria ongelmia, sen täytyy olla erittäin vakavasti otettava asia. Tämän ongelman alkuperä löytyy Eedenin puutarhasta. Kun käärme sanoi: *Mutta Jumala tietää, että niin pian kuin syötte siitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte kaiken, sekä hyvän että pahan.* (1. Moos. 3:5) Aatami ja Eeva nielivät tämän syötin, koska jokin heidän sisimmässään halusi olla Jumalan kaltainen. Saatana tiesi kaiken tästä synnistä, koska se oli myös hänen suuri syntinsä.

Kun me tuomitsemme toista, otamme Jeesuksen paikan, ja tietenkin tämä on erittäin vakava synti. Jeesus on ainoa, jolla on oikeus tuomita. Niinpä tuomitessamme me anastamme Jumalan paikan.

Tehdessämme tämän rikomme ensimmäistä käskyä vastaan *Rakasta Herraa sinun Jumalaasi koko sydämeestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi.* (Matt. 22:37) On olemassa ainoastaan yksi Jumala, ja me emme ole Hän. Me tuomitsemme, koska emme luota Jumalan pitävän meistä huolta ja asettavan muita vastuuseen siitä, että he tekevät syntiä meitä vastaan ja haavoittavat meitä. Meistä tuntuu, että meidän täytyy ottaa laki omiin käsiimme. Uskomme, että ellemme tee sitä, kukaan muukaan ei sitä tee.

Ihmiselämän kaikkien suurimpien ongelmien juuret löytyvät Eedenin puutarhasta ja Jeesuksen antaman rakkauden kaksoiskäskyn rikkomisesta. Jumala on todellakin ilmaissut hengellisen todellisuuden periaatteet meille näin yksinkertaisesti.

Meidän heikkoutemme

Miksi me kaikki tuomitsemme niin helposti? Se on osa meidän langennutta luontoamme. Kun olemme haavoittuneita, vastaamme aina katkeruudella, tuomitsemisella ja syytöksellä. Esimerkiksi kuvittele itsesi kuorimassa porkkanaa keittiössä. Puhelin soi, keskittymisesi herpaantuu ja leikkaat sormeesi. Mikä on välitön reaktiosi? Syytätkö porkkanaa? Syytätkö tyhmää veistä? Syytätkö puolisoasi, että hän on jättänyt veitsen teroittamatta? Syytätkö ihmistä, joka soitti sinulle? Tai syytätkö itseäsi sanomalla jotakin tällaista: ”Senkin tyhmyri. Miksi et kiinnittänyt enempää huomiota siihen, mitä olit tekemässä?” Itseni syyttäminen oli aina minun tavanomainen reaktioni.

Pysähdy minuutiksi ajattelemaan, mikä näistä olisi sinun reaktiosi.

Miksi emme voisi pitää sormeeseen leikkaamista asiana, joka vain tapahtui? Miksi jonkun on oltava syyllinen siihen? Vastaus tähän löytyy langenneen luontomme halusta tuomita.

Tämä on ongelman ydin. Päivittäin tuomitessamme kylvämme suuren määrän katkeruuden juuria. Koska elämä tässä langenneessa maailmassa aiheuttaa paljon haavoittumista, tuomitsemme myös usein. Se on automaattista, ja olemme tehneet sen jo ennen kuin tiedostamme sitä.

Niin kauan kun vaellamme tämän maan päällä, emme tule menettämään taipumustamme vastata haavoittumiseen katkeruudella, tuomitsemisella ja syytöksellä.

Koska olemme istuttaneet paljon katkeruuden juuria, niitämme (saamme satona) paljon huonoa hedelmää. Traagista kyllä, niin kauan kuin vaellamme tässä maailmassa, emme menetä tätä taipumustamme reagoida haavoittumiseen katkeruudella, tuomitsemisella ja syytöksellä. Se on olennainen osa langennutta luontoamme.

Me kaikki tuomitsemme, ja jos ajattelet, ettet sinä tee niin, on yksi varma tapa löytää totuus: Teetkö asioita, joita vihaat? Onko elämässäsi pahaa hedelmää?

Onneksi meillä on nyt käytettävissämme keino, jolla voimme selvittää tämän sotkun. Niin usein kuin tuomitset, voit antaa anteeksi ja saada anteeksi. Paha istutus (juuri) voidaan vetää pois saman tien kun se on istutettu.

Kuinka voin erottaa hyvän ja pahan tuomitsemisen?

Ensi näkemältä tämä saattaa tuntua kauhean hämmentävältä. Kuinka voit tietää, onko tuomitsemisesi hyvää vai pahaa? Onneksi Jumala on antanut meille hyvin yksinkertaisen tavan, jolla voimme huomata näiden eron. Yksinkertaisesti, miltä sinusta tuntuu? Sisäinen ihminen sydämessäsi tietää eron. Jos on

kyseessä paha tuomitseminen, olet sisäisesti tietoinen siitä tuhosta, joka sinussa äsken tapahtui, ja voit tuntea sen.

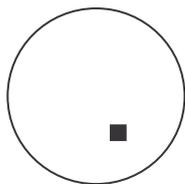
Oletetaan esimerkiksi, että minä asuisin pienessä kaupungissa ja harkitsisin liiketoiminnan aloittamista tietyn ihmisen kanssa. Tarkistaisin asioita ja kuulisin, että tällä henkilöllä on epärehellisen ihmisen maine. Niinpä päättäisin, etten aloita yhteisiä liiketoimia hänen kanssaan. Näin olen tuominut (tunnistanut) hänet sillä tavalla kuin minun pitikin tehdä.

Oletetaan vaihtoehtoisesti, että asuisin pienessä kaupungissa ja ajattelisin liiketoimien aloittamista tietyn ihmisen kanssa. Aloitan liiketoiminnan hänen kanssaan selvittämättä hänen mainettaan. Jonkin ajan kuluttua huomaan, että tämä ihminen on epärehellinen, ja ennen kuin ehdin irrottautua liiketoiminnasta, se on maksanut minulle 100 000 euroa.

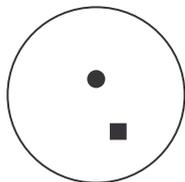
Minulla on nyt sama tieto kuin ensimmäisessä esimerkissä, mutta voit olla varma, että olen harjoittanut pahaa tuomitsemista. Kuinka voin tietää, että tuomitsemiseni on ollut pahaa? Joka kerta kun ajattelen kyseistä henkilöä, tunnen halua kuristaa hänet. Joka kerta kun ajattelen häntä, tulen hyvin vihaiseksi ja menen pois tolaltani. Kun huomaan tuominneeni hänet väärällä tavalla, voin valita antaa hänelle anteeksi ja saada anteeksi Jeesukselta. (Luvussa 5 käsitellään anteeksiantamista tarkemmin.)

Toisaalta palatakseni ensimmäisen esimerkin mieheen, en luultavasti ole vihainen hänelle enkä tuomitse häntä väärällä tavalla. Tässä tapauksessa hän ei ole loukannut minua.

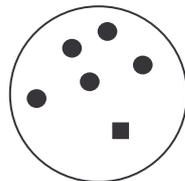
Tuomiot istuttavat meihin katkeria juuria, alapuolella kuvatun mallin mukaisesti:

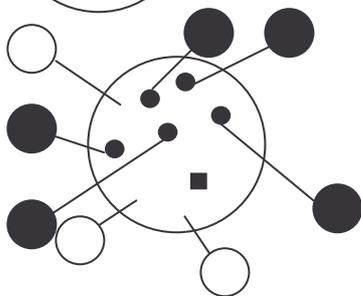
Tämä on kuva siitä, miltä näytämme hedelmöittymisen jälkeen. Olemme puhtaita yhtä kohtaa – pientä mustaa neliötä – lukuun ottamatta. Tällä yhdellä pimeällä kohdalla on taipumus vastata haavoittumiseen katkeruudella, tuomiolla ja syytöksellä – siis osalla langennutta luontoamme.

Mutta sitten vauvana olemme nälkäisiä ja itkemme, eikä kukaan kuule meitä. Mustan neliön tähden, joka kuvaa taipumustamme vastata haavoittumiseen katkeruudella, tuomiolla ja syytöksellä, tuomitsemme ne, jotka eivät huolehdi tarpeistamme. Tämä istuttaa pimeän kohdan meihin – katkeruuden juuren mustan täplän.

Sitten äidillä ja isällä on riita, ja he huutavat vihaisesti toisilleen. Me tuomitsemme heidät tästä. Ja elämän kuluessa tämäläppäisiä yksinkertaisia tapahtumia on tuhansia. Näiden kautta meihin syntyy paljon pimeitä alueita.

Lopulta tapahtuu erittäin valitettava asia. Näissä pimeissä kohdissa olevat pahat juuret tuottavat elämässämme pahaa hedelmää. Ne on tässä kuviossa esitetty mustina ympyröinä. Samanaikaisesti meissä olevat hyvät juuret, jotka tuottavat hyvää hedelmää, on esitetty valkoisina ympyröinä.

Valitettavasti elämässämme on sitä enemmän pahaa hedelmää, mitä enemmän on pahoja juuria. Tästä syystä tuomitseminen on niin tuhoisaa meille. Ja mikä vielä pahempaa, mitä kauemmin paha juuri kasvaa sisällämme, sitä suuremmaksi se tulee. Mitä syvemmälle se on kaivautunut, sitä vaikeampi sitä on kitkeä pois. Mitä suurempi juuri, sitä laajemmalle alueelle paha hedelmä on levinnyt.

On Jumalan armoa, että tunnemme emotionaalista tuskaa!

Jos emme tuntisi emotionaalista tuskaa, emme tietäisi, että jokin on vialla sisimmässämme, ja synti pysyisi meissä. Kun kuolemme ja joudumme suuren tuomioistuimen eteen, ja kaikki syntimme nostetaan esiin, Raamattu ei kerro, millaiset niiden negatiiviset seuraukset tulevat olemaan. Raamatusta saa kuitenkin vahvasti sellaisen vaikutelman, että sinne olisi parempi mennä ilman syntiä. Ne synnit, jotka on pesty pois elämämme aikana, eivät tule olemaan siellä emmekä maksa niiden seurauksia sillä tuomiolla. Koska Jumala on kaukonäköinen ja ajattelee myös iankaikkisuutta, Hän haluaa vapauttaa meidät synneistämme täällä, tämän elämän aikana. Tietenkään anteeksiantamattomat synnit eivät vie meidän taivaspaikkaamme. Me pelastumme, mutta kärsimme menetyksiä.

Emme tiedä, milloin maanpäällinen elämämme loppuu. Mutta ajan kuluessa elämämme loppu tulee lähemmäksi. Siksi on yhä tärkeämpää, että annamme syntimme Jeesukselle. Sen tähden Jumala lisää taakkojemme painoa niin, että tulisimme tarpeeksi epätoivoisiksi ja alkaisimme etsiä niiden aiheuttajaa. Meidän tulee antaa anteeksi nyt, ettemme joutuisi kärsimään menetyksiä tulevaisuudessa.

Tiivistelmä

Me kaikki vastaamme haavoittumiseen katkeruudella, tuomiolla ja syytöksellä. Tämä ominaisuus on osa langennutta luontoamme. Teemme näin monta kertaa päivässä, ja se on syntiä. Joka kerta toimiessamme näin, me istutamme sisimpäämme katkeruuden juuren, joka ajan mittaan alkaa kantaa pahaa hedelmää. Mitä enemmän haavoitumme, sitä enemmän istutamme katkeria juuria sydämeemme, ja sitä enemmän niitämme huonoja asioita elämästämme. Jumalan lait toimivat meitä vastaan. Ei ole olemassa mitään parannuskeinoa, joka saisi meidät lopettamaan tuomitsemisen. Mutta on olemassa vastamyrkky, jota voimme käyttää tämän tapahduttua. Jos olemme istuttaneet katkeruuden juuren, Jeesus tulee poistamaan sen, kun annamme anteeksi niille, jotka ovat loukanneet meitä ja samalla saamme Jeesukselta anteeksi.

5. PARANNUSKEINO

Anteeksiantaminen

Anteeksiantaminen on niin tuttu sana kristittyjen keskuudessa, että ajattelemme tietävämme, mitä se tarkoittaa. Kuitenkin meille on opetettu, mitä tämä sana yleisesti tarkoittaa. Sen tähden omaksumamme merkitys ei ole aivan sama, mihin Jumala viittaa, kun Hän käskää meidän antaa anteeksi. Väärinkäsitykset anteeksiantamisesta ovat usein esteenä sille, että pystyisimme antamaan anteeksi toisille paranemisprosessimme aikana. Emme voi totella Jumalaa oikealla tavalla ennen kuin tiedämme, mitä Hän käskää meitä tekemään kehottaessaan antamaan anteeksi.

Esimerkiksi monet ovat kuulleet sanonnan ”Anna anteeksi ja unohda”. Yritämme tehdä näin ja huomaamme, ettemme voi unohtaa, mitä meille on tehty. Sitten ajattelemme, ettemme ole antaneet anteeksi. Tai kun joku haavoitti meitä, ajattelemme, että meidän täytyy uudelleen asettaa itsemme alttiiksi samalle haavoittamiselle. Jokin sisällämme vastustaa anteeksiantamista, koska olemme varmoja, että samat ihmiset haavoittavat meitä uudelleen.

Mitä anteeksiantaminen ei ole

Anteeksiantaminen ei ole mitään seuraavista asioista:

1. Sen sanomista, ettei joku tehnyt syntiä meitä vastaan, silloin kun hän tosiasiallisesti teki.
2. Toisen ihmisen vapauttamista vastuusta puolustelemalla hänen toimintaansa. Esimerkiksi: ”Ei hän voinut sille mitään” tai ”He tekivät parhaansa” tai ”Minä olisin tehnyt samoin, jos olisin heidän asemassaan”
3. Heidän tekonsa unohtamista. Emme voi unohtaa, mutta haava voidaan siirtää pois muistista, ja voimme saada anteeksi tuomitsemisemme.
4. Epäluotettavaan ihmiseen uudelleen luottamista, jos tämä on edelleen epäluotettava – haavoittumiselle alttiiksi asettuminen ei ole viisasta.
5. Tunne. Anteeksiantaminen on päätös. Kuitenkin kun anteeksiantoprosessi on saatettu loppuun, tunteemme ovat erilaiset kuin aikaisemmin ajatellessamme kyseistä ihmistä.
6. Teeskentelemistä, ettemme ole loukkaantuneita tai vihaisia emmekä välitä loukkaantumisen tunteesta, koska meidän ei oleteta olevan vihaisia. Meidän tulee käsitellä tunteitamme eikä painaa niitä takaisin sisimpäämme.

Mitä anteeksiantaminen on?

Anteeksiantaminen on päätös siitä, ettei toinen ihminen ole minulle enää mitään velkaa. Anteeksiantamattomuus sanoo: ”Sinä loukkasit minua epäoikeudenmukaisesti ja olet minulle velkaa. Minä vaadin sinua maksamaan.” Anteeksiantamus sanoo: ”Vaikka sinä loukkasit minua ja olet minulle velkaa, minä pyyhin velan pois. Et ole minulle enää mitään velkaa. Minun asiani ei ole tuomita sinua ja annan sinut Jeesuksen tuomittavaksi. Hän on oikeudenmukainen tuomari ja osaa ratkaista sinun tapauksesi oikein. Jos on jotain rangaistavaa, Hän hoitaa sen.” Anteeksiantamus ei sano: ”Ota heidät kiinni, Jumala. Pane heidät maksamaan.” Tällaiset ajatukset paljastavat selvästi katkeruuden juuren olevan vielä sydämessäsi.

Toinen kompastuskivi anteeksiantamisen tiellä

Sen lisäksi, että ymmärrämme väärin anteeksiantamuksen merkityksen, toisena kompastuskivenä anteeksiantamisen tiellä voi olla pelko, että jos luovumme kaunastamme, meillä ei ole suojaa.

Uskomme katkeruuden muurin suojelevan meitä. Tämä on tietenkin valhe, sillä katkerana pysyminen aiheuttaa meille kärsimystä. Kuten luvussa 7 kerrotaan (luku vanhempien kunnioittamisesta), suhtaudumme Jumalaan samalla tavalla kuin vanhempiimme. Jos he ovat olleet suojelevia ja hoitaneet meitä lämpimästi, meidän on helppo nähdä Jumala samanlaisena. Jos he taas ovat lyöneet meitä laimin, käyttäneet hyväksi, olleet rakkautettomia ja ilkeitä, meissä asuu syvällä sama odotus kaikkia auktoriteetteja kohtaan. Jos vanhemmamme olivat tällaisia, meidän täytyy huolehtia itse itsestämme ja olla oma puolustajamme. Myöhemmin elämässä meillä on vaikeuksia uskoa Jumalan suojelevan meitä. Mutta Hän on ainoa, joka voi todella suojella meitä.

Anteeksiantaminen on välttämätöntä

Jumala on ilmoittanut meille monia syitä, miksi anteeksiantaminen on välttämätöntä.

1. Ensiksikin anteeksiantaminen on tärkeää, koska Jumala sanoo niin. Jeesus on maailmankaikkeuden ainoa tuomari. Kun me tuomitsemme, yritämme ottaa Hänen paikkansa. Sitä Jumala ei hyväksy.
2. Anteeksiantaminen on tärkeää meille itsellemme. Kun me tuomitsemme toisen, teemme syntiä ja istutamme katkeruuden juuria sydämeemme, jotka tuottavat pahaa hedelmää. Tähän on ainoastaan yksi parannuskeino. Jeesuksen oli tultava ja kuoltava meidän puolestamme ottaakseen pois meidän syntimme. Me tarvitsemme Hänen vertaan pesemään pois syntimme, jotta meidän ei tarvitsisi niittää (saada satona) niitä seurauksia, jotka syntimme aiheuttaisivat Jumalan lakien mukaan. Ainoa tapa toteuttaa tämä on antaa sydämeistämme anteeksi sille, joka haavoitti meitä ja sitten itse saada anteeksi Jeesukselta. Kun Hän antaa meille anteeksi, Hän maksaa sen velan, joka meillä on ”tilillämme” hengellisellä alueella ja meidät vapautetaan seurauksista, jotka tulisivat muuten meidän kannettavaksemme. Jos me emme anna anteeksi sydämeistämme, emme itse saa anteeksi Jumalalta. Jos emme saa anteeksi Jumalalta, jatkamme niiden asioiden tekemistä, joita vihaamme. Näin Jumalan lakien mukaisen ”sadon” niittäminen jatkuu elämässämme. Ei ole yksinkertaisesti mitään muuta tapaa vapautua.

**Anteeksiantaminen on ainoa tapa,
jonka avulla voimme muuttua
Jeesuksen kuvan
kaltaisiksi.**

Siihen tarvitaan ihmettä, että tekojemme seurauksien niittäminen saadaan loppumaan. ”Vapaaehtoisien, eettisesti oikean kuuliaisuuden alkuperä löytyy ainoastaan ihmeestä. Tämä perustuu siihen näkemykseen, että lihan ja synnin kahleissa oleva ihminen täytyy vapauttaa tottelevaisuuteen Jumalan teon kautta.” (Bultmann) Me tarvitsemme laillisesti pätevän ”maksun” hengellisellä alueella, jotta meistä tulisi Jeesuksen kaltaisia.

Me itse kärsimme anteeksiantamattomuudesta

Jos emme anna anteeksi, me itse kärsimme. Jumala on oikeudenmukainen tuomari, mikä tarkoittaa sitä, ettei kukaan pääse pakoon syntiään koskaan missään. Kaikki eivät usko tätä, mutta se on totta. Jumala laki on väistämätön ja mitä kylvämme, sitä varmasti myös niitämme. *Älkää pettäkö itseänne. Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.* (Gal. 6:7)

Poista katkeruuden juuret elämästäsi välittömästi!

Katkeruuden juuret ovat helpommin revittävässä irti, jos poistamme ne pian niiden istuttamisen jälkeen. Mitä kauemmin niiden on annettu kasvaa, sitä suuremmaksi niiden juuristo kasvaa ja sitä

vaikeampi niitä on saada pois. Puutarhurit ymmärtävät tämän. Kun rikkaruoho tulee mullasta esiin, se on pieni ja heiveröinen. Sen voi helposti kiskaista pois. Jos taas puutarha jätetään hoitamatta joksikin

Koska anteeksiantaminen on niin tärkeää, meidän tulee poistaa jokainen este, joka estää meitä toteuttamasta sitä, ja harjoittaa anteeksiantamista ahkerasti.

aikaa, rikkaruohojen kitkeminen on iso urakka. Juuret ovat kasvaneet ja kaivautuneet syvälle, ja niiden poistamiseksi pitää joskus kaivaa iso kuoppa. Parantuminen on helpompaa, jos poistat katkeruuden juuret heti, kun ne on istutettu. Jos laiminlyömmme rikkaruohojen kitkemisen, siitä seuraa toinenkin asia.

Jos annamme syntien kasautua, ne tulevat niin ilmeisiksi, ettemme voi olla välittämättä niistä.

Maalla asuneet ihmiset tietävät, mikä on sakokaivo. Se on suuri betonikaivo, joka on rakennettu maanpinnan alle viemäriä varten. Siellä likavesi käy läpi normaalit puhdistusvaiheet, mutta osa liasta jää kaivoon ja asteittain se täyttyy. Tietyin välein kaivo täytyy tyhjentää, muuten likavesi pursuaa yli, ja löyhyä on kauhea. Meidän sydämemme ovat vähän tällaisen likakaivon kaltaisia. Jos emme tyhjennä niitä, ne täyttyvät lopulta liasta ja aiheuttavat sotkun. Siksi on tärkeää puhdistaa sydän heti, kun sinne ilmaantuu jotain kuonaa. Toisin sanoen meidän tulee antaa anteeksi joka kerta kun tuomitsemme. Silloin sydämemme pysyy puhtaana.

Anteeksiantoprosessin vaiheet

Anteeksiantoprosessiin sisältyvät tietyt vaiheet:

1. Tunnistaminen. Meidän pitää ensiksi huomata, että olemme tuominneet ja tehneet siten syntiä. Kieltäminen ja pelko voivat heikentää kykyämme tunnistaa syntiämme.
2. Tunnustaminen. Meidän tulee tunnustaa, että olemme tehneet syntiä.
3. Parannuksen tekeminen. Parannusenteko tarkoittaa synnistä pois kääntymistä. Meidän tulee vihata syntiä ja haluta päästä irti sen tekemisestä.
4. Anteeksiantaminen. Meidän pitää päättää antaa anteeksi ja tehdä se sydämeistämme.
5. Jumalan anteeksiannon vastaanottaminen. Joskus tarvitsemme toisen henkilön pukemaan sanoiksi sen, että Jumala on antanut anteeksi meille, jotta voisimme vastaanottaa tämän tosiasian.
6. Pyydä Jumalaa täyttämään synnistä puhdistettu osa sydämeistäsi läsnäolollaan. Tarvitsemme sitä, että Jumala ottaa haltuunsa sen alueen sydämeistämme, joka aikaisemmin sisälsi katkeruutta, tuomiota ja syytöstä.
7. Pyydä Jumalaa siunaamaan ihmistä, joka on loukannut sinua. Jos tämä tuntuu vaikealta, on ilmeistä, ettei anteeksiantamista ole vielä viety loppuun.
8. Hyvitys. Joskus meidän tulee tehdä jotakin ylimääräistä toiselle ihmiselle, kävellä hänen kanssaan toinenkin kilometri. Suhteemme Jumalan kanssa on jo kunnossa, mutta hyvityksen tarkoitus on korjata suhteemme tämän toisen ihmisen kanssa.

Esimerkkirukous

Alapuolella on tyypillinen anteeksiantamisrukous, joka kuvaa anteeksiantamiseen sisältyviä vaiheita. Anteeksiantamisen on kuitenkin tultava sydämeistä, jotta se toimisi. *Näin tekee minun taivaallinen Isänikin teille, jos te ette kaikesta sydämeistänne anna kukin veljellenne anteeksi.* (Matt. 18:35)

Jeesus katsoo aina sydämeemme eikä käytökseemme emmekä voi huijata Häntä. Siksi on tärkeää, että rukoilemme niin kuin koemme elävän Jumalan johtavan meitä, emmekä lausu rutiinimaisia rukouksia ikään kuin ne olisivat maagisesti toimiva kaava.

On tärkeää, että annamme anteeksi sydämeistämme siten kuin Elävä Herra meitä johtaa, sen sijaan, että toistaisimme ulkoa opittuja rukouksia.

Rukous saattaisi olla tämántapainen:

Herra, minä olen tuominut (nimeä ihminen/ ihmiset). Minä annan anteeksi hänelle/heille ja annan Sinulle luvan ottaa katkeruuden ja tuomitsemisen pois minun elämästäni. En halua näitä asioita enää elämäni. Luovutan ne Sinulle ja pyydän Sinua poistamaan ne ja parantamaan minut siinä, missä olen haavoittunut. Pyydän Sinua myös antamaan minulle anteeksi siinä, missä olen tehnyt syntiä. Minä valitsen olla syyttämättä tai kantamatta kaunaa tälle ihmiselle hänen tekojensa tähden. Luovun oikeudestani vaatia maksua siitä menetyksestä, jonka tämä henkilö on aiheuttanut synnillään minua vastaan. Näin tehdessäni tunnustan, että luotan Sinun yksistään olevan oikeudenmukainen Tuomari. Isä Jumala siunaa häntä kaikella tavalla. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Kenelle meidän tulee antaa anteeksi?

Luultavasti meidän tulee antaa anteeksi monille ihmisille. Psykoterapia ja kristillinen sielunhoito ovat molemmat taipuvaisia kiinnittämään huomiota vanhempiimme ja sisaruksiimme. Epäilemättä nämä ihmissuhteet ovat tärkeitä, ja näissä suhteissa haavoittumisen aiheuttamat katkeruuden juuret ovat aiheuttaneet meille suurimmat ongelmat. Kuitenkin on vielä kaksi muuta kohdetta, jota olemme tuominneet, ja ne ovat jopa vielä tärkeämpiä. Nämä kaksi ovat Jumala ja me itse. Syvimmät haavat, suurin emotionaalinen kipu ja tuhoisin hedelmä seuraa näistä tuomioista. Silti saattaa tuntua oudolta käydä anteeksiantoprosessi Jumalan ja oman itsen kanssa.

Anteeksiantaminen Jumalalle

Jotenkin tuntuu oudolta antaa anteeksi Jumalalle, koska Hän ei ole tehnyt mitään väärää. Ehkäpä on myös pelottavaa ajatella, että me olemme syyttäneet Jumalaa. Mutta uskon, että kaikki meistä ovat tuominneet Jumalan jollakin tavalla.

On tärkeää tunnistaa, että meidän tuomitsemisemme ei merkitse sitä, että tämä toinen olisi todella tehnyt jotakin väärin. Tärkeää tässä on meidän kokemuksemme siitä, että joku on tehnyt väärin meitä kohtaan. Esimerkiksi me saatamme tuntea, että joku on hylännyt meidät ja saatamme vihastua siitä ja tuomita hänet. Sitten ehkä huomaamme myöhemmin, ettei kysymyksessä ollutkaan hylkääminen. Vaikka hän ei tosiasiallisesti tehnyt väärin meitä kohtaan, meidän tulee silti antaa hänelle anteeksi ja saada itse anteeksi tuomiomme. Sen huomaaminen, ettei hän tosiasiallisesti hylännyt meitä, ei poista sitä katkeruuden juurta, joka on istutettu. Tieto siitä, että hän ei todella hylännyt meitä, saattaa tehdä anteeksiantamisen helpommaksi, mutta se ei poista sitä katkeruuden juurta, joka istutettiin silloin, kun me tuomitsimme hänet. Vaikka teimme väärän havainnon hylkäämisestä, tuomitsemisemme oli laillinen toimenpide hengellisessä maailmassa. Siksi tämän synnin hinta täytyy viedä Jeesuksen maksettavaksi tai muuten me joudumme niittämään sen seuraukset.

Tilanne on sama myös Jumalan kanssa. Jumala ei tehnyt mitään väärin, mutta me tuomitsimme Hänet, koska ajattelimme Hänen tekevän väärin. Esimerkiksi jos meitä käytettiin hyväksi lapsena, on hyvin todennäköistä, että tuomitsimme Jumalan siitä, että Hän ei suojellut meitä hyväksikäytöltä. Vaikka emme ehkä ole tietoisia näistä tuomioista, niitämme tämän katkeruuden juuren seurauksia, kunnes annamme Hänelle anteeksi.

Anteeksiantaminen itselle

Saattaa myös tuntua oudolta ymmärtää, että olet tuominut itsesi. Kuinka se on mahdollista? Anteeksiantaminen itselle ja anteeksipyytäminen itsensä tuomitsemisesta saattaa tuntua hyvin epätavalliselta ja luonnottomalta. Mutta Paavali kirjoitti, että Jumala on ainoa, jolla on oikeus tuomita sinua. (Käsittelen tätä kysymystä laajemmin luvussa 8.) Tässä haluan vain huomauttaa, että suhteesi

itsesi kanssa on hyvin tärkeä, ja sinun täytyy korjata se, mikä on tuhoutunut. Sinun on opittava elämään itsesi kanssa uudella ja rakastavalla tavalla.

Olen antanut sielunhoitoa ihmisille, jotka ovat työskennelleet sisäisen parantumisen kanssa useita vuosia ja jotka ovat antaneet anteeksi jokaiselle kuviteltavissa olevalle ihmiselle. Silti he edelleen kärsivät suurta emotionaalista tuskaa. Olen huomannut, että näiden ihmisten paranemisen avain on siinä, että he ovat tuominneet itsensä eivätkä ole antaneet itselleen anteeksi, eivätkä ole kokeneet anteeksisaamista tästä tuomiosta.

Tosiasiassa jokainen ihminen, jolle olen antanut sielunhoitoa, on tuominut itsensä jollakin tasolla. Olin hieman hämmästynyt, kun ensi kerran tajusin tämän, koska kukaan sielunhoidon opettajistani ei ollut sanonut minulle mitään tästä. Tosin löysin myöhemmin tähän vahvistuksen toisten kirjoituksista. Tähän kiinnitetään usein liian vähän huomiota sisäisessä parantumisessa.

Sen tunnistaminen, että olemme tuominneet itsemme, ja parantumisprosessin läpikäyminen tästä synnistä on yksi merkittävimmistä avaimista sisäiseen paranemiseen.

Kun ihmiset sanovat: ”Ed, tämä kuulostaa todella oudolta, puhua itselleen ja pyytää itseäni antamaan itselleni anteeksi.” Tähän vastaan yksinkertaisesti: ”Kun leikkaat sormeasi porkkanaa kuoriessasi ja sanot: ”Senkin tyhmyri!” kenelle sinä puhut?” Vääjäämättä he vastaavat: ”Itselleni ”. Näin me kaikki puhumme itsellemme säännöllisesti, ja se on usein kovaa ja tuomitsevaa puhetta. Anteeksiantamisen sanojen puhuminen itselle tuntuu oudolta siksi, että yleensä puhuessamme itsellemme emme puhu hyviä asioita.

Kuinka annamme anteeksi Jumalalle ja itsellemme?

Tällaisen anteeksiantamisen toteuttaminen on hyvin samanlaista kuin anteeksiantaminen läheisille ihmisille. Läheisissä, tärkeissä ihmissuhteissa emme ainoastaan halua saada katkeruuden juurista lähtevän sadon niittämistä (seurauksia) loppumaan, vaan haluamme myös korjata ihmissuhteen. Jos olemme tuominneet läheisen ihmisen, tämä asenne on luultavasti vaikuttanut käyttöksemme häntä kohtaan. Jos hän on herkkä ihminen, muuttunut käyttöksemme on haavoittanut häntä, ja meidän tarvitsee ottaa vastuu käyttöksestämme pyytämällä käytöstämme häneltä anteeksi.

Esimerkiksi oletetaan, että puoliso tai paras ystäväsi unohtaa kokonaan syntymäpäiväsi. Sinä loukkaannut tästä ja vetäydyt erilleen. Hän voi nähdä, että olet vihainen, mutta ei tiedä miksi. Kun tajuat, että olet tuominut hänet, sinun tulee ensiksi tunnustaa tämä Herralle, antaa anteeksi ja saada anteeksi. Tämä hoitaa asian hengellisellä alueella. Sitten sinun tulee mennä puoliso luokse, tunnustaa hänelle, että olet tuominut hänet ja olet antanut katkeruutesi vaikuttaa siihen, miten kohtelet häntä. Sitten pyydät anteeksi, annat suikon, ja asia on kunnossa.

Kun olet tuominut läheisissä ihmissuhteissa, sinun on tehtävä kaksi asiaa:
1. Selvitä asia hengellisellä tasolla.
2. Korjaa ihmissuhde.

Samalla tavoin kun olet tuominut Jumalan tai itsesi, sinun täytyy ratkaista ongelma sekä hengellisellä tasolla että ihmissuhteen tasolla. Kaiken kaikkiaan nämä kaksi ovat kaikkein tärkeimmät suhteesi, ja tuomiot häiritsevät läheisiä ihmissuhteita. Näiden suhteiden täytyy olla rakkaudellisia, avoimia ja läheisiä, muuten elämäsi ei suju hyvin.

Kun leikkaat itseäsi veitsellä kuoriessasi porkkanaa ja sanot: ”Senkin tyhmyri. Mikset ollut varovaisempi?” Huomaat, että olet tuominut itsesi. Tunnustat tämän Herralle, annat itsellesi anteeksi ja saat anteeksi. Sitten puhut itsellesi, tunnustat, mitä olet tehnyt ja pyydät itseltäsi anteeksi.

Tiivistelmä

Anteeksianto ja anteeksisääminen Jumalalta ovat avaimia Jeesuksen valmistaman varustuksen vastaanottamiseen, jotta saisimme vapautuksen synneistämme. Ne ovat ainoa ovi vapauteen. Ne ovat ainoa mahdollinen keino elämässäsi kasvavan pahan hedelmän kasvun lopettamiseksi. Näin pystyt lopettamaan niiden asioiden tekemisen, joita vihaat. Keskeisintä tässä on ymmärtää, mitä anteeksiantaminen on ja miten se toteutetaan sillä tavalla, että voit saada käyttöösi Jumalan sinun parantumistasi varten varaaman avun.

6. TÄMÄ TEKEE TILANTEEN VAIKEAMMAKSI

Sisäiset valat

Kuten aikaisemmin olemme todenneet, tuomitseminen on se pääasiallinen mekanismi, joka synnyttää pahaa hedelmää elämässämme. Toista pahaa hedelmää synnyttävää mekanismia kutsumme sisäiseksi valaksi. Sisäinen vala on tuomitsemisen läheinen sukulainen, vaikka sillä on omat erityispiirteensä. Sisäinen vala esiintyy tavallisesti siellä, missä on tuomion istuttama katkeruuden juuri.

Jani on kymmenvuotias poika, jolla on erittäin vihainen isä. Isän sisällä oleva viha kohdistuu Janiin, hänen äitiinsä ja sisaruksiinsa. Jani alkaa todennäköisesti vihata isäänsä ja tuomitsee hänet. Näin tuomitsemisen mekanismi toteutuu Janin elämässä ja tulee aiheuttamaan hänelle ongelmia myöhemmin. Mutta jossakin tilanteessa Jani saattaa myös sanoa itselleen: ”Minä en koskaan halua olla sellainen kuin isäni.” Näin Jani tekee sisäisen valan (päätöksen), ja tämä lisää ja mutkistaa hänen tulevia ongelmiaan.

Isän tuomitseminen on synty, ja se istuttaa Janin sisimpään katkeruuden juuren, joka kasvaa hänen sisällään ja tuottaa pahaa hedelmää hänen elämäänsä Jumalan lakien mukaisesti. Tällä yksinkertaisella tavalla hengellinen maailma toimii.

Mutta Jani on mutkistanut ongelmaansa ottamalla elämänsä hallintavallan omiin käsiinsä. Hän päättää, ettei hänestä koskaan tule isänsä kaltaista, jota hän halveksii. Sillä hetkellä hän on joutunut sidotuksi. Todennäköisesti tämä vala vaikuttaa siten Janin tulevaan elämään, ettei hän tule tavallisesti vihaiseksi, koska sisäinen vala tukahduttaa hänen vihansa. Mutta silloin tällöin Jani räjähtää ja saa raivokohtauksen, ja näin hänen ympärillään olevat ihmiset haavoittuvat. Jälkeenpäin Jani on tosi vihainen itselleen, koska hän on toiminut juuri samalla tavalla kuin isänsä!

Kuitenkin silloinkin kun hän menestyksellisesti onnistuu tukahduttamaan vihansa, hänen ympärillään olevat ihmiset pystyvät vaistoamaan pinnan alla kytevän vihan. Jani itse ei kuitenkaan ole tietoinen tästä vihasta. Kaiken kaikkiaan hän on päättänyt, että vihaisuus on paha asia, eikä hän halua myöntää kantavansa vihaa sisällään. Luvussa 9 käsittelen enemmän tunteita, niiden luonnetta ja toimintatapoja.

Janin ongelma on siinä, että hän on lukinnut itsensä tähän käyttäytymismalliin. Hän vihaa sitä, mutta on voimaton muuttamaan sitä. Hän niittää jälleen Jumalan lakien seurauksia, mutta tällä kertaa hieman toisella tavalla.

Sisäisen valan luonne

Sisäinen vala on päätös, jonka me teemme, ja siihen sisältyvät sanat ”aina” tai ”ei koskaan”.

Tämän valan sisältämät joustamattomat tunnusmerkit ”aina” tai ”ei koskaan” lukitsevat meidät tiettyyn käyttäytymismalliin samoin kuin rautatievaunu pysyy tietyllä raiteella. Rautatiellä vaunu kulkee pisteestä A pisteeseen B. Jos veturinkuljettaja haluaisi kääntyä jonnekin pisteiden A ja B välillä, hän ei kykene tekemään niin, koska rautatievaunuja ei voi liikutella vapaasti. Samoin meidän sisäiset valamme eivät päästä meitä poikkeamaan tietyltä polulta.

Olemme kaikki huomanneet, että elämässämme on muutosta kaipaavia asioita, ja ajoittain teemme päätöksiä näiden asioiden muuttamisesta. Kuitenkin huomaamme itsemme usein kykenemättömiksi pitämään näitä lupauksia, jotka olemme antaneet itsellemme. Näin tapahtuu erityisesti silloin, jos sydämässämme on sisäinen vala ohjaamassa meitä tekemään sitä, mitä emme halua tehdä. Usein kutsumme tällaisia päätöksiä ”uuden vuoden lupauksiksi”. Me kaikki nauramme niille, koska olemme

kaikki tehneet niitä, ja tavallisesti emme pysty pitämään niitä. Miksi noiden lupauksen valta on niin vähäpätöinen ja sisäisten valojen valta taas niin voimakas?

Ero uuden vuoden lupauksien ja sisäisten valojen välillä on siinä, että uuden vuoden lupaukset tehdään päässä (järkeen perustuen) ja sisäiset valat tehdään sydämessä. Sisäinen vala pääsi sydämeemme siksi, että sen tehdessämme elimme vielä paljolti sydämeistämme käsin. Olimme silloin katkeruuden tilassa ja tunteemme olivat hyvin sekasortoiset.

Kun teimme sisäisen valan, se liittyi tuomitsemiseen, ja tuomitsemisen synty on niin voimakas, että se antaa sisäiselle valalle sen voiman.

Sisäisen valan tekohetkellä vaikutti vielä eräs toinen voimakas dynamiikka. Otimme silloin elämämme hallintavallan omiin käsiimme. Päätimme, että kukaan muu ei tulisi pelastamaan meitä tästä kauheasta tilanteesta. Siksi meidän oli itse otettava hallintavalta omaan elämäämme. Näin tehdessämme tuomitsimme Jumalan ja toimimme röyhkeästi. Jumala ei korjannut tilannettamme, niinpä meidän piti tehdä se itse. Näin oletimme, että itse kykenemme suojelemaan itseämme omalla voimallamme. Tämä synty on tuomitsemisen sukulainen. Muista, että tuomitessasi toista ihmistä olet anastamassa Jumalan paikkaa, koska et luota Hänen olevan oikeudenmukainen tuomari. Tehdessämme sisäisen valan ja päättäessämme hoitaa itse omat asiamme, olemme jälleen anastamassa Jumalan paikkaa, koska emme luota Hänen pitävän huolta meistä. Tässä tapahtuu jälleen se, mikä tapahtui Eedenin puutarhassa. Tämä liittyy ihmisen taipumukseen haluta olla kuten Jumala, ottaa Hänen paikkansa.

Siitä saakka kun sisäinen vala on päässyt syöpymään sydämeemme, se toimii tiedostamattomasti ja vastustamattomasti elämässämme.

Sisäinen vala itsessään ei ole synty, koska meillä on lupa tehdä päätöksiä. Ongelma syntyy niistä sydämemme motiiveista, joiden tähden teemme näitä päätöksiä. Sinä hetkenä kun otamme hallintavallan omasta elämästämme, otamme Jumalan paikan ja ryhdymme itse omaksi suojelijaksemme. Näin

toimiessamme teemme syntiä. Meidän tahdonvoimallamme ei ole enää auktoriteettia omiin päätöksiimme, koska tästä on tullut hengellinen asia. Tämän jälkeen emme voi peruuttaa sitä ja saada sen toimintaa loppumaan. Sisäinen vala tulee ohjaamaan elämäämme ja luultavasti saa meidät tekemään asioita, joita emme halua tehdä.

Tiivistelmä sisäisen valan tunnusmerkeistä

1. Sisäinen vala on sellainen itse tekemämme päätös, joka sisältää sanat ”aina” tai ”ei koskaan”.
2. Sisäinen vala on joustamaton ja lukitsee meidät tiettyyn käyttäytymismalliin.
3. Kaikkein voimakkaimpia ovat sellaiset sisäiset valat, jotka olemme tehneet hyvin pieninä.
4. Tietoinen mieleemme on usein unohtanut sisäiset valat.
5. Pystymme tunnistamaan sisäisen valan ainoastaan elämässämme olevasta siteestä (kahleesta).
6. Sisäiseen valaan liittyy aina tuomio. Yhteen tuomioon voi liittyä useita sisäisiä valoja.

Kuinka sisäisen valan toiminta voidaan katkaista?

Sisäisen valan toiminta elämässämme voidaan murtaa. Sisäinen vala sai voimansa synnistä, ja siksi tämä synty täytyy käsitellä ensiksi. Sisäinen valahan tehtiin tilanteessa, jossa olimme tuominneet jonkun ihmisen. Sen jälkeen syyllistytimme toiseen syntiin, olemaan oma jumalamme - ”hoidan tämän asian itse omalla tavallani”.

Murtaakseen sisäisen valan voiman omassa elämässään Janin täytyy tehdä seuraavat asiat:

1. Ensiksi hänen täytyy tunnistaa omat tuomionsa isäänsä kohtaan, antaa hänelle sydämeistään anteeksi ja saada itse anteeksi.

2. Sitten Janin täytyy tiedostaa, että hän on tuominut Jumalan, koska Jumala ei suojellut häntä (sillä tavalla kuin hän oli ajatellut, että Jumalan tulisi häntä suojella). Siksi hän päätti ottaa elämänsä omiin käsiinsä. Sitten hänen pitää antaa Jumalalle sydämestään anteeksi ja vastaanottaa itselleen anteeksianto.
3. Tämän jälkeen Jani voi sanoutua irti tekemästään sisäisestä valasta. Hän voisi sanoa jotain tämänkaltaista: ”Jeesuksen nimessä minä sanoudun irti päätöksestäni, ettei minusta tule koskaan isäni kaltaista. Se on ollut kirjoitettuna minun sydämeeni, ja minä pyydän sinua Jeesus poistamaan sen ja vapauttamaan minut siitä niin, että voin vapaasti totella sinua.”

Mistä hän voi tietää, että on onnistunut? Joustamaton käytös loppuu. Jani pystyy olemaan sopivalla tavalla vihainen tilanteen mukaan, ja raivonpurkaukset loppuvat. Jälleen haluan painottaa, ettei tämä ole kaava eikä rutiininomainen rukous. Meidän tarvitsee yksinkertaisesti sanoa ne sanat, jotka Herra antaa meille sanottavaksi.

Yleinen pelko

Joskus ihmiset pelkäävät sisäisistä valoista irtisanoutumista. Janista tämä voi tuntua vaikealta, sillä hän pelkää, että jos hän sanoutuu irti valasta, hänestä tulee isänsä kaltainen. Se olisi hänestä sietämätöntä, vaikka hän nytkin ajoittain käyttäytyy samalla tavoin. Mitä todella tapahtuu hänen vapautuessaan sisäisen valan kahleesta? Hän on vapaa tuntemaan oman vihansa. Todellisuudessa tuo viha oli koko ajan läsnä, vaikka hän ei aikaisemmin pystynyt sitä vapaasti tuntemaan. Hänen täytyy tuntea tuo viha, että hän voi tunnistaa tuominneensa isänsä, joka oli rikkonut häntä vastaan. Näin hän voi edetä tässä prosessissa, antaa anteeksi ja saada anteeksi. (Puhun tunteista enemmän luvussa 9.)

Entä sitten ”hyvät” sisäiset valat?

Kun Jani sanoi ” En koskaan tule olemaan isäni kaltainen”, hän olisi yhtä hyvin voinut sanoa ” Tulen aina olemaan ystävällinen”. Mitä vikaa tässä valassa on? Eikö ole hyvä asia olla aina ystävällinen? Joskus olemme haluttomia näkemään, että ”hyvät” sisäiset valat ovat ongelma, mutta sitä ne aina ovat. Esimerkiksi Janin viedessä autonsa korjattavaksi automekaanikko laskuttaa häneltä 50 euroa liikaa. Jos Jani on tehnyt sisäisen valan siitä, että hän on aina ystävällinen, hänen on mahdotonta käsitellä tätä asiaa mekaanikon kanssa. Niinpä hän saattaa järkeillä käytöstään: ”Jaaha. Se on vain 50 euroa ja tiedän, että hänellä on perhe huollettavanaan, joten en sano mitään.” Olisi sopivaa kysyä kohteliaasti mekaanikolta ylimääräisestä laskutuksesta, mutta sisäisen valan joustamattomuus estää Jania tekemästä sitä.

Jani voi myös järkeillä, että on hyvä olla ”mukava mies”, ja niin ”hyvä” sisäinen vala on OK. Kuitenkaan Jeesus ei koskaan käskenyt meitä olemaan mukavia tai kilttejä. Oliko hän mukava, kun hän kutsui fariseuksia kyykäärmeitten sikiöiksi (Matt. 3:7) tai kun Hän kutsui heitä valkeaksi kalkituiksi seiniksi (Matt. 23:27)? Oliko Jeesus mukava rahanvaihtajia kohtaan kaataessaan heidän pöytänsä nurin temppelissä? Jeesus ei käskenyt meitä olemaan mukavia. Mutta Jeesus käski meitä olemaan rakastavia, ja näiden kahden asian välillä on suuri ero. Rakkaus Isää Jumalaa kohtaan oli motiivina sille, että Hän puhdisti temppelin.

Tämä Janin ”hyvä” vala perustui syntiin, ja siksi se ei ole hyvä. Meidän tulee olla vapaita kaikesta, mikä perustuu syntiin ja kahlitsee meitä. Siksi meidän pitää sanoutua irti kaikista sisäisistä valoista, myöskin ”hyvistä” valoista. Meidän pitää olla vapaita kuuntelemaan Jeesusta ja tottelemaan Häntä.

Mistä tiedämme, että sydämessämme on sisäinen vala?

On kaksi tapaa tunnistaa sisäinen vala:

- Suoraan. Tunnista sisäisen valan olemassaolo niistä oireista, joita se tuottaa elämässämme – joustamaton käytös, jota vihaamme.
- Epäsuoraan. Kun olet tunnistanut tuomion, etsi siihen liittyviä sisäisiä valoja.

Sisäisen valan suora tunnistaminen

Sisäinen vala lukitsee meidät joustamattomiin käytösmalleihin. Aina kun saamme itsemme kiinni tekemästä asioita, joita emme haluaisi tehdä, emmekä pysty kuitenkaan lopettamaan käytöstämme, on ilmeisesti kyseessä sisäinen vala. Tämä kuulostaa paljolti samalta kuin katkeruuden juuresta lähtöisin olevat seuraukset (niittäminen), ja niin sen pitääkin kuulostaa. Aina kun on olemassa sisäinen vala, se liittyy tuomion aiheuttamaan katkeruuden juureen. Nämä kaksi työskentelevät yhdessä ja tuottavat joustamatonta käytöstä. Niinpä joka kerta kun tunnistamme sisäisen valan, meidän tulee etsiä sitä tuomiota, josta tekemämme sisäinen vala sai alkunsa.

Kun voimme tunnistaa sisäisen valan, pystymme yleensä muistamaan tapahtuman, jossa haavoituimme ja tuomitsimme. Sitten me todennäköisesti muistamme sanat, jotka sanoimme, kun teimme valan. On myös mahdollista, ettemme muista tietoisesti tehneemme sisäistä valaa emmekä sen täsmällisiä sanoja. Mutta joustamaton elämänmallimme antaa meille johtolankoja siihen, mikä valamme sisältö oli.

Sisäisen valan epäsuora tunnistaminen

Toinen tapa, jolla voimme tunnistaa sisäisen valan, on lähteä vastakkaiseen suuntaan. Kun tunnistamme, että olemme tuominneet jonkun ihmisen, silloin kannattaa etsiä siihen valaan liittyviä sisäisiä valoja. Kun tuomitsemme, teemme melkein aina yhden tai useampia sisäisiä valoja.

Jani on saattanut katkeruudessaan tehdä esim. kolme tällaista valaa: ” En tule koskaan olemaan isäni kaltainen.” ”En vihastu koskaan.” ” Tulen aina olemaan kiltti.”

Muista aina, että tunnistaessasi sisäisen valan sitä on aina edeltänyt tuomio. Tämä pitää aina paikkansa, koska juuri tuomio antoi valalle voiman tulla kirjoitetuksi meidän sydämeemme, ja siksi siitä tuli sisäinen vala. Toisaalta kun tunnistamme tuomion, meillä on tavallisesti, mutta ei aina, ainakin yksi sisäinen vala sydämessämme.

Siksi poistaaksemme sisäisen valan meidän täytyy ensiksi ottaa pois se voima, jolla se kirjoitettiin sydämeemme, eli tuomio. Teemme tämän antamalla anteeksi ja saamalla anteeksi Jeesukselta.

Vanhempien kunnioittaminen

On vielä yksi tekijä, joka myös aiheuttaa meille ongelmia. Neljäs käsky sanoo: *Kunnioita isääsi ja äitiäsi, jotta menestyisit ja eläisit kauan maan päällä*. Koska tämä on yksi hengellisen maailman toimintaperiaate, sinun tulee kunnioittaa heitä, muuten et menesty elämässäsi. Selvästikin Janilla tulee olemaan suuria vaikeuksia kunnioittaa isäänsä. Se saattaa olla hänelle erityisen vaikeaa, koska hän ei oikein tiedä, mitä Jumala häneltä vaatii. Hän ehkä ajattelee tämän käskyn tarkoittavan, että hänen tulee olla välittämättä kaikista haavoista, jotka hänen isänsä on hänelle aiheuttanut. Hänen väärinkäsityksensä tästä käskystä voi estää häntä kunnioittamasta isäänsä. Mutta kyvyttömyys kunnioittaa isää aiheuttaa sen, että hänen elämässään tapahtuu pahoja asioita. Näin tapahtuu

riippumatta siitä, mistä kunnioittamattomuus johtuu. Siksi on ratkaisevan tärkeää ymmärtää, mitä Jumala tarkoitti antaessaan tämän vanhempien kunnioittamisen käskyn.

Mainitsen lyhyesti tämän käskyn tässä vastakohtana tuomioille ja sisäisille valoille. Neljännellä käskyllä on olennainen osa Jumalan lakien toiminnassa, ja se on erillinen tuomioista ja sisäisistä valoista. Koska isän ja äidin kunnioittaminen on niin tärkeää, seuraava luku on kokonaisuudessaan omistettu tälle asialle.

Tiivistelmä

Sisäinen vala on mekanismi, joka on aina yhteydessä tuomiosta johtuvaan katkeraan juureen. Toimimalla yhdessä nämä mekanismit saavat sinut tekemään asioita, joita et haluaisi tehdä. Kun sisäinen vala toimii, elämäsi tulee jälleen pahaa hedelmää. Käytös, jota sisäinen vala saa aikaan, on jäykkää ja joustamatonta, ja meidän tahdonvoimamme on kykenemätön voittamaan sitä. Kaikki sisäiset valat, myös ”hyvät”, pitää poistaa, koska ne pitävät sinua sidottuna ja estävät sinua tottelemasta Jeesusta.

7. ”ETTÄ MENESTYISIT” Vanhempien kunnioittaminen

Ongelma

Monista meistä ei näytä olevan reilua tai yleensä järkevää, että Jumala odottaa meidän kunnioittavan isäämme tai äitiämme. Meistä vanhempien kunnioittaminen aidosti, rehellisesti ja kokosydämisesti tuntuu mahdottomalta. Sanomme: ”Et tiedä, millaisia minun vanhempani ovat.” Kaiken kaikkiaan kuinka alkoholisti-isän tytär, jota isä on käyttänyt hyväksi monta vuotta, voi kunnioittaa isäänsä? Tämä on perusteltu kysymys, jota ei voi vain kevyesti ohittaa.

Tällaiset kysymykset motivoivat minua tutkimaan, mitä Jumala oikeastaan tarkoitti käskiessään kunnioittamaan vanhempia. Tämän ymmärtäminen on vielä vaikeampaa, kun Jumala ei sanonut, että kunnioita vanhempiasi silloin, jos he ovat kunnioitettavia. Neljänten käskyyn ei ole kirjoitettu Raamattuun mitään poikkeuksia. Koska Jumala on totuuden ja rakkauden Jumala, jokin tässä käskyssä ei tuntunut minusta järkevältä. Se, mitä Hän vaatii, ei näyttänyt sopivan Hänen luonteeseensa. Aloin käsittää, etten ollut ehkä ymmärtänyt, mitä Hän tarkoitti ”kunnioittamisella”. Tämän luvun tarkoitus on hankkia ymmärrystä siihen, mitä Jumala tarkoitti sillä, että voit kunnioittaa vanhempiasi huolimatta heidän vioistaan ja siitä, kuinka paljon he sinua haavoittivat.

Kun elämäsi ei suju hyvin, se tarkoittaa aina sitä, että tuon pahan hedelmän takana on juuri. Antaessaan meille käskyt Jumala vain kertoi meille, kuinka hengellinen todellisuus (alue) toimii. Jos kykenet tottelemaan, siunaukset seuraavat elämääsi. Jos et, tapahtuu huonoja asioita. Osa niistä kirjoituksista, joilla Jumala selittää hengellisen alueen toimintatapoja, sisältyy kymmeneen käskyyn.

Neljännessä käskyssä Jumala sanoo:

Kunnioita isääsi ja äitiäsi, niin kuin Herra sinun Jumalasi on sinua käskenyt, että saisit elää kauan ja menestyisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi sinulle antaa.

(5. Moos. 5:16)

Huomaa erityisesti tähän käskyyn liitetty lupaus:... *että saisit elää kauan ja menestyisit...* Niinpä se, ettet tottele neljättä käskyä, saattaa olla yksi niistä syistä, miksi elämäsi ei suju hyvin. Liittyykö sinun ongelmiasi tähän käskyyn? Jumala katsoo aina sydämeemme. Jos olet ”yrittänyt” kunnioittaa

Tottelemattomuutesi neljättä käskyä kohtaan saattaa olla yksi niistä syistä, miksi elämäsi ei suju hyvin.

vanhempiasi, mutta olet tehnyt sen vastahakoisesti, et tule siunatuksi. Miten sitten voit aidosti ja rehellisesti ilman tekopyhyyttä kunnioittaa epäkunnioitettavia ihmisiä? Tosiasiassa jokaisen ihmisen, joka on aito ja rehellinen itselleen, pitäisi kysyä itseltään tämä kysymys.

Kaksi äärimmäistä käyttäytymismallia

Ihmisillä näyttää olevan taipumus tämän käskyn suhteen seurata jompaakumpaa (toisilleen vastakkaista) äärimmäistä käyttäytymismallia. Toisessa ääripäässä tytär tai poika saattaa tuntea Jumalan käskyn ja kokee, että hänen pitää kunnioittaa vanhempiaan huolimatta siitä, millaisia he ovat. Niinpä he alistuvat kaikkeen, miten heidän vanhempansa heitä kohtelevatkin. He saattavat perustella suhtautumistaan Raamatun ohjeilla neljännessä käskyssä ja muissa vastaavanlaisissa kohdissa, kuten varoituksilla kapinallisuudesta vanhempia kohtaan.

Vastakkainen ääripää on poika tai tytär, joka hylkää vanhempansa ja vetäytyy heistä erilleen niin kauas kuin voi. Asuessaan kotona he sulkevat vanhempansa elämästään emotionaalisella tasolla. Aikuisina

he valitsevat olla vanhempiansa kanssa tekemisissä niin vähän kuin mahdollista. Tämä ääripää on luultavasti yleisempi, mutta molemmat ääripäät saavat aikaan haavoittumista, kärsimystä ja huonoja seurauksia tämän ihmisen elämässä.

Ihanne

Jumala kuvaa ihanteellista vanhemman ja lapsen välistä suhdetta. Vanhempien tulee rakastaa, kasvattaa, opettaa ja kurittaa lasta rakkaudella. Lapsen pitää myös rakastaa, kunnioittaa ja totella vanhempiaan. Jos näin tapahtuu, Herra sanoo, että lapsi on siunattu. Tällainen lapsi kykenee rakastamaan itseään ja toisia ihmisiä, ja hän tietää, kuka hän on. Gary Smalley ja John Trent ovat kirjassaan *The Blessing* (Siunaus) kuvanneet kauniisti, millainen tämän prosessin tulisi olla ja millaisia tuloksia se saa aikaan. Tapauksissa, joissa vanhempi tuo siunausta lapsensa elämään, tällä ei ole vaikeuksia kunnioittaa vanhempiaan, koska nämä ovat kunnioitettavia.

Todellisuus

Ikävä kyllä vain harvat ihmiset saavat ihanteellisen, rakkauden täyttämän lapsuuden. Niissä tapauksissa, joissa lapsuuden kokemukset ovat hyvin kaukana siitä huolenpidosta, jota lapsi tarvitsisi, tällä ihmisellä on elämässään suuria ongelmia. Vanhemmat ovat itse haavoittuneita ja he haavoittavat lasta. Lapsi vastaa haavoittumiseen katkeruudella, tuomitsemisella ja syytöksellä. Näin hän (niittää) saa pahasta juuresta satona pahaa hedelmää. Tämä paha hedelmä heidän elämässään ilmentää Jumalan lakien (sisältää neljänteen käskyyn liittyvän lupauksen) ja hengellisten periaatteiden toimintaa.

Kunnioittamisen luonne

Raamatun neljännessä käskyssä käyttämät sanat ovat apunamme pyrkiessämme ymmärtämään, mitä Jumala tarkoittaa kunnioittamisella. Neljännen käskyn paikka Kymmenen käskyn joukossa liittyy meidän suhteemme vanhempiemme kanssa suhteeseemme Jumalan kanssa. Raamattu ilmaisee selvästi, että vanhempien kunnioittaminen on erittäin tärkeä velvollisuus.

Heprean ja kreikan sanat välittävät myös tämän käskyn tärkeyttä. Näillä kielillä tähän kunnioittamiseen liittyy sellaisia merkityksiä kuin ”painava”, ”painokas”, ”arvokas” ja ”kallis”. Lisäksi se kreikan sana, jota Jeesus käyttää kohdassa Matt. 15:4 (viitattaessaan neljänteen käskyyn) ilmaisee selvästi, että isän ja äidin kunnioittaminen ei ole kertaluonteinen tapahtuma, vaan ennemminkin jatkuva koko elämää koskeva vaatimus.

Mitä Jumala sanoo vanhemman ja lapsen välisestä suhteesta?

Jumala tarkoitus tässä vanhempien kunnioittamiskäskyssä liittyy paljolti siihen, miten Hän näkee tämän erityissuhteen. Onneksi vanhempien ja lasten välisen suhteen luonnetta on selkeästi kuvattu Uudessa testamentissa. Niinpä voimme löytää Raamatusta, kuinka Jumala on tarkoittanut meidän hoitavan näitä ihmissuhteita. Meidän on tärkeä tietää muutamia oleellisia tunnusmerkkejä:

1. Vanhemmilla on suurempi vastuu silloin, kun lapsi on pieni.
2. Suhteen luonne muuttuu lapsen kasvaessa, ja kun lapsi lähtee kotoa, sen luonne muuttuu jälleen.
3. Kaikissa elämän vaiheissa tämä suhde on vastavuoroinen, ja molemmilla osapuolilla on tietyt vastuutehtävät. Missään vaiheessa suhde ei ole yksisuuntainen.

1. Vanhemmilla on päävastuu tästä suhteesta, kun lapsi on pieni

Vanhemmilla on ensisijainen vastuu tässä suhteessa, kun lapsi on pieni, ja tämä vastuu on hyvin painava ja monisäikeinen. Vanhempien on usein vaikea panna sivuun omat tarpeensa ja huomioida lapsen tarpeet, kun lapsi käy heidän hermoilleen. Ei ole myöskään mikään pieni saavutus muuttaa jatkuvasti omaa suhtautumistapaansa lapseen tämän käydessä läpi eri kehitysvaiheita ja kohdella jokaista lasta Jumalan luomana ainutlaatuisena yksilönä.

Sananl. 22:6 sanoo: *Ohjaa lapsi heti oikealle tielle, niin hän vanhanakaan ei siltä poikkea.* Vanhemmilla on Jumalan asettama tehtävä valvoa ja ohjata rakastaen ja siunaten jokaisen lapsen yksilöllistä ainutlaatuista kasvuprosessia. Jotkut Raamatun opettajat ovat sanoneet seuraavaa:

”Jokaisen lapsen tulisi nähdä isässään, että Kristus itse seisoo elämän johdossa.” (Mitton)

”Maallisten isien tulisi huolehtia lapsistaan samalla tavalla kuin Jumala Isänä huolehtii omista lapsistaan.” (Stott)

”Lapsen käytökselle rajat asettavan auktoriteetin taustalla tulisi vanhemmilla olla selkeä käsitys siitä, että vaikka lasten pitää totella vanhempiaan Herran mielen mukaan, silti heillä on oma elämä ja persoonallisuus. He ovat pieniä ihmisiä omine oikeuksineen. Sellaisina heitä tulee kunnioittaa, eikä heitä saa mistään syystä käyttää hyväksi, manipuloida tai pakottaa alistumaan. Sir Frederik Catherwood kirjoittaa: ‘Viktoriaanisen aikakauden romaanien dominoiva isä, joka käytti auktoriteettiaan omien päämääriensä saavuttamiseen, ei ole enää oikeutettu saamaan kristillisen auktoriteetin esikuvan asemaa sen enempä kuin kapinallinen poikakaan.’ ” (Stott)

Suhteen luonne vaihtuu ajan kuluessa

Vanhemman ja lapsen suhde muuttuu koko ajan lapsen kasvaessa. Tutkimukset lapsen kehityksestä osoittavat, että lapsen kyky toimia kehittyy asteittain vauvaiästä eteenpäin. Lapset ovat kirjaimellisesti kyvyttömiä tekemään tiettyjä asioita ennen tiettyä ikää. Toisin sanoen heidän täytyy oppia tietyt asiat tietynä ikäkautena tai muuten heille tulee vaikeuksia seuraavan askeleen kanssa. Lapsen voi myös olla vaikea myöhemmin oppia hallitsemaan puuttuvaa taitoa. Jumala on ”ohjelmoinut” lapsen kehittymään tietyn järjestyksen mukaan.

a. Pienet lapset

Lapsen ollessa pieni vanhempien kunnioittaminen on hänelle luontaista. Pienelle lapselle hänen vanhempansa ovat kuin jumalia, jotka ovat aina oikeassa. Jos perheessä on jotain vikaa, lapsi syyttää itseään sen sijaan että hän suuntaisi syytöksen vanhempainsa.

Lasten kasvaessa heidän tulee saavuttaa tietyt taidot. Esimerkiksi kahden vuoden ”kauhea ikä” on se, jolloin lapset tulevat tietoisiksi erillisyydestään äidistä (ja muista ihmisistä), ja heidän tehtävänsä on saavuttaa tietty itsenäisyyden taso. ”Isompien leikki-ikäisten käytöstä kuvaa sanonta: ‘Minä osaan tehdä sen itse.’ He ovat vähemmän kiinnostuneita tekemään asioita omalla tavallaan kuin tekemään ne itse.” (Newman)

b. Teini-ikäiset

Pahamaineisen teini-ikäisen aikana lapselle kehittyy abstraktin ajattelun kyky. Yhtäkkiä kaikki asiat, joita vanhemmat ovat vuosien aikana sanoneet ja joiden mukaan he ovat automaattisesti toimineet, asetetaan kyseenalaisiksi. Heidän täytyy tutkia itse selvittääkseen, onko joku asia totta, ennen kuin he voivat todella omaksua ne omiksi käsityksikseen. Joskus vanhemmat tulkitsevat tämän teini-ikäisen yksilöitymisprosessin väärin ja katsovat, että nuori ei kunnioita vanhempien auktoriteettia. Jos vanhemmat tulkitsevat nuoren käytöksen näin tässä kehitysvaiheessa, he saattavat haavoittaa lastaan, kun he eivät suostu yhteistyöhön tämän prosessin eteenpäinviemisessä. Tällainen haavoittaminen voi

tapahtua osoittamalla välinpitämättömyyttä lapsen yrityksille löytää elämän mielekkyys. Sellainen käytös antaa lapselle viestin, ettei hän ole tärkeä. Lapsi voi haavoittua myös, jos häntä rangaistaan siitä, että hän harjoittelee ja hankkii kokemuksia elämästä. ”Kokemuksina tällainen hylkääminen tai välinpitämättömyys liittyy läheisesti huonoon itsetuntoon ja depressioniin.” (Newman)

Kun teini-ikäinen harjoittelee ikäkauteensa liittyviä kehitystehtäviä, etsii oman elämänsä hallintakeinoja ja koettelee oppimaansa, tämä ei ole kunnioittamattomuutta eikä kapinaa. He toimivat juuri sillä tavalla kuin heidän tulee Jumalan suunnitelman mukaisesti toimia. Siinä missä pienen lapsen täytyy tehdä juuri niin kuin vanhempi sanoo, teini-ikäisen ei tarvitse tehdä kaikkea täsmälleen kuten vanhempi sanoo, muuten he eivät kehity niin kuin heidän tulisi. Tässä yksilöllistymisen vaiheessa kunnioittaminen ei merkitse eikä sen pitäisi merkitä rutiininomaista tottelemista. Tämä on yksi vanhemmuuden haasteista. Vanhempien tulisi antaa teini-ikäiselle vapautta maksimimäärä, jonka tämä pystyy hallitsemaan, ja silti suojata teini-ikäistä sellaisilta kokeiluilta, joiden seuraukset ovat tuhoisia (esimerkiksi teiniraskaudet, huumeet jne.) Tämä tehtävä on tullut monimutkaisemmaksi ja vaikeammaksi ei-kristillisestä kulttuurista tulevien kiusausten tähden.

c. Aikuiset lapset

Lasten lähtiessä kotoa heidän vastuunsa suhteessa vanhempiin muuttuu jälleen. Nuorella aikuisella ei enää ole samoja velvollisuuksia vanhempiaan kohtaan kuin heillä oli kotona asuessaan. Vastuut ovat erilaiset silloin, kun vanhemmat kykenevät huolehtimaan itsestään, kuin silloin kun he iäkkäinä tarvitsevat apuamme. Myöhemmin tässä luvussa kerron tarkemmin, mitä vanhempien kunnioittaminen tarkoittaa aikuiselle lapselle.

3. Suhde on aina vastavuoroinen

Uudessa testamentissa kaikki perheen ihmissuhteet ovat vastavuoroisia. Kaikilla osapuolilla on velvollisuus rakastaa ja pitää huolta toisistaan.

Esimerkiksi vastavuoroisen suhteen luonne miehen ja vaimon välillä on selvästi esitetty Kol. 3:18-19:ssä: *Vaimot, suostukaa miehenne tahtoon niin kuin Herraan uskoville sopii. Miehet, rakastakaa vaimoanne, älkää kohdelko häntä tylästi.* (Samoin Ef. 5:21-33)

”Toisaalla vaimon alamaisuus on tasapainotettu miehen rakkaudella, joka johtaa vastavuoroiseen alamaisuuteen (Ef. 5:21-33; Kol. 3:18).” (Brown)

Samalla tavalla suhde lasten ja vanhempien välillä on vastavuoroinen. Tämä vastavuoroisuus on ilmaistu Kol.3:20-21:ssä, jossa lasten kurittaminen asetetaan tasapainoon vanhemmuuden vastuun kanssa: *Lapset, totelkaa kaikessa vanhempianne, sillä se on Herralle mieleen. Isät, älkää aina moittiko lapsianne, etteivät he masentuisi.* Ef. 6:1-4 sanoo saman asian. Niinpä vastuu vanhemman ja lapsen suhteessa ei ole koskaan yksisuuntainen. Molemmilla on omat vastualueensa.

”Lasten opastaminen tottelemaan vanhempiaan edellyttää todellista vanhemman auktoriteettia. Kuitenkin se, miten Paavali opastaa vanhempia käyttäytymään lapsiaan kohtaan, ei kannusta vanhempia harjoittamaan vaan rajoittamaan auktoriteettiaan. Kuva, jonka Paavali tässä piirtää isistä, jotka ovat itsensä hillitseviä, helliä, kärsivällisiä lastensa kouluttajia on vahva kontrasti sille, mikä on hänen aikansa normi. Maallisten isien tulisi huolehtia perheestään samalla tavalla kuin Jumala Isänä huolehtii omista lapsistaan.” (Stott)

Ensimmäisellä vuosisadalla nämä Paavalin kirjoittamat perhesuhteita koskevat ohjeet Efesolais- ja Kolossalaiskirjeissä olivat radikaalisti uusia ja sen ajan kulttuurin vastaisia. Roomalaiset hallitsivat kulttuuria sillä alueella, jolla apostolit tekivät evankelioimistyötä. Roomalaisessa kulttuurissa isällä oli totaalinen auktoriteetti kaikkiin perheenjäseniin nähden. Naiset olivat vähän enemmän kuin pelkkää omaisuutta:

”Roomalaisilla ‘patria protestas’ isän valta tarkoitti, että isällä oli absoluuttinen valta perheeseensä. Lasten suhteen se merkitsi, että hän saattoi antaa heidän elää tai jättää heille heidän syntyessään mistä syystä tahansa. Hän saattoi myydä heidät orjuuteen tai tappaa minkä tahansa rikkomuksen takia. Tämä auktoriteetti ulottui pojan koko elämään...” (Carter)

”Lapsen ja vanhemman suhde ei ole yksisuuntainen. Paavalille tunnusomainen piirre paikallisten käyttäytymismallien suhteen oli se, että vahvemmalla on velvollisuuksia heikompaa kohtaan. Evankeliumi toi raikkaan lisän vanhemman velvollisuuksiin vaatimalla lapsen tunteiden huomioonottamista. Yhteiskunnassa, jossa isän auktoriteetti (patria potestas) oli ehdoton, tämä oli vallankumouksellinen asetelma.” (Expositors)

Vastakohtana roomalaisen kulttuurin normeille: ”Kristityllä isällä tulee olla todellinen huoli lapsensa hyvinvoinnista ja tyytyväisyydestä. Tämän seurauksena hänen tulee ottaa huomioon lapsen näkemys asioista...” (Mittos) Muuten lapsi tulee reagoimaan jollakin negatiivisella tavalla. ”Lapsella on voimakas oikeudentunne.” (Interpreters)

Vanhemman ja lapsen suhde ei milloinkaan, minään aikana saa olla herran ja orjan suhde.

Näistä syistä lapsen ja vanhemman suhde ei koskaan minään aikakautena ole herran ja orjan kaltainen suhde. Vanha fraasi: ”Lapset saavat näkyä, mutta eivät kuulua” on täysin Raamatun vastainen. Vaikka vanhemmalla on auktoriteetti lapsen elämään, heillä on myös vastuu Herran edessä rakastaa ja ravita lapsiaan heidän parhaakseen eikä omien intressiensä mukaan. Niinpä vaikka vanhempien ja lasten suhteen luonne, yksilöiden ikä ja elämänvaiheet muuttuvat ajan kuluessa, kullakin perheenjäsenellä on aina velvollisuuksia suhteessa toisiinsa.

Mitä tämä tarkoittaa sinun elämässäsi?

Vanhempien kunnioittaminen vaatii sinun SITOUTUMISESI tämän suhteen ylläpitoon.

1. Sen tähden kunnioittaminen ei liity niihin yksittäisiin alueisiin tai tapoihin, joilla vanhemmat tekivät syntiä sinua vastaan ja joista sinä tuomitsit heidät.
2. Ensiksi tuomitsit heidät ja sitten olit epäkunnioittava heitä kohtaan hylkäämällä heidät sydämessäsi.
3. Siksi ei ole olemassa epäkunnioitettavia vanhempia vaan ainoastaan syntisiä vanhempia.
4. Koska pohjalla on sydämen asenne, tämä on luultavasti kaikki tai ei mitään -asia. Sinä joko kunnioitat vanhempiasi (haluat ja pyrit suhteeseen heidän kanssaan) tai sitten et kunnioita heitä. Sinun sydämesi joko on tai ei ole kääntynyt heidän puoleensa.
5. Raamatussa ei ole annettu poikkeuksia suhteessa vanhempien kunnioittamiseen.
6. Vanhempien kunnioittamisen välttämättömyys ei riipu siitä, kuinka hyviä tai pahoja he olivat/ovat. Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa, mitä he tekivät tai miten sinä reagoit heidän tekemisiinsä.
7. Tuomitseminen liittyy siihen, mitä vanhempasi tekivät, ja miten sinä reagoit. Kunnioittaminen on sen sijaan suora käsky ilman poikkeuksia. Tämä tarkoittaa, että vanhempien kunnioittamisella ei ole mitään tekemistä tuomitsemisen kanssa. Ne ovat kaksi toisistaan riippumatonta asiaa. Tietenkin sama haavoittava vanhemmuus tavallisesti johtaa sekä tuomitsemiseen että kunnioittamisen puutteeseen. Siksi tuomitsemista ja kunnioittamattomuutta esiintyy aina yhtä aikaa.

Voit vapaasti heittää pois kaiken roskan, mutta sinulla ei ole lupaa lopettaa kullan huuhtomista.

Tästä näkökulmasta voimme verrata vanhempien kunnioittamista kullan huuhtomiseen. Tämän analogian mukaan huuhtoessasi kultaa, voit vapaasti heittää hiekan ja muut roskat pois (ne eivät ole kultaa), mutta et

saa lopettaa kullan huuhtomista. Sinä et voi sanoa: ”Tämä on niin huonolaatuista malmia, että lopetan sen huuhtomisen.” On totta, että jotkut malminpalaset (jonkun vanhemmat) sisältävät vähemmän kultaa kuin toiset malminpalaset (jonkun toisen vanhemmat). Mutta sinun vanhemmistasi löytyy kultaa, jos jatkat etsimistä. Yksikään vanhempi ei ole täydellisen paha, vaikka sinusta saattaakin tuntua siltä. Heistä löytyy kuitenkin hyviä ominaisuuksia, jos vain jaksat etsiä niitä. Tietenkin, mitä parempia vanhempasi olivat, sitä helpompi sinun on kunnioittaa heitä. Mutta helppoa tai vaikeaa, käsky on silti voimassa.

Kullan huuhtomisessa on tärkeää tietää kullan ja roskien ero, ja sinun on tarkasti eroteltava, mikä on mitäkin. Jos tarvitsisit vanhemmiltasi jotakin, mutta et saa sitä heiltä, punnitse tilannetta sellaisena kuin se on. Et voi saada vanhemmiltasi sellaista, mitä he eivät kykene antamaan. Et voi muuttaa roskaa kullaksi toivomalla, että ne olisivat kultaa.

Aina on olemassa jokin tapa, jolla voit kunnioittaa vanhempiasi

Monta vuotta sitten annoin sielunhoitoa miehelle, jonka äiti oli pahasti alkoholisoitunut, isään äidillä oli ollut yhden illan suhde eikä isä ollut koskaan ollut kuvioissa mukana. Asiakkaani ollessa vielä vauva viranomaiset ottivat hänet huostaan, koska hänen äitinsä ei huolehtinut hänestä. Hän kasvoi aikuiseksi orpokodeissa. Hän kysyi minulta, kuinka hänen olisi mahdollista kunnioittaa vanhempiaan. Koska hänen vanhempansa olivat äärimmäinen tapaus huonosta vanhemmuudesta, tämä oli perusteltu ja vaikea kysymys. Kiinnitin ystävällisesti hänen huomionsa siihen, että hän oli miellyttävä, älykäs, terve ja erittäin urheilullinen. Vaikka hänen vanhempansa eivät tarkoituksella antaneet hänelle näitä lahjoja, siitä huolimatta hänellä oli nämä ominaisuudet. Hän saattoi kunnioittaa vanhempiaan näiden lahjojen tähden. Avainasia oli, että hänen sydämensä kääntyi vanhempia kohti etsimään heistä hyviä asioita.

Kunnioittamattomuus eroaa tuomitsemisesta

Huolimatta siitä kuinka syntisiä vanhempasi ovat, Jumalan lait ovat silti voimassa. Pinnallisesti saattaa näyttää, että vanhempien kunnioittamattomuus on erityistapaus yleisemmästä käskystä olla tuomitsematta toisia. Kuitenkin tuomitsemisen ja kunnioittamattomuuden välillä on joitakin tärkeitä eroavaisuuksia. Yksi eroista liittyy siihen, että meitä joko kielletään tekemästä jotakin tai käsketään tekemään jotakin. Käsky olla tuomitsematta sisältää ainoastaan kiellon. Jos sinä tuomitset ihmisen, laitat liikkeelle Jumalan lain toimintaan sinua vastaan, kunnes annat anteeksi hänelle, joka on loukannut sinua, ja saat itse anteeksi Herralta. Sitten voit vapaasti vaikka lopettaa tämän ihmissuhteen.

Toisaalta vanhempien kunnioittamisen käsky sisältää positiivisen käskyn ja kuten olemme ymmärtäneet, se on jatkuvaa. Sen mukaan sinun tulee jatkuvasti pitää vanhempiasi jollakin tavalla sydämessäsi. Pelkästään negatiivisen asenteen puuttuminen heitä kohtaan ei riitä, vaan sinulla tulee olla positiivinen asenne heitä kohtaan. Vastahakoinen asenne ja asioiden tekeminen velvollisuudesta ei ole riittävästi. Tämä ongelma aiheuttaa merkittävän osan huolista ja vaikeuksista, joita monet kokevat tämän käskyn tottelemisen suhteen. Ja tilanteen tekee vielä pahemmaksi se, ettei Jumala käskenytkunnioittamaan vanhempia vain silloin kun he ovat kunnioitettavia. Meille annettu vanhempien kunnioittamisen käsky ei ole ehdollinen eikä riippuvainen heidän luonteestaan. Jumala yksinkertaisesti sanoo, että sinun tulee kunnioittaa vanhempiasi, jotta elämäsi sujuisi hyvin.

Vanhempien kunnioittamattomuus ja heidän tuomitsemisensa ovat eri asioita, mutta ne ovat silti yhteydessä toisiinsa. Jos huomaat olevasi kykenemätön kunnioittamaan vanhempiasi, sinä olet tuominut heidät.

Niinpä kunnioittamattomuus ja tuomitseminen ovat eri asioita, mutta ne ovat yhteydessä toisiinsa. Jos huomaat, ettet kykene kunnioittamaan vanhempiasi, olet tuominut heidät. Siksi anteeksiantamisella on keskeinen osa vanhempien kunnioittamisessa. Vanhempien todellinen kunnioitus lähtee sydäimestä, ja sen voi tehdä joko rehellisesti tai farisealaisesti.

Ilman anteeksiantamista on ilmeisesti mahdotonta saavuttaa riittävä läheisyys voidaksesi kunnioittaa heitä. Ellet anna heille anteeksi sitä, mitä he ovat tehneet sinulle, nämä asiat ovat ehkä liian tuskallisia ja pelottavia voidaksesi tehdä päätöksen kunnioittaa heitä. Silloin sinun on pakko peräännyä tämän lähentymisajatuksen edessä. Kun olet onnistunut antamaan heille anteeksi, sinun on mahdollista alkaa kunnioittaa heitä. Kun sinä alat kunnioittaa heitä, voit jopa huomata olevasi huolissasi heistä ja mahdollisesti huomaat siunaavasi heitä.

Mitä tämä vanhempien kunnioittamisen käsky ei tarkoita

Vaikka Jumala odottaakin sinun etsivän kultaa vanhemmistasi, on olemassa monia väärinkäsityksiä siitä, mitä sinun velvollisuutesi on kunnioittaa.

Vanhempien kunnioittaminen:

- ei tarkoita, että annat vanhempiesi pahoinpidellä tai hyväksikäyttää sinua.
- ei tarkoita, että sinun olisi annettava vanhempiesi manipuloida tai kontrolloida sinua.
- ei tarkoita, että sinun olisi alistuttava vanhempiesi syyllistämislle.
- ei tarkoita, että sinun täytyisi pitää vanhemmistasi.
- ei tarkoita, ettet voisi olla eri mieltä vanhempiesi kanssa, väitellä tai joutua konflikteihin heidän kanssaan.
- ei tarkoita, että sinun tulisi alistua vanhempiesi tahtoon, kun olet aikuinen.
- ei tarkoita, että sinun tulisi viettää kaikki vapaa-aikasi vanhempiesi kanssa.
- ei tarkoita, että sinun tulisi pitää vanhemmistasi huolta silloin, kun he kykenevät huolehtimaan itse itsestään.
- ei tarkoita, että sinun pitäisi asua lähellä vanhempiasi.
- ei tarkoita, että sinun pitäisi olla aina samaa mieltä heidän kanssaan.
- ei tarkoita, että sinun on hylättävä itsestäsi huolehtiminen, itsesi rakastaminen ja omien tarpeittesi ja tunteittesi kunnioittaminen, jotta voisit kohdata vanhempiesi tarpeet.

Mitä tämä vanhempien kunnioittamisen käsky sitten tarkoittaa

On olemassa tiettyjä velvollisuuksia, joita sinulla on vanhempiasi kohtaan, jotta täyttäisit oman vastuusi heidän kunnioittamisessaan.

- Vanhempien kunnioittaminen tarkoittaa sitä, että olet sitoutunut etsimään kultaa. Olet rehellinen sen suhteen, millaisia he ovat, mutta ratkaisit epäselvissä tilanteissa asian heidän edukseen ja pyrit näkemään heidät niin positiivisessa valossa kuin mahdollista. Et voi vain lopettaa tätä ihmissuhdetta niin kuin voit tehdä muissa vaikeissa, haavoittavissa ihmissuhteissa. Sinun vanhempasi ovat arvokkaita (alkuperäinen merkitys kreikan sanalle kunnioittaa) sinulle, vaikka et ehkä olisikaan tietoinen siitä. Tämä erityinen suhde vanhempien kanssa on avioliiton kaltainen. Et voi ottaa ”avioeroa” heistä. Sinä olet hengellisesti ja mahdollisesti myös jollakin salatulla tavalla kiinnitetty vanhempiisi, vaikka et haluaisi tämän olevan totta. Jos et kunnioita heitä (otat heistä ”avioeron”), tilanne haavoittaa sinua. Jumala sanoo niin. Ehkä jossakin elämäsi vaiheessa vanhempasi tekivät joitakin rakastavia asioita ja toimivat rakastavalla tavalla. Koska lapset niin

epätoivoisesti tarvitsevat vanhempiansa rakkautta, sinun tulee tietää, että nämä hyvät asiat ovat rakkaassa muistossa jossakin sisimmässäsi. Mitä harvinaisempia nämä hyvät muistot olivat, sitä tiukemmin luultavasti olet pitänyt kiinni näistä harvoista rakkauden muruista. Kuitenkin saattaa olla hyvin tuskallista katsoa näitä muistoja. Tosiasiassa ne voivat olla poissa tietoisuudestasi puolustusmekanismiesi takia, mutta ne eivät eliminoi muistojen olemassaoloa.

- Vanhempien kunnioittaminen tarkoittaa myös, että kunnioitat heitä avoimella sydämellä Herran edessä, et vastahakoisesti etkä pelkästä velvollisuudesta. Jumala katsoo aina sydämeen eikä ainoastaan meidän käytökseemme. Jos et voi tehdä näin ja sydämesi on vielä katkera, silloin anteeksiantamista ja parannusentekoa ei ole vielä viety loppuun. Kyvyttömyys tuntee myötätuntoa omia vanhempiaan kohtaan on pahaa hedelmää. Tämä tarkoittaa, että sinulla on vielä jonkin verran asioita käsiteltävänä Herran kanssa sydämessäsi olevan pahan juuren poistamiseksi.
- Vanhempien kunnioittaminen tarkoittaa: *Jos on mahdollista ja jos teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien kanssa.* (Room. 12:18) Mutta muista, että tämä käsky koskee ainoastaan sitä, mihin sinä voit vaikuttaa. Sinä et ole vastuussa vanhempiesi valinnoista tai käytöksestä. Kunnioittaminen tarkoittaa, että sinulla on oikeus kieltäytyä olemasta suhteessa heihin millään epäterveellä tavalla.
- Vanhempien kunnioittaminen tarkoittaa, että lapsena kotona sinä tottelet heitä kaikessa, mikä ei ole ristiriidassa suhteesi kanssa Jeesukseen ja velvollisuuksiesi kanssa Häntä kohtaan.
- Kunnioittaminen tarkoittaa sitä, että sinä huolehdit vanhemmistasi, jos se on tarpeellista heidän ollessaan vanhoja. Rakkauden hengen mukaista ei ole kuitenkaan antaa pelkästään taloudellista tukea, jotta voisi täyttää riittävästi tämän vanhempien kunnioittamisen vastuun. Kunnioittaminen ei ole pelkästään tekoja vaan enemmänkin ilmaus siitä, että aikuisen lapsen sydän on kääntynyt vanhempiaan kohti.
- Kunnioittaminen tarkoittaa myös, että kaikki muut ihmissuhteisiimme liittyvät käskyt toimivat näiden vanhempiemme kunnioittamiseen liittyvien periaatteiden mukaisesti. En käsittele niitä nyt tässä yksityiskohtaisesti, koska ihmissuhteemme ovat yksi Raamatun pääaiheista, kuten Jeesus tässä tiivistetysti sanoo:

Jeesus vastasi: Rakasta Herraa Jumalaasi koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi. Tämä on käskyistä suurin ja tärkein. Toinen yhtä tärkeä on tämä. Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Näiden kahden käskyn varassa ovat laki ja profeetat. (Matt. 22:37–40)

Tämä ei ole kaava

Kun olemme aikuisia, meillä ei ole mitään kaavaa siitä, mitä vanhempien kunnioittaminen tarkoittaa. Jotkut vanhemmat ovat hyvin turvallisia, ja heidän kunnioittamisensa on helppoa ja sitä voidaan ilmaista monin tavoin. Toiset vanhemmat voivat olla hyvin tuhoavia joko sinulle tai lapsillesi. Sellaisissa tapauksissa tarvitaan tiukkoja rajoja turvallisuuden takaamiseksi. Ääritapauksissa, joissa vanhempi on aktiivisesti mukana esimerkiksi noituudessa, mikään suora kontakti ei ole turvallinen. Mutta myös tällaisessa tapauksessa sinä voit silti kääntää sydämesi heitä kohti rukoilemalla heidän puolestaan. Siksi kunnioittaminen on yksilöllinen asia ja tästä syystä sinun tulee tunnustella Herran edessä, mitä kunnioittaminen merkitsee sinun tilanteessasi.

Entä muiden ihmisten kunnioittaminen?

Joissakin kulttuureissa ja joissakin perheissä odotetaan ja jopa vaaditaan, että lapsen tulee kunnioittaa samoin kuin vanhempiaan myös toisia ihmisiä kuten enoja, setiä ja tätejä. Joitakin muita ihmisiä, joita voidaan vaatia kunnioittamaan, ovat isovanhemmat, adoptiovanhemmat, enot, tädit, vanhemmat

perheen jäsenet, vanhemmat sisarukset (jotka kasvattivat sinut), seurakunnan johtajat, opettajat ja muut auktoriteettiasemassa olevat henkilöt. Vaatiiko Jumala, että sinun tulisi kunnioittaa näin muita ihmisiä kuin isääsi ja äitiäsi?

Kristitylle Raamattu on ainoa varma ohjenuora. Isä ja äiti ovat ainoat ihmiset, joita meidän on käsketty kunnioittaa siten kuin neljännessä käskyssä tarkoitetaan. Kaikki tämän lisäksi on spekulatiivista. Jos Jumala odottaisi enemmän, Hän olisi ilmaissut asian selvemmin. Raamatun mukaan sinua ei vaadita kunnioittamaan tällä tavoin ketään muuta ihmistä kuin isääsi ja äitiäsi. Tietenkin Jumalalla on paljonkin sanottavaa siitä, millaisia meidän suhteidemme kaikkien ihmisten kanssa tulisi olla, ja nämä kaikki periaatteet ovat niissä käyttökelpoisia.

Isä ja äiti ovat ainoat ihmiset, joista on annettu selvä käsky kunnioittaa siten kuin neljännessä käskyssä on ilmoitettu.

Tiivistelmä

Vaikeudet, joita meillä saattaa olla vanhempiemme kunnioittamisessa, johtuvat tavallisesti pääasiassa Jumalan tarkoitusprien väärinymmärtämisestä neljännen käskyn suhteen. Kuitenkaan emme voi totella Hänen käskyään ennen kuin ymmärrämme, mitä Jumala on tarkoittanut. Tämän asian ymmärtäminen on erityisen tärkeää, koska se on yksi elämäsi menestymiseen vaikuttavista perustekijöistä. Käskiessään sinua kunnioittamaan vanhempiasi, Jumala ei pyydä sinua tekemään kompromissia rehellisyytesi kanssa tai kieltämään totuutta siitä, millaisia vanhempasi olivat. Se olisi epärehellistä ja tekopyhää.

Vanhempien kunnioittaminen ei ole vain mukava vaihtoehto. Se on välttämätöntä, jos haluat elämäsi sujuvan hyvin. Sinun tulee jatkaa ”kullan huuhtomista”, jos haluat menestyä elämässäsi.

Se, mitä Jumala tarkoitti, saattaa olla aivan muuta kuin mitä useimmille ihmisille on opetettu. Tästä syystä monilla on ollut ongelmia vanhempiensa kunnioittamisessa. Sisimmässään, sydämessään he tietävät, että heidän ajattelutavassaan on jotain vialla. Kun ihminen ymmärtää, mitä Jumala neljännellä käskyllä todella tarkoittaa, hän kokee tavallisesti suurta helpotuksen tunnetta, koska Jumalan antama viesti neljännessä käskyssä sopii Jumalan luonteeseen. Ihmiset

kokevat tällöin Jumalan tottelemisen mahdolliseksi. Kuitenkin niin kuin muillakin Jumalan lakien alueella, saatat tarvita sydämesi parantumista voidaksesi toteuttaa tämän.

Jumalan silmissä vanhemmat ovat aivan erityinen tapaus. Sen tähden on kyseenalaista onko sinua käsketty ”kunnioittamaan” muita ihmisiä samalla tavalla kuin vanhempiasi.

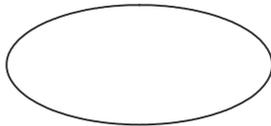
8. KÄTKETTY AARRE

Sinussa on kaksi aluetta

Kuka minä olen? Olemme luultavasti kaikki joskus kyselleet tätä. Filosofit ovat paljon miettineet kysymystä ja heidän johtopäätöksensä eroavat toisistaan. Jumala tietää, keitä me olemme ja Hän on puhunut siitä meille Sanassaan. Valitettavasti ei-kristityt filosofit ovat vaikuttaneet merkittävästi kristittyjen käsityksiin siitä, millainen ihminen on. Niinpä me kristitytkin olemme ehkä saaneet väärän kuvan ihmisen luonteesta. Kuitenkin tärkeintä on tietää, mitä Jumala sanoo meistä.

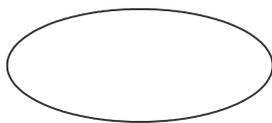
Olemuksesi rakenne

Luodessaan sinut Jumala loi sisimpääsi alueen, jonne Hän sijoitti monia ominaisuuksiasi kuten persoonallisen henkesi, tunteesi, luovuutesi, tiedonjanosi, mielikuvituksesi, maskuliinisuutesi/feminiinisytesi, spontaanisuutesi, lahjasi ja kykysi. Se, millä nimellä kutsumme tätä aluetta, ei ole niin tärkeää kuin sen sisältö.

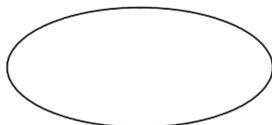

Persoonallinen henki
Tunteet
Luovuus
Uteliaisuus
Mielikuvitus
Oivalentaminen
Maskuliinisuus/Feminiinisyys
Spontaanisuus
Lahjat
Kyvyt

Toiseen sisimmässäsi olevaan alueeseen Jumala asetti tahdonvoimasi, järkesi ja tietoisuutesi.

Tahdonvoima
Järki
Tietoisuus

Persoonallinen henki
Tunteet
Luovuus
Uteliaisuus
Mielikuvitus
Oivalentaminen
Maskuliinisuus/feminiinisyys
Spontaanisuus
Lahjat
Kyvyt

Millä nimellä kutsumme näitä alueita?

Sisimmässäsi olevaa aluetta, jossa henkesi asuu, kutsutaan monilla nimillä, kuten esimerkiksi ”sydän”, ”keskus”, ”sisäinen lapsi”, ”todellinen minä”, ”aito minä”, ”ihmelapsi”, ”sisäinen ihminen” jne. Monia muitakin nimityksiä käytetään. Minusta kaikki nämä ovat ongelmallisia. Ne ovat

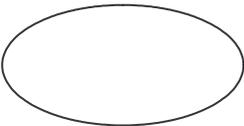
Se, millä nimillä kutsumme näitä sisimmässämme olevia alueita, ei ole niin tärkeää kuin tietää niiden sisältö.

joko riittämättömiä tai ne on kuormitettu muilla merkityksillä. Esimerkiksi New Age -liike on omaksunut nimityksen ”sisäinen lapsi” omaan käyttöönsä, ja siksi siihen liitetään heidän antamansa sisältö. Käytän kirjani tässä luvussa nimitystä ”sisimpämme aarre”, mutta saatan käyttää

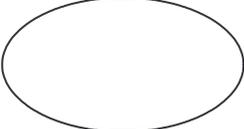
myöhemmin sellaisia sanoja kuin ”sydän” tai ”sisäinen ihminen” riippuen siitä, mikä sana sopii parhaiten asiayhteyteen.

Ulommalle alueelle, jossa tietoinen minäsi sijaitsee ja joka sisältää älysi, on myös annettu lukemattomia nimityksiä. Näitä ovat ”pää”, ”aivot”, ”ulkoinen ihminen” tai ”persoonaa”. *Persona* on kreikkalainen sana, joka tarkoittaa naamiota. Emme näyttäyty maailmalle sellaisina kuin olemme, vaan piiloudumme naamion taakse. Nämä nimet eivät ole niin ongelmallisia kuin ”sisimpämme aarre”. Siksi kutsun tätä aluetta ”pääksi”.

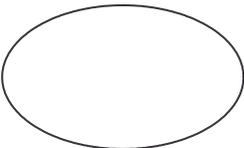
Ulkopuolellasi on vielä kolmas alue. Se on ympäröivä ”maailma”. Pienelle lapselle tätä edustavat pääasiassa hänen vanhempansa.

Maailma

Vanhemmat

Pää

Tahdonvoima
Järki
Tietoisuus

Sisäinen aarre

Persoonallinen henki
Tunteet
Luovuus
Uteliaisuus
Mielikuvitus
Oivaltaminen
Maskuliinisuus/feminiinisyys
Spontaanisuus
Lahjat
Kyvyt

Näyttää siltä, että Jumala sijoitti nämä monet ominaisuutemme kahdelle eri alueelle yhden sijasta. Tarvitsemme kaikkia näitä ominaisuuksia, ja niiden pitäisi kyetä toimimaan yhteistyössä. Ne ovat arvokkaita työkaluja, joita tarvitsemme voidaksemme elää rikasta elämää. Lapsuuden aikaiset kokemukset muovaavat suhteemme näihin sisimpämme alueisiin, ’päähämme’ ja ’sisäiseen aarteeseemme’, sekä vaikuttavat ratkaisevasti näiden alueiden yhteistyökykyyn.

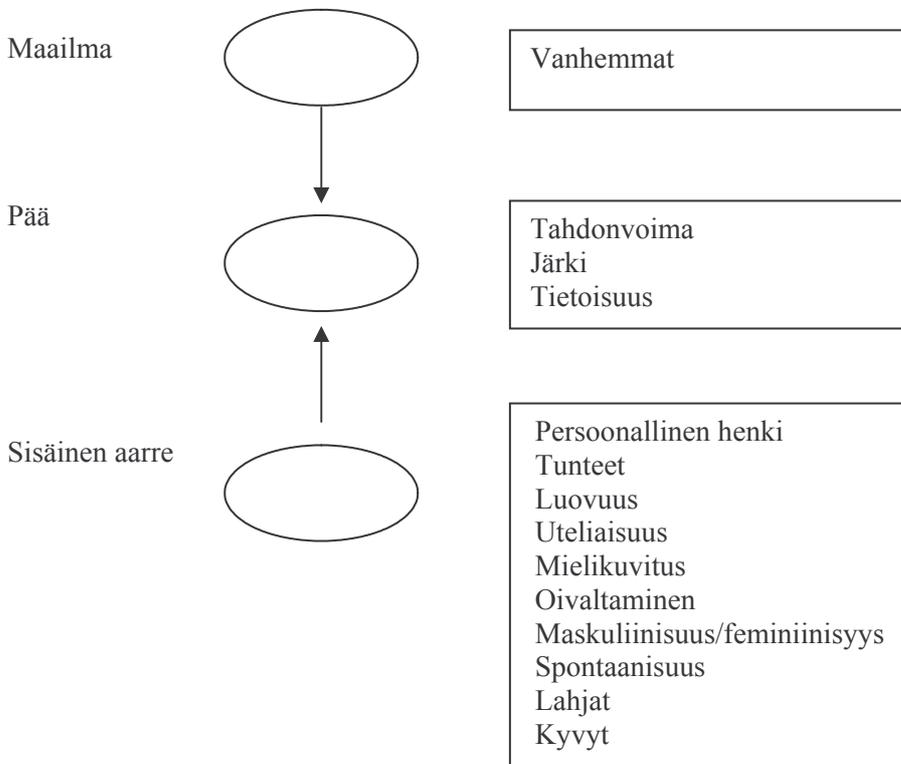
Dynamiikka

Tietoinen minäsi (pää) vastaanottaa tietoa sisäisestä aarteestasi. Vastaanotat viestejä myös ympärillä olevasta maailmasta. Lapsen ensimmäisinä vuosina ne tulevat pääasiallisesti vanhemmilta.

Sisäisestä aarteestasi tulevat viestit ovat pieniä (joskus suuria) tuntemuksia, tietoisuutta ja tunteita. Mutta nämä viestit eivät ole yhtä selviä ja selkeitä kuin maailmasta vastaanottamasi sanomat. Ne ovat selkeitä ja suoraan kasvojesi edessä. Esimerkiksi saat läimäyksen, putoat sängystä ja satutat itsesi tai äitisi haluaa sinua.

Kun sisäisestä aarteestasi tuleva sanoma on sama kuin maailmasta eli vanhemmiltasi tuleva, ei synny mitään ongelmaa. Silloin maailmasta tulevat sanomat vahvistavat sen, mitä kuulet tulevan hiljaisena äänenä sisäisestä aarteestasi. Vanhempien toiminta auttaa sinua luottamaan sisäiseen ääneesi.

Alapuolella oleva kaavio osoittaa, miten maailmasta ja sisäisestä aarteestamme tulevat sanomat ovat yksimielisiä.

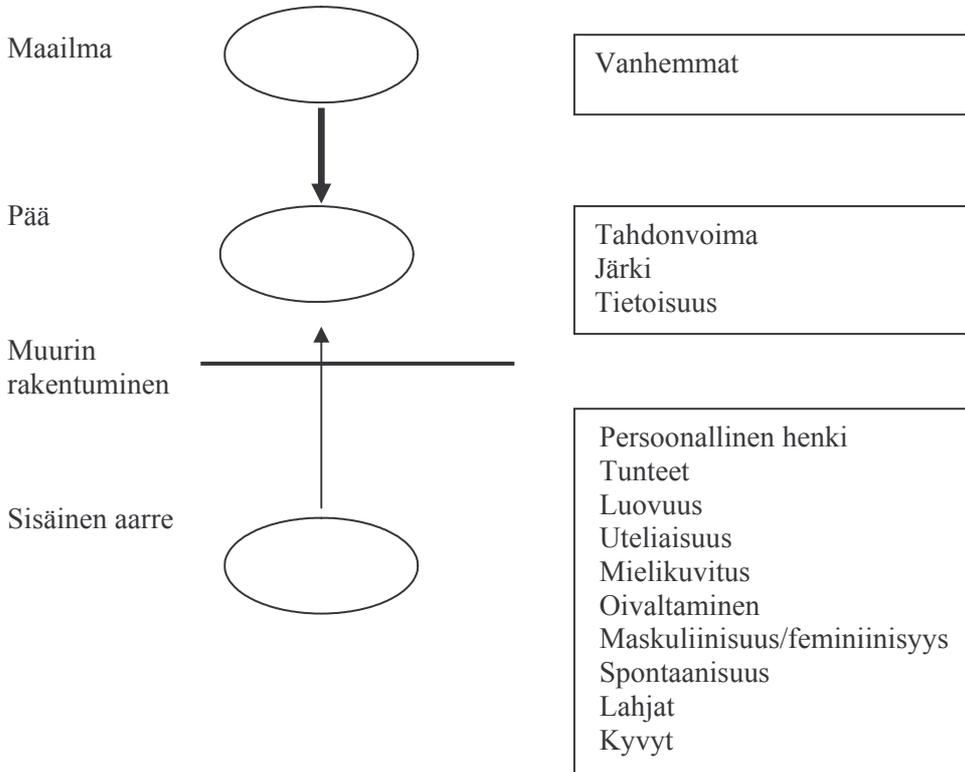
Ongelma

Ongelma syntyy silloin kun sisäisestä aarteestamme tuleva sanoma on erilainen kuin maailmasta tuleva sanoma. Kumpaa lapsen tulisi kuunnella? Jumala on asettanut tähän kohtaan järjestelmää rajoittimen. Kun vanhemmilta (maailmasta) tulee erilainen sanoma kuin lapsen sisäisestä aarteesta, lapsi uskoo aina vanhempaa. Vanhemmat ja aikuiset ihmiset ovat jumalan kaltaisia lapsen silmissä. Vanhemmat ovat aina oikeassa.

Esimerkiksi kolmivuotias poika kaatuu ja satuttaa polvensa. Hän tuntee kipua sisäisestä aarteestaan käsin ja alkaa itkeä. Mutta isä, joka on todellinen machomies, sanoo: ”Älä ole tuollainen itkupilli. Isot pojat eivät itke.” Niinpä poika, joka palvoo isäänsä kuten pikkupojat aina tekevät, haluaa miellyttää

tätä ja tukahduttaa itkunsa. Hän kieltäytyy kuuntelemasta sisäistä aarrettaan. Tosiasiassa se, mitä hänen sisimmästään nousi, sai aikaan isän kritiikin häntä kohtaan. Niinpä sisäisestä aarteesta nouseva viesti muodostaa ongelman, koska se voi estää poikaa saamasta isänsä rakkautta. Sisäisen aarteen viesti ei siis voi olla oikein. Tuloksena pieni poika alkaa rakentaa muuria sisäisen aarteensa ja päänsä välille.

Alapuolella oleva kaavio kuvaa muurin muodostumista pään ja sisäisen aarteen välille.

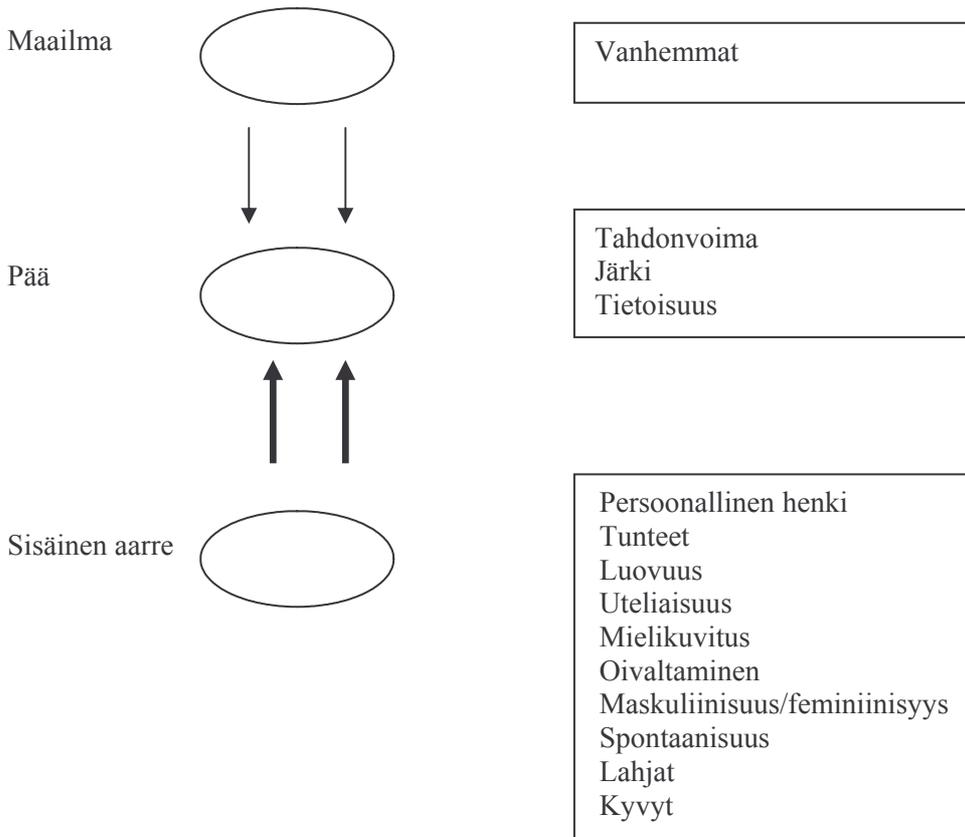

Millainen meidän kokemuksemme tulisi olla

Oletetaan, että pieni vauva herää yöllä ja hän on nälkäinen. Nälkä on kielteinen tunne. Kun vauvat tuntevat epämiellyttäviä tunteita, he itkevät. Sitten äiti vastaa itkuun. Hän tulee huoneeseen iloisena nähdessään vastasyntyneen ja huomaa, että vaippa on märkä. Hän vaihtaa vaipan ja istuu sitten keinutuoliin syöttämään vauvaa. Hoitamisen yhteydessä äiti katsoo vauvaa silmiin, leikki vauvan käsillä ja ehkäpä laulaa. On ihana sitoutumisen hetki. Kun vauva on hoidettu, äiti laittaa hänet sänkyyn, antaa suukon ja lähtee varovasti huoneesta.

Mitä lapsen sisällä tapahtuu? Nyt lapsi ei ole enää nälkäinen eikä märkä. Lisäksi hänestä tuntuu hyvältä, koska hän on saanut olla lähellä äitiä. Kun vauva reagoi näläntunteeseensa, oli seurauksena suuri palkinto. Lapsi päättää jotakin tämäntapaista (vaikkakaan ei sanallisesti): ”Seuraavan kerran kun tunnen epämiellyttäviä tunteita sisäisestä aarteestani, kiinnitän niihin huomiota ja teen saman asian.” Kuunteleminen ja reagoiminen johtivat hyvään lopputulokseen.

Alapuolella oleva kaavio näyttää, miten halukkuus ilmaista sisäisestä aarteesta tulevia tunteita vahvistuu.

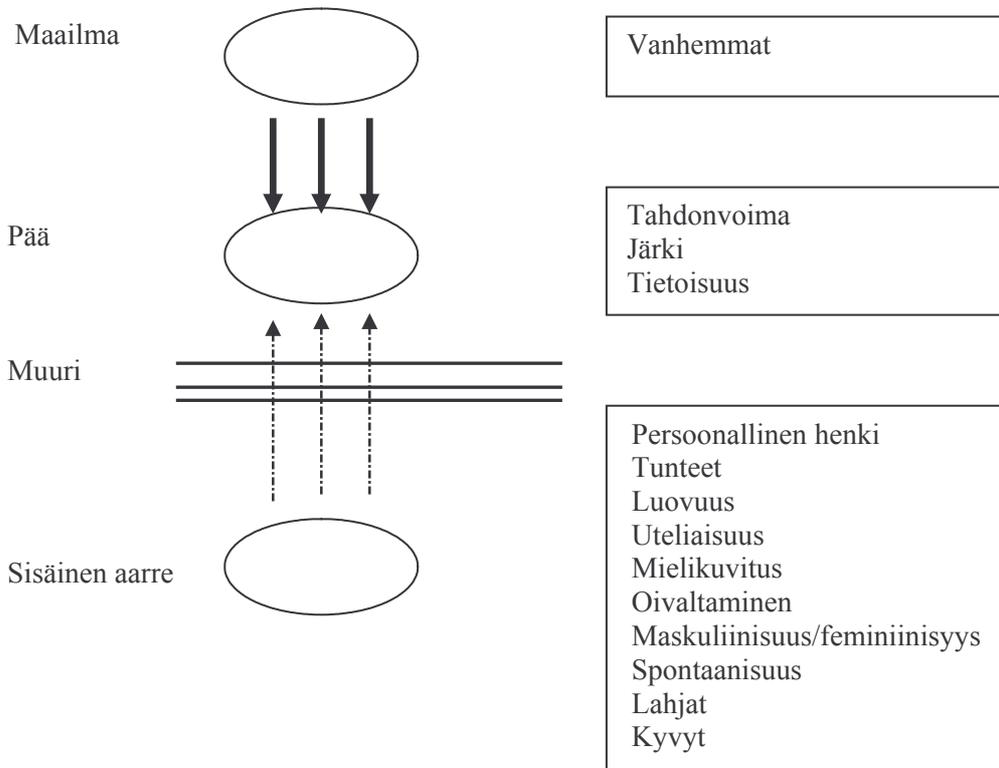

Mitä tapahtuu kun tarpeemme eivät tule kuulluksi?

Ajatellaan toista vauvaa. Hän herää keskellä yötä ja on nälkäinen. Reaktio kielteiseen tunteeseen on itku. Mutta tällä vauvalla ei ole hyvää äitiä. Äidillä on poikaystävä ja he ovat juoneet. Viimeinen asia mitä äiti haluaa tehdä sillä hetkellä, on huolehtia itkevästä vauvasta. Niinpä hän hyppää pystyyn, syöksyy vauvan huoneeseen, ryntää korin ylle ja kiljuu:” Minä annan sinulle jotakin todellista itkemisen aihetta, senkin kakara”, ja läimäyttää vauvaa takapuoleen. Sitten hän marssii ulos huoneesta ja paiskaa oven kiinni.

Mitä tapahtuu vauvan sisällä? Tämä lapsi ei ole nyt ainoastaan nälkäinen, sillä on myös kipeä pylly ja se on saanut trauman. Reagoiminen epämiellyttävään tunteeseen itkemällä ei auttanut. Sen seuraukset eivät olleet hyviä. Tosiasiassa vauvalla on nyt pahempi olla kuin sillä oli ennen itkemistä. Lapsi päättelee sisällään, että sisäisestä aarteesta tuleva tunne aiheutti ongelmia. Kun hän reagoi tähän tunteeseen, tapahtui pahoja asioita. Niinpä hän alkaa tuomita sisäistä aarrettaan ja kätkeä omia tunteitaan.

Alapuolella oleva kaavio näyttää, miten halukkuus ilmaista sisäisessä aarteessa olevia tunteita katoaa ja muurin rakentaminen alkaa.

Jokainen lapsi on vuorovaikutuksessa maailman kanssa kymmeniä tuhansia kertoja kasvaessaan aikuiseksi. Tämän prosessin aikana voimme kasvaa kykeneviksi kuulemaan sisäisestä aarteesta nousevia viestejä. Huonossa tapauksessa kasvamme ihmisiksi, joilla on taipumus tukahduttaa nuo viestit. Jos tukahduttamista tapahtuu riittävästi ja monet tapahtumat kumoavat sisäisen aarteen viestejä, ihminen ei enää kuule sisimmästään nousevia ääniä. Tällainen ihminen ei kykene enää käyttämään sisäisen aarteensa arvokkaita voimavaroja. Hän on rakentanut ”kivisydämen”.

Jos tukahduttamista tapahtuu riittävän paljon ja on paljon Sisäistä aarretta kumoavia tapahtumia, ihminen ei enää kuule sisimmästään nousevia ääniä.

Muuri

Jumala tarkoitti meidät olemaan kokonaisia, niin että voisimme olla todella Hänen kaltaisiaan. Tarvitsemme sekä päässämme että sisäisessä aarteessamme olevia ominaisuuksia. Joskus meidän pitää analysoida tilannetta järjellämme ja sitten toteuttaa päätöksemme. Joskus meidän tulee kuunnella sisäistä aarrettamme ja toimia sen mukaan. Sisimpäämme rakennettu muuri tuottaa suuren ongelman. Muuria ei saisi olla. Voit nähdä aikaisemmasta kaaviosta, että muuri estää yhteytemme sisäisen aarteemme kanssa. Silloin yritämme elää vain päämme ohjauksessa emmekä ehkä edes tiedä, että meissä on olemassa sisäinen aarre. Jos emme kykene käyttämään siellä olevia ominaisuuksia, epäonnistumme joillakin elämämme alueilla.

Muuri on suuri ongelma, koska se estää meitä olemasta kokonaisia. Olemme ”erossa” omasta sisimmästämme, invalideja.

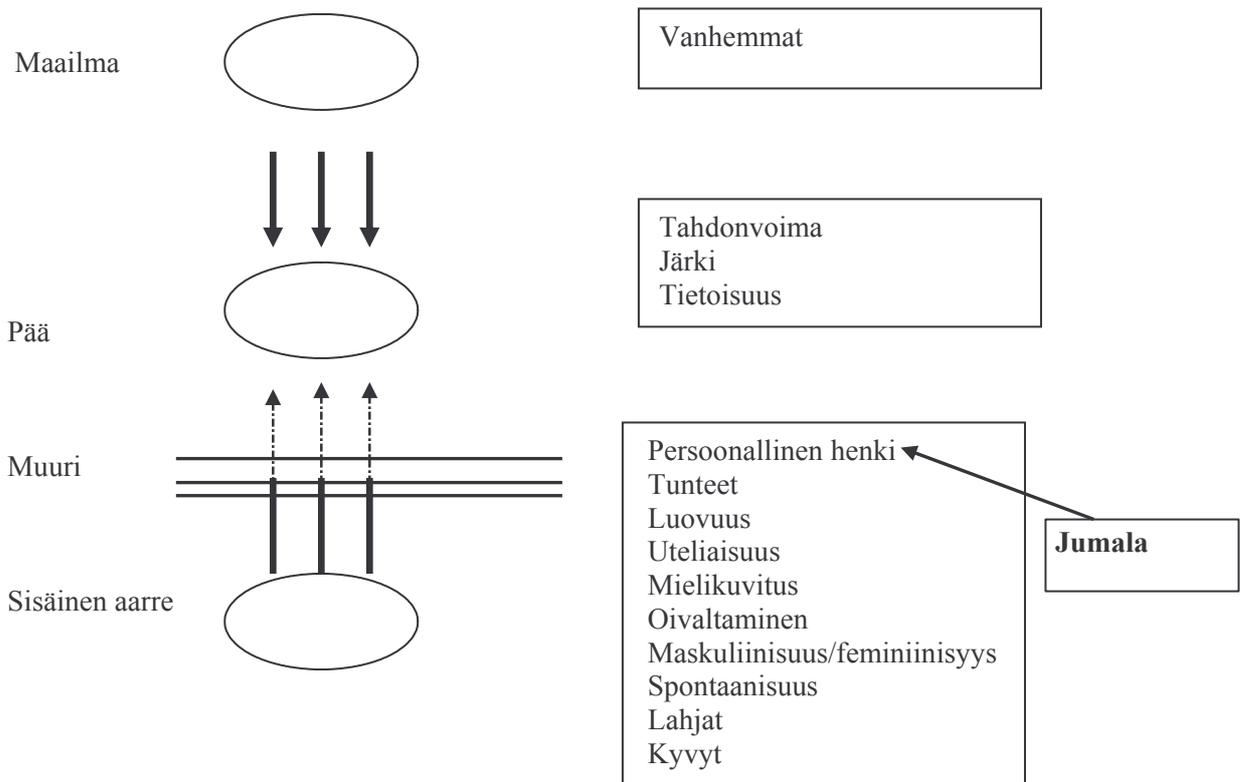
Esimerkiksi vaimo saattaa valittaa, etten kommunikoi hänen kanssaan. Hän odottaa minun tietävän, mitä hänen sisällään tapahtuu. Olen hyvin turhautunut, koska en ole ajatusten lukija. Kuinka ihmeessä tietäisin, mitä hän tuntee, kun hän ei itsekään näytä tietävän? Ongelma on siinä, että olen katkaissut yhteyden omaan sisäiseen aarteeseeni. Sisimmässäni pystyn tuntemaan hänen tuskansa ja tietämään, mitä hänen sisällään tapahtuu. On olemassa kommunikaatiota, jota käydään hänen ja minun sisäisen aarteen välillä. Kuitenkaan tietoisuus tästä ei koskaan läpäise muuria tullakseen mielen tietoisuuteen. Olemme turhautuneita ja vaimoni tuntee, ettei tule kuulluksi. Avioliittomme on vähemmän nautinnollinen, kuin se voisi olla ilman sisimmässämme olevaa muuria.

Ero Jumalasta

Elävä Herra puhuu persoonalliseen henkeemme. Meidät on suunniteltu olemaan henkilökohtaisessa suhteessa Hänen kanssaan tämän alueen kautta. Kun voimme kuulla Jumalan äänen, voimme olla luottavaisina Hänen johdettavinaan ja välttyä tekemästä syntiä. Kykenemme erottamaan Saatanan ansat ja tunnistamaan tarkasti maailmasta tulevat petosyritykset. Saatana häviää.

Jos olemme kykeneet itsemme irti sisäisestä aarteestamme, emme tiedosta Jumalan läsnäoloa. Olemme erossa Hänestä ja kykymme kuulla Häntä on vahingoittunut. Tämä on suurin tragedia, mikä syntyy muurin rakentamisesta. Uskon, että muurien rakentaminen on yksi Saatanan mielisuuunnitelmista, koska hän rakastaa nähdä meidät irrotettuina Jumalasta. Irrallaan Jumalasta meidän täytyy luottaa järkeemme, joka on erottaa huonosti hyvän pahasta ja oikean väärästä. Saatana voi johtaa meidät monenlaisiin hairahduksiin.

Alapuolella oleva kaavio osoittaa, kuinka muuri erottaa meidät elävästä Jumalasta.

Valitettavasti historia on täynnä esimerkkejä ihmisistä, jotka ovat irrottautuneet sisäisestä aarteestaan. Heidän syytään ovat ristiretket, keskiajan inkvisitiot ja juutalaisvainot. Näitä tragedioita ei olisi tapahtunut, jos ihmisillä olisi ollut elävä suhde Jumalaan, sillä Pyhä Henki olisi estänyt heitä haavoittamasta toisia niin raa'asti. Sisäisessä aarteessaan he olisivat tunnistaneet sen kivun, jonka he aiheuttavat ihmisille, ja he olisivat perääntyneet hirmuteoistaan.

Ero itsestä

Toinen suuri tragedia, jonka muuri aiheuttaa, on ero itsestämme, sisäisestä aarteestamme. Siinä sijaitsevat hienotunteisuus ja myötätunto. Sen kautta luomme suhteita toisiin ihmisiin. Ilmeisin seuraus tämän yhteyden poikkileikkaamisesta on, että emme kykene käyttämään näitä ominaisuuksia. Sisäinen aarre on persoonallisuutemme olennainen osa.

Mutta sillä, ettemme ole sellaisia kuin meidät on tarkoitettu, on vielä lamaannuttavampi seuraus. Se, että olemme irrottautuneet sisäisestä aarteestamme, aiheuttaa uskomattoman sisäisen kivun. Sisäinen aarteemme on tarkoitettu olemaan päämme paras ystävä (ja se kärsii suunnattomasti tämän suhteen katkaisemisesta). Tuska tulee siitä, että olemme päättäneet, ettemme ole hyväksyttäviä sellaisina kuin olemme (sisäisessä aarteessamme). Tosiasiassa olemme päätelleet, että tämä osa meistä on paha. Kutsun tätä tuskaa ”suureksi haavoittumiseksi”, koska se on kaikkein musertavin tuska, mitä koskaan tunnemme. Käsittelen suurta haavoittumista myöhemmin tässä luvussa.

Ero toisista

Muuri vaikuttaa myös ihmissuhteisiin. Tosi suhde on sydänten yhteyttä (kahden ihmisen sisäisten aarteiden välinen) eikä pään tasolla tapahtuva (pään suhde päähän). Jeesus saattoi tietää, mitä ihmisen sydämessä oli meneillään, ja niin voimme myös me. Kun sinulla on pääsy sisimpääsi, voit aistia, mitä toinen ihminen tuntee. Tätä aistimista kutsutaan ”empatiaksi”. Persoonallinen henkesi on annettu sinulle, jotta voisit kommunikoida sydämeltä sydämellemme tällä tavoin. Jos sisälläsi on muuri, on kykysi kuulla tietoisesti, mitä henkesi sanoo, vahingoittunut ja ehkäpä kokonaan tukossa. Sinun pitää selvittää pelkän pääsi avulla, ja ihmissuhteesi ovat pinnallisia. Et voi tuntea mitä toiset tuntevat tai aistia mitä on meneillään kuoren alla, joka näkyy ulospäin. Läheisyys on sydänten yhteyttä. Ihmiset, jotka ovat herkkiä omaa sisäistä aarrettaan kohtaan, tuntevat, etteivät he ole kosketuksissa sinuun. Olet lukinnut heidät ulos. Ihmissuhteesi ovat onttoja eivätkä kovin palkitsevia teille kummallekaan.

Miesten ja naisten reagointi eroaa

Sekä miehet että naiset ovat haavoittuneita ja reagoivat kuvailemallani tavalla. Molemmat tekevät kaikkensa estääkseen kipua tulemasta ulos sisimmästään. Kuitenkin (Jumalan luomistyön pohjalta) miehet ovat tehokkaampia muurin rakentamisessa. Joskus muuri saattaa olla niin läpäisemätön, että he ovat täysin tietämättömiä siitä, mitä sisäisessä aarteessa tapahtuu. Naiset pystyvät harvoin tämäläiseen itsensä sulkemiseen. Saadessaan saman määrän haavoja naiset kyllä rakentaisivat yhtä paksun muurin, jos he kykenisivät. Naiset saattavat vihata itseään yhtä paljon. He voivat samalla tavoin kytkeä itsensä irti sisäisestä aarteestaan mutta eivät kykene kytkemään pois kipua.

Miesten ja naisten sisäinen aarre ei oleellisesti eroa toisistaan. Miehillä ja naisilla on samanlaisia ominaisuuksia. ”Feminiiniseksi puoleksi” tai ”naisen vaistoksi” kutsuttu alue on saanut nimityksensä siitä, että naisissa nämä ominaisuudet ovat usein selvemmin nähtävissä. Kuitenkaan ero miesten ja naisten välillä ei perustu siihen, mitä heillä on sisäisessä aarteessaan. Enemminkin on kysymys sisimmästä olevan muurin paksuudesta. Muuri estää miestä ilmaisemasta ulkoisesti sitä, mitä hänellä on sisäisessä aarteessaan. Kautta aikojen miehet ovat tuoneet esille itsessään olevia feminiinisiä lahjoja. Miehet ovat yhtä oivaltavia ja taiteellisia kuin naisetkin. Menneiden aikojen kaikki suuret taiteilijat, kuvanveistäjät, arkkitehdit, muusikot ja säveltäjät olivat miehiä. Ilmeisesti lahjat olivat olemassa, ja joissakin miehissä ne onnistuivat pääsemään esille. Tietenkin se, että naiset eivät tuoneet lahjojaan julkisesti esille, johtui kulttuurin kielteisestä asenteesta.

Miesten ja naisten kyky rakentaa muuri on erilainen. Miesten ja naisten sisäinen aarre ei ole erilainen.

Mistä tiedät, että sisälläsi on muuri?

Koska olet ihminen, sisälläsi on muuri. Joidenkin muuri on kuin Fort Knoxin kassakaappi, mitään ei tule ulos. Joidenkin muuri on kuin sveitsiläinen juusto: se on kiinteä, mutta sen sisällä on reikiä. Joidenkin muuri on kuin kaihdinovi, joka aiheuttaa jonkin verran häiriötä, mutta siinä on enemmän reikiä kuin tukoksia.

Miten voit tietää, kuinka vammauttava sisälläsi oleva muuri on? Voit huomata sen siitä hedelmästä, mitä elämässäsi esiintyy. Kun muuri on paksu, olet tietämätön sisäisessä aarteessasi olevasta kivusta. Voit olla myös tietämätön siitä, että sinulta puuttuu jotakin. Saat tietää, ettet ole kovinkaan empaattinen, luova tai et kuule Jumalan ääntä. Usein tarvitaan ympärillä olevien ihmisten palautetta kertomaan, mitä et voi itsessäsi nähdä. (Usein muille on selvää se, mitä et voi itse nähdä itsessäsi.)

Muuri voi ilmetä kovin eri tavoin. On erittäin tärkeää tajuta, että jokainen ihminen on ainutlaatuinen. Jumala loi meidät ainutlaatuisiksi, ja meillä kaikilla on omat elämäkokemuksemme. Sen tähden ei ole olemassa täydellisiä, kaikille sopivia vastauksia. Ainoa tapa ratkaista tämä monimutkainen arvoitus on elävä kohtaaminen toisen ihmisen ja Jumalan kanssa. Ainoastaan silloin voimme tunnistaa huonon hedelmän ja käsitellä muurin. Ollaksemme kokonaisia meidän täytyy aina poistaa muuri, ja tämän tulisi olla keskeinen asia sisäisessä parantumisessa. Kun muuri on purettu, Herra on vapaa olemaan sinun sielunhoitajasi ja syvimmit haavasi voivat parantua.

Kuinka voimme poistaa muurin?

Muuri on rakennettu tuomioista ja sisäisistä valoista. Olet tuominut itsesi, oman sisimpäsi, ja tekemäsi valat ovat sellaisia, ettet enää kuuntele sisäisestä aarteestasi nousevia viestejä. Aikaisemmassa esimerkissä mainittiin pieni poika, joka tunsu kipua polveensa tulleesta naarmusta. Tuu kipu nousi hänen sisäisestä aarteestaan. Se sai hänet tekemään sellaista, mitä hänen isänsä ei hyväksynyt (itkemään). Tilanteen seurauksena poika tuomitsee sisäisen aarteensa ongelmien aiheuttajana. ”Minä en ole itkupilli. Minä olen rohkea. En kuuntele tuota kipua enää.” Tämä on sisäinen vala.

Muuri on rakennettu itseämme vastaan suunnatuista tuomioista ja sisäisistä valoista.

Kuten olen aikaisemmin sanonut, käsittelemme itseemme suunnattuja tuomioita ja sisäisiä valoja täsmälleen samalla tavalla, kuin käsittelemme niitä suhteessa toisiin ihmisiin. Ensiksi tulee antaa ja saada anteeksi voidakseen pysäyttää Jumalan lakien toiminnan (ottaakseen pois voiman tuolta sisäiseltä valalta). Sitten täytyy korjata suhde, tässä tapauksessa suhde itseemme eli sisäiseen aarteeseemme. Sisäinen aarre on haavoittunut hylkäämisemme seurauksena ja kuitenkin se on osa meitä. Sitten tulee sanoutua irti sisäisestä valasta. Esimerkiksi: ”Jeesuksen nimessä sanoudun irti siitä päätöksestä, etten ikinä kiinnitä huomiota tunteisiini.” Lopuksi tulee kiinnittää huomiota siihen tosiasiaan, että olet korjaamassa suhdetta omaan itseesi. Sinun tulee korjata se juuri samalla tavalla kuin korjaisit ihmissuhteen toisen ihmisen kanssa. Sinun täytyy olla aktiivinen ja pyrkiä sovintoon. Täytyy olla peräänantamaton ja korjata välittömästi kaikki myöhemmin tulevat tuomiot itseäsi kohtaan. *Jos mahdollista - tämä sanottakoon teistä - eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.* (Room. 12:18)

Muista, että suhde itsesi kanssa on tärkein ihmissuhteesi. Edellytys sille, että sinulla on pääsy sisäisen aarteesi ominaisuuksiin, on rakkaudellinen suhde itseesi. Muurin olemassaolo häiritsee kykyäsi kuulla Jumalaa, rakastaa Häntä ja rakastaa muita ihmisiä. Sen tähden jos olet sodassa itsesi kanssa, et pysty rakastamaan muita ihmisiä.

Itsensä rakastaminen

Muurin poistaminen ja sen pitäminen alhaalla ei ainoastaan vaadi sitä, että siedät sisäistä aarrettasi, vaan myös sitä, että rakastat itseäsi ehdoitta. Tämä ei ole itsekkyyttä eikä narsismia. Se on tottelevaisuutta Jeesuksen käskylle rakastaa muita niinkuin itseään. Jeesus ei käskenyt rakastaa muita ja vihata itseäsi. Hän sanoi näin, koska sinut tehtiin rakkautta varten, ja rakkauden täytyy alkaa sisäisestä aarteestasi, ennen kuin se voi näkyä ulospäin. Jumala on rakkaus, ja kun muutut Hänen kuvansa kaltaiseksi, rakkauden täytyy tunkeutua olemukseesi.

Itsensä rakastaminen ei johda itsekkyytteen. Sinusta tulee itsekäs silloin, kun olet sisäisesti tyhjä ja tarvitseva. Kun olet tarvitseva, tarpeesi saa sinut vaatimaan enemmän sitä, mitä sinulta puuttuu. Tämä on jokaisen tarpeen luonne. Jos tarve on tarpeeksi suuri, sinun on pakko täyttää tämä tyhjä paikka vaikka epäterveellisillä tavoilla. Näin alat keskittyä liikaa itseesi. Jos sinulta puuttuu rakkautta sisäistä aarrettasi kohtaan, sinulla on taipumus yrittää ”imeä” rakkautta muista täyttääksesi tämän tyhjiön. Silloin oma tarpeesi on niin suuri, ettet näe etkä kuule toisten tarpeita. Sinulla ei ole rakkauden varastoja, joista voisit antaa muille.

Rakastaminen on jatkuva välttämättömyys, ei kertaluonteinen tapahtuma, joten sinun täytyy kulkea päivittäin, hetki hetkeltä, rakastaen itseäsi. Tämä on ainoa tapa jatkaa muurin purkamista ja estää sen rakentaminen uudelleen. Kun rakastat tällä tavalla aktiivisesti itseäsi, huomaat että on yhä helpompaa kuulla sisäistä aarrettasi, ja huomaat rakastavasi Jumalaa ja toisia ihmisiä. Et yrity tehdä tätä, näin vain tapahtuu, koska sisäisessä aarteessasi on rakkautta yllin kyllin. Se on hyvästä juuresta kasvavaa hyvää hedelmää.

”Suuri haavoittuminen”

Kun ihminen tuomitsee itsensä sen sijaan että rakastaisi itseään, hän tuntee henkistä tuskaa. Tällainen tuska on suurin emotionaalinen tuska, mitä ihminen voi kokea. Jumala teki tuskan niin kivuliaaksi, koska Hän haluaa meidän välttävän itsemme tuomitsemista. Kutsun tätä tuskaa ”suureksi haavoittumiseksi”, koska se on niin vakavaa. Tämä itsestämme eli sisäisestä aarteestamme erossa olemisen tuska on niin läpätunkevaa ja kauheaa, että teemme mitä tahansa päästäksemme siitä eroon.

Suuri haavoittuminen on niin valtava, että se hallitsee koko elämäämme. Teemme kaikkemme päästäksemme siitä eroon.

Oletetaan esimerkiksi, että paras ystäväsi ei enää halua viettää aikaa kanssasi. Teillä oli tapana olla ja tehdä asioita yhdessä, mutta nyt kun pyydät häntä kylään, hän esittää aina tekosyyn. Miltä tämä sinusta tuntuu? Nyt kuvittele, että tuntisit tällä tavalla koko ajan.

Ihmisillä on monenlaisia pakonomaisia käyttäytymismalleja, joiden avulla he yrittävät olla tuntematta eron aiheuttamaa tuskaa. Kaikki riippuvuudet, läheisriippuvuus ja muu pakonomainen käytös ovat yrityksiä tukahduttaa tämä tunne. Riippuvuudet ovat käytösmalleja tai korvikkeita, jotka löydämme yrityksen ja erehdyksen kautta ja jotka näyttävät vähentävän kipuamme. Aluksi ne lieventävät tuskaamme ja saavat meidät tuntemaan hyvää oloa, mutta meidän täytyy jatkaa näitä käyttäytymismalleja loputtomasti, sillä ne ainoastaan peittävät tuskan alkuperän (itsemme tuomitsemisen) sen sijaan, että korjaisivat tilanteen.

Suuri haavoittuminen hallitsee elämää. Pelkäämme hylkäämistä, koska hylkääminen käynnistää itsemme hylkäämisen. Emme voi tuntea empatiaa muita kohtaan, koska sisäinen kipumme puhuu niin kovaa, että se hukuttaa alleen kaikki pehmeät ja hienovaraiset tunteet. Me olemme todella pulassa.

Maailman vaikutus sinuun

Kun olet tällä tavalla sodassa itsesi kanssa, maailma hallitsee sinua. Se voi käynnistää itsesi tuomitsemisen, joka tuo elämääsi sietämättömän kivun. Sinusta tulee ihmisten miellyttävä, jotta voisit välttyä tuntemasta suuren haavoittumisen kipua. Toisaalta, kun sisäinen sota loppuu ja alat rakastaa itseäsi, maailma ei voi enää käynnistää sinussa itsesi tuomitsemista. Silloin sinun ei tarvitse enää reagoida maailmaan ollaksesi tuntematta itsesi tuomitsemisen kipua.

Ainoastaan silloin kun sisälläsi on turvallista (rakastat itseäsi) kykenet pitämään puolesi haavoittumista ja pahaa vastaan tässä maailmassa. Suurin osa ihmisistä ei välitä sinusta vähääkään, sillä he ovat liian kiireisiä omissa asioissaan. Siksi he välinpitämättömyydessään haavoittavat sinua. Tai vielä pahempaa, he haavoittavat sinua tarkoituksellisesti saadakseen oman tahtonsa läpi ja tunteakseen itsensä hieman paremmiksi. Maailma ympärillämme on myös täynnä tarkoituksellista, tuhoavaa pahuutta.

Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä tulen, jotta heillä olisi elämä ja olisi yltäkyllin. (Joh. 10:10)

Kun olet sisäisessä sodassa, maailma hallitsee sinua. Jos lopetat sodan ja alat elää rakastaen itseäsi, maailma menettää otteensa sinusta.

Kun olet sodassa sisäisen aarteesi kanssa, maailma hallitsee sinua. Mutta kun rakastat itseäsi, maailma menettää otteensa sinusta. Näin tapahtuu, kun sisäpuolellasi on turvallista. Olet päättänyt suojella sisäistä aarrettasi. Ja koska Herra asuu siellä, voit luottaa,

että Hän on sinun voimasi ja pitää sinut turvassa vihollisen palavilta nuolilta. Näin sinulla on voimavaroja rakastaa muita ja rohkaistua tulemaan ulos pahaan maailmaan.

Mikä on meissä oleva paha osa?

Koska me olemme syntisiä, meidän sisällämme on ”paha alue”. Kuitenkaan tämä osa, johon jotkut viittaavat sanalla ”liha” ei ole sisäistä aarretta käsittelevässä kuviossani. Valitettavasti monet meistä ovat nähneet sisäisen aarteemme tuona ”pahana alueena”. Tätä käsitystä ovat vahvistaneet sekä elämän kokemukset että monet Raamatun opettajat. Käsittelem tätä aihetta enemmän luvussa 12 . Käsittelem myös yksityiskohtaisemmin ”hyvää osaa” luvussa 11.

Miksi meidän pitäisi poistaa muuri?

Minulla on ollut lukuisia asiakkaita, jotka ovat kysyneet, miksi heidän pitäisi poistaa sisäinen muurinsa. Sehän estää heitä tuntemasta emotionaalista kipua. Eräs mies kysyi minulta tätä siksi, että hän oli huomannut, kuinka hänen vaimonsa ilmaisi tunteitaan räjähtämällä. Mies taas pystyi olemaan tyyni kaikissa tilanteissa. ”Miksi minun tulisi astua hänen hulluun maailmaansa?” hän kysyi. Tämä on hyvin tärkeä kysymys. Jos sisällämme on muuri, olemmehan rakentaneet sen suojataksemme itseämme kivulta. Kerroin hänelle useita syitä, miksi meidän tulisi purkaa se.

1. Jotta sisäiset haavat parantuisivat. Kun muuri oli paikallaan, tämä mies ei kyennyt kertomaan, missä hänen haavansa olivat. Puhun tästä yksityiskohtaisemmin luvussa 9.
2. Jotta sisäiseen aarteeseen olisi pääsy. Muuten tällä miehellä olisi ollut vain hyvin rajoitettu kyky käyttää siellä olevia lahjoja.
3. Jotta voisi tulla Jeesuksen kaltaiseksi. Jeesuksella ei ollut muuria sisimmässään.
4. Jotta voisi totella Jeesusta. Jeesus halusi tämän miehen olevan Hänen kaltaisensa. Kun mies päätti kaataa muurin maahan, hän teki sen, mitä Jeesus halusi hänen tekevän. Jeesus on mielissään tästä päätöksestä ja johdattaa miestä eteenpäin tässä prosessissa.

Tälle miehelle viimeinen perustelu oli kaikkein voimakkain, koska hän halusi palvella ja totella Jumalaa. Hän päätti työskennellä muurin poistamiseksi.

Tiivistelmä

Jostakin syystä Jumala ei halunnut sijoittaa erilaisia lahjoja samaan kohtaan sisimmässäsi. Sinun on tärkeä ymmärtää, että sisimmässäsi on sisäinen aarre, johon sinulla ei ole tietoista hallintavaltaa. Sitä osaa tarvitset luodaksesi todella läheisiä suhteita toisten ihmisten ja Jumalan kanssa. Jotta sinulla olisi pääsy näihin sisäisessä aarteessa oleviin ominaisuuksiin, sinulla täytyy olla läheinen, rakastava suhde itsesi kanssa. Jos tällä hetkellä olet kykenemätön tähän, sisälläsi on erottava muuri, joka täytyy poistaa. Muuri on rakennettu itseäsi kohtaan tehdyistä tuomioista, joista on syntynyt katkeruuden juuria ja sisäisistä valoista olla kuuntelematta tätä osaa itsestäsi. Ainoastaan Jeesuksen veri ja Hänen nimessään oleva auktoriteetti voivat poistaa muurin. Muurin poistaminen kuuluu sinua varten olevaan Jumalan suunnitelmaan.

Tärkeitä asioita muistaa:
Korjaat elävää ihmissuhdetta (itsesi kanssa). Se on tärkein ihmissuhde, joka sinulla on.
Kaikki muut ihmissuhteesi ovat riippuvaisia tästä

9. YSTÄVIÄSI Tunteet

Oletetaan, että ajat kiireisenä autollasi. Liikennevalot pysäyttävät sinut niin kuin ne aina tekevät silloin, kun olet kiireinen. Valot vaihtuvat lopulta ja edessäsi olevan auton kuljettaja ei huomaa sitä. Hän vain seisoo paikallaan. Mitä teet? Luultavasti painat torvea. Miltä sinusta tuntuu? Olet varmaan hieman ärtynyt? Kun toinen auto vihdoon lähtee, sinun on liian myöhäistä lähteä liikkeelle valoista. Sinun täytyy odottaa kunnes valot muuttuvat seuraavan kerran vihreäksi. Nyt olet enemmän kuin ärtynyt. Kuinka kauan kestää ennen kuin rauhoitut? Mikä saa sinut rauhoittumaan?

Jokainen meistä on kehittänyt tapoja käsitellä negatiivisia tunteitamme koettelemuksissa ja ongelmatilanteissa. Kun yritämme jotain, mikä tuo hetkeksi helpotusta, panemme toimivan keinon muistiin tulevaisuuden varalle. Silti suurin osa tunteista on hieman mysteerisiä ja voimme kokea ne ongelmallisina. Luultavasti emme ole kovin hyvin onnistuneet niiden käsittelyssä.

Lapsena opin välttämään negatiivisia tunteita niin paljon kuin mahdollista. Tämän viestin sain asuessani kotona, sillä huomasin vanhempieni käyttävän sitä. Minun kokemukseni on tavallinen, sillä kulttuurimme (ja valitettavasti myös useat seurakunnat) viestii, etteivät tunteemme ole luotettavia. Vaikka kuinka yritämme olla välittämättä negatiivisista tunteistamme, ne pysyvät. Ne tulevat ja menevät näennäisen salaperäisellä tavalla, johon meillä ei näytä olevan hallintavaltaa. Negatiiviset tunteet ovat meille kaikille yhteinen ongelma.

Mitä tunteet ovat?

Ovatko tunteet yksinkertaisesti sattumanvaraisia? Ovatko ne ennustamattomia? Ovatko ne ”ongelma”? Tekikö Jumala virheen antaessaan meille tunteet? Vai olivatko tunteemme käyttökelpoisia ennen Aatamin ja Eevan syntiinlankeemusta mutta nyt turmeltuneita? Ovatko jotkut tunteet ”pahoja”? Onko syntiä olla itserakas? Onko syntiä tuntea kateutta? Onko syntiä tuntea vihaa?

Minulla on varashälytin kodissani. Joitakin kertoja olen saanut sen laukeamaan vahingossa ja kovaäänisen melu oli korvia vihlovaa. Kipu oli sietämätön. Minun oli välittömästi tehtävä jotakin päästäkseni tuota kipua pakoon. Niinpä minä tulin korvani sormillani ja menin syöttämään hälyttimen poiskytkemiseksi tarvittavan koodin. Hälytysääni loppui välittömästi ja korvissani oleva kipu lakkasi. Mutta mitä olisin tehnyt, jos en olisi tiennyt oikeaa koodia? Sormet korvissani vähensivät vain vähän tuntamaani kipua, joten minun olisi täytynyt tehdä jotakin muuta. Olisin voinut odottaa ulkona, kunnes ääni loppuisi (ja poliisi tulisi). Tai olisin voinut etsiä kovaäänisen ja peittää sen jollakin. Se ei tosin olisi auttanut juuri enempää kuin korvien tukkiminen sormillani. Tulos olisi ollut parempi, jos olisin voinut katkaista kovaääniseen vievän johdon. Se lopettaisi melun.

Hälyttimen tarkoitus on ilmoittaa, että talooni on tunkeuduttu. Jos hälyttimen olisikin laukaissut murtovaras, hälytin olisi antanut tärkeää tietoa. Jos murtovaras tulisi eikä talossani olisi hälytintä, jotain todella pahaa saattaisi tapahtua. Varashälytin on tarkoituksellisesti tehty sellaiseksi, että sitä ei voi olla huomioimatta.

Negatiiviset tunteemme ovat samankaltaisia. Jotkut tunteista ovat ”korvia särkeviä”, satuttavia. Nämä tunteet antavat meille erittäin tärkeää tietoa, jota emme saa jättää huomioimatta. Jos esimerkiksi kerrot vitsin ryhmässä, eikä kukaan naura, tunnet voimakkaan häpeän aallon ja punastut. Tai oletetaan, että iso koira juoksee sinua kohti muristen ja hampaitaan näytellen. Tunnet varmasti suuren pelon aallon menevän lävitsesi. Onneksi kaikki negatiiviset

Negatiiviset tunteesi ovat ystäväsi. Ne ovat yksinkertaisesti sisältäsi tulevia viestejä, jotka varoittavat sinua olemassa olevasta ongelmasta.

tunteemme eivät ole yhtä vakavia. Jumala on suhteuttanut tunteemme niihin huonoihin uutisiin, joista ne kertovat meille.

Meillä on myös miellyttäviä tunteita. Ne on annettu meille, jotta voisimme kiintyä asioihin, jotka saavat meidät tuntemaan hyvää oloa. Asiat, jotka tuovat meille hyvän olon, täyttävät monia meidän tarpeistamme kuten ruoka, rakkaus, hellyys, seksi jne. Jos Jumala ei olisi antanut meille tunteita, meillä ei olisi mitään tapaa tietää, mitä sisällämme tapahtuu. Emme tietäisi, mitä tarpeita meillä on eikä meillä olisi mitään tapaa täyttää niitä. Jos et tuntisi janoa, et joisi mitään ja kuolisit.

Yrityksemme rauhan aikaansaamiseksi

Lapsena en tietänyt ”koodia”, jolla tunteiden hälytin sisälläni katkaistaan. Kun tunsin voimakkaita negatiivisia tunteita, minun oli löydettävä tapa kivun vähentämiseksi. Vertauskuvallisesti ajatellen aloitin korvien tukkimisella. Koska se auttoi vain vähän, etsin tehokkaampia tapoja. En voinut paeta, sillä melu oli minussa. Niinpä katkaisin kovaääniseen vievän johdon ja kipu loppui. Mutta ongelma oli siinä, että talooni tunkeutumista ei ollut hoidettu ja murtovarasta ei ollut otettu kiinni. Johdon katkaisemisella (tai millä muulla tavalla tahansa, jolla saatoin vähentää huomioitani negatiivisiin tunteisiin) oli huonot seuraukset. Kun en kuullut hälytyksen laukeamista, en tiennyt varkaan olevan sisällä. Ollessani pieni poika minulla oli eräs ystävä, jonka isä oli saanut salamaniskun. Sen seurauksena hän oli kadottanut tunnon toiselta puolelta kehoaan. Eräänä päivänä seisoin ystäväni ja hänen isänsä kanssa alakerrassa ja haistoimme palaneen käryä. Se oli hänen isänsä käsi! Hän nojasi uuniin. Koska hän ei voinut tuntea kuumuutta, hän ei vetänyt kättään pois vaan hänen kätensä paloi todella pahasti. Fyysinen kipu, jota tunnen koskettaessani jotakin kuumaa, on ystäväni, koska se motivoi minua tekemään jotakin kivun lopettamiseksi. Siirrän käteni nopeasti pois kuumalta pinnalta ja näin suojelen kehoani. Kipu on ystäväni.

Emotionaalinen kipuni on samankaltainen. Huonoja asioita tapahtuu silloin, kun en voi enää selvästi kuulla negatiivisia tunteitani. Kun sisälläni on tapahtunut jotakin, en ole enää tietoinen siitä. Käyttääkseni vertaustani, koska en tiedä murtovarkaan olevan kodissani, hänellä on vapaus tehdä siellä tuhojaan. Minä en tiedä tästä tuhosta mitään, ennen kuin se on niin suuri, etten voi olla huomaamatta sitä.

Tom oli päivittäin turhautunut esimieheensä. Esimies puhui hänelle aina ”alaspäin” ja sai hänet tuntemaan itsensä vähäpätöiseksi. Tom ei ollut saanut ylennystä vuosiin ja kuitenkin esimies antoi hänelle niin paljon töitä, että hän joutui viemään niitä iltaisin kotiin. Mutta Tom ei tiennyt, milloin hän oli vihainen, sillä hän oli rakentanut sisälleen muurin, eikä hän tuntenut noina hetkinä vihaa. Hänen sydämensä täyttyi katkeruudella, mutta hän ei tiennyt sitä itse. Illalla kotona hänen vaimonsa saattoi tehdä pienen ärsyttävän asian ja Tom räjähti vaimolleen vihaisena. Tom ei raivostunut siitä, mitä vaimo teki, vaan koko purkaus tuli siitä vihasta, jota Tomilla oli sisällään esimiestään kohtaan. Se oli kuin lumivyöry. Pieni liikahdus oli saanut sen liikkeelle, ja kaikki varastoitunut lumi vyöryi alas ja hautasi vaimon alleen.

Hiihtokeskuksissa ymmärretään paljon lumivyöryistä. He tietävät, että jos he onnistuvat estämään lumen kasaantumisen vuorten huippuihin, lumivyöry voidaan estää. Niinpä he laittavat jatkuvasti sinne pieniä räjähdepanoksia saaden aikaan pieniä harmittomia lumivyöryjä. Näin he estävät valtavien lumimassojen kasautumisen, jotka muuten todennäköisesti tulisivat alas tuhoavalla voimalla. Samalla tavalla Tomin täytyi kuunnella ja opetella huomioimaan jokainen pienikin vihan tuntemus ja rukoilla sen puolesta välittömästi. Näin meidänkin tulee tehdä. Silloin katkeruus ei täytä sisimpäämme ja tule ulos vihaisina purkauksina, jotka saavat meidät tekemään syntiä. Kun toimimme näin, reagoimme meitä ärsyttäviin ihmisiin vain kohtuullisesti rikkeen suuruuden mukaan. Silloin emme heitä toisten päälle kaikkea kipua, joka on varastoitunut sisimpäämme.

Me olemme tarvitsevia

Me olemme kaikki tarvitsevia. Jumala loi meidät sellaisiksi. Me tarvitsemme rakkautta, vettä, unta, liikuntaa. Ei ole itsekästä tyydyttää perustarpeitaan hyväksyttävällä tavalla. Jos emme tyydytä perustarpeitamme, olemme nälkäisiä ja alttiita tyydyttämään ne väärällä tavalla. Jos esimerkiksi ojentaisin sinulle nyt lasin likaista vettä, luultavasti sanoisit: ”Kiitos ei”, koska et ole janoinen. Jos olisit vaeltanut kolme päivää Saharan autiomaassa ilman vettä ja sinulle silloin ojennettaisiin lasi likaista vettä, nappaisit sen innokkaana ja joisit sen välittömästi. Miksi? Joisit sen siksi, että tarpeesi on kasvanut niin suureksi. Näin meille tapahtuu, kun kiellämme itseltämme perustarpeemme (tai ehkä emme tunnista niitä siksi, että emme ole välittäneet niistä pitkään aikaan). Tulemme sisäisesti niin tyhjiksi, että olemme valmiita hyväksymään sopimattomia korvikkeita saadaksemme sisältämme tulevat huudot loppumaan.

Hälyttimen koodi

Saadaksemme negatiivisten tunteitten aiheuttaman tuskan loppumaan hyväksyttävällä tavalla meidän tulee tietää, kuinka Jumala tarkoitti meidän poistavan kivun. Jumala tarkoitti meidän poistavan kivun aiheuttajan ja sitten kipu loppuu. Kivun aiheuttajan poistamiseksi käytetään Jumala meille tarjoamaa ”koodia”.

Paras tapa sammuttaa varashälytin on syöttää siihen oikea koodi, jolloin hälytys loppuu välittömästi. Samoin oikean koodin tietäminen on ainoa tapa sammuttaa sisimmästämme tuleva kipu. Kun käytämme Jumalan meille antamaa koodia, kipu loppuu. Valitettavasti kukaan ei ole opettanut meille sitä. Jotta ymmärtäisimme, mikä koodi on, meidän tulee ensin ymmärtää mitä hälytin meille kertoo.

Ymmärtääksemme miten voimme pysäyttää negatiivisen tunteen (kivun), meidän on ensin ymmärrettävä mitä kipu kertoo meille.

Ensiksikin, negatiivinen tunne voi kertoa meille tyydyttämättömästä tarpeesta. Jos tarpeemme tyydytetään sopivalla tavalla, hälytin hiljenee. Esimerkiksi lapsi tarvitsee halausta. Vanhempi nostaa hänet syliin ja pitää häntä hyvänä. Negatiivinen tunne luultavasti muuttuu hyvänolon tunteeksi, joka kertoo, että lapsen tarpeet on nyt tyydytetty.

Yleensä hälytyskello soi kuitenkin ilmoittaakseen, että ”murtovaras” on sisällämme. ”Varas” on se haava, jonka synty aiheuttaa sydämeemme. Se voi olla synty, johon olemme juuri syyllistyneet, kuten tuomioni sitä autonkuljettajaa kohtaan, joka pidätteli minua punaisissa liikennevaloissa. Tämän lisäksi se saattaa olla katkeruuden juuri, joka on istutettu kauan aikaa sitten, ja nykyhetken tunnereaktiomme hälyttää meitä tämän haavan läsnäolosta. Jos emme kuule hälyttimen laukeamista, emme tiedä, että sisimmässämme on jotakin vialla, ja tämä katkeruuden juuri jatkaa elämämme saastuttamista ilman että tiedämme, miksi elämämme ei suju hyvin.

Yksi oire vanhan juuren olemassaolosta syvällä sisimmässämme on se, että pieni asia aiheuttaa meissä suhteettoman suuren reaktion. Tämä tapahtui edellä kuvaamassani esimerkissä Tomista. Jos sisimmässämme on tuomitsemisesta johtuva katkera juuri, ovat negatiiviset tunteemme ystäviämme, jotka kertovat tästä ongelmasta. Miten meidän siis tulee reagoida negatiiviseen tunteeseen, hälyttimen päälle menoon? Tarvitsemme oikeaa koodia. Kun hälytyksen aiheuttaja on synty, on ainoastaan yksi toimiva koodi. Jumalan tarjoama koodi on syntien poispyyhkiminen Jeesuksen verellä, joka lahjoittaa meille anteeksiantamuksen. Tämä koodi toimii. Kun me annamme anteeksi ja saamme anteeksi, negatiivinen tunne häviää. Se häviää, koska haava, josta kipu varoitti, on parantunut. Synty on pesty pois ja Jeesus on tullut tuohon kohtaan sydämessämme. Varas on mennyt. Tämä Jeesuksen huolenpito on todellakin Hyvä Uutinen!

Yleisin emotionaalisen tuskan aiheuttaja on haava, jonka synty istuttaa sydämeemme.

Kun olin vihainen sille autonkuljettajalle, joka ei lähtenyt liikkeelle punaisista valoista, tuomitsin hänet. Minun pitää käsitellä tämä tuomitsemiseni niin nopeasti kuin pystyn, välittömästi, jos mahdollista. Näin voin saada murtovarkaan kiinni, ennen kuin hän on saanut aikaan mitään vahinkoa. Jos vielä tämän tehtyäni tunnen olevani poissa tolaltani, erityisesti jos vihani on voimakas ja pilaa päiväni, minun tulee etsiä kauan sitten haudattua synnin juurta. Ehkäpä olen tuominnut vanhempani siitä, että he eivät ole kiinnittäneet huomiota tarpeisiini. Vielä pahempaa jos olen tuominnut itseni niin arvottomaksi, ettei minulla ole oikeutta odottaa muiden täyttävän tarpeitani. Olen ajatellut sen olevan minun tehtäväni. Kun tuo toinen kuljettaja ei ottanut minua huomioon, hänen käytöksensä kosketti sisälläni olevaa haavaa. Mutta se, mitä hän teki, ei ollut ongelman ydin. Ongelman ydin oli minun reaktiossani.

Kun me annamme anteeksi ja saamme anteeksi, negatiivinen tunne häviää.

Se on monimutkaista ja kuitenkin yksinkertaista

Murtohälyttimeni koodi on yksinkertainen, mutta koodi, jolla saadaan negatiiviset tunteet loppumaan asianmukaisesti, on monimutkainen. Se on vaikea siksi, että monet katkeruuden juuret on haudattu syvälle sisimpääni ja olen unohtanut ne. Itse en voi löytää monia niistä. Tämä tehtävä ei ole kuitenkaan monimutkainen Jeesukselle, ja Hän johtaa minua tässä prosessissa. Saatan myös tarvita toista ihmistä rinnalleni, joko sielunhoitajaa tai luotettavaa ystävää. Tarvitsen myös ”sisäistä aarrettani” kertomaan minulle, mikä on vialla (lähettämällä tunteita) ja minun tulee kuunnella sitä.

Vanhempieni olisi pitänyt opettaa tämä asia minulle. Mutta he olivat tästä yhtä tietämättömiä kuin minäkin, joten heillä ei ollut mitään mahdollisuutta opettaa minua. Tosiasiassa he tekivät juuri päinvastoin, eivätkä auttaneet minua sisäisen aarteen kuuntelemisessa. He haavoittivat minua ja minä rakensin muurin, joka heikensi kykyäni tunnistaa tunteitani. Luultavasti sinunkin vanhempasi olivat kykenemättömiä ohjaamaan sinua siinä, että voisit kuunnella sisäistä aarrettasi. Jos tämä on totta, sinun pitää nyt aikuisena saada sisälläsi oleva muuri poistetuksi. Sen jälkeen sinun tulee opetella kuuntelemaan tunteitasi, mikä sinun olisi pitänyt oppia jo lapsena. Se ei ole koskaan liian myöhäistä.

Kun ensin huomasin, kuinka lukossa olin sisäisesti, kysyin Herralta: ”Miksi en tiennyt tätä aikaisemmin?” Tunsin katkeruutta siitä, että olin kärsinyt monta vuotta ennen kuin tulin tietoiseksi totuudesta. Mutta Herran vastaus oli selvä: ”Parempi myöhään kuin ei milloinkaan”. Monet ihmiset eivät koskaan opi tätä koodia, ja he kärsivät koko elämänsä ajan. Olemme siunattuja, kun saamme tietää siitä nyt ja voimme aloittaa.

Ovatko ”pahat” tunteet syntiä?

Monille meistä on opetettu, että ”pahat” tunteet ovat syntiä. Meille on esimerkiksi saatettu opettaa, että on syntiä olla kateellinen. On kuitenkin selvää, ettei ole syntiä tuntea kateutta. Tässä tunteessa ei ole mitään väärää eikä meidän tarvitse tehdä parannusta siitä. Tunteet ovat ainoastaan viestintuojia. Kuitenkin tämä tunne kertoo meille, että sisällämme on synnin juuri. Silloin meidän tulee löytää, mikä tuo juuri on, ja parantua siitä. Tämä saattaa kuulostaa hiuksien halkomiselta, mutta on olemassa perustavaa laatua oleva ero juuren ja tunteen välillä. Synnin juuri on olemassa ja tunne on viesti, joka kertoo meille tuosta juuresta. Viesti ei ole synti, vaan uskollinen sanansaattaja, auttajamme ja ystävämme.

Raamattu kertoo, että Jeesus koki monia tunteita. Hän oli surullinen ja itki, Hän oli vihainen tai tunsikin myötätuntoa. Meidät on myös rakennettu kokemaan tunteita. Meille on annettu lupa olla vihaisia, mutta vihamme ei saa ajaa meitä tekemään syntiä. Meitä rohkaistaan olemaan iloisia. Meille on kerrottu, että voimme kokea rauhaa.

Emotionaalisten haavojen tukahduttaminen

Tunteiden tukahduttaminen tai niiden vaimentaminen tuottaa negatiivisia seurauksia. Kun tukahdutamme negatiiviset tunteemme, jotta emme tuntisi kipua, menetämme tietoisuuden siitä, että jokin sisällämme tarvitsisi huomiotamme. Tämän viestin kielteiset tunteemme kertovat. Jos olemme jatkuvasti välinpitämättömiä tunteistamme, seuraukset ovat huonoja. Mikä tahansa sisällämme oleva ongelma tulee jollakin tavalla esiin, kun se kasvaa liian suureksi. Mahahaava, nukahtamisvaikeudet ja kontrolloimattomat vihanpurkaukset ovat esimerkkejä siitä, ettemme anna tunteittemme tulla suoraan ulos, kuuntele niitä ja ratkaise ongelmaa, niin kuin Jumala tarkoitti. Sen sijaan ne tulevat ulos ”toista tietä” ja aiheuttavat ongelmia elämässämme.

Älä jätä yhtään negatiivista tunnetta tutkimatta.

Valitettavasti samalla kun tukahdutamme negatiiviset tunteemme, menetämme myös hyvät tunteemme. Silloin elämä kadottaa värikkyytensä ja jännittävyytensä. Traaginen asia negatiivisten tunteiden hautaamisessa ja tukahduttamisessa on, ettei hautaaminen pysähdy niihin. Hyvät, positiiviset tunteet tulevat samanaikaisesti tukahdutetuksi (Jacob). Sitten kuljemme mekaanisesti läpi elämän tuntematta hyvää tai pahaa.

Positiivisten tunteiden rooli

Jumala antoi meille sekä positiiviset että negatiiviset tunteet. Tähän saakka olemme keskittyneet negatiivisiin tunteisiin. Muista, että Jumala teki negatiiviset tunteet epämiellyttäväiksi, jotta välttäisimme niitä aiheuttavia asioita. Positiiviset tunteet ovat myös hyödyllisiä. Jumala teki ne miellyttäväiksi, että me lähestyisimme niitä aiheuttavia asioita. Ne antavat meille signaalin hyvästä. Kun lapset tarvitsevat hyvänä pitoa, he kohottavat kätensä ylös ja niin heidän vanhempansa ottavat heidät syliin ja täyttävät tarpeen. Kun heidän tunneakkunsa on täyttynyt vanhempien kosketuksen tuomasta hyvänolon tunteesta, he ovat valmiita menemään takaisin lattialle tutkimaan maailmaa. Koska olemme tarvitsevia olentoja, on tärkeää, että tiedämme, mikä on meille hyväksi, jotta voimme etsiä ja saada sen. Positiivisten ja negatiivisten tunteiden antamien viestien avulla navigoimme elämämme matkan.

Meidän tulee tutustua tähän tunteiden kieleen

Usein kysyn asiakkailtani, mitä he tuntevat jostakin. Miten he esimerkiksi kokevat miehensä kohtelevan heitä, ja heidän vastauksensa on: ”Minusta tuntuu, ettei hän kuuntele minua”. Tämä ei ole tunne. Tämä on analyysi. Tunne olisi jotakin tämänkaltaista: ”Tunnen itseni hylätyksi, merkityksettömäksi, vähempiarvoiseksi, yksinäiseksi.” Jos et ole tottunut nimeämään tunteitasi, etsi käsiisi luettelo, jossa on nimetty tunteita. Se auttaa sinua kuvailemaan, mitä tunnet tietyllä hetkellä.

Voitko luottaa tunteisiisi?

Sinulle voi olla shokki, että tunteesi ovat sataprosenttisesti luotettavia. Tunteesi eivät ole joskus luotettavia tai usein luotettavia. Ne ovat aina luotettavia... yhdellä tapaa.

Tunteesi kertovat sinulle aina mitä sisälläsi tapahtuu.

Vanhojen haavojen ja niistä kertovien reaktioiden vuoksi tunteemme eivät ehkä ole luotettavia sen suhteen, mitä ulkopuolella tapahtuu. Saatan esimerkiksi tuntea itseni hylätyksi ihmisryhmässä juhliassa todetakseni myöhemmin, että nuo ihmisethän pitivät minusta! Vaikka tunteeni ei ollut luotettava indikaattori kertomaan, mitä noissa ihmissuhteissa tapahtui tuona hetkenä, se antoi minulle tärkeää tietoa. Tässä tilanteessa se kertoi, että minulla on vanha katkeruuden juuri, joka ”laukesi”, kun tunsin itseni hylätyksi. Minun täytyy tietää tämä, jotta voin löytää vanhan juuren hylkäämisen tunteelleni ja parantua siitä.

Tiivistelmä

Tunteemme ovat erityinen, ihana lahja, jonka Jumala on antanut meille voidaksemme tietää sisimpämme tilan. Nämä viestintuojat ovat parhaita ystäviämme ja meidän pitää kuunnella niitä aina. On tärkeää, ettemme jätä yhtään negatiivista tunnetta tutkimatta. Meidän tulee seurata tätä neuvoa, koska negatiiviset tunteemme kertovat meille sisimmässämme olevasta ongelmasta, joka tarvitsee huomiotamme. Elävä Jumala ei ole antanut ainoastaan keinoa korjata kaikki nämä asiat. Hän haluaa myös kulkea mukana tutkimusmatkalla sisimpäämme ja näyttää, mitä Hän on varannut meille seuraavaksi parantamiskalenterissaan.

**Älä jätä yhtään
negatiivista tunnetta
tutkimatta.**

Positiiviset tunteemme ovat myös tärkeitä. Ne ovat nautittavia ja iloa tuottavia. Ne myös johtavat meitä sellaisten asioiden luo, jotka hoitavat meitä. Jokainen meistä on ainutlaatuinen persoona, joka saa elämänsä täyttymyksen ainutlaatuisella tavalla, ja positiiviset tunteet ovat signaali ja palkinto tämän saavuttamisesta.

10. MIKÄ TODELLA SATUTTAA SINUA A-tyyppin trauma

Pekalla oli väkivaltainen alkoholisti-isä, joka tuli usein kotiin humalassa ja hakkasi hänen äitiään. Sitten hän alkoi etsiä Pekkaa hakatakseen häntä. Kun Pekka oli viisivuotias, hän löysi vessan takaa paikan, jonne hän saattoi piiloutua ja josta hänen isänsä ei häntä löytänyt. Hän tunsu olonsa turvalliseksi pienessä piilopaikassaan. Ei ollut mitään parempaa kuin olla turvassa kaikelta ulkomaailmassa tapahtuvalta pahalta.

Mutta pahin asia, mikä Pekan lapsuudessa tapahtui, ei ollut väkivaltaisuus ja muut perheessä tapahtuvat pahat asiat. Kaikkein tuhoavinta hänen elämässään oli hyvän puuttuminen. Meidät kaikki on rakennettu rakastamista varten. Rakkaus on asia, joka tekee meistä ”vahvoja”, ja tarvitsemme paljon rakkautta pysyäksimme toimintakykyisinä. Meidät on luotu Jumalan kuvaksi ja Jumala on rakkaus. Ilman rakkautta haavoitumme syvästi. Tosiasiassa tutkimukset osoittavat, että hyvän puuttuminen on haavoittavampaa kuin meille tapahtuva paha. Kun lapsia ei rakasteta ”ylitsevuotavasti”, he murtuvat syvimmällä sisimmässään. Heidän perusrakenteensa tuhoutuvat.

Hyvän puuttuminen on trauma

Trauma on jotakin, joka haavoittaa meitä. On ehkä ironista, että sielunhoito ja psykoterapia ovat aina keskittyneet meille tapahtuviin pahoihin asioihin. Kun pahoja asioita tapahtuu, me todellakin traumatisoidumme. Noista pahoista asioista syntyneet haavat tarvitsevat parantumista. Kuitenkin meitä haavoittaa syvästi se, että emme saa niitä hyviä asioita, joita tarvitsemme. Pahojen asioiden tapahtumista kutsutaan B-tyyppin traumaksi (B= bad, paha) ja hyvien asioiden puuttumista A-tyyppin traumaksi (A= absence, puuttuminen). Pekka oli täysin tietämätön sisällään olevasta A-tyyppin traumasta. Hänelle neutraali olotila eli väkivallan puute oli suurenmoista. Parasta mitä hän voi saada oli, ettei tullut isänsä pieksemäksi. Alla olevalla janalla hän oli tyytyväinen keskimmäiseen, neutraaliin olotilaan.

Neutraali

Paha

Pekka halusi pysytellä keskellä, koska hän ei tiennyt, että mitään enempää oli saatavissa. Todellisuudessa hän ei ollut koskaan kokenut hyvää. Pitää huomioida, että aina kun perheessä on B-tyyppin trauma, siellä on aina myös A-tyyppin traumaa, sillä rakastava vanhempi ei voi olla väkivaltainen lasta kohtaan. Niinpä Pekka oli sokea kokonaiselle elämän ulottuvuudelle. Neutraali olotila ei ole tarpeeksi hyvä lapselle (eikä aikuiselle). Koko kuva janasta on esitetty alla.

Hyvä

Neutraali

Paha

Jotta olisimme kokonaisia, meidän tulisi lapsuudessamme sijoittua janalla äärimmäiseen ”Hyvän” päähän. Pekan haavoittumisen aste oli paljon syvempi kuin hän tiesikään. Vertaus fyysiseltä alueelta selventää tätä. Ennen avaruusohjelman keksimistä meillä ei ollut aavistustakaan, miltä kuun toisella puolella näytti, koska emme olleet milloinkaan nähneet sitä. Tiedemiehet olivat jopa etulyöntiasemassa Pekkaan nähden, koska he tiesivät kuun takasivun olevan olemassa. Koska Pekka ei tiennyt hyvän puolen olemassaolosta, hänellä ei ollut aavistustakaan siitä, kuinka tärkeää rakastetuksi tuleminen olisi ollut hänelle. Hän oli täysin tietämätön siitä, mitä häneltä puuttui.

Toinen vertailu auttaa tekemään Pekan ongelmaa selvemmäksi. Jos henkilön ruokkiminen myrkyllä vastaa ”Pahaa” (B-tyypin trauma) ja hänelle hyvän, ravitsevan ruoan antaminen vastaa ”Hyvää”, niin mikä vastaa ”Neutraalia” aluetta?

Hyvä	Neutraali	Paha
Hyvä ruoka		Myrkky

Eikö neutraali vastaisi silloin Pahan (Myrky) puuttumista ja myös Hyvän (Hyvän ruoan) puutetta? Kutsumme tätä aluetta ”Nälkiintymiseksi”. Jos emme saa ollenkaan ruokaa (A-tyypin trauma), elämme jonkin aikaa, varmastikin kauemmin kuin myrkkyä syödessämme. Mutta jos olemme tarpeeksi kauan ilman Hyvää ruokaa, kuolemme. Jollekin voi olla helpotus, ettei tule enää myrkytetyksi, mutta myrkytyksen loppuminen ei ole riittävästi. Ihminen tarvitsee hyvää terveellistä ruokaa tai hän tulee sairaaksi ja vähitellen kuolee. ”Neutraali” on huono olotila ennen pitkää.

Lapsuuteni tarina

Itse olen klassinen tapaus lapsesta, joka on kokenut A-tyypin trauman. Tulen hyvästä perheestä. Vanhempani eivät koskaan tapelleet, eivät juuri koskaan olleet vihaisia eivätkä koskaan antaneet selkään minulle tai sisarelleni. Isälläni oli hyvä työ ja meistä pidettiin aina huolta. Mutta aikuisena huomasi elämässäni huonoa hedelmää. Minulle oli arvoitus, mikä sen juurena saattaisi olla. Yhdessä sielunhoitajan kanssa kaivoimme sisintäni läpikotaisin työskennellen ”pahan” alueen kanssa, mutta eräänä päivänä Herra näytti, kuinka vähän ”pahaa” minulle oli tapahtunut. Tunsin ”pahan siemenenä” sen, että olin niin helposti särkyvä, että aivan pieni määrä ”pahaa” saattoi vahingoittaa minua niin paljon. Oman sielunhoitoni aikana tutustuin moniin muihin sielunhoitoa hakeviin ihmisiin ja joihinkin heidän elämänsä kauhukertomuksiin. Saatoin hyvin ymmärtää, miksi heillä oli ongelmia, olivathan he kokeneet niin paljon ”pahaa” kasvaessaan aikuisiksi.

Sielunhoitajani kanssa emme ymmärtäneet sitä, että minun ongelmani tulivat laiminlyönneistä. Olin koko lapsuuteni elänyt neutraalissa olotilassa. Todella harvoja pahoja asioita oli tapahtunut, mutta myöskään hyviä asioita ei tapahtunut kuin harvoin. Vaikka vanhempani olivat fyysisesti läsnä, he olivat emotionaalisesti poissa. Heidän emotionaalinen eristyneisyytensä antoi minulle ja sisarelleni selvän mutta piilotetun vaikutelman siitä, ettemme olleet tärkeitä. Yleensä ihmiset antavat aikaansa sille, mikä heille on tärkeää, ja me saimme vain vähän vanhempiemme huomiota. Muistan tapauksen, jossa olin melkein kasvanut ulos housuistani. Panin ne jalkaani näyttääkseni äidille, että tarvitsen uudet. Hän katsoi minua ja näytti melkein kuin hän olisi herännyt horroksesta. Hän sanoi: ”Joo, kyllä. Meidän on parasta ostaa sinulle uudet”, ja niin me menimme kauppaan. Vaikka olin kulkenut viikkokausia liian lyhyissä housuissa, hän ei ollut edes huomannut. Tuntui kuin olisin ollut näkymätön hänelle. Tämä oli minun elämäntarinani.

Miksi hyvän puuttuminen on niin vahingoittavaa?

Hyvän puuttuminen on niin vahingoittavaa siksi, että se saa meidät rakentamaan muurin sisimpäämme. Kun koemme hyvyyden puutetta, rakennamme muurin kahdesta syystä:

1. Pidämme sisäistä aarretta ongelmana.
2. Koemme tuskan tulevan sisältämme ja meidän on tehtävä jotain saadaksemme sen loppumaan.

Hyvyyden puuttuminen on tuhoavaa, sillä se saa meidät rakentamaan muurin sisimpäämme.

Näemme sisäisen aarteemme ongelmana

Kun meitä rakastetaan aktiivisesti, se rakentaa sisimpäämme hyvinolontunteen. Toisaalta jos meitä laiminlyödään, se rakentaa sisäämme alemmuudentunteen. Lapset tietävät vaistonvaraisesti, että ihmiset antavat aikaa asioille, jotka ovat heille tärkeitä. Kun vanhempamme eivät rakasta meitä, tajuamme, että jossakin on vikaa. Yritämme kaikin keinoin saada tämän tyhjän paikan sisällämme täytetyksi, mutta emme koskaan onnistu. Lopulta päätelemme, että vanhempamme eivät rakasta meitä, koska emme ole rakastettavia. Pienet lapset ajattelevat: Jos en ole rakastettu, ongelman täytyy olla minussa. Otaksun, etten ole rakastettava ja tuomitsen itseni (sisäisen aarteeni).

Meidän on löydettävä tapa, jolla kipu loppuu

Itsensä tuomitseminen on tuhoavaa sisäiselle aarteelleni, sillä minut on suunniteltu ja tarkoitettu saamaan Jumalan rakkautta. Kun tuomitsen itseni, tulen eristetyksi itsestäni (kuten selitin luvussa 8), ja tunnen aina tämän eristetyksi joutumisen kivun. Tämä suuri haavoittuminen aiheuttaa kaikkein vaikeimman emotionaalisen kivun.

Jotta ymmärtäisit tämän kivun intensiivisyyden, haluaisin sinun olevan minuutin hiljaa, silmät suljettuina. Muistele nyt, miltä sinusta tuntui, kun poika- tai tyttöystäväsi hylkäsi sinut, joku josta pidit paljon. Muistatko miltä sinusta tuntui? Ennen kuin luet eteenpäin, muistele hetki, miltä tämä vanha tunne tuntuu.

Pikkulapsista tuntuu todella näin kauhealta, kun heistä ei välitetä. Ajattele, että sinusta tuntuisi tältä koko ajan, koska vanhempasi hylkäävät sinut hienovaraisesti jokaisena hetkenä päivästä. Kipu on läsnä koko ajan ja sinun täytyy löytää tapa, jolla saat kivun pysymään aisoissa. Et pysty muuttamaan vanhempiesi käytöstä, joten olet kiinni kivussa. Ongelmana on, että olet alkanut uskoa olevasi huono. Koska uskot, että se on perimmäinen luonteesi, ei ole olemassa mitään tapaa korjata sitä tai paeta sitä. Et voi saada itsestäsi avioeroa, koska se mikä on ”pahaa tai huonoa”, on osa sinua. Vaikka et voi erota, sinä voit (ja sinusta tuntuu että sinun täytyy) eristäytyä itsestäsi ja löytää tapa, jolla paeta kipua. Ja kuten sanoin aikaisemmin, tästä suuresta haavoittumisesta pakeneminen aiheuttaa kaikki riippuvuudet ja kieltämisen. Itsensä tuomitseminen johtaa itsevihaan, jota kutsutaan usein nimellä ”huono itsetunto” tai ”häpeä”. Häpeän määritelmä on ”Minä olen huono”.

Hyvän puuttuminen on kaikkein lamaannuttavin trauma, minkä voimme lapsena kokea. Se aiheuttaa itsensä hylkäämisen ja sitä seuraa Suuri haavoittuminen.

En voi nähdä sitä

A-tyyppin trauman vaikutukset ovat hyvin vaikeita havaita itse, kahdesta syystä. Ensiksikin, ei ole olemassa yhtä yksittäistä tapausta, josta ne voisi tunnistaa, kuten B-tyyppin traumaissa. Se muistuttaa enemmänkin vuotavan vesihanan tippumista. Minua ei rakasteta tässä hetkessä ja se sattuu. Minua ei ole rakastettu viiteen minuuttiin ja se edelleen sattuu. Minua ei ole rakastettu koko iltapäivän aikana jne. Koska vanhempani eivät kykene antamaan rakkautta, jota tarvitsen ja kaipaen jatkuvasti, koskaan ei tule mitään helpotusta.

Toinen syy, miksi A-tyyppin traumaa on niin vaikea havaita, johtuu käyttämästäni mekanismista, jolla voin käsitellä jatkuvaa kipua. Koska helpotusta ei koskaan tule rakkauden muodossa, otan elämäni hallintavallan itselleni ja leikkaan tämän kivun pois itsestäni. Minun täytyy luoda puolustus-

mekanismeja välttyäkseni tuntemasta tätä suurta haavoittumista. Se on liian suuri voidakseni elää sen kanssa joka hetki. Noiden mekanismien (muurin) ensisijainen tarkoitus on suojella kivun tuntemiselta. En siis ainoastaan ole tuntematta kipua, vaan olen täysin tietämätön siitä, että koskaan on edes ollut ongelmaa. Kaikki tämä tuntuu nyt ”normaalilta”.

Mikä on ”normaalialta”?

Mikä on normaalia? Tämä on valtava kysymys, mutta teen sen yksinkertaisesti ajatellen A-tyypin traumaa. Lapset ovat sopeutuvaisia ja joustavia. He voivat selviytyä kaikenlaisissa kotiolosuhteissa, vaikka he tarvitsevat tietynlaista ympäristöä voidakseen hyvin. Kun lapsuuden ympäristö ei ole optimaalinen, on lapsen löydettävä tapa selvitä päivästä toiseen. Jokaiselle meistä syntymä oli ensimmäinen kohtaamisemme ulkomaailman kanssa. Meidän on opittava kokemusten kautta. Ellei lapsuutemme ole äärimmäisen ”paha”, pidämme ”normaalina” sitä miten elämme. Meillähän ei ole muuta vertailukohtaa tai standardia, johon verrata. Voimme ajatella, ettei se ollut miellyttävää, mutta tavallisesti keksimme keinon, millä pidämme sitä siedettävänä. Muuri on osa sopeutumistamme. Elämä muurin kanssa sisimmässämme tuntuu normaalilta, sillä emme voi muistaa aikaa, jolloin vielä kykenimme kommunikoimaan sisäisen aarteemme kanssa.

Mitä me kaikki tarvitsemme

Tarkalleen ajatellen, mitä ”hyvää” tarvitsimme, mutta emme saaneet? Kun emme saa sitä mitä emotionaalisesti tarvitsemme, suojaamme itseämme sulkemalla pois tietoisuudesta hyvien asioiden puutteen. En myöskään pysty kertomaan, mitä minulta puuttuu. Smalley ja Trent ovat kirjoittaneet kirjan ”The Blessing”. Kirja kuvaa sitä hyvää, mitä me kaikki tarvitsemme. Teen kirjasta ainoastaan lyhyen tiivistelmän ja suosittelen lämpimästi, että luet kirjan voidaksesi ymmärtää paremmin tätä tärkeää aluetta. On olemassa viisi asiaa, joita tarvitsemme kasvaessamme (ja tarvitsemme niitä myös aikuisena):

<p>On olemassa viisi asiaa, joita me kaikki tarvitsimme lapsina.</p>

1. Ensimmäinen tarvitsemamme asia on kahdeksan ei-seksuaalista, merkityksellistä kosketusta päivän aikana. Kun ensimmäisen kerran luin tämän, ajattelin että tähän on naurettavaa. En tuntenut tarvitsevani niitä. Toisaalta jos joku olisi kysynyt, olenko saanut niitä, olisin helposti voinut vastata: ”Ehkäpä sain kahdeksan merkityksellistä kosketusta koko elämäni aikana”. Mutta olin täysin tietämätön, että tarvitsin niitä. Kieltämiseni oli erittäin tehokasta. Kieltämisellä suojauduin tuntemasta kipua siitä, ettei minua rakasteta.
2. Toinen tarvitsemamme asia ovat puhutut sanat. Ne ilmaisevat toisen ihmisen tietävän, että olemme läsnä ja että hänellä on halu kommunikoida kanssamme. Välinpitämättömyys on tämän vastakohta. Lapset haluavat mieluummin tulla rakastetuksi kuin hakatuksi, mutta he tulevat mieluummin hakatuksi kuin kohtaavat välinpitämättömyyttä. Välinpitämättömyys kertoo, että emme ole edes toisen ihmisen ajan arvoisia.
3. Kolmas tarvitsemamme asia on syvän arvostuksen osoitukset. Kun vanhempamme arvostavat meitä aidosti ja kehuvat meitä, se saa olomme hyväksi. Ajattelemme, että koska he ovat meistä kiinnostuneita, meidän täytyy olla sen arvoisia. Ja he kertovat meille erityisillä tavoilla, että olemme arvokkaita. Esimerkiksi he voivat huomata, että olemme hyviä matematiikassa ja kertovat sen meille sanomalla: ”Sinä olet selvästi lahjakas laskemaan. Sinä olet paljon parempi matematiikassa kuin minä.” Tietenkin näiden väittämien pitää olla totta. Vastakohta arvostuksen osoituksille on negatiivinen puhe, kuten: ”Sinä olet laiska pummi.” Nämä sanomiset lisäävät itsemme tuomitsemisen voimaa.

4. Neljäs tarvitsemamme asia on se, että vanhempamme maalaavat eteemme erityisiä tulevaisuuden kuvia. Kun he tekevät näin, tunnemme itsemme optimistisiksi tulevaisuuden suhteen ja tunnemme ansaitsevamme hyvän tulevaisuuden. Tällaisia voivat olla esimerkiksi toteamukset kuten: ”Sinä olet niin hyvä matematiikassa. Ehkä jonain päivänä opetat sitä.” Vastakohta tälle olisi: ”Sinusta ei ikinä tule mitään.”
5. Viides tarvitsemamme asia on se, että vanhempamme auttavat meitä aktiivisesti saavuttamaan oman, erityisen tulevaisuutemme, siltä osin kuin se on heidän vallassaan. Vaikka heillä ei olisi taloudellisia resurssijakaan, he voivat auttaa meitä löytämään tapoja, joilla voimme saavuttaa unelmamme. Sellaiset toimenpiteet viestittävät, että vanhempamme todellakin tarkoittavat mitä sanovat. Tämän vastakohta on, että he vaativat meitä tekemään, mitä he haluavat, välittämättä lahjoistamme ja kyvyistämme. Heillä voi esimerkiksi olla perheyritys ja he haluavat meidän jatkavan sitä jonakin päivänä. Oman unelmansa tähden he ovat sokeita sille tosiasialle, että meillä on erilaisia lahjoja ja kykyjä. Tällainen kertoo meille, ettei se mitä me haluamme ja miksi Jumala meidät loi, merkitse mitään. Meidän tarpeemme eivät ole tärkeitä.

Kaikkien näiden siunauksen osatekijöiden takana on yksi valtava teema. Kun vanhemmat todella antavat lapselleen siunauksen, se osoittaa selkeästi, että he ovat oppimassa lapseltaan. He näkevät lapsensa tarpeeksi tärkeäksi antaakseen aikaansa ja suunnatakseen huomionsa lapseen. He ymmärtävät, että lapsi on ainutlaatuinen, Jumalan luoma persoona ja iloitsevat siitä. Lapsi tietää, että vanhemmat kiinnittävät jakamattoman huomionsa häneen. Tämän tietäminen saa lapsen päättämään, että hänen täytyy olla arvokas ja rakastettava juuri sellaisina kuin hän on. Lapsen on mahdollista totella Jumalan käskyä rakastaa itseään ja hänen elämänsä sujuu hyvin.

Rohkaisen sinua lukemaan ”The Blessing” kirjan. Lukiessasi voit kysyä itseltäsi jokaisen luvun lopussa, saitko tämän erityisen siunauksen. Kuten minunkin tapauksessani, et ehkä tiedä haavasta, jonka siunauksen puuttuminen aiheutti, mutta luultavasti voit kuitenkin vastata kysymykseen saitko näitä asioita vai et. Ole tietoinen siitä, että sillä kohtaa millä et saanut siunauksia, sinä olet saanut A-tyypin trauman. Vaikka Smalley ja Trent ovat kirjassaan keskittyneet lapsiin, totuus on, että tarvitsemme siunauksia koko elämäämme ajan. Jos lisäksi annamme siunauksia niille, jotka ovat meille tärkeitä (puoliso, lapset, ystävät), tämä suhde ei koskaan kuihdu ja kuole. Kun annamme toisille ihmisille siunauksia, he loistavat niin kuin kaikki valot olisi sytytetty heidän sisällään ja haluavat aina olla lähellämme. On tärkeää antaa heille sitä mitä he tarvitsevat eniten, rakkautta. Jos meistä on vaikeaa antaa tällaisia siunauksia, se on osoitus huonosta hedelmästä ja meidän täytyy löytää sen juuri, niin että alkaisimme tehdä tätä luonnostaan. Emme voi tehdä sitä tahdonvoimallamme.

Sitoutuminen

Suuri huomion kohde nykyisessä psykologian tutkimuksessa on ilmiö, jota kutsutaan sitoutumiseksi. Sitoutuminen on yhteys, joka syntyy pienen lapsen ja hänen hoitajansa välille, tavallisesti äidin ja lapsen välille. Sitoutuminen alkaa kohdussa ja jatkuu lapsuuden ensimmäisinä vuosina. Ratkaisevin aika tässä on ensimmäiset 18 kuukautta. Sitoutumisen tapahtuma vaikuttaa lapsen fyysisessä kehityksessä aivojen kasvuun. Sen kautta rakentuu tiettyjä viestejä lapsen aivoihin. Kun sitoutuminen onnistuu, osaksi lasta muodostuvat tällaiset viestit: ”Joku rakastaa minua ja minä olen rakastettava. Minun tarpeeni täytetään. Äiti on täällä ja se on turvallista.” Kun sitoutumista ei tapahdu, vastakkaiset viestit rakentuvat lapsen aivoihin: ”Kukaan ei rakasta minua, joten en ole rakastettava. Minun tarpeitani ei täytetä. Kukaan ei suojele, joten täällä ei ole turvallista.” Koska nämä viestit ovat tulleet osaksi lapsen aivojen rakennetta, ne muodostavat lapsen maailmankuvan ja tämä näkökulma värittää kaikkia hänen elämänodotuksiaan. Sitoutumisen puute on hyvin syvä ja tuhoava haava, jonka ainoastaan Jumala voi parantaa.

Tiivistelmä

On olemassa kahdentyyppisiä traumoja, joita voimme lapsena kokea. Pahan läsnäolo (B-tyyppi) ja hyvän puuttuminen (A-tyyppi). Monet meistä tietävät pahasta, mutta hyvän puuttuminen on vielä tuhoavampaa. Hyvän puuttuminen kieltää meiltä rakkauden tarpeemme täyttymisen. Pahin seuraus tästä traumasta on itsetunnon tuhoutuminen ja kaikki itsemme tuomitsemisesta peräisin oleva huono hedelmä. Koska hyvän puuttuminen on ”hiljainen tappaja”, tiedämme sen olemassaolosta paljon vähemmän. Kun ihminen on kokenut paljon pahoja asioita, tämä haava saattaa huutaa niin kovaa, että se peittää tietoisuuden hyvän puutteesta. Mutta aina kun elämässä on ollut pahaa, siellä on ollut myös hyvän puutetta. Vaikka hyvän puuttuminen aiheuttaa syviä haavoja meidän perusolemukseemme, riittää Jumalan huolenpito Jeesuksen ristin ja veren kautta silti parantamaan meidät.

11. EIKÖ SINUSSA OLE MITÄÄN HYVÄÄ? Oletko sinä paha?

Millaiseksi tunnet itsesi syvällä sisimmässäsi? En tässä tarkoita saavutuksiasi enkä sitä kuvaa, mitä esität maailmalle, vaan millaiseksi sisimmässäsi tunnet itsesi. Esimerkiksi:

- Tunnetko usein olevasi ”maan matonen”?
- Oletko taipuvainen näkemään muut parempina ja kyvykkäämpinä kuin itsesi?
- Tunnetko aina olevasi vähempiarvoinen kuin muut?
- Näetkö toiset oikeutetuimmiksi saamaan onnea ja menestystä?
- Onko sinulla köyhyys-menteliteetti? Se on odotus siitä, ettei sinulla koskaan tule olemaan enempää kuin välttämätön elämiseen tarvittava etkä ole riittävän arvokas saamaan enempää.
- Hämmennytkö helposti?
- Pelkäätkö puhua ryhmän edessä?
- Oletko kauhuissasi, jos joudut pelkäämään hylkäämistä?

Sinulle saattaa olla yllätys, että useimmat meistä vastaavat kyllä moniin näistä kysymyksistä. Taatusti minä olen ollut yksi tällä tavalla vastanneista. Miksi niin monet meistä tuntevat itseään kohtaan tällaisia tunteita? Tämä johtuu siitä, että todellisuudessa tunnemme alemmuutta ja ajattelemme, ettei meissä asu mitään hyvää. Jos oikeasti olemme pahoja ja todella madon kaltaisia, se selittäisi, miksi niin monet meistä tuntevat näin.

Mutta keneksi Jumala meitä kutsuu?

Jumala ei yhdy siihen näkemykseen, mikä meillä on itsestämme. Jumala on erittäin selväpuheinen tämän suhteen. Meidät on tehty Jumalan kuvaksi. Sinä olet Jumalan kuva. Minä olen Jumalan kuva. Jumalan kuva on meissä. Eikä pelkästään Jumala meissä ole hyvää. Jokaisessa meissä on myös alueita, jotka ovat pelkästään osa meitä itseämme, ja ne ovat hyviä. Kun Jumala sanoi: *”Tehkäämme ihminen, tehkäämme hänet kuvaksemme, kaltaiseksemme”* (1. Moos.1:26). Hän ei sanonut: ”Tehkäämme ihminen olemaan Me.” Olemme Jumalasta erillisiä luomuksia. Me olemme ainutlaatuisia, mutta meidät on tehty Hänen kuvakseen. Jumala on malli, mutta me emme ole Jumala ja eikä Hän ole me.

Sinä et ole maan mato. Sinut on tehty Jumalan kuvaksi, ja tuo hyvä osa sinua on edelleen olemassa sisimmässäsi.

Meidät on tehty Jumalan kuvaksi ja Hänen kuvansa on edelleen meissä. Teologit ovat samaa mieltä siitä, että Jumalan kuva on nyt meissä. Kiistaa syntyy siitä, missä täsmällisesti tämä hyvä osa sijaitsee ja missä on paha osa. Tätä kiistaa ei varmaankaan ratkaista ennen Jeesuksen takaisin tulemistä, koska Raamattu ei kerro siitä riittävän tarkasti. Mutta meidän ei tarvitse tietää tätä yksityiskohtaisesti, koska Jeesus tietää. Avainasia meille on ymmärtää, että jokaisessa meissä on olemassa hyvä osa, joka on tehty Jumalan kuvaksi.

Nöyryys ja ylpeys

Nöyryys on usein väärinkäytetty sana. Usein nöyryytenä pidetään sen ymmärtämistä, millainen mato olen ja kuinka paha olen. Olen vain vanha syntinen. Mutta todellinen nöyryys tarkoittaa sitä, että näemme itsemme sellaisena kuin Jumala meidät näkee. Kun Jeesus vaelsi maan päällä, Hän oli nöyrä, mutta ei Hän silti nähnyt itseään matona. Jeesus ei nähnyt itseään vähempänä kuin Hän oli, mutta ei myöskään enempänä kuin Hän oli. Hän näki itsensä niin kuin Isä Jumala näki Hänet. Hän oli Jumalan ainoa Poika ja Hän oli Jumala, mutta Hän ei ollut Isä Jumala. Jeesus teki Isän tahdon, ei omaa tahtoaan (Matt. 26:39), sillä Isä Jumala oli johtoasemassa.

Nöyryys on totuutta. Meidän ei tule nähdä itseämme parempina eikä huonompina kuin olemme. Varmastikin totuuden näkeminen itsestämme, verrattuna siihen millainen Jumala on, eliminoi ylpeän kerskaamisen pois. Ja silti olemme arvokkaita, koska olemme sitä Jumalalle. Samanaikaisesti on tärkeää löytää se, millaiseksi ainutlaatuiseksi persoonaksi Jumala on luonut meidät. Jumalan meille antamien vahvuuksien tunnistaminen ei ole ylpeyttä eikä väärin. Ylpeä sanoo, että teimme jotakin ansaitaksemme nuo kyvyt. Lahjojen syvin luonne on siinä, etteivät ne ole ansaittavissa, vaan ne on vapaasti annettu meille. Niinpä vahvuutemme ovat meille annettuja ilmaisia lahjoja, eivät asioita, jotka olemme saavuttaneet tai ansainneet omien ponnistelujemme avulla. Ylpeyttä on nähdä itsessään enemmän kuin on. (Luvussa 12 puhutaan enemmän ylpeydestä.)

Miksi näemme itsemme maan matoina?

Miksi niin monet tuntevat olevansa huonoja? Lapsuudessa joka puolelta tuli viesti, ettemme ole juuri minkään arvoisia. Vielä tärkeämpää oli, ettemme saaneet vanhemmiltamme vahvistavaa viestiä ja totuutta arvostamme ja sisäisestä aarteestamme, joten kärsimme A-tyyppin traumasta. Siinähan tuhoutuu meidän arvokkuuden ja rakastetuksi tulemisen tunteemme. A-tyyppin trauma on kuin epidemia ja jonkinasteisena jopa maailmanlaajuinen epidemia.

Muut äänet

Saimme kuulla sisaruksiltamme todennäköisesti tämän saman viestin, joka ei vahvistanut meidän arvoamme. Koska kasvoimme samassa kodissa, sisaruksemme kärsivät myös A-tyyppin traumasta. Sellaisessa kodissa on kova kilpailu niistä harvoista siunauksen pisaroista, jotka perheessä ovat tarjolla. Jokainen lapsi yrittää nostaa itsensä toisten yläpuolelle, sillä jos he voivat tuntea ylemmyyttä toista lasta kohtaan, heistä ei tunnu niin pahalta.

Minulla oli vanhempi sisar, jolla myös oli syvä A-tyyppin trauma. Hän oli kolme vuotta minua vanhempi ja loistava oppilas koulussa. Lisäksi sisareni oli paljon isompi kuin minä. Todistaakseen, kuinka paljon parempi hän oli, hänellä oli tapana asettaa minulle ansoja. Hänellä oli myös tapana kiusata minua ja ottaa tavaroitani. Hän nimitteli minua lempinimellä ”Shrimpo” (Katkarapu), koska suurimman osan kasvuiästäni ulotuin häntä olkapäähän. Hän teki kaikki nämä asiat minulle tunteakseen olonsa hieman paremmaksi. Kuitenkin se, mitä hän teki, repi minua yhä enemmän hajalle. Häneltä tuleva viesti vain pahensi minun haurasta itsetuntoani. Olihan hän isompi, vaikka se olikin väliaikaista siihen saakka kunnes minä kasvoin. Tietenkin hän oli fiksumpi, koska hän oli minua kolme vuotta vanhempi. Hän oli aina parempi niissä asioissa, joissa hän valitsi kilpailla kanssani, sillä hän harjoitteli niitä ennen kuin haastoi minut. Mutta koko ajan minä olin tietämätön meneillään olevasta pelistä. Omaksuin nuo viestit totuutena.

Äänet, jotka vahingoittivat meitä:

- 1. Vanhemmat**
- 2. Sisarukset**
- 3. Kulttuuri**
- 4. Seurakunta**

Kulttuurimme viestittää meille, kuinka arvottomia olemme. Toiset lapset tekevät meille samaa kuin sisaruksemme – he kilpailevat niistä siunauksen murusista, joita on saatavilla. Kulttuurissamme vallitsee ensimmäisenä olemisen pakkomielle. Koska määritelmän mukaan vain yksi voi olla Numero Yksi, tämä tekee muista osallistujista häviäjiä. Ja poika, joka on paras jalkapallossa, ei välttämättä ole paras matematiikassa tai taideaineissa, ei ehkä missään muussa kuin urheilussa. Ihmiset voivat olla hyviä monissa asioissa, mutta eivät Ykkösiä. Sitten he tuntevat itsensä häviäjiksi. Siksi olemme kaikki häviäjiä ja useimmat meistä tuntevat näin itsestään. Tämä on kulttuurimme sairaus, jota Alfie Kohn on kuvannut kauniisti kirjassaan ”No Contest” (Ei kilpailua).

Mielenkiintoista tässä on se, että verratessamme itseämme muihin ajattelemme niitä alueita, joissa emme ole yhtä hyviä kuin muut. Ironista on myös se, että kun meistä tulee jossakin asiassa numero yksi, sisimmässämme saattaa tuntua ontolta. Voiton saavuttamisen tuoma hyvä tunne haihtuu, ja tunnemme jälleen alemmuutta, koska keskitymme huonoihin alueisiimme. Jumala sanoo tästä selvästi: ”*He ovat ymmärtämättömiä, kun ottavat mittapuukseen omat saavutuksensa ja vertaavat itseään vain itseensä*” (2.Kor.10:12).

Seurakunnalla on myös ollut taipumus keskittyä pahuuteen, josta saame käsityksen, ettei meissä ole mitään hyvää. Yhtenä esimerkkinä tästä on pidetty Raamatun jaetta: ”*Tiedänhän, ettei minussa, nimittäin minun turmeltuneessa luonnossani, ole mitään hyvää*” (Room. 7:18). Siis vain meidän lihassamme ei asu mitään hyvää, ja nämä opettajat olettavat tämän koskevan koko olemustamme. Mutta kreikankielisen sanan ”sarx”, liha, merkitys on tässä yhteydessä epäselvä. Yksityiskohtainen tutkimus paljastaa, että minun lihani, niin kuin siihen viitataan tässä Raamatun kohdassa, on vain osa minua, ei minun koko olemukseni. (Yksityiskohtaisemmin asiasta luvussa 12) Jeremian kirjan luku 17 on usein esitetty todisteena sille, ettei ihmisessä ole mitään hyvää. Jälleen kerran törmäämme merkitykseltään epäselvään hepreankieliseen sanaan ”leb”. On olemassa vahva epäily siitä, että Jeremia olisi tässä viitannut koko sisäiseen ihmiseemme.

Lisätodisteita pahuudestamme saamme sen kautta, ettemme elä seurakunnalle asetettujen standardien mukaan. Syvällä sisimmässämme tiedämme, että epäonnistumme ja ajattelemme muiden onnistuvan tässä paremmin. Silloin päättelemme: ”Olen varmaankin paha”. Niinpä olemme uskoneet kaikkia näitä ääniä, jotka ovat ympäröineet meitä kasvuvuosinamme. Varmastikaan he eivät voi kaikki olla väärässä. Tästä kaikesta saamme identiteettimme. Näemme itsemme pahoina. Mutta nämä äänet ovat kaikki väärässä. Jumala näkee meidät eri tavalla.

Miten ”kuole itsellesi” sopii tähän kuvaan?

Raamatussa ilmaistu ”itsellemme kuoleminen” on yleensä tulkittu väärin. Tällainen väärä opetus sanoo, että meidän tulisi aina huolehtia toisten tarpeista eikä omistamme ja että meidän tulisi aina panna omat tarpeemme sivuun ja toisten tarpeet etusijalle. Mutta Raamattu ei sano näin, ja tämän virheellisen opetuksen toteuttamisyritykset omassa voimassamme saavat meidät tuomitsemaan itsemme. Ne saavat meidät myös sulkemaan korvamme siltä, mitä sisimpämme sanoo. Tämä kostaatuu meille, sillä laiminlyödessämme oikeutettuja tarpeitamme emme tyydytä niitä sopivalla tavalla. Sitten meidän tunteemme ilmenevät ”epäsuoralla tavalla” ja seuraukset ovat onnettomia.

Kuinka voimme nähdä itsemme niin kuin Jumala näkee?

Monet ovat tehneet luetteloita sellaisista Raamatun kohdista, jotka kertovat kuinka paljon Jumala rakastaa meitä, kuinka arvokkaita olemme Jumalan näkökulmasta, kuinka olemme Hänen lapsiaan jne. Nämä kirjoittajat rohkaisevat meitä mietiskelemään näitä Raamatun jakeita. Vaikka onkin hyvin tärkeää tietää, mitä Jumala tuntee meitä kohtaan, tällaisen luettelon miettiminen (päällämme) ei muuta sitä, mitä tuntemme itseämme kohtaan. Tätä menetelmää kokeilleet tietävät, kuinka turhauttavaa se on. Tiedämme nämä asiat päässämme, mutta sanoman perille meno sydämeemme epäonnistuu, ja tunteemme pysyvät muuttumattomina.

Kuinka sitten voit muuttaa sitä, mitä tunnet itseäsi kohtaan? Siitä tämä kirja kertoo. Jos luet kirjan ja työskentelet sen mukaisesti, alat nähdä itsesi niin kuin Jumala näkee sinut. Kun alat tuntea Hänen rakkauttaan, valheet siitä, miten paha sinä olet, pyyhkiytyvät pois. Muista, että itsesi tuomitseminen aiheuttaa haavan, josta nousee suuri tuska. Tällainen katkeruuden juurihan on täydellinen vastakohta sille, millaisena Jumala on tarkoittanut sinut näkemään itsesi.

Tiivistelmä

Tämän luvun tarkoitus on auttaa sinua tunnistamaan joitakin väärinkäsityksiä omasta pahuudestasi. Sinussa on osa, joka turmeltui syntiinlankeemuksessa, mutta se ei tarkoita sinua kokonaisuudessaan. Sinussa on myös osa, joka on tehty Jumalan kuvaksi, se olet sinä ja se on hyvää. Jumala sanoo näin Sanassaan. Pyhityäksesi (muuttuaksesi Jeesuksen kuvan kaltaiseksi) kaiken sen mitä ”sinä olet”, ei tarvitse kuolla. Sinä et ole läpikotaisin turmeltunut. Avain pyhittymisprosessiisi ja sisäisen parantumisen matkaasi on täydellinen muutos asenteessasi itseäsi kohtaan. Sinun sisimpääsi on kätketty aarre. Sinun täytyy tietää tämän olevan totuus itsestäsi, jotta voisit tehdä sovinnon itsesi kanssa.

**Pyhityäksesi kaiken sen, mitä ”sinä olet”
ei tarvitse kuolla. Sinä et ole läpikotaisin
turmeltunut.**

12. PAHA MEISSÄ

Liha ja synti

Tiedänhän minä, ettei minussa, nimittäin minun turmeltuneessa luonnossani, ole mitään hyvää. Tahtoisin kyllä tehdä oikein, mutta en pysty siihen. (Room. 7:18)

Tästä jakeesta selviää, että minussa olevaa ”paha osaa” voidaan nimittää ”lihaksi”. Raamatun käyttäessä sanaa ”liha” useimmat meistä ajattelevat välittömästi, että tässä viitataan ”pahaan”, joka tarkoittaa laittomuutta. Ymmärrämme, että mikä ”tulee lihasta”, on paha, kuten epäsiiveellisyys ja juoppous.

Raamatussa kuitenkin viitataan sanalla ”liha” sekä ”pahaan” että ”ei-pahaan” asiaan. ”Liha” ei aina tarkoita pahoja asioita. Esimerkiksi Raamatussa sanotaan, että Jeesus tuli lihaksi. Joten tuliko Jeesus joksikin, joka on paha? Koska Jeesus oli synnitön, Hän ei voinut millään olla osallisena johonkin sellaiseen, joka oli synnillistä. *Tästä te tunnette Jumalan hengen, jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristuksen ihmiseksi, lihaan tullee, on Jumalasta. Yksikään henki, joka kieltää Jeesuksen (ei tunnusta Jeesusta lihaksi tullee; kirjoittajan käyttämä raamatunkäännös), ei ole Jumalasta* (1.Joh. 4:2-3).

Herra myös puhui Israelin kansalle sanoen: *Minä annan heille uuden sydämen ja heidän sisimpäänsä uuden hengen, minä otan heidän rinnastaan kivisydämen pois ja annan tilalle elävän sydämen* (Hes. 11:19; kirjoittajan käyttämä käännös: lihasydämen). Asiayhteydestä käy selvästi ilmi, että lihasydän, jonka Jumala heille antaa, on hyvä, ei paha asia.

Milloin ”liha” ei ole paha asia

Sana ”liha” (kreikaksi ”sarx”) voi viitata Raamatussa moniin asioihin, jotka eivät ole ”paha”. Seuraavat viittaukset ovat pääasiassa Uudesta testamentista, joka on kirjoitettu kreikaksi.

Liha voi viitata:

1. koko persoonaan,
2. ihmisen fyysiseen puoleen,
3. siihen, että olemme luotuna olentoina rajallisia ja haavoittuvia tai
4. johonkin, joka on puhtaasti luonnollista ja ulkoista.

Merkitykseltään epäselvät sanat

Länsimaisessa kulttuurissamme on tapana ajatella, että sanat ovat tarkkoja välineitä, joiden avulla voimme ymmärtää tarkasti, mitä toinen sanoo. Me heijastamme tämän käsityksen Raamattuun ja niihin kieliin, joilla se on kirjoitettu. Mutta usein sanojemme merkitykset eivät ole kovinkaan tarkkoja. Biologit, antropologit ja muut tiedemiehet käyttävät pitkiä tieteellisiä nimiä tietyistä lajeista (esimerkiksi *saintpaulia ionantha*). Näin he keskustellessaan toistensa kanssa tietävät täsmälleen, mistä lajista puhutaan. Englanninkielisillä (tai suomenkielisisillä) sanoilla on monia eri merkityksiä. Sanan merkitys jossain asiayhteydessä ei aina mitenkään liity sen toisiin merkityksiin. Epäselvien sanojen merkitys täytyy päätellä asiayhteydestä.

Vaikka monet Raamatun käsitteistä ovat vastaavasti epäselviä, tärkeät käsitteet ja totuudet on otettu esiin niin monissa eri tilanteissa ja yhteyksissä, että voimme ymmärtää, mitä niillä tarkoitetaan. Sana ”sarx” (liha) on yksi epätarkoista sanoista. Mutta huolellisella tutkimisella voimme ymmärtää,

mitä kirjoittaja yrittää sanoa. Meidän täytyy olla tarkkoja, että omaksumme sanojen oikean merkityksen kussakin asiayhteydessä.

Paha osa

Joissakin Uuden testamentin jakeissa sana ”liha” ei tarkoita pahoja asioita, mutta toisissa yhteyksissä se tarkoittaa meissä olevaa pahuutta. Kun lihalla viitataan meissä olevaan pahaan, se voi merkitä kahta asiaa. Toinen merkitys on varmaankin tuttu, mutta toinen voi olla yllättävä. Todennäköisesti tunnet ensimmäisen vaihtoehdon, mutta et ehkä tiennyt, että toinenkin vaihtoehto on ”pahaa osaa” ja syntiä.

Ponnisteluni olla hyvä omalla tahdonvoimallani olivat turhia, itse asiassa ne olivat synnillisiä ja taipumus niihin tulee ”lihasta” eli meissä olevasta ”pahasta osasta”.

Kun lihalla viitataan meissä olevaan pahaan osaan, se voi tarkoittaa kahta asiaa:

- 1. Joskus liha tarkoittaa himokkuutta tai laittomuutta. Siinä se merkitsee piittaamattomuutta Jumalan moraalisisista asetuksista.**
- 2. Joskus liha viittaa ihmisen omiin ponnisteluihin olla hyvä.**

Yhteinen nimittäjä

Molempien näiden pahojen taipumustemme takana on yhteinen teema. Kumpikin taipumus perustuu ihmisen itseriittoiseen asenteeseen, jossa ihminen panee luottamuksensa omiin voimiinsa ja siihen, mikä on hänen itsensä hallittavissa. Meissä on jotakin, mikä haluaa olla Jumala. Tämä sai alkunsa jo Eedenin puutarhassa, kun Saatana sanoi Eevalle: *Mutta Jumala tietää, että niin pian kuin te syötte siitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia* (1. Moos. 3:5), ja Aatami ja Eeva uskoivat kääremättä ja söivät kiellettyä hedelmää. Tuosta hetkestä lähtien ihmiskunnalla on ollut taipumus haluta itse olla oma jumalansa. Tämä on meissä olevan ”pahan osan” dynamiikka.

Yritys olla hyvä omassa tahdonvoimassani ei ole pelkästään turhaa, tosiasiassa se on syntiä ja taipumus siihen tulee ”lihastani” - sen ”pahasta osasta”.

Muuri

Luvussa 8 viittasin muuriin, joka erottaa minut kahtia (pääni erilleen sisäisestä aarteestani) ja sulkee minulta tietoisuuden, että elävä Jumala asuu minussa. Tämä muuri on rakennettu tuomioiden seurauksena syntyneistä katkeruuden juurista ja sisäisistä valoista. Molempien lähteenä on sama ”paha alue” minussa eli taipumukseni ottaa Jumalan paikka. Kun tuomitsen, otan itselleni Jumalalle kuuluvan tuomarin paikan. Kun teen sisäisen valan, päätän pitää itsestäni huolta, koska en luota Jumalan tekevän niin. Hoidan tämän asian itse, koska minussa oleva paha alue ei luota Jumalaan. Lisäksi minulla on harhakuvitelma, että voin itse hoitaa asiat paremmin kuin Jumala.

Minulla tulee olla aina Jeesuksen veri käytettävissäni, niin että Hän voi puhdistaa sen sotkun, jota saan sisimmässäni aikaan.

Koska tämä minussa oleva ”paha osa” on osa langennutta luontoani, tämä taipumus pysyy niin kauan kuin elän. Se myös aktivoituu automaattisesti. Näin se on tehnyt tehtävänsä jo ennen kuin olen edes tiedostanut, mitä on tapahtumassa. Siksi minulla täytyy

olla jatkuvasti Jeesuksen veri käytettävissäni, että Hän voi puhdistaa minut siitä sotkusta, jota saan aikaan sisimmässäni.

Ylpeys

Jotkut ihmiset käyttävät sanaa ylpeys kuvaamaan tätä ihmisen taipumusta haluta olla oma jumalansa. Tämä ajatus voi olla harhaanjohtava tai jopa vaarallinen, sillä tästä ylpeyden merkityksestä: ”Minä olen jotakin suurenmoista” pyritään silloin luopumaan, ja tilalle tulee ajatus ”Minä en ole mitään”. Tämä ajatus vain heikentää useimpien jo valmiiksi huonoa itsetuntoa ja johtaa ehkä pahempaan sisäiseen haavoittumiseen ja särkymiseen.

Ylpeys on synti, kun taas se, mitä olen tässä kuvannut, on synnillistä luontoamme. Ylpeyden synnistä voidaan tehdä parannus ja se voidaan pestä pois Jeesuksen verellä. Sitten se on poissa eikä sitä ei enää ole Jumalan näkökulmasta. Toisaalta se, mitä olen kuvannut meissä olevaksi ”pahaksi osaksi”, ei ole ylpeyttä. Se on jotakin paljon syvempää, eikä sillä ole mitään tekemistä sen kanssa millaisiksi tunnemme itsemme. Se on meidän synnillinen luontomme ja se on jokaisessa ihmisessä. Ei ole olemassa mitään keinoa, millä voisimme poistaa sen. Se tulee olemaan meissä niin kauan kun elämme tässä maailmassa.

Tiivistelmä

Sanalla ”liha” viitataan Uudessa testamentissa useisiin asioihin, jotka monet eivät ole ”pahoja”. Kuitenkin yksi sen merkitys viittaa sisimmässämme olevaan alueeseen, joka ei luota Jumalaan ja joka haluaa ottaa Hänen paikkaansa. Suurin osa taipumuksestamme syntiin on lähtöisin tästä langenneesta alueesta. Se ilmenee sekä siinä, ettemme kunnioita Jumalan käskyjä, että intohimona toteuttaa niitä omassa voimassamme, tahdonvoimallamme.

13. KASVOISTA KASVOIHIN JEESUKSEN KANSSA

Tarvitset tämän kokemuksen

Sinut on rakennettu rakkautta varten. Jumala on rakkaus. Koska sinut on luotu Hänen kuvakseen, tarvitset rakkautta samalla tavoin kuin ilmaa hengittääksesi. Todellisen rakkauden puute on vahingoittanut sinua, ja todellisen rakkauden läsnäololla on voima parantaa sinut.

Ihmiset ovat epätäydellisiä kyvyssään rakastaa. Joskus ihmisten rakkaus on poissaolevaa, joskus satunnaista ja joskus jopa vääristynyttä. Lapsena tunnistamme sisimmässämme aidon ja väärennoksen. Todellinen rakkaus virtaa vanhemmasta lapseen, täyttää lapsen elämällä ja lapsi menestyy. Vääristynyt rakkaus virtaa toiseen suuntaan. Tällöin vanhemmat ovat huolehtivia, mutta heidän huolehtimisensa johtuu siitä, että he tarvitsevat lasta täyttämään omat tyydyttämättömät tarpeensa. Vanhempi ottaa lapsesta elämää sen sijaan että hän antaisi lapselle. Lapsi on nääntymäisillään, haavoittunut ja hänellä on monia vaikeuksia. Kaikki väärennökset on tarkoitettu näyttämään aidoilta. Mutta niissä on aina vakava puute, ne eivät ole aitoja. Väärennetty sadan dollarin seteli saattaa näyttää samanlaiselta kuin oikea. Sen vakava puute on, ettei se ole hallituksen liikkeelle laskema, ja siksi se on arvoton. Väärennetyn rakkauden pahin vika on siinä, että se perustuu vanhemman eikä lapsen tarpeisiin. Todellinen rakkaus antaa, vääristynyt rakkaus ottaa.

Jeesuksen rakkaus on aina aitoa. Jos voisit kokea Hänen rakkautensa, tämä kohtaaminen täyttäisi sinut elämällä. Jeesuksen rakkaus virtaa aina Hänestä sinuun. Entä jos saisit kokea sitä usein? Varmasti maljasi olisi ylitsevuotava. Tämän kirjan päämäärä on johdattaa sinua niin, että voit kohdata Jeesuksen ja kokea Hänen rakkauttaan. Hänen läsnäolonsa on elämä, joka parantaa. Sinä hetkenä jolloin kohtaat Jeesuksen rakkauden, kaikki muu kalpenee.

Tämän kirjan päämääränä on ohjata sinut paikkaan, jossa voit kohdata Jeesuksen ja vastaanottaa hänen rakkautensa.

Monta kertaa rukoillessamme asiakkaani on saanut astua todelliseen Jeesuksen läsnäoloon. Tämä muuttaa heidän elämänsä. Kukaan ei voi olla Jeesuksen läsnäolossa ilman, että sillä on perustavaa laatua oleva vaikutus. Ihminen, joka saa kokea tällaisen kohtaamisen, saa aivan uudenlaisen tietoisuuden siitä, kuka hän on. Syvällä sisimmässään hän tietää, että Jeesus rakastaa häntä. Hän on kokenut sen. Sanat eivät riitä kuvaamaan tätä tietoisuutta. Kun Jeesus näyttää meille jotakin, me tiedämme sen olevan totta. Oletan tämän tapahtuvan siksi, koska Jeesus on totuus. Tätä olemme kaivanneet ja etsineet koko elämämme. Jokin sisällämme tiesi odottaa tätä kohtaamista, vaikka emme olleet kokeneet sitä.

Jeesus on parantaja

Sinut on rakennettu rakkautta varten. Rakkauden puute on haavoittanut sinua ja paranet saadessasi kokea todellista rakkautta. Jumala on rakkaus, ja kun koet Jeesuksen läsnäolon, saat vastaanottaa Hänen rakkauttaan ja paranet. Jos sisimmässäsi oleva muuri on tehnyt sinut kykenemättömäksi olemaan Hänen läsnäolossaan ja kuljeskelemaan ja juttelemaan Hänen kanssaan sydämesi puutarhassa, sinulta puuttuu valtava siunaus. Jumalan tarkoitus on muuttaa sinut Jeesuksen kaltaiseksi, ja ratkaiseva apu siihen on Hänen läsnäolonsa kokeminen. Siksi tämän kirjan perimmäinen tarkoitus on johdattaa sinut Jeesuksen säännölliseen kohtaamiseen. Muuri täytyy saada murtumaan, jotta Hän voi viedä päätökseen työnsä sinussa.

Sinut on rakennettu rakkautta varten. Rakkauden puute haavoitti sinua ja parannut kokiessasi todellista rakkautta. Jumala on rakkaus ja kun koet Jeesuksen läsnäolon, otat vastaan hänen rakkauttaan ja parannut.

Siihen tarvitaan ihme

Kuitenkin pääseminen nykytilanteesta läheiseen suhteeseen Jeesuksen kanssa ei ole aivan helppoa. Oikeastaan siihen tarvitaan ihme. Tai paremminkin, siihen tarvitaan ihmeitten sarja. Voit alkaa tukoksien purkamisesta, ja jokaisen tukoksen poistaminen parantaa kykyäsi vaeltaa ja puhua Jeesuksen kanssa. Jeesuksen puhe tulee asteittain selvemmäksi ja selvemmäksi. Se on prosessi, josta Raamatussa on annettu erinomainen kuvaus.

Jeesus otti sokeaa kädestä ja vei hänet kylän ulkopuolelle. Sitten hän sylkäisi miehen silmiin, pani kätensä hänen päälleen ja kysyi: ”Näetkö mitään?” Mies avasi silmänsä ja sanoi: ”Minä näen ihmisiä – näen ikään kuin puita, jotka kävelevät”. Jeesus pani uudestaan kätensä miehen silmille, ja nyt tämä näki tarkasti. Hän oli täysin parantunut ja näki selvästi kaiken (Mark. 8:23-25).

Matkamme Jeesuksen näkemiseen selvästi on usein tämänkaltainen. Usein siihen tarvitaan Jeesuksen johtama ihmeitten sarja. Matkalla sokeasta selvästi näkevään on monia askeleita. Matkan varrella alat vähitellen nähdä ja asteittain yhteytesi Herran kanssa tulee yhä paremmaksi. Tämä matka olisi mahdottomuus ilman Jeesuksen johdatusta ja Hänen parantavaa voimaansa. Sinun ennalleen asettamisesi on yhtä suuri ihme kuin tuon sokean miehen parantaminen.

Prosessin monimutkaisuus johtuu useista syistä: langenneesta luonnostasi, kasvamisestasi tässä uppiniskaisten ihmisten maailmassa vailla todellista rakkautta, ja siitä, että Saatana on todellinen ja hänen ensisijainen päämääränsä on erottaa sinut Jumalasta. Asiat menivät perin pohjin pieleen meidän kaikkien elämässä alusta alkaen, ja tuloksena oli suuri sekaannus. Emme itse kykene selvittämään tätä sekaannusta. Mutta Jumala tietää ongelman ja hänellä on siihen parannuskeino. Kun pääset niin pitkälle, että voit vastaanottaa Hänen johdatustaan, voit kulkea Hänen kanssaan. Tie on Hänen valmistamansa parantumisen tie Hänen kuvansa kaltaisuuteen. Siksi sinun tulee ensisijaisesti keskittyä seurusteluun Hänen kanssaan. Siihen saakka kun et vielä kykene kokemaan Hänen elävää läsnäoloaan, matkasi on paljon vaikeampaa.

Matkasi monimutkaisuus johtuu yhdistelmästä, jonka muodostavat langennut luontosasi, kasvamisestasi tässä uppiniskaisessa maailmassa vailla todellista rakkautta, ja se että Saatana on todellinen ja hänen ensisijainen päämääränsä on erottaa sinut Jumalasta.

Heille, jotka jo kuulevat Jumalan äänen

Joidenkin ihmisten haavat ovat sellaisia, että heillä on ongelmia suhteessa itsensä kanssa, mutta tämä ei vaikuta heidän Jumala-suhteeseensa, vaan heillä on elävä suhde Hänen kanssaan. Heillä on etumatka verrattuna niihin, jotka eivät voi kuulla Jumalan ääntä, mutta silti heidän tulee tunnistaa vieraantumisen omasta itsestään. Heidän täytyy tehdä yhteistyötä Herran kanssa, kun Hän johdattaa heidät parantumaan suhteessa omaan itseensä.

Me parannumme suhteessa

Meidät on tarkoitettu elämään suhteessa toisiimme ja Jumalaan (kuten Jumalakin elää suhteessa meihin). Me haavoituimme ihmissuhteissa ja voimme myös parantua ainoastaan suhteiden kautta. Suurin osa matkastamme on tarkoitettu valettavaksi henkilökohtaisessa suhteessa suoraan Jumalaan. Kuitenkin siinä on erityinen siunaus, kun rukoilemme yhdessä toisten kanssa. Olen havainnut perustotuudeksi sen, että kykenemme paremmin kokemaan Herran läsnäoloa toisten kristittyjen kanssa. Herra kertoi meille tämän syvällisen totuuden. *Siinä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään.* (Matt. 18:20)

Jumala haluaa tätä meille kaikille

Etsiessämme todellista henkilökohtaista ja elävää suhdetta Herran kanssa, emme ole kerjäämässä Häneltä jotakin sellaista, mitä Hän ei haluaisi tehdä. Se oli Hänen suunnitelmansa. Sen tähden Jeesus tuli ja kuoli meidän puolestamme. Jeesus sanoi tämän kauniilla tavalla:

Vielä vähän aikaa, ettekä te näe minua, taas vähän aikaa, ja te näette minut jälleen. (Joh. 16:17)

Kun minä olen heissä ja sinä olet minussa, he ovat täydellisesti yhtä, ja silloin maailma ymmärtää, että sinä olet lähettänyt minut ja että olet rakastanut heitä niin kuin olet rakastanut minua. (Joh. 17:23)

Tiivistelmä

Herran elävä läsnäolo on tila, jossa meidät on tarkoitettu olemaan. Jeesus haluaa niin. Ja kun tulet Hänen läsnäoloonsa, sinä muutut. Sen tähden sinun tulee keskittyä sen muurin poistamiseen, joka on sinun ja Hänen välillä.

Isä, minä tahdon, että ne, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani siellä missä minä olen. Siellä he näkevät minun kirkkauteni, jonka sinä olet antanut minulle. (Joh. 17:24)

14. UUSI JA ELÄVÄ TAPA

Kuinka voit kokea Jeesuksen läsnäoloa

Haluatko sydämeestäsi, että Jeesus poistaisi muurin, joka erottaa sinut Hänestä ja sisäisestä aarteestasi? Ensimmäinen askel siihen on, että kaipaat sitä ja uskot, että se on Jeesukselle mahdollista. Sitten on asioita, joissa voit tehdä hänen kanssaan yhteistyötä, ja tapoja, joiden avulla voit olla Hänen käytettävissään niin, että Hän voi kohdata sinut. Onneksi Herra on varannut meille uuden, elävän tavan toteuttaakseen tämän. Sinut on tarkoitettu olemaan Herran elävässä läsnäolossa ja Hän kaipaa sinun kohtaamistasi.

On olemassa tapoja, jotka edistävät ihmeiden tapahtumista

Monilla meistä on ollut spontaaneja Herran kohtaamisia, joita Hän itse on saanut johtaa. Usein nämä kohtaamiset yllättävät meidät, koska emme edes etsineet sellaisia kokemuksia. Minun elämässäni tämä on tapahtunut tavallisesti silloin, kun minulla on ollut suuri tarve saada Jumalan kosketus. Mitä suurempi tarve, sitä merkittävämpi kokemus yleensä on.

Jeesuksella oli suunnitelma Saulus tarsolaisen varalle, ja Sauluksen oli hyvin tärkeää saada kuulla sanoma. Tietäen, ettei Saulus ollut kovin vastaanottavainen, Jumala ilmestyi hänelle sellaisella tavalla, että Saulus kaatui maahan. Sitten Herra puhui hänelle ja vainooja-Sauluksesta tuli apostoli Paavali. Tämänkaltaisia syviä, spontaaneja kohtaamisia tapahtuu harvemmin meidän elämässämme, mutta Herra kohtaa meitä usein vähemmän ällistyttävällä tavalla. On kuitenkin olemassa monia tapoja, jotka auttavat meitä saamaan näitä tarvitsemiamme ihmeellisiä Herran kohtaamisia. Emme itse pysty saamaan niitä aikaan, mutta voimme valmistautua ja kuunnella tavalla, joka auttaa meitä kohtaamaan Jeesuksen. Emme voi kiihdyttää kypsymisprosessia sydämessämme, mutta voimme kyllä estää Herran antamaa paranemista, jos emme ole valmiita siihen tai emme anna itseämme alttiiksi siihen.

On olemassa tapoja, jotka myötävaikuttavat parantumiseen johtavien ihmeellisten kokemusten tapahtumiseen.

Kuunteleva rukous: lähestymistapa, joka tekee Jeesuksen kohtaamisen helpommaksi

”Kuunteleva rukous” on Herran kohtaamista helpottava lähestymistapa, jonka Hän näytti David ja Linda Olsonille. David oli pastori ja hänen vaimonsa Linda oli olosuhteiden pakosta mukana sielunhoitotilanteissa. Eräänä päivänä häntä pyydettiin antamaan sielunhoitoa naiselle, jolla oli paljon vaikeuksia ja joka oli itsemurha-aikeissa. Kohdatessaan tämän tilanteen Linda tunsu itsensä täysin riittämättömäksi, joten hän huusi Herralta apua. Jumala vastasi puhumalla haavoittuneelle naiselle ja johti hänet parantumiseen. Se oli ihme. Linda kävi myöhemmin tapaamassa ammattipsykologia, joka tunsu naisen, ja tämä sanoi: ”Te teitte yhdessä illassa sen, mikä veisi minulta kolme terapiavuotta.”

Tämä oli alku palvelustehtävälle, jota kutsutaan nimellä ”Kuunteleva rukous”. Linda sanoo siitä näin: ”Jos en olisi kysynyt Herralta, en olisi ikinä tiennyt, mitä tehdä, koska ongelmat olivat liian monimutkaisia. Mutta minä tiesin Pelastajani haluavan parantaa nämä ihmiset ja Hän tiesi, miten Hän tekee sen. Minä yksinkertaisesti opetin heille, kuinka kuunnella Herraa, ja Hän vei heidät tuskan läpi eheyteen. Mutta parasta kaikesta ja paljon tärkeämpää kuin vapautuminen emotionaalisesta tuskasta oli se, että jokainen heistä oppi löytämään läheisen ja kestävän suhteen Jeesuksen kanssa.

Avainasia tässä lähestymistavassa on, että sielunhoitaja ja asiakas istuvat molemmat hiljaa ja kuuntelevat. Herra puhuu suoraan parantumista etsivälle ihmiselle. Kun Herra puhuu yksilöllisesti,

tämä ihminen tietää, että viesti on totta. Jeesus tuntee kaikki ongelmat. Hän tietää, mitä kukin on valmis käsittelemään, ja hän tietää ratkaisun. Jeesus johtaa parantumista ihmeellisesti. (Olson)

Jeesus on valmistautunut tuomaan meidät Hänen läsnäoloonsa

Jeesus valmisti meille ”uuden ja elävän tien”, kun tulemme Hänen läsnäoloonsa. Kuten ”Kuuntelevassa rukouksessa” (Olson) on kuvattu, on olemassa sielunhoitotapoja, jotka keskittyvät aitoon elävän Herran läsnäolon kohtaamiseen.

Jeesus valmisti meille uuden ja elävän tien tullaksemme hänen läsnäoloonsa.

Kun Jeesus ilmestyy, ihmeitä tapahtuu. Kun Tuomas, yksi kahdestatoista apostolista, kohtasi ylösnousseen Herran, hän huusi: ”*Minun Herrani ja minun Jumalani*”. Tämä kohtaaminen täytti Tuomaksen uskolla. Vaikka meidän kaikkien tulee vaeltaa luottamuksessa, uskoa ja olla kestäviä, kun tie näyttää kuivalta ja vaikealta, on olemassa aikoja, jolloin tarvitsemme kirjaimellisesti Hänen läsnäoloaan.

Sisäisen lapsen rukous: toinen lähestymistapa, joka helpottaa Jeesuksen kohtaamista

Kuunteleva rukous voi auttaa voimalliseen Herran kohtaamiseen. On olemassa toinenkin lähestymistapa, jossa on monia samankaltaisuuksia kuuntelevan rukouksen kanssa. Olen havainnut sen kaikkein merkittävimmäksi ja hyödyllisimmäksi keinoksi antamassani sielunhoidossa. Tämä ”sisäisen lapsen rukous” on myös lahja Jumalalta sielunhoitajalle hänen etsiessään parempaa tapaa toimia. Tulin tuntemaan tämän lähestymistavan erään Elijah Housen sielunhoitajan kautta. Hän tapasi asiakasta, jolla oli vaikeita ongelmia, ja he tarvitsivat erityistä Herran ilmestymistä. Herra kohtasi hänen asiakkaansa ihmeellisellä tavalla.

Tässä kirjassa kuvatut asiat ovat ”sisäisen lapsen rukouksen” perustana, mikä tekee tämän lähestymistavan erityisen hyödylliseksi. Meissä on ”sisäinen lapsi” (sisäinen aarre), joka on lukittu muurin taakse. Muuri rakennettiin suojelemaan ”sisäistä lasta” maailmalta. Muuri, jonka piti suojella, on kuitenkin muuttunut vankilaksi. Se eristää ”sisäisen lapsen” kivusta, mutta myös Herrasta. Tämän rukouksen ensimmäinen tarkoitus on auttaa sisäistä lasta saamaan sen verran luottamusta Herraan, että hän voi kutsua Herran muurin sisäpuolelle. Sisäinen lapsi on ollut oma suojelijansa, mutta hänen on opittava luottamaan, että Herra Jeesus on hänen suojelijansa. Tavoite on siis palauttaa yhteys sisäisen lapsen ja Herran välille. Kun tämä tapahtuu, Herra huolehtii kaikesta, mitä sisäinen lapsi ikinä tarvitsee.

Jos sielunhoidossa oleva asiakas ei voi nähdä Herraa tai sisällään olevaa pientä tyttöä /poikaa, on haasteena etsiä rukouksessa syitä siihen, mikä pitää muuria pystyssä niin, etteivät he voi nähdä sen sisäpuolelle. Kun muuri kaatuu, joskus asteittain, ihminen alkaa nähdä, mitä hänen sisällään tapahtuu. Joskus avautuminen on asteittainen prosessi, paljolti samoin kuin sokealla miehellä, joka ensiksi näki miehet kävelevinä puina (Mark. 8:23-25).

Kun asiakas alkaa nähdä ”sisälleen”, häntä pitää joskus rohkaista jatkamaan sisimpäänsä ja ympärilleen katsomista. Onhan tämä yleensä uusi kokemus. Sielunhoitaja voi helpottaa prosessia kysymällä asiakkaaltaan muutamia kysymyksiä. Avainkysymyksiä ovat:

1. ”Voitko nähdä Herran?” Jos he näkevät, seuraava kysymys on: ”Mitä Hän tekee?”
2. ”Voitko nähdä pienen tytön/pojan?” Jos he näkevät, seuraava kysymys on: ”Mitä hän tekee?”

Kaikkein syvällisimpiä sielunhoitotilanteita ovat ne, joissa ihminen kohtaa Herran ja pystyy yksinkertaisesti kävelemään ja puhumaan Hänen kanssaan. Silloin minun sielunhoitajana ei tarvitse

sanoa tai tehdä mitään. Oikeastaan minun ei pitä sanoa mitään, vaan ainoastaan istua hiljaa ja tehdä muistiinpanoja. Kun Herra johtaa asiakasta, parantuminen tapahtuu kohtaamisen kokemuksessa. Silloin tämä ihminen tietää syvällä sisimmässään, että hän on parantunut. Silloin elämän hedelmä muuttuu. Sisäisen lapsen rukouksesta ei ole tietääkseni julkaistu yhtään kirjaa. Kuitenkin Jumala on tämänkin rukouksen Luoja, ja jos Hänen lapsensa etsivät Häntä, he löytävät.

Jeesuksen läsnäolo ratkaisee ongelmat

Nämä tavat rukoilla ratkaisevat kaksi vaikeinta ongelmaa, jotka olen kohdannut sisäisessä parantumisessa.

- Ensimmäinen perusongelma, jonka kohtaamme sisäisessä parantumisessa on seurausta siitä, ettemme muista tuomioitamme ja sisäisiä valojamme. Voimallisimmat tuomiomme ja sisäiset valamme teimme elämämme ensimmäisinä vuosina, ja aikuisena emme voi muistaa niitä. Jos emme muista, kuinka voimme rukoilla? Vastaus on, että Jeesus tuntee ne kaikki, ja jos voimme tulla Hänen läsnäolonsa, Hän näyttää meille, mitä meidän tulisi rukoilla.
- Toinen ongelma on se, että kun annamme anteeksi, meidän tulee tehdä se sydämestämme, ei päällämme. Kuinka voimme tehdä tämän? Kuinka voimme tietää, ettemme ole rukoilleet vain päällämme? Vastaus tähän on, että kun Jeesus johtaa meitä uudella, elävällä tavalla, me todella koemme Hänen läsnäolonsa, ja muutos tapahtuu aina sydämessä. Kun Hän antaa meille anteeksi ollessamme Hänen läsnäolossaan, tiedämme, että olemme saaneet anteeksi.

Theophostic – kolmas lähestymistapa, joka helpottaa Jeesuksen kohtaamista

Kolmatta lähestymistapaa, jonka Jumala antoi epätoivoiselle sielunhoitajalle, kutsutaan nimellä ”Theophostic”-sielunhoito. Eräänä päivänä Ed Smith meni Herran eteen epätoivoisena. Hän oli toiminut psykologina monta vuotta ja oli hoitanut ihmisiä, joilla oli ”persoonallisuuden jakaantumishäiriö”. Monia näistä ihmisistä oli hyväksikäytetty saatanallisissa rituaaleissa, mikä on hyvin haasteellinen tilanne sielunhoidossa. Ed Smith alkoi turhautua, koska parantuminen oli niin hidasta. Eräänä päivänä, kun hänen piti tavata eräs asiakkaansa, hän huusi Jumalalta apua ja sanoi, että tarvitsee paremman tavan asiakkaansa auttamiseen. Sinä päivänä Herra näytti hänelle ihmeellisen ja syvällisen tavan. Herra kirjaimellisesti ilmestyi asiakkaalle ja kulki hänen kanssaan läpi syvällisen parantumisen.

Theophostic-sielunhoito toimii seuraavasti: Ihminen, jota palvellaan, kuuntelee sen hetkisiä tunteitaan. Kun hän saa kiinni voimakkaasta negatiivisesta tunteestaan, hänen tulee keskittyä siihen ja voimistaa sitä sen sijaan, että hän pakenisi sitä, johon meillä kaikilla on taipumusta. Kun tunne tulee todella voimakkaaksi, sielunhoitaja pyytää Herraa viemään asiakkaan siihen tilanteeseen, jossa hän lapsuudessaan tunsikin samoin. Tunne on ”kuninkaallinen tie” muurin yli sydämeen (sisäiseen aarteeseen). Sielunhoitaja ja asiakas istuvat, odottavat ja kuuntelevat. Sitten kun Herra tuo muiston hänen mieleensä, hän uppoutuu tuohon tuskalliseen kokemukseen. Sitten sielunhoitaja kysyy asiakkaalta, mitä pieni lapsi (asiakas alkuperäisessä tilanteessa) uskoi tuossa tilanteessa. Sielunhoitaja voi tehdä joitakin ehdotuksia, mutta on oltava varovainen, ettei tuputa omia ajatuksiaan asiakkaalle. Hänen uskomansa valheet saattavat olla tämän kaltaisia: ”Olen voimaton. Minua käytetään aina hyväksi. Kukaan ei koskaan ole minua varten.”

Esimerkiksi ihminen, jota on lapsena käytetty seksuaalisesti hyväksi, voi uskoa: ”Minä olen voimaton.” On varsin todennäköistä, että lapsi uskoi seksuaalisen hyväksikäytön aikana näin. Silloin se todella oli totta, koska hän oli pieni lapsi ja aikuinen oli häntä voimakkaampi. Tällöin sielunhoitaja voi pyytää asiakasta keskittymään tähän väittämään. Jos asiakkaan ahdistus ja pelko kasvavat, kun hän

ajattelee asiaa, silloin tämä on se valhe, jonka hän lapsena uskoi. Sielunhoitaja pyytää Herraa näyttämään totuuden, ja he istuvat ja odottavat. Sitten Herra puhuu totuuden asiakkaalle (ei sielunhoitajalle). Esimerkiksi Herra saattaa sanoa: ”Sinä et ole enää voimaton.” Koska Herra puhui totuuden henkilön sydämeen, hän tietää sen olevan totta. Asiakas johdetaan uudestaan keskittymään samaan vanhaan muistoon ja väittämään. Jos ahdistus ja pelko ovat häipyneet, on parantuminen tapahtunut. Jos vielä ilmenee vahvoja negatiivisia tunteita, jonkun valheen täytyy olla jäljellä, ja menettely uusitaan. Kun kaikki negatiiviset tunteet ovat kadonneet, on ilmiselvää, että elävä Herra on parantanut, ei sielunhoitaja.

Tietenkin kuvaukseni tästä prosessista on yksinkertaistettu. Ed Smith on kirjoittanut ja opettanut laajasti tästä lähestymistavasta. Tämä sopii yhteen kuuntelevan rukouksen ja sisäisen lapsen rukouksen kanssa seuraavasti:

1. Tunteet voivat olla tie ihmisen sydämeen.
2. Herra on todellinen ja läsnä.
3. Herra puhuu suoraan ihmiselle, joka etsii parantumista.
4. Kun parantumista etsivä ihminen kohtaa Herran, hän paranee.

Henkilökohtaisesti olen kokenut Theophostic-sielunhoidon hyödylliseksi erityisesti avaamaan tien muurin taakse, niin että asiakas voi kohdata sisäisen aarteensa ja Herran.

Yhteiset piirteet

Näillä kolmella lähestymistavalla, jotka olen tässä maininnut, on jokaisella omat ominaisuutensa ja silti niillä kaikilla on yhteisiä piirteitä.

1. Parantumista etsivä ihminen kokee elävän kohtaamisen Herran kanssa, ei sielunhoitaja.
2. Tässä kohtaamisessa Herran kanssa ihminen vastaanottaa parantumisen Herran johdatuksessa ilman sielunhoitajan johdattelua tai häirintää.
3. Toinen ihminen on läsnä, joko sielunhoitaja tai luotettava ystävä. Todellisuudessa Herran läsnäolo on syvintä, kun olemme kokoontuneet yhteen. *Sillä, missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään* (Matt. 18:20).

Muita lähestymistapoja

Koska nämä lähestymistavat ovat kaikki eläviä tapoja ja Herra on niistä vastuussa, ei ole olemassa tekniikkaa, jota käyttämällä ihminen pääsisi Herran läheisyyteen. Usein antaessani sielunhoitoa käytän näiden lähestymistapojen yhdistelmää, riippuen siitä, kuinka menestyksekkäästi asiakas etenee prosessissaan. Esimerkiksi jos hänellä on vaikeuksia nähdä muurin yli, voimakkaan tunteen seuraaminen sen lähtökohtaan (sisäiseen aarteeseen) voi auttaa häntä pääsemään muurin yli. Toisaalta tämä lähestymistapa ei toimi, jos asiakkaalla on voimakas sisäinen vala siitä, ettei hänellä ole tunteita. Heti kun hän keskittyy tunteeseen, sisäinen vala aktivoituu ja tunne haihtuu. Jos ihminen ei pääse kosketuksiin sisäisen aarteensa kanssa yhdellä tavalla, käytän toista tapaa. Koska Jumala on parantumisprosessin arkkitehti, voin odottaa Hänen näyttävän minulle sen tavan, minkä Hän valitsee. Siksi on tärkeää olla avoin sille, miten Jeesus johtaa. Hän voi yllättää sinut odottamattomalla tavalla.

Jeesus tekee sen omalla tavallaan

On hyvä tietää, että Jeesus ei tuo parantumista sillä tavoin kuin odotamme. Tämä perustuu siihen, miten Hän on opettanut meidät rukoilemaan. Esimerkiksi kun ihminen tulee Jeesuksen läsnäoloon ja Hän näyttää hänelle jotakin, Hän ei ehkä sano sanaakaan, mutta tämä ihminen tietää, mitä Jeesus tarkoittaa. Asiakas ei ehkä pue sanoiksi anteeksiantamista, mutta silti hän tietää saaneensa anteeksi. Hän voi kokea vapautumisen katkeruudesta, jota hän on kantanut kauan, ja tuntee kiintymystä ja läheisyyttä Herran kanssa. Hän tietää tämän kohtaamisen perusteella, että Jeesus rakastaa häntä, Jeesus on antanut hänelle anteeksi ja pestyt hänet puhtaaksi synneistään. Tässä prosessissa he eivät kuitenkaan seuranneet mitään kaavaa.

On hyvin tärkeää ymmärtää tämä, sillä etsimme kohtaamista elävän Jumalan kanssa. Koska Hän on suunnitelmassa numero ykkönen, emme voi tehdä näistä lähestymistavoista kaavoja. En sano, että nämä ovat ainoita tapoja, joilla Herra ilmaisee itsensä. Me voimme etsiä Häntä yhdellä tavalla ja Hän voi ilmaista itsensä toisella, ehkäpä odottamattomalla tavalla.

Se on totta

Niille, jotka eivät ole kokeneet tässä kuvaamaani elävää kohtaamista Jumalan kanssa, tällainen kohtaaminen saattaa näyttää mahdottomalta. Tai jotkut saattavat ajatella, että se on mahdollista toisille, mutta heidän on vaikea uskoa, että se tapahtuisi heille. He voivat masentua ja antaa periksi. Mutta Jeesus haluaa kohdata jokaisen meistä. Hän tietää, että Hän voi antaa meille ne avaimet, joita tarvitsemme. Tiedän tämän olevan totta, koska minä kohtasin Hänet tällä tavalla ja useilla asiakkaillani on tämänkaltaisia kohtaamisia. Jeesuksen läsnäoloon tuleminen on niin voimallista, että päämääräkseni on tullut auttaa jokaista asiakastani sellaisen kokemuksen saamiseen.

Jeesuksen läsnäoloon tuleminen on niin voimallista, että päämääräkseni on tullut auttaa jokaista asiakastani sellaisen kokemuksen saamiseen.

Joskus tarvitsemme suuren ihmeen

Kaikkein tutuimpia ja yleisimpiä kokemuksia meille jokaiselle on jatkuvan parantumisprosessin päivittäinen vaellus, yhden askeleen ottaminen kerrallaan. Joskus se näyttää etenevän kuolettavan hitaasti. Tosiasiassa tämä on parantumisprosessin tärkein ominaisuus, sarja pieniä voittoja, hetki hetkeltä, päivästä toiseen. Ajoittain edistymisemme voi näyttää niin hitaalta, että meistä saattaa jopa tuntua kuin menisimme taaksepäin. Sitä se ei ole. Kun katsomme sitä, mistä aloitimme, huomaamme, että olemme kulkeneet pitkän matkan.

Mutta on aikoja, jolloin tarvitsemme jotakin enemmän kuin tämän. Vaikka yleisin piirre parantumisessa on asteittaisuus, päivittäinen vaellus, yhtä totta on, että tarvitsemme erityisiä parantumisen hetkiä. Kaipaamme kaikki näitä suuria loikkauksia eteenpäin, koska ne ovat niin palkitsevia. Ihmisten, jotka eivät vielä ole kokeneet sellaista kohtaamista, saattaa olla vaikea uskoa, että se on mahdollista. Mutta voin vakuuttaa sinulle, että Jumala haluaa tehdä tämän kaikille meistä, sinä mukaan luettuna, kun sydämesi on siihen valmis päivittäisen vaelluksen seurauksena. Haluaisin rohkaista sinua, että merkittävät, ihmeelliset läpimurrot voivat olla sinulle mahdollisia.

Merkittävät, ihmeelliset läpimurrot ovat mahdollisia sinulle.

Omista ihmeiden näkökulma

Koko meidän parantumisprosessimme on ihme. Mutta tärkeä parantumistapahtuma ja pitkä päivittäinen vaellus ovat osa tätä prosessia. Vaikka meidän pitää varoa, ettemme keskity tärkeisiin parantumistapahtumiin ja lyö laimin päivittäistä vaellustamme, meidän tulee olla yhtä varovaisia, ettemme luovu odottamasta Herralta myös ihmeitä. Jumala käyttää molempia tapoja.

Kuvaamani sielunhoito on hyvin voimallinen tapa auttaa asiakasta elävään kohtaamiseen Herran kanssa. Muita tilanteita, joissa koetaan samantapaisia ihmeitä, ovat mm. seurakuntien alttarikutsut, kansainvälisesti tunnettujen puhujien pitämät seminaarit ja luotettavat massarukoustilanteet (kuten Toronton Airport Christian Fellowship'in järjestämät tilaisuudet). Vaikka nämä ihmeelliset kohtaukset voivat olla hyvin antoisia, haluan samalla myös varoittaa eräästä seikasta. Jollei ihminen selvästi ymmärrä, miten nämä voimakkaat tapahtumat liittyvät heidän parantumisprosessiinsa, he saattavat alkaa pitää näitä kosketuksia välttämättöminä parantumiselle.

Ihmiset, joilla on kriisi tai valtava määrä emotionaalista tuskaa, ovat tässä erittäin haavoittuvia. Jos heillä on tällainen väärinkäsitys, he saattavat kulkea seminaarista toiseen ja seurakunnasta seurakuntaan etsien kosketusta, joka parantaisi heidät. He uskovat, että jos he vain saisivat oikean henkilön rukoilemaan puolestaan, he parantuisivat välittömästi ja voisivat mennä elämässään eteenpäin. He ovat luultavasti tuomittuja epäonnistumaan ja kokemaan toiveidensa raukeavan, koska tällaiset kertaluonteiset kokemukset eivät ole välttämättömiä parantumiselle. Tällaisia ovat sen sijaan päivittäinen vaellus Herrasta riippuvaisena, Hänen verensä ja ristinsä. Jos ihmiset eivät ymmärrä tätä, he saattavat langeta takaisin vanhoihin tapoihinsa ja kadottaa parantumisensa. Heidän pyhittymisprosessinsa vaatii elämäntyylin muutoksen. Tästä enemmän luvussa 17. Kun seminaareissa esitetään alttarikutsu, on tärkeää, että ihmisille kerrotaan selvästi, miten tämä kokemus liittyy heidän koko elämänsä suunnitelmaan.

Tiivistelmä

Kun Jeesus ilmestyy, tapahtuu ihmeitä. On aikoja, jolloin meidän kaikkien tulee kirjaimellisesti kohdata Hänet. Joskus Hän kohtaa meidät huolimatta siitä, etsimmekö tätä kohtaamista vai emme, mutta aktiivinen Hänen läsnäolonsa etsiminen auttaa tähän kohtaamiseen. Tämä voi tapahtua parhaiten silloin, kun olemme kokoontuneet yhteen Hänen nimessään. Jos emme pysty kuulemaan Häntä, sisimmässämme on yksinkertaisesti tukos, joka täytyy poistaa.

Mikä on yhteistä Kuuntelevalle rukoukselle, Sisäisen lapsen rukoukselle ja Theophostic-sielunhoidolle:

1. Ne pyrkivät kaikki yhteyden löytämiseen oman sydämen kanssa.
2. Sekä sielunhoitajan että sinun tulee kuunnella sisäistä aarrettanne. Olkaa hiljaa!
3. Nämä kaikki asiat liittyvät siihen, että tulemme yhdistetyksi Jeesuksen kanssa.
4. Jeesus on sielunhoitaja. Mitään ei tapahdu ilman Häntä.
5. Ensisijainen tavoite on parantaa oma suhteesi Jeesukseen.
6. Jeesus puhuu sinulle, ei sielunhoitajalle.
7. Se on elävä kokemus.
8. Kun Jeesus palvelee sinua tällä tavalla, sinulla ei ole koskaan enää epäilystä siitä, ettei Jeesus rakastaisi sinua ja että Hän on sinun parantajasi.

Jos voisit olla todistamassa tällaista sielunhoitotilannetta, silloin ymmärtäisit, mitä olen sanonut ja mikä on näiden kohtaamisten voima. Valitettavasti se ei ole kirjan kautta mahdollista.

Seuraavien sivujen asiat on suunnattu sielunhoitajille.

Sielunhoitajille

Varoitus: Älä yritä saada sitä tapahtumaan

Kun annan sielunhoitoa, minun täytyy koko ajan olla varuillani siinä, etten yritä johdatella sitä, mitä tapahtuu apua etsivän ihmisen ja Herran välillä tai tämän ihmisen ja hänen sisäisen aarteensa välillä. Oletetaan, että olemme auttamassa häntä kuuntelemaan sisäistä aarrettaan eikä hän voi kuulla mitään sisältään. Silloin saattaa tulla suuri kiusaus kuvailla sitä hänelle saadaksemme asiat lähtemään liikkeelle. Meillä jokaisella on ”sielun silmät”, joilla voimme visualisoida asioita niin kuin katselisimme elokuvia. Niillä me katselemme unia ja päiväunia ja niiden avulla palautamme mieleemme kuvan ihmisestä tai paikasta, jossa olemme olleet. Tällä tavoin Herra paljastaa itsensä ihmisille johtaessaan heitä. Kiusaus ”auttaa” asiakasta kuvailemalla omaa kuvaamme tilanteesta on suurin silloin, kun Herra antaa minulle profeetallisen sanan tai kuvan siitä, mitä Hän haluaa tehdä. Jopa silloin minun täytyy antaa Herran näyttää tämä asia asiakkaalle itselleen. Esimerkiksi, jos minulla on kuva siitä, että Herra nostaa pienen lapsen syliin, minulla voi olla kiusaus kertoa hänelle: ”Mene Herran luo. Hän haluaa ottaa sinut syliin.”

Älä tee tätä!

Tämä on vaarallista ja tähän on kiusaus siksi, että New Agella on väärennös tämänkaltaisesta sielunhoidosta. Tätä väärennöstä kutsutaan ”visualisoinniksi”. Visualisoinnissa sielunhoitaja pyytää asiakasta olemaan hiljaa, sulkemaan silmänsä, tyhjentämään mielensä ja sitten keskittymään edessään olevaan näkymään. Sitten sielunhoitaja maalaa heidän eteensä kuvan sanoen jotakin tämänkaltaista: ”Kuvittele itsesi kauniina kesäpäivänä istumassa hiljalleen virtaavan veden äärellä. Suoraan sinusta on niitty täynnä kukkia ja perhonen lentelee kukasta kukkaan.” Meillä kaikilla on kyky nähdä tämä kuva sielumme silmillä. Tosiasiassa olet juuri saattanut tehdä tämän kun kuvasin näkymän sinulle. Mutta visualisoinnissa on yksi vakava virhe: Se on ”ihmisestä” (sielullista). Sielunhoitaja luo kuvan. Luvussa 15 on lisätietoa visualisoinnista ja New Agesta.

Visualisointi on Saatanan väärennös aidosta, ja kun menemme mukaan visualisointiin, avaamme oven hänen vaikutukselleen. Huomiota herättäviä hengellisiä asioita saattaa tapahtua, mutta ne voivat olla petosta ja saada aikaan tuhoa. Koska kiusaus auttaa on niin suuri, meidän täytyy valvoa, ettemme joudu vihollisen ansaan. Kun apua etsivä ihminen ei edisty, on aina kiusaus tehdä jotakin saadaksemme asiat liikkeelle. Mutta meidän tulee sen sijaan luottaa Herraan ja odottaa Häntä.

Visualisointi on meille mahdollista ilman, että Saatana tulee siihen mukaan. Jumala antoi meille kyvyn visualisoida. Kuten päiväunien näkeminen visualisointi ei kuitenkaan ole todellista, vaan ennemminkin mielikuvituksen tuotetta. Ja jos visualisoimme sitä mitä haluamme nähdä, meillä on hallintavalta Jeesuksen sijaan. Ei ole meidän asiamme kertoa, mitä Jeesus haluaa tehdä, ja jos yritämme tehdä niin, olemme vaarallisilla vesillä. Haluamme ainoastaan aitoa, todellista apua, ja sitä on Jeesuksen läsnäolo Hänen johdatuksessaan.

Aito apu

Koska me haluamme ainoastaan aitoa apua Herralta tällaisessa rukoussielunhoidossa, on tärkeää, ettei sielunhoitaja ehdota mitään. Jeesus on vastuussa, ei ihminen. Jos rukoilemme ja kuuntelemme eikä mitään tapahdu, sitten mitään ei tapahdu. Jos näin käy, se on hyvin tärkeä tieto. Jokaisella on aito elävä sisäinen ihminen (sisäinen aarre). Jos autettava ihminen ei saa yhteyttä tähän sisimpänsä osaan, se kertoo muurin olevan tiellä. Jos siellä on muuri, meidän pitää tietää se, jotta voimme työskennellä purkaaksemme sen.

Jos asiakas ei saa yhteyttä sydämeensä, täytyy sekä hänen että sielunhoitajan rukoilla, että Herra antaisi heille vihjeen siitä, mitkä tuomiot ja sisäiset valat ovat rakentaneet tämän muurin. Jos jompikumpi heistä tuntee, mitä olisi sopivaa rukoilla, he sitten rukoilevat näin. Autettava ihminen saattaa rukoilla paljon ”päällään”, mutta se on ihan OK. Jos hän rukoilee väärää asiaa, mitään vahinkoa ei tapahdu, koska se ei toteudu. Asiakas ei voi rukoilla liikaa. Mutta jos rukoukset osuvat maaliin, hän alkavat tuntea jotakin sisäisesti, vaikkakin vain heikosti. Hän voi esimerkiksi sanoa: ”Minä näen pilven.” Silloin sielunhoitaja voi kysyä: ”Herra, mitä sinä haluat sanoa pilvellä?” Huomaa, että sielunhoitaja voi kysyä Herralta tai asiakkaalta kysymyksiä, mutta hän ei saa ehdottaa vastauksia tai johdattaa Jumalaa. Joskus on suuri kiusaus ehdottaa jotakin, erityisesti, jos Jumala on antanut sielunhoitajalle vihjeen. Mutta viime kädessä parantumista etsivän tulee kuulla Jumalalta itseltään.

Tässä prosessissa minua on usein muistutettu mainitsemastani Raamatun kohdasta, jossa Jeesus paransi sokean miehen: *Näen ihmisiä ikään kuin puita kävelevän. Sitten Jeesus kosketti miehen silmiä uudelleen. Sitten mies saattoi nähdä selvästi.* (Mark. 8:22-25) Joskus tämän kohdan kuvaama prosessi on paljon sitä, mitä koemme, kun muuri on purettu. Kun muuri alkaa kaatua asteittain niin kuin tässä, olen kokenut tämän prosessin rakentavan uskoa sanoinkuvaamattomasti, koska siinä voi vain katsoa, kuinka rukoukset tehokkaasti kaatavat muurin pala palalta. Silloin voimme todella nähdä, että vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan (Jaak. 5:16).

Kaikkein ihanimpia seurauksia tämäntapaisesta rukouksesta on se, kuinka tämän ihmisen suhde Herran kanssa kehittyy tämän jälkeen. Kun he nyt kykenevät tulemaan elävän Jeesuksen läsnäoloon, heille on siitä monia etuja. He eivät ainoastaan parane sillä hetkellä, vaan he tietävät nyt paremmin, kuinka seurata suurta sielunhoitajaa päivittäin. Tätä jatkuvaa suhdetta Jeesus on aina halunnut meidän kanssamme. Meidät on tarkoitettu elämään päivittäisessä yhteydessä Jeesuksen kanssa ja uskon, että tämä on ainoa tapa, jolloin me voimme todella elää. (Katso lukua 17!)

Profeetalliset sanat

Jos sielunhoidon aikana Herra antaa sielunhoitajalle profeetallisen sanan tai näyn, Hänellä on joku syy siihen. Olen huomannut näiden sanojen olevan totta ja sopivia. Ne ovat usein avaimia, joilla saadaan lukitut asiat auki, kun mitään ei tapahdu. Vaikka saamani sana on sopiva, minun tulkintani siitä, mitä Herra on näyttänyt minulle, on usein virheellinen. Niinpä kun näen jotakin, esimerkiksi karjatilan, kysyn yksinkertaisesti asiakkaalta: ”Merkitseekö karjatila sinulle jotakin?” Kysyin kerran tätä eräältä naiselta ja hän alkoi itkeä hysteerisesti. Herra oli käyttänyt tätä kysymystä näyttääkseen hänelle, että työmies oli käyttänyt häntä seksuaalisesti hyväksi lapsena isovanhempiensa karjatilalla. Tässä tilanteessa minulla ei ollut mitään käsitystä, mitä karjatila merkitsi, mutta Herra tiesi.

Tilanne on paljon hankalampi, jos luulen tietäväni, mitä profeetallinen sana tarkoittaa. Silloin minun on harjoitettava tiukkaa itseuria, etten yrittäisi laittaa omaa tulkintaani Herran sanojen ”päälle”. Siksi minun täytyy kysyä asiakkaaltani, merkitseekö tämä sinulle jotakin. Mutta minun tulee kertoa vain se, minkä Herra on näyttänyt minulle eikä yhtään enempää. On ollut monta tilannetta, joissa olen ajatellut tietäväni selityksen, mutta pitänyt selityksen omana tietonani. Niissä tilanteissa, joissa asiakas on tarkalleen tiennyt, mitä sana on tarkoittanut, olen usein huomannut, että minun selitykseni oli täysin väärä. Koska pidän tiukasti kiinni siitä, etten tulkitse näitä näkyjä, en saa aikaan sotkua omilla tulkinnoillani. Ydinasia tässä on se, että Herra voi puhua asiakkaalle suoraan. Jos näkemäni on Herrasta, Hän voi antaa asiakkaalleni selityksen siitä, mitä Hän on näyttänyt minulle.

Jos tällä tavalla saamani sana on todella Herrasta, se on juuri se, mitä sinä hetkenä tarvitaan. Jos asia ei ole Jumalasta, asiakas sanoo ainoastaan: ”Minulla ei ole aavistustakaan siitä, mitä karjatila merkitsee.” Mitään vahinkoa ei tapahdu, kun tuon tämän esiin kysymyksenä, ja voimme mennä eteenpäin. Toisaalta jos menetämme jotakin, mitä Herra haluaa sanoa, sitä ei ole menetetty lopullisesti. Hän sanoo sen uudelleen, sillä Hän haluaa asiakkaan ymmärtävän ja parantuvan.

15. VÄÄRENNÖS New Age

Edellisessä luvussa esittelin yhden sisäisen parantumisen tavan, josta New Age on lainannut elementtejä. Jumala luo ja Saatana kopioi. Pintapuolisesti katsoen jotkut asiat näyttävät samankaltaisilta New Agen kanssa. Heidän fraasinsa ja jotkut niistä asioista, joista olen tässä opettanut, kuulostavat epäilyttävästi samanlaisilta. On tärkeää ymmärtää kuinka perustavanlaatuisesti se, mitä edustan, eroaa New Agen ajattelutavasta. Kun katsot alla olevia New Agen olettamuksia ja vertaat niitä minun näkökulmaani, tulee niiden välinen ero selväksi hyvin selvästi. Tässä on tarkoitus rajata keskustelu vain niihin asioihin New Agen uskomuksista, joista olen opettanut.

Kuka on Jumala?

Pohjimmiltaan New Age ja kristillisuus eroavat käsityksessään Jumalasta. Onko Jumala Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala vai onko olemassa joku muu jumala? New Age ei ainoastaan sisällytä jumalaan ihmiset, vaan myös eläimet, kalliot ja äiti maan. Kiinnostavaa on, että New Age, sekulaari humanismi, buddhismi, hindulaisuus ja monet muut uskonnot ovat toistensa läheisiä sukulaisia. Pintapuolisesti ne näyttävät eroavan toisistaan paljonkin, mutta kun kaivautuu pinnan alle, huomaa, että ne on rakennettu samalle perustukselle. ”Kaikki on yhtä” on yhteinen teema, joka yhdistää kaikki nämä uskonnot. He uskovat, että jumala on kaikessa ja että kaikki on jumala. Kirjoitan sanan jumala pienellä.

Perustavaa laatua oleva ero New Agen ja kristillisyyden välillä on kysymys siitä, kuka on Jumala.

Yksi ihmisen perusheikkouksista on halu olla Jumalan kaltainen tai olla oma jumalansa. Jälleen vastaamme tulee Eedenin puutarhassa tapahtunut petos, jossa käärme houkutteli Eevaa väittämällä: *Mutta Jumala tietää, että niin pian kuin syötte sitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte kaiken sekä hyvän että pahan* (1. Moos. 3:5, kirjoittajan alleviivaus). Ja tietenkin sekä Eeva että Aatami uskoivat tämän Saatanan petoksen ja olivat tottelemattomia Jumalalle. Oletettavasti Jumalan kaltaisena olemisessä oli jotakin, joka viehätti heitä, ja sama taipumus on ihmisessä tälläkin hetkellä.

Kristillisuus tietenkin tunnustaa yhden suvereenin Jumalan, kun taas New Age näkee ihmisen jumalana. Osana tätä New Age ei näe ihmisellä olevaa synnillistä luontoa, vaan ainoastaan ihmisen tarpeen nähdä, keitä he todellisuudessa ovat sisäisesti. Heidän mukaansa ihmisellä on myös tarve löytää ja herättää itsessään olevat voimavarat. Kristillisuus tietenkin tunnustaa sekä Jumalan kuvan meissä että synnillisen luontomme. New Agen mukaan olemme oman itsemme lunastajia. Kristillisyydessä Jeesus on ainoa Lunastaja ja me tarvitsemme Häntä muuttuaksemme Hänen kuvansa kaltaiseksi.

New Agen mukaan olemme oman itsemme lunastajia. Kristillisyydessä Jeesus on ainoa Lunastaja ja me tarvitsemme Häntä muuttuaksemme Hänen kuvansa kaltaiseksi.

Eriytyinen alue, josta haluan puhua

Haluan puhua avainalueista, jotka näyttävät samankaltaisilta kristillisyyden ja New Agen välillä. Seuraavat käyttämistäni termeistä näyttävät pintapuolisesti samankaltaisilta New Agen termien kanssa:

1. Visualisointi
2. Sisimpäänsä katsominen
3. Sisäinen lapsemme
4. Ajatus siitä, että voimme muuttua

1. Visualisointi

Koemme syvällistä parantumista tullessamme Jeesuksen läsnäoloon. Yritän viedä ihmiset tilanteeseen, jossa he voivat nähdä, mitä Jeesus tekee heidän sisimmässään ja mitä heidän sisäinen aarteensa tekee. Silloin kun Jeesus tekee tai sanoo jotakin ihmisille, he kokevat siunauksen ja parantuvat.

New Age käyttää termiä ”visualisointi”. Tässä prosessissa ryhmänjohtaja vie ihmiset mietiskelytilanteeseen ja esittää kuvan, jonka hän odottaa heidän näkevän mielessään. Sitten johtaja vie ihmisen sisäisen kokemuksen läpi, samantapaisen kuin päiväuni. Tämä on vaarallista, koska se altistaa hänet demoniselle petokselle.

Perustava ero kristillisen parantavan rukouksen ja New Agen lähestymistavan välillä on siinä, että kristillisessä parantavassa rukouksessa elävä Herra Jeesus johtaa matkaa. Jos Hän ei tee mitään, tai autettava ei voi nähdä Hänen tekevän mitään, mitään ei tapahdu. Tässä tapauksessa joko Herralla ei ole mitään sanottavaa hänelle tai todennäköisemmin hänen sisällään on muuri. Tämä muuri estää häntä tuntemasta henkilökohtaista suhdetta Jeesuksen kanssa, niin ettei hän voi kokea Hänen läsnäoloaan. Koska on olemassa vaara joutua New Agen kaltaiseen visualisointiin, olen kehottanut sielunhoitajia pitäytymään ohjaamasta parantumisprosessia ja ehdottamasta mitään, mitä he ajattelevat voivan olla tapahtumassa. New Agen lähestymistavan kohtalokas puute on siinä, että se on lähtöisin ihmisestä eikä Jeesuksesta. Ohjaaja, ihminen, on johtamassa tapahtumaa.

2. Sisimpään katsominen ja

3. Sisäinen lapsi

Toinen alue, joka näyttää pintapuolisesti samanlaiselta, koskee sisäisen elämämme olemassaoloa. Olen opettanut, että meidän olemuksemme ydin, olemassaolomme keskeinen sisältö, on sisällämme. Olemme tietoisia vain pienestä osasta olemustamme, ja meidän tulee olla paras ystävä sisäisen aarteemme kanssa, sen osan kanssa, joka on tehty Jumalan kuvaksi. Mutta meissä on myös syntinen luonto, ja meissä on myös pimeitä alueita (hunajakkeno). Nämä alueet tarvitsevat epätoivoisesti muutosta Jeesuksen veren puhdistuksen kautta ja sitten täyttymistä Hänen läsnäolostaan.

Kristillisyydessä kohtaamme sisimmässämme Jumalan kuvan. New Age uskoo, on että kohtaamme oman jumalisuutemme.

Myös New Age sanoo, että meidän tulee katsoa sisimpäämme. Kuitenkin se väittää, että kun katsomme sisimpäämme, kohtaamme oman jumaluutemme. New Age uskoo, että ”sisäinen lapsi” on täydellinen ja meidän ongelmamme on vain siinä, että olemme kadottaneet tien omaan jumaluuteemme.

4. Ajatus siitä, miten voimme muuttua

Me tarvitsemme muutosta ja muutos voi tapahtua. Minä väitän, että ainoa tapa, jolla voimme muuttua on Jeesuksen veren kautta. Me emme voi tehdä sitä itse. Oikeastaan on syntiä ajatella, että pystymme siihen itse. Jos me voisimme aikaansaada muutoksen, silloin Jeesus kuoli turhaan. Ainoa tie, jolla elämäämme voi syntyä hyvää hedelmää on, että Jeesus tulee elämään pimeisiin kohtiimme. Elämämme päämäärä on muuttua Jeesuksen kuvan kaltaiseksi, kirkkaudesta kirkkauteen, Herran Hengen kautta. Kuitenkin meillä tulee aina olemaan langenneen luontomme kuolettavia puutteita. Siksi me tulemme jatkuvasti tekemään syntiä ja tarvitsemme jatkuvasti Lunastajaamme.

Kristillisyydessä me tulemme muuttumaan Jeesuksen kuvan kaltaiseksi Hänen verensä ja ristinsä kautta. New Agessa uskotaan meidän itse muuttavan itsemme.

New Agen kannattajat ovat samaa mieltä siinä, että tarvitsemme muutosta, mutta heidän mukaansa me muutamme itse itsemme. He sanovat, että koska olemme jumala, meissä itsessämme on kaikki, mitä tarvitaan muutokseen. Heidän mukaansa meidän tulee muuttuaksemme nähdä se, mitä todellisuudessa olemme sisältä ja vapauttaa tämä osa itsestämme.

Meidän tulee olla aina valppaita

Olin äskettäin tavallisessa kirjakaupassa ja odotin vaimoani. Kuluttaakseni aikaa menin osastolle, joka oli merkitty nimellä uskonto. Otin käteeni kirjan, jossa oli kiinnostava otsikko, ja aloin selata sitä. Kirjailija kirjoitti, kuinka kulttuurimme on opettanut meitä olemaan välittämättä todellisesta minästämmme, joka sijaitsee sisällämme ja johon meidän tulee saada yhteys. Ajattelin: ”Tämä kuulostaa hyvältä.” Kuitenkin kun jatkoin kirjan selaamista, huomasin että kirjoittaja oli buddhalainen.

New Age -ajattelua on kaikkialla ympärillämme. Sen kannattajat voivat käyttää houkuttelevaa terminologiaa, ja ajatuksissa näyttää pintapuolisesti katsoen olevan järkeä. Kuitenkin niissä on kuolemaan johtava perusajatus (jumala on kaikkialla ja kaikki on jumala), vaikka tämä onkin viisaasti peitetty ja haudattu. Se on väärennös ja väärennösten tarkoitus on näyttää oikealta. Väärennetyn 100 euron setelin on näytettävä todella oikealta, jotta sillä voitaisiin pettää ihmisiä. Mutta ei ole olemassa väärennettyjä 40 euron seteleitä, sillä niillä ei voisi huijata ketään.

Älä ajattele New Agesta: ”Kuinka kukaan voi olla niin tyhmä, että uskoo tuohon?” Minä ajattelin kerran näin, mutta joissakin tilanteissa Herra salli minun tulla petetyksi vähäksi aikaa. Minä olin sokea. Saatanalla oli valta, ja tunsin hänen ruhtinaittensa voiman ja olin tilapäisesti sokaistu. Nyt tiedän, kuinka viekkaita ja vietteleviä nämä Saatanan ansat ovat. Olen varma, että monet New Agen kirjat on kirjoitettu niin, etteivät ne herätä epäilyksiä. Joten älä ole lapsellinen. Koska Saatana on petoksen mestari, hänen viekasta valepukuaan on vaikea erottaa. Ole valpas ja koettele kaikki asiat. Onneksi et ole tässä sodassa yksin. Jos kuuntelet Sisäistä aarrettasi, Herra paljastaa väärennökset sinulle. Vaikka olisit järkesi kautta joutunut petetyksi, erotat silloin sydämessäsi, että jotakin on vialla.

Tiivistelmä

Perimmäisellä tasolla tämän kirjan kristilliset opetukset ja New Age ovat peruuttamattoman erilaisia.

- Yliluonnollisen hengellisen maailman olemassaolosta vallitsee yksimielisyys, mutta kristillisyys sanoo että Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala on ainoa Jumala. Hän loi kaiken Sanallaan, ja Hän lähetti ainoan poikansa Jeesuksen pelastamaan meidät. Tämän vastakohtaksi New Age sanoo, että me olemme jumala ja että kaikki on jumalaa.
- Siitä vallitsee yksimielisyys, että sisimmässämme on todellisuus, mutta näkemys siitä, mistä tämä todellisuus koostuu, on täysin erilainen. Kristillisyys sanoo, että monimutkainen sisimpämme koostuu monista alueista. Osa näistä alueista on Jumalan kuvaa meissä, toiset alueet ovat langennutta luontoamme. New Age sanoo, että me olemme jumalia ja ”hyvä” on meissä odottaen vain vapauttamistaan.
- Siitä vallitsee yksimielisyys, että on olemassa muutoksen tarve, mutta sen aikaansaava mekanismi on täysin erilainen. Kristillisyys sanoo, että ainoastaan Jeesus voi vapauttaa meidät ja Hän on ainoa Lunastajamme. On oikeastaan syntiä ajatella, että voimme saavuttaa vanhurskauden omassa voimassamme. Toisaalta New Age sanoo, että me voimme itse muuttaa itsemme. Me olemme

oman itsemme lunastajia. ”Vastakohtana New Agen filosofialle kristillisyyden opettaa, että sisältämme tulee turmelus, ei pelastus. Meidän tulee katsoa itsemme yläpuolelle tullaksemme paremmiksi.” (Groothuis).

Perustavaa laatua oleva ero:

- **Kristillisyyden Jumalasta**
- **New Age on ihmisestä**

16. VAPAUTTAMINEN Ja sisäinen parantuminen

Tähän asti en ole sanonut paljoakaan Saatanan ja hänen demoniensa osuudesta ongelmiimme. Olen ainoastaan maininnut, että Jumala voi käyttää Saatanaa tarkoituksensa toteuttamisessa omien lastensa suhteen. Kuitenkin Raamattu tekee selväksi, että Saatanan ja hänen demoninsa ovat todellisia. Demonit voivat todella olla henkilössä, joka on Jumalan lapsi, ja ne voivat aiheuttaa ongelmia. Kuinka tämä voi olla mahdollista, koska ihminen on pelastunut ja täyttynyt Pyhällä Hengellä? Se on mahdollista hunajakenko/hunajapurkki-mallin mukaisesti. Uskovan sisällä on pimeitä alueita, joita ei ole vielä evankelioitu. Nämä alueet ovat täynnä katkeruutta, tuomioita ja syytöksiä, eikä Jeesus ole elävästi läsnä noissa paikoissa. Jos Jeesus olisi siellä, siellä ei olisi pimeyttä, sillä pimeyden täytyisi paeta. *Te, lapseni, olette Jumalasta, ja te olette voittaneet nuo väärät profeetat, sillä se, joka on teissä, on suurempi kuin se, joka on maailmassa.* (1. Joh. 4:4)

Meillä on suoja

On tärkeää tajuta, että Jumalan lapsen ja pelastumattoman ihmisen olosuhteet ovat perustavalla tavalla erilaiset. Ei-uskova ei kuulu Jumalalle, joten Jumala ei voi puuttua hänen elämäänsä samalla tavalla kuin niiden, jotka kuuluvat Hänelle. Ei-uskovalla ei ole elävää Pyhää Henkeä sisällään ja sen tähden Saatanan pääsee helpommin käsiksi heihin. He ovat avuttomia vapautumaan Saatanan vaikutuksesta. Toisaalta uskova todellakin kuuluu Jumalalle. Jumala kohtelee häntä kuin lastaan. Tämä tarkoittaa, että Hän suojelee lapsiaan pahuudelta ja on sitoutunut muuttamaan heidät Jeesuksen kaltaiseksi. Tähän prosessiin sisältyy pimeiden alueiden puhdistaminen ja täyttäminen Pyhällä Hengellä. Jos ihmisessä on demoneja tai demonisia vaikutuksia, niiden häätäminen on osa tätä pyhitysprosessia.

Kuinka demonit pääsevät sisään?

Kuinka demonit ensisijaisesti pääsevät ihmisen sisään? Kun hän tekee toistuvasti jotain syntiä, siitä muodostuu pimeä alue hänen hunajakenkoonsa. Tämä pimeä osa on kutsu Saatanalle levittää vaikutustaan hänessä, koska Saatanalla on laillinen oikeus tähän pimeään alueeseen. En tiedä, voivatko demonit tulla ihmiseen ainoastaan ennen kuin hän pelastunut vai voiko tämä tapahtua senkin jälkeen kun hänestä on tullut Jumalan lapsi. Tärkeää tässä on demonien olemassaolon tunnistaminen ja niiden häätäminen.

Kuinka päästä eroon demoneista?

Jos ihmisessä on demoneja, ne ovat hänessä siksi, että niillä on siihen laillinen oikeus. Siksi ensimmäinen asia, joka tulee tehdä, on poistaa niiden laillisen läsnäolon oikeus. Tämä tapahtuu sisäisen parantumisen kautta. Synti tunnustetaan ja siitä tehdään parannus, ja Jeesus puhdistaa ihmisen synnistä. Sitten hän pyytää Jeesusta tulemaan pimeään olleeseen alueeseen hänen sydämessään ja ottamaan sen asuinpaikakseen. Jeesus muuttaa tähän kohtaan ”hunajakenkoa” ja demonin on lähdettävä, koska Jumala on vahvempi kuin demonit. Pimeys ja valkeus eivät voi olla samassa paikassa, joten kun valkeus tulee, pimeyden on paettava. Kun demoneja käsketään lähtemään, niiden on lähdettävä. Kun ensin tapahtuu sisäinen parantuminen, demonien poistamisesta ei synny suurta numeroa tai sotkua. Kun Jeesus nyt asuu siinä paikassa ihmisen sydäntä, ei Saatanalla ja hänen demoneillaan ole mitään asiaa sinne niin kauan, kun ihminen ei toimi vanhalla syntisellä tavalla ja sen kautta tuo pimeyttä takaisin tuohon paikkaan. Demonit eivät voi palata, koska alue on Jeesuksen asuttama.

Viimeistä askelta (Käske demonien lähteä) lukuun ottamatta tämä kaavio on yksinkertainen toisto tämän kirjan aikaisemmista luvuista.

Vapauttaminen ilman sisäistä parantumista on vaarallista

Ihmisille voidaan aiheuttaa suurta vahinkoa, jos demoneja käsketään lähtemään Jeesuksen nimessä ilman että ensin tapahtuu sisäinen paraneminen. Kristityillä on auktoriteetti käskeä Jeesuksen nimessä demoneja lähtemään ja niiden täytyy lähteä. Jos sisäistä parantumista ei tapahdu ensiksi, saattaa syntyä suuri taistelu, mutta lopulta niiden täytyy lähteä. Jos sisäistä parantumista ei ole tapahtunut tällä alueella, pimeydellä on edelleen laillinen oikeus olla siellä. Lopulta demonit palaavat, löytävät paikan yhä avoimena heidän sisäänpääsylleen ja tulevat takaisin. Mikä vielä pahempaa, ne tuovat mukanaan toisia demoneja. Jos siis sisäinen parantuminen ei edellä vapautusta, henkilön tila voi tulla pahemmaksi kuin aikaisemmin. Raamattu puhuu tästä osuvasti (Luuk. 11:20–26).

Tiivistelmä

Saatana ja hänen demoninsa ovat todellisia. Meidän pitää ottaa huomioon niiden voima ja tietää, ettemme voi nousta niitä vastaan omassa voimassamme. Kuitenkaan Jumalan lapsina meidän ei tarvitse pelätä Saatanaa, vaikka meidän tulee tiedostaa hänen voimansa. Meidän puolellemme on maailmankaikkeuden voimakkain liittolainen ja me kuulumme Hänelle. Jumala on täydellisesti sitoutunut muuttamaan meitä Hänen kuvansa kaltaiseksi. Jumala tietää kaiken meistä, jopa demonien läsnäolon tai vaikutuksen meissä. Hän suojelee meitä Saatanalta ja käyttää sitä tavoitteenaan pyhittää meidät. Kun me teemme yhteistyötä Jumalan kanssa ja etenemme pyhitysprosessissamme, Jeesus näyttää oikeaan aikaan meille sen pimeän alueen, jonka kautta Saatanan vaikuttaa meihin. Kun me teemme parannuksen ja saamme anteeksi, Jeesus tekee loput. Saatanan on paettava ja Jeesus muuttaa sisään. Siksi kristillisen elämäme keskipisteen tulee olla Jeesuksessa ja omassa pyhittymisessämme eikä Saatanassa. Tämä luku on lyhyt tiivistelmä aiheesta. Tarkoitukseni tämän aiheen esittelyssä on yksinkertaisesti osoittaa suhde vapauttamisen ja sisäisen parantumisen välillä, eikä syventyä vapauttamiseen perusteellisesti. Muut ovat kirjoittaneet siitä laajemmin.

17. SE ON MATKA

Uuden elämän eläminen - sisimmästäsi käsin

Sisäisessä parantumisessa vaeltaminen on kokonaan uusi elämäntapa. Tätä eletään päivittäin koko loppuelämän ajan. Sinun täytyy jatkaa sisäisen parantumisen matkaasi jokaisena elämäsi hetkenä. Kaikki tässä kirjassa kirjoittamani on turhaa, jos et jatka sitä. Et voi jatkaa elämääsi samalla tavoin kuin ennen. Vanha elämäntapasi johti sinut haavoittumiseen ja kahleisiin. Niiden tuloksena olet ehkä huomannut elämässäsi olevan huonoa hedelmää ja tuskaa. Jeesuksen uusi ja elävä tie johtaa sinut parantumiseen ja vapauteen. Tämän prosessin täytyy saada aikaan vallankumous jokapäiväisessä elämässäsi loppuelämäsi ajaksi. Tämä ei tarkoita vain vähäistä muutosta vanhoissa elämäntavoissasi. Tämä on matka eikä päämäärä. Pyhittymisprosessisi ei tule valmiiksi, ennen kuin pääset Jeesuksen luokse.

Tämä on kokonaan uusi elämäntapa, jonka mukaan sinun tulee vaeltaa päivittäin loppuelämäsi ajan. Sinun pitää jatkaa sisäisen parantumisesi matkaa hetki hetkeltä.

Hetki hetkeltä

Päivittäisessä elämässäsi sinun tulee elää hetki kerrallaan. Sinä et hallitse, joten et tiedä etukäteen, milloin tarvitset Jeesuksen verta ja ristiä. Siksi sinun täytyy aina kuunnella sisäistä aarrettasi ja rukoilla lakkaamatta. Kun Herra haluaa sinun käsittelevän jonkin ongelman, olet tietoinen siitä negatiivisesta tunteesta, jonka on sisimmässäsi.

Kuuntele sisintäsi

Jos et kuuntele sisäistä aarrettasi, menetät signaalin. Koska Herra on aktiivisesti vastuussa vaelluksestasi, Hän kertoo, kun sinulla on jokin ongelma. Jos Herra ei kerro, että on olemassa ongelma eikä sisälläsi ole negatiivisia tunteita, nauti elämästä. Mutta kun tunnistat negatiivisen tunteen, sinun täytyy kiinnittää siihen huomiosi. Se saattaa olla vanha katkeruuden juuri, jonka Herra on nostamassa esiin tai se saattaa olla uusi, juuri istutettu juuri tai se voi olla molempia. Voit tietää tämän ainoastaan, jos kuuntelet sisäisestä aarteestasi tulevia viestejä.

Menestyt elämässä ainoastaan elämällä sisimmästäsi (sisäisestä aarteesta) käsin. Et voi onnistua elämällä pään johtamana ja sisäinen aarteesi vasta kakkossijalla. Näin sinä olet elänyt aikaisemmin ja se on se tapa, jolla maailma toimii. Tahdonvoimasi ja järkesi ovat kyvyttömiä elämän hengellisellä alueella.

Et ole yksin, Jumala johtaa aktiivisesti elämääsi

Lohduttaudu sillä, että se, mitä sinulle tapahtuu, ei ole sattumaa tai kohtalosi. Jumala johtaa aktiivisesti parantumisprosessiasi ja itse asiassa koko elämääsi. Niinpä Hän antaa sinun tietää, milloin sisimmässäsi on ongelma. Hän auttaa sinua löytämään sen ja näyttää, kuinka sinun tulee rukoilla. Kun tunnet negatiivisen tunteen, ensimmäinen reaktiosi tulisi olla: ”Herra, mitä haluat näyttää minulle juuri nyt?” Koska Hän asuu sisälläsi, Hän puhuu sinulle sisäisen ihmisesi eli sisäisen aarteesi kautta.

Sinun virheistäsi

Älä masennu, jos teet virheen. Silloin tuomitset itsesi jälleen ja tämä istuttaa katkeran juuren. Et tule koskaan kadottaman taipumustasi vastata haavoittumiseen katkeruudella, tuomitsemisella ja syytöksellä. Et ehkä kuuntele sisintäsi koko ajan ja näin menetät viestin, joka kertoo sinulle, että olet toiminut tällä tavalla. Synnin tekeminen tapahtuu niin automaattisesti, että et edes tiedä sen tapahtuneen, ellet kuuntele sisäistä aarrettasi. Jos et kuule ensimmäistä viestiä, Herra on sitoutunut sinuun ja puhuu uskollisesti kovemmin, niin että lopulta kuulet Hänen sanomansa. Heti kun jälleen havaitset toimineesi vanhalla tavalla, voit aina puhdistaa sotkun Hänen välineillään syntiä vastaan. Kaikki voidaan korjata, huolimatta siitä kuinka pahasti epäonnistumme.

Synnin tekeminen tapahtuu niin automaattisesti, että se tapahtuu ennen kuin olet tietoinen siitä. Mutta voit aina puhdistautua sotkusta Jumalan välineillä syntiä vastaan.

Voit alussa odottaa menettäväsi enemmän näistä signaaleista, koska et ole tottunut elämään tällä tavalla. Lisäksi sinulla saattaa vielä olla jäljellä esteitä, jotka estävät sisäisen aarteesi kuuntelemista (muuri ei ole ehkä täysin murentunut) ja osa Jumalan suunnitelmasta on tämän muurin poistaminen. Kun muuri on murentunut, huomaat Jumalan äänen kuulemisen helpommaksi ja helpommaksi.

Kun muuri murenee, huomaat että on aina vain helpompaa kuulla Hänen äänensä.

Koska Herra on vastuussa ja ainoastaan Hänellä on parannuskeino näihin ongelmiin, omat ponnistuksesi eivät auta. Sinun tulee jatkuvasti pitää mielessä ansa, johon on helppo langeta: Omien ponnistelujen kautta yrität tehdä tämän omalla tahdonvoimallasi ja siis omassa voimassasi. Koska sinun ”langenneella luonnollasi” on voimakas taipumus tehdä kaikki itse, voit milloin tahansa löytää itsesi ponnistelemasta omin voimin. Jumala tulee näyttämään sen sinulle ja voit saada jälleen kerran anteeksi (sillä se on synti).

Yksi voimakkain vihje siitä, että asiat eivät ole hyvin, on vähentynyt kykyysi kuulla Herran ääntä tai sisäistä aarrettasi. Jumala ei ole jättänyt sinua, vaan ennemminkin olet sallinut muurin rakentua uudelleen sisällesi, laiminlyömällä moninkertaisti ohjeen: ”Älä jätä yhtään negatiivista tunnetta tutkimatta”. Mutta Jumala on uskollinen eikä Hän salli sinun jäävän siihen tilaan. Jumala järjestää elämäsi asiat sellaisella tavalla, että sinulla on jälleen mahdollisuus vapautua. Voit luottaa Häneen.

Mitä seuraa, jos et elä tämän mukaisesti?

Mitä tapahtuu, jos aloitat taas elämän ”automaattisäädöin”? Vanha elämäsi on helppoa, mukavaa ja tuttua. Saatat myös olla liian kiireinen ottaaksesi tarvittavan ajan katkeruuden juurien käsittelemiseen niiden noustessa esiin, tai annat minkä tahansa häiritä etenemistäsi. Silloin elämäsi ei suju hyvin.

- Ensiksikin, kylvät varmasti uusia katkeruuden juuria
- Koska olet tottunut vanhoihin tapoihisi katsoa elämää, istutat epäilemättä uudelleen joitakin vanhoja juuria, joita olet poistanut.
- Jatkat niiden vanhojen juurien hedelmän niittämistä, joita Herra ei ole vielä paljastanut.
- Lisäksi Jumala laittaa yllesi paineen ja Hän varmistaa sen, ettei elämäsi etene hyvin, niin että palaat pyhityksen tielle. Jumala tekee tämän, koska sinun pyhittymisesi on Hänen ensisijainen päämääränsä sinun elämällesi.

Jos lankeat takaisin vanhoihin tapoihisi ja erityisesti, jos vastustat Herran painetta, elämäsi sujuu huonommin kuin ennen parantumistasi. Se ei tapahdu sen tähden, ettei aikaisempi parantumisesi olisi toimiva. Enemminkin se tapahtuu siksi, että olet tuhonnut aikaisemman parantumisesi tekemällä syntiä samalla vanhalla tutulla tavalla. Olen nähnyt näiden seurausten tapahtuvan ihmisille. Joitakin vuosia sitten minulla oli asiakas, joka oli tullut toisesta osavaltiosta intensiiviselle sielunhoitoviikolle. Hänellä

oli erittäin merkittävä kohtaaminen Herran kanssa ja hänen elämänsä muuttui. Sain hänen vaimoltaan kirjeitä, joissa kerrottiin, miten erilainen hän oli nyt. Kuitenkin useita kuukausia myöhemmin sain häneltä puhelinoiton, jossa hän sanoi: ”Parantuminen ei toiminut. Olen aivan samanlainen kuin ennenkin.” Kysyin häneltä, oliko hän viettänyt aikaa Herran kanssa, oliko hän kuunnellut negatiivisia tunteitaan, oliko hän viettänyt aikaa kuunnellen sisäistä aarrettaan ja oliko hän käsitellyt katkeruuden juuria. Hän vastasi: ”En, olen ollut liian kiireinen.” Tämä asiakas oli tehnyt yleisen virheen. Hän oli ajatellut, että parantuminen oli kertaluonteinen tapahtuma aivan kuin umpisuolen poisto.

Jatkamisen palkitsevuus

Jos elät uudella tavalla, muutut varmasti Jeesuksen kuvan kaltaiseksi. Parantumisprosessisi kuluessa huomaat eläväsi yhä enemmän Jeesuksen tavalla. Tulet myös löytämään itsessäsi enemmän iloa ja vähemmän kipua. Huomaat suhteesi sekä Herran että muiden kanssa tulevan läheisemmäksi ja todellisemmaksi. Lyhyesti sanottuna tulet olemaan Herran siunaama kaikilla teilläsi, koska tottelet Häntä ja annat Hänen todella olla Jumalasi. Hyvänolontunne ei ole parantumisesi päämäärä vaan siitä seuraava palkinto.

Hyvänolon tunne ei ole parantumisemme tavoite, vaan siitä seuraava palkinto.

Ihana tulos jatkuvassa parantumisprosessissa on se, että huomaat käyttäytyväsi Jeesuksen tavoin monessa asiassa. Vanhat siteet putoavat yksi kerrallaan ja huomaat tekeväsi sitä hyvää, mitä olet aina halunnut tehdä. Löydät itsesi toimimassa tehokkaasti näillä uusilla tavoilla, koska uudet hyvät juuret tuottavat hyvää hedelmää. Linnun ei tarvitse yrittää lentää, eikä kalan tarvitse yrittää uida. Ne toimivat niin, koska se on niille luonteenomaista. Jos kala yrittää lentää, se ei menesty kovinkaan hyvin. Painovoima ei koskaan ”unohda” toimia. Se ei koskaan unohda, koska Jumala asetti sen toimimaan tietyllä tavalla. Kun olet muuttunut Hänen kuvakseen jollakin elämäsi alueella, toimit tehokkaasti uudella tavalla, koska Jumala saa sen tapahtumaan. Sinun ei tarvitse ”yrittää”. Silloin sinun ikeesi todellakin on sovelias ja kuormasi kevyt.

Vaaditaan periksi antamattomuutta

Periksi antamattomuus on välttämätöntä. Kun teet virheen, se voidaan korjata. Jeesus sanoi: *Pyytäkää niin teille annetaan. Etsikää niin te löydätte. Kolkuttakaa niin teille avataan. Sillä jokainen pyytävä saa ja jokainen etsivä löytää ja jokaiselle, joka kolkuttaa, avataan.* (Matt. 7:7-8)

Kreikkalaiset verbit näissä Raamatun jakeissa merkitsevät jatkuvaa toimintaa. Saatat ajoittain masentua ja ihmetellä, miksi taistelu jatkuu, ja ehkäpä miettiä, onko tämä sen arvoista. Sinä hetkenä kaikki saattaa näyttää vaikealta. Mutta Jumala tietää tämän eikä Hän anna koetella sinua yli voimiesi. Hän sanoo: *Meidän ei tule väsyä tekemään hyvää, sillä jos emme hellitä, saamme aikanaan korjata sadon* (Gal. 6:9). Herra on kanssasi näissä taisteluissa ja Hän käyttää vaikeita aikoja saadaksesi elämästäsi esiin kultaa.

Apuvälineitä matkalle

On erittäin vaikeaa mutta ei ehkä kuitenkaan mahdotonta jatkaa matkaasi ilman uskovien yhteisöä. Vaikka parantumisesi keskus on sinun ja Jeesuksen välisessä suhteessa, siinä ei ole kaikki. Tarvitset jatkuvaa tukea ja rohkaisua ja muita rukoilemaan puolestasi useita kertoja sisäisen parantumisesi aikana. Jumala on tarkoittanut sinut elämään yhteisössä, ei eristyksessä, ja Hän palkitsee sinut, jos huolehdit yhteydestä. Tarvitset myös toisten ihmisten antamaa rakkautta.

Kannatan vahvasti yhden viikon sielunhoitomallia, jossa asiakas viettää viisi päivää kokopäiväisesti sielunhoitoon keskittyen. Olen nähnyt suuria ihmeitä tapahtuvan ja olen todennut sen tehokkaammaksi kuin tunti tai kaksi joka toinen viikko. Kuitenkin tässä mallissa voi olla suuria heikkouksia. Usein intensiivisen sielunhoitoviikon jälkeen asiakas palaa takaisin kotikaupunkiinsa, jossa hänellä ei ole tukea. Siellä ei ehkä ole ketään, joka tietäisi sisäisestä parantumisesta, ja niin hän jää eristyksiin. Tämä on haavoittumiselle altis ja vaarallinen tilanne, sillä ilman tukea on helpompi lipsua hitaasti takaisin vanhaan elämänmalliin ilman että huomaa sitä.

Intensiiviviikko voi antaa ihmisille samanlaisen käsityksen kuin äsken mainitsemallani asiakkaalla, että heidän parantumisensa koostuu voimallisesta parantumishetkestä, jonka jälkeen he voivat palata elämään niin kuin ennenkin. Tämä on rukouspalvelun ja viikonloppuseminaarien heikkous, jollei niille ole tehty jatkosuunnitelmaa, jolla autetaan ihmisiä heidän parantumismatkallaan. Ilman jatkuvaa vaellusta valkeudessa he voivat menettää kaiken, minkä ovat saavuttaneet. Tai mikä pahempaa, parantumista kokenut ihminen voi tulla vakuuttuneeksi siitä, ettei sisäinen parantuminen toimi ja hän antaa periksi.

Billy Graham on tajunnut ihmisten jatkohoidon tarpeen. Aina kun hän suunnittelee ristiretkä kaupunkiin, hän pyytää paikallisia seurakuntia lähtemään liikkeelle ja järjestämään jatkohoitoa ihmisille, jotka tekevät päätöksen lähteä seuraamaan Jeesusta. Tämän ohjauksen tähden Jeesuksen seuraamista jatkavien prosenttiosuus on suurempi hänen työssään kun muiden evankelistojen.

Toisten ihmisten tärkeys

Sinun on erittäin tärkeää olla yhteydessä sellaisten ihmisten kanssa, jotka myös ovat parantumismatkalla. Minä rohkaisen sinua etsimään tukiverkostoja. Seuraavassa joitakin esimerkkejä niistä:

- Sielunhoidon seuranta puhelimitse sielunhoitajan kanssa.
- Olemalla aktiivinen sielunhoitoasi tukevassa seurakunnassa.
- Ryhmän perustaminen samalla matkalla olevien ihmisten kesken.
- Varmista, että käytettävissäsi on ainakin yksi (samaa sukupuolta oleva) ihminen, joka uskoo Jeesukseen ja on turvallinen. Vaikka hän ei ymmärtäisi Jeesuksen parantavia tapoja, toisen uskovan kanssa koet lisää Jeesuksen läsnäoloa rukoushetkessä (*Siellä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni... Matt. 18:20*).

Kun alat ymmärtää yhteyden tärkeyden, varmistu siitä, että etsit ahkerasti verkostoja, jotka mahdollisesti ovat käytettävissäsi. Tämä voi vaatia sinulta periksi antamatonta etsimistä. Tukea antavan seurakunnan löytäminen voi olla haaste riippuen siitä, missä asut. Pyydä Jumalaa johtamaan tässä ja tuomaan eteesi ne verkostot, jotka Hän on tarkoittanut sinulle, koska Hän tuntee tilanteesi ja on sitoutunut sinuun.

Älä heitä aivojasi roskakoriin

Aivosi eivät ole ylimääräinen pakkaus. Jumala antoi ne sinulle tarkoituksella. Ehkäpä muistat luvusta 8 ne lahjat tai ominaisuudet, jotka Jumala on antanut. Jotkut näistä lahjoista on sijoitettu sisäiseen aarteeseesi ja toiset päähäsi. Pääsi ei ole paha tai vähäpätöinen, se ei ole Jumala, eikä ainoa työkalu, joka sinulla on käytettävissäsi. Ennen pyrimme kaikki elämään kokonaan päämme varassa ja vähätelimme sisäistä aarrettamme. On myös virhe olla kokonaan sisäisen aarteen varassa ja vähätellä päätä. Sinä tarvitset kaikkia lahjojasi, sillä ne ovat Jumalan antamia ”työkaluja” elämäsi varten. Taito on siinä, että käyttää oikeaa työkalua oikeaan työhön. Pääsi käsittelee luonnollisia asioita ja luottaa älyysi. Sisäinen aarteesi käsittelee sisimmässäsi tapahtuvia asioita, ihmissuhteita ja hengellisen alueen asioita. Sinun täytyy käyttää sopivaa työkalua eteesi tulevissa tilanteissa tai joudut ongelmiin. On ilmiselvää, että korjatessasi kelloa et käytä moukaria tai jos haluat lyödä naulan, et käytä kellosepän

ruuvimeisseliä. Silti väärän ”työkalun” käyttämisestä itsensä suhteen seuraava tuho tai tehottomuus voi olla yhtä mittavaa kuin näissä esimerkeissä.

Siksi sinun tulee kuunnella sekä päätäsi että sisäistä aarrettasi (sydäntäsi) tunnistaaksesi, mitä varten mikin työkalupakki on. Jos käsitellessäsi luonnollisen maailman asiaa sisäinen aarteesi sanoo jotakin, joka on ristiriidassa järjen kanssa, sinun tulee olla hyvin varovainen ja kysyä Herralta vahvistusta, ennen kuin toimit vastoin tietoista ymmärrystäsi. Tämä on erittäin tärkeää, jos kysymyksessä on merkittävä, elämäsi vaikuttava päätös. Esimerkiksi jos haluat ostaa jotakin, johon sinulla ole varaa, etene hitaasti tämän päätöksen kanssa. Olen huomannut, ettei Jumalalle ole koskaan epämieluisaa, jos pyydän Häntä varmistamaan sen, mitä Hän on minulle sanonut. Hän tietää, etten pyydä varmistusta siksi, että en haluaisi totella Häntä, vaan koska en aina kuule Häntä selvästi. Jumala on mielistynyt siihen, että haluan olla varma siitä, mitä Hän sanoo, ennen kuin toimin.

Toisaalta, jos käsitellessäsi sydämesi asioita pääsi sanoo sinulle jotakin, joka on ristiriidassa sen kanssa, mitä tunnet sisäisessä aarteessasi, sinun täytyy olla hyvin varovainen, ettet mitätöi sisäistä tunnettasi. Esimerkiksi jos lapsellasi on ongelmia ihmissuhteissaan koulussa, hän ei ehkä kerro siitä. Mutta jos kuulet, mitä hänen sisällään tapahtuu, voit olla hänen apunaan ja silloin hän ehkä antaa sinun auttaa.

Huijarit luottavat siloteltuun ulkoasuun. He voivat helposti pettää ihmisiä, jotka elävät päänsä varassa. Kuitenkin sisäinen aarteesi tunnistaa petoksen heidän sydämessään ja varoittaa sinua. Saat erilaisia viestejä päältäsi ja sisäiseltä aarteeltasi. Tämä on muistutus kuunnella sisintä.

Tietenkin jos pää sanoo sama kuin sisäinen aarre, asia on selvä.

Apukeino sisäisen aarteen kuuntelemiseen

Useimmat meistä ovat mukautuneet kuuntelemaan päätään. Toivottavasti alat hetki hetkeltä kuunnella enemmän niitä viestejä, joita sisäinen aarteesi lähettää. Joskus sinun kuitenkin täytyy tietää tarkemmin, mitä sisäinen aarteesi on sanomassa. Siksi joistakin työkaluista voi olla sinulle apua siinä, että pystyt tutkimaan tarkkaan kokemasi tunteen. Aloittaessasi sisimpääsi kuunteleminen on luultavasti sinulle uutta, joten sinun täytyy luoda itsellesi optimaaliset kuunteluolosuhteet. Kuten kaikissa uusissa asioissa, tässäkin on ensin opettelijakso. Kun harjaannut tällä alueella, siitä tulee helpompaa ja luonnollista. Joillakin, joille on annettu siunaus vaeltaa yhteydessä sisäiseen aarteeseensa, se tapahtuu ponnistelematta kuten hengittäminen. Tällä tavalla se on tarkoitettu tapahtuvaksi ja näin se toimi ennen syntiinlankeemusta.

Esittelen sinulle mallin sisimmän kuuntelemisesta, joka voi alkuvaiheessa olla hyödyllinen. Kun alat toteuttaa tätä, on tärkeää tajuta, että sydämesi janoaa puhua sinulle ja haluaa sinun kuuntelevan. Niinpä et yritä saada sydäntäsi tekemään jotakin, jota se olisi haluton tekemään. Tietysti pidä mielessäsi, että jos on olemassa muuri tai muurin paloja, kommunikointi on joskus epämääräistä.

Seuraavat askeleet auttavat kuulemaan sydäntäsi:

1. Ole hiljaa mukavassa asennossa. Rentoudu. Sulje silmäsi. Hengitä syvään. Jos mahdollista, ole paikassa, jossa on vähän häiriötekijöitä.
2. Pyydä Herraa hiljentämään mielesi. Idän ortodoksisella kirkolla oli rukous sydäntä varten: ”Herra auta minua laskostamaan mieleni siivet”. Et pyydä mieltäsi vaipumaan ”koomaan” vaan tulemaan alas valtaistuimelta hetkeksi.

3. Kiinnitä huomiosi fyysiseen sydämeesi ja sen ympärillä olevaan alueeseen. Olen huomannut, että käden laittaminen sydämen päälle auttaa.
4. Kysy sydämeltäsi kysymys. Jos etsit syytä negatiiviseen tunteeseen, jonka juuri tunsit, sydämesi kertoo sinulle siitä. Koska sydämesi lähetti negatiivisen tunteen, se on aloittanut keskustelun ja odottaa kysymystäsi.
5. Ole hiljaa. Kuuntele. Jos mielesi aloittaa harhailun ehkä sanoen jotakin tällaista: ”Mitä ajan hukkaa. Sinulla on paljon muutakin tekemistä”, tai jotakin muita sen taktiikoista saadakseen hallinnan takaisin, mene takaisin kohtaan kaksi.
6. Ota vastaan mitä ikinä tulee mieleesi: ajatus, muisto, tunne, näkymä, näky, laulu, jne. Älä tuomitse sitä, hyväksy se. Keskitä sitten huomiosi siihen. Tiedät välittömästi, mitä se kertoo. Jos et tiedä, sydämesi tulee kertomaan lisää, joten kuuntele jälleen.
7. Kun olet tehnyt tämän, pyydä Herraa auttamaan sinua täyttämään sydämesi arvostuksella. Tunne se tunne. Ehkä voit laskea siunauksia. Positiiviseen tunteeseen lopettaminen tuo sinut ja sydämesi yhteen, lähemmäksi toisiaan. *Silloin Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne, niin että pysytte Kristuksessa Jeesuksessa. Lopuksi veljet, ajatelkaa kaikkea mikä on totta, mikä on kunnioitettavaa, mikä on oikeaa, puhdasta, rakastettavaa ja kaunista, mikä vain on hyvää ja ansaitsee kiitoksen.* (Fil. 4:7-8)

Tee tämä niin usein kuin voit, jotta rakentaisit yhteyttä omaan sydämeesi ja tämän kautta Herraan.

Tiivistelmä

Jos erehdyt luulemaan, että parantuminen on kertaluonteinen tapahtuma ja ajattelet, ettei sinun tarvitse muuttaa elämäntapojasi, parantumisesi ei ole kestävä. Et voi mennä takaisin vanhaan elämäntapaasi ja odottaa erilaisia tuloksia kuin mitä oli aikaisemmin. Jos menet takaisin, löydät itsesi jälleen juuttuneena vanhoihin tapoihisi. Saattaa näyttää siltä, ettei parantuminen toiminut, ja Jumala epäonnistui kanssasi. Parantumisesi on matka, ei päämäärä. Ei ole olemassa nopeaa parannuskeinoa. Toisaalta, jos jatkat hetki hetkeltä ahkerasti kuunnellen sisäistä aarrettasi ja teet yhteistyötä Herran kanssa, parannut jatkuvasti ja koet siunauksia.

**Avain:
Elä loppuelämäsi hetki
hetkeltä, sisimmästäsi
käsin.**

18. VÄLTTÄMÄTÖN OSATEKIJÄ Itsensä rakastaminen

Itsensä rakastaminen on välttämätön osa pyhittymismatkaasi. Jumala tarkoitti sinut elämään elämäsi itseäsi rakastaen. Se on ainoa tapa, jonka avulla voit elää sellaista voitollista kristillistä elämää, jota sekä sinä että Herra haluaisitte sinun elävän. Edellisissä luvuissa itsensä rakastamisen käsky on ollut kietoutuneena esitettyihin periaatteisiin ja Raamatun jakeisiin. Tässä luvussa asetan sen etusijalle ja teen tiivistelmän itsensä rakastamisen käsitteestä.

Haluan painottaa, että tämän luvun ymmärtämisen kannalta on erittäin tärkeää, että se käsitellään kirjan muun materiaalin asiayhteydessä ja kaiken sen muun kanssa, mitä olen aiheesta sanonut.

Muuten saatat ymmärtää väärin sen, mitä yritän sanoa. Jos esimerkiksi luet ainoastaan tämän luvun, voit päätellä, että en ajattele meillä olevan synnillistä luontoa. Mutta lukiessasi koko kirjan huomaat, ettei se ole minun näkökantani.

Sodassa itsensä kanssa

Kun olet sodassa itsesi kanssa, olet rampa. Tämä sota on tuhoavaa, sillä se ei ole Jumalan tarkoittama elämäntapa. Itsensä kanssa sodassa eläminen saa aikaan tuhoa.

- Olet kuin talo, joka on riitautunut itsensä kanssa.
- Kiellät itseltäsi oikeudet tarpeesi, joita sinulla on tai kieltäydyt täyttämästä oikeutettuja tarpeitasi oikealla tavalla, koska se olisi itsekästä.
- Nämä tyydyttämättömät tarpeesi saavat sinut etsimään niille tyydytystä luvottomalla tavalla.
- Kieltäydyt käyttämästä Jumalan sinuun asettamia lahjoja.
- Olet tyhjä sisältä.
- Tuomitset itsesi ja niität tämän synnin seuraukset.
- Tunnet suuren haavoittumisen tuskan, joka on seurausta itsestä vieraantumisesta.
- Elät suuren haavoittumisen pelossa ja sinun on pakko löytää tapoja välttää tuon tuskan tunteminen.
- Joudut pelkojen kahlitsemaksi etkä voi elää Jumalan sinulle tarkoittamaa elämää.
- Olet Roomalaiskirjeessä 7:15-24 mainittu ”kurja ihminen”.

Tulitauko

Sodan täytyy loppua. Sinun täytyy tehdä rauha itsesi kanssa ja lopettaa itsesi tuomitseminen. Sinun täytyy antaa itsellesi anteeksi ja saada anteeksi tässä asiassa. Sinun tulee aloittaa uusi elämä, jossa puhdistat itsesi tuomitsemisesta seuraavat sotkut. Itsesi tuomitsemisesta on tullut erittäin usein käyttämäsi polku, koska olet harrastanut sitä niin pitkään. Tämän opitun tavan pois jättäminen tulee viemään aikaa ja sinun täytyy olla valppaana havaitaksesi jokaisen kerran, kun käyttäydyt sillä tavalla. Tunnet suuren haavoittumisen tuskan joka kerta, kun tuomitset itsesi. Itsesi tuomitseminen saattaa sinut erilleen sisäisestä aarteestasi. Kun tunnet suuren haavoittumisen aiheuttaman tuskan, tiedät että sinun tulee antaa ja saada anteeksi.

Enemmän kuin aselepo

Sodan lopettaminen ei kuitenkaan ole tarpeeksi. Tulitauossa sotivat osapuolet yksinkertaisesti lopettavat aktiiviset sotatoimet. Tulitauko ei tarkoita, että osapuolet olisivat ystävällisiä toisiaan kohtaan ja rakastaisivat toisiaan. Sinun täytyy siis päästä tulitauosta (pahan loppumisesta) eteenpäin itsesi rakastamiseen ja siunaamiseen (hyvän läsnäoloon). Sinun täytyy alkaa kohdella itseäsi samalla tavoin kuin Jumala kohtelee sinua. Hän rakastaa sinua ja sinun tulee tehdä samoin sisäiselle aarteellesi. Jos et tee sitä, et voi täyttää Jeesuksen kaksoiskäskyä: rakastaa lähimmäistäsi niin kuin itseäsi (Matt. 22:39), ja elämäsi ei suju hyvin. Kun Jeesus sanoi, että kaikki mitä laissa ja profeetoissa on kirjoitettu, sisältyy näihin kahteen käskyyn (Matt. 22:40), Hän yksinkertaisesti tarkoitti, että hengellinen alue toimii tällä tavalla. Jos et noudata näitä, niitat onnettomia seurauksia sen vuoksi, että Jumalan lait toimivat elämässäsi.

Anna itsellesi siunauksia

Luku 10 käsittelee siunausta. Siihen sisältyy kaikki se hyvä, jota tarvitsimme lapsena ja jota kaikki tarvitsemme päivittäin myös aikuisina. Tätä siunausta pienet lapset tarvitsevat vanhemmiltaan tai muuten he haavoittuvat. Osa itsesi rakastamista merkitsee siunauksien antamista itsellesi. Jeesus siunaa sinua aina, mutta myös sinun tulee antaa siunauksia itsellesi. Sisäinen aarteesi haluaa ja tarvitsee rakkauttasi. Rohkaisen sinua lukemaan uudelleen tämän kohdan luvussa 10. Siunauksen aito antaminen toisille ihmiselle osoittaa, että välität heistä viettämällä aikaasi heidän kanssaan oppiaksesi tuntemaan, keitä he ovat. Tämän tekeminen toisille ihmisille välittää heille viestin, että haluat tulla tuntemaan heidät, ja sinusta on jännittävää saada tietää, millaiseksi Jumala on heidät luonut. Tämä asenne sinulla tulee olla myös itseäsi kohtaan.

Osa itsesi rakastamisesta merkitsee siunauksien antamista itsellesi.

Jumala tarkoitti sinut elämään itseäsi rakastaen

Jumala loi sinut ja Hän tuntee sinun olemuksesi. Sinut on tehty Hänen kuvakseen ja Jumala on rakkaus. Siksi Hän on käskenyt sinun rakastaa itseäsi.

- Ainoastaan kun rakastat itseäsi voit rakastaa muita.
- Ainoastaan kun rakastat itseäsi voit todella rakastaa Jumalaa.
- Ainoastaan kun oma kuppisi on täynnä, voit vapaasti antaa muille.
- Ainoastaan kun rakastat itseäsi, sinulla voi olla yhteys Jumalan kanssa.
- Ainoastaan kun rakastat itseäsi, voit pyhittyä.
- Ainoastaan kun rakastat itseäsi, voit elää voitollista kristillistä elämää.
- Ainoastaan kun rakastat itseäsi ja niitä lahjoja, jotka Jumala on sinuun asettanut, voit olla kaikkea sitä, mitä Jumala tarkoitti sinut olemaan.
- Ainoastaan kun rakastat itseäsi, Saatana häviää.

Koska nämä asiat ovat niin äärimmäisen tärkeitä ja keskeisiä meidän kristilliselle vaelluksellemme, on Saatana ahkeroinut saadakseen jokaisen meistä tuomitsemaan itsemme ja vihaamaan itseämme.

Esimerkki omasta elämästäni

Ajatus itseni rakastamisesta oli täysin vieras minulle. Esimerkiksi minulla oli tapana nähdä kehoni ongelmana aina silloin, kun se tuli suunnitelmieni tielle. Kun kehoni oli väsynyt, minä ruoskin sitä

saadakseni sen tekemään, mitä halusin. Tai jos sain kylkipiston juostessani, nuhtelin kipua. En ymmärtänyt, että kehoni yksinkertaisesti kertoi elimistöni tilanteesta. Kun siellä oli kipua, siellä oli ongelma. Nyt kuuntelen kehoani. Kun minusta ei tunnu hyvältä, se ei ole paha asia. Nykyisin kehoni hälyttäessä se kertoo minulle yksinkertaisesti, että kaikki ei ole hyvin. Nyt pysähdyn ja kuuntelen sitä. Olen sen ystävä, en sen vihollinen, ja päinvastoin. Minä annan sille myötätuntoa ja yritän selvittää, mikä on vialla. Sitten teen mitä voin ongelman hoitamiseksi. Kun ongelma on hoidettu, kipu lakkaa. Me (pääni ja sisäinen aarteeni) muodostamme tämän elämän yhdessä.

Sisimmästämme käsin

Meidän tulee elää elämäämme sisimmästämme käsin. Useimmat meistä elävät ”ulkoa sisimpään päin”, koska olemme luottaneet ainoastaan älyymme ja tahdonvoimaamme. Niistä osista olemme tietoisia ja niihin meillä on hallintavalta. Olemme epäluuloisia sen suhteen, mikä on tietoisuutemme ulkopuolella eikä ole tarkoituksellisen hallintamme alaisuudessa. Olemme yrittäneet elää niin, ettei sellaisia osia kuin sisäinen aarre olisi olemassa. Tämä ”ulkoa sisimpään” elämäntapa ei toiminut hyvin, koska Jumala ei suunnitellut meitä elämään sillä tavalla. Totuus on, että suurin osa siitä, mitä me todellisuudessa olemme, on sisäisen aarteemme kätköissä. Tähän sisältyy myös kykymme kommunikoida Jumalan kanssa. Jumala on aina tarkoittanut meidät elämään sisimmästämme käsin.

Eläminen ”ulkoa sisimpään” ei toimi hyvin, koska Jumala ei suunnitellut meitä toimimaan sillä tavalla.

Tiivistelmä

Valitettavasti useimmat meistä ovat uskoneet maailman ja Saatanan puhumia valheita, ja sen seurauksena tuominneet itsemme julmasti. Onnistut elämässäsi kuitenkin vain silloin kun yhdyt Jumalan näkemykseen hengellisestä todellisuudesta. Itsensä rakastaminen on yksi niistä peruspilareista, jolla hengellinen todellisuus lepää. Jos et rakasta itseäsi, elämässäsi tulee olemaan vaikeuksia. Itsensä rakastaminen on osa Jumalan suunnitelmaa. Se on ainoa tapa tulla sellaiseksi ihmiseksi, jonka Jumala tarkoitti sinun olevan. Itsensä rakastaminen on sen tähden avain kaikkeen siihen, mitä olen kirjoittanut tässä kirjassa. Jos joku kohta tässä luvussa ei tunnu sinusta ymmärrettävältä, lue kirja uudelleen. Voit saada muista luvuista apua.

19. SUURI KOKONAISUUS

Tiivistelmä

”Me tulemme tähän maailmaan synnynnäiset lahjamme mukana - sitten kulutamme puolet elämästämme hyläten lahjamme tai annamme muiden käyttää niitä hyväkseen... sitten kulutamme toisen puolen elämästämme yrittäen hankkia ne takaisin ja ottaa kerran omistamamme lahjat käyttöömmee... Miten pitkä aika meneekään siihen, että tulemme siksi persoonaksi, joka olemme aina olleet.” (Palmer)

Voisin melkein lopettaa tähän tämän tiivistelmän, koska tämä Parker Palmerin lausunto ilmaisee niin selvästi tämän suuren kokonaisuuden. Tämä todellisuus on niin kovin erilainen kuin useimmat meistä ovat uskoneet itsestään. Aikuiselle kristitylle tällaiset lausunnot antavat selvän kuvan haasteista, jotka meillä on edessämme.

1. Ajattelumallin vaihto: Ensiksi tarvitsemme radikaalin muutoksen siihen, miten näemme itsemme. Meidät on luotu Jumalan kuvaksi ja meidän ei tarvitse ”kuolla itsellemme”. Ajatus siitä, ettei minussa asu mitään hyvää ei ole totta.
2. Sisäinen parantuminen: Sitten meidän tulee vaeltaa yhdessä Jeesuksen kanssa parantuaksemme elämämme ensimmäisen puoliskon aikana saamistamme haavoista. Meidän tulee myös puhdistautua päivittäin syntiemme aiheuttamista sotkuista.
3. Itsemme rakastaminen: Lopuksi meidän tulee elää siitä ”minästä” käsin, jonka Jumala alkujaan meihin asetti. Tämä osa meistä on myös yhteydessä Jumalan kanssa.

Toivottavasti tässä kirjassa käsittelemäni asiat ovat toimiva tiekartta näiden asioiden toteuttamiseksi. Tämä on elämän pituinen matka, jonka alku on sisäisessä paranemisessa, mutta siihen sisältyy paljon muutakin. Tällä matkalla sinun on tarkoitus myös olla ystävä itsesi kanssa ja elää todeksi ne aarteet, jotka Jumala on antanut sinun sydämeesi.

Sisäinen paraneminen

Sisäinen paraneminen tarkoittaa niistä haavoista paranemista, jotka sitovat sinua ja aiheuttavat sinulle paljon emotionaalista tuskaa. Tämä osa prosessista on tarpeen, koska se on ainoa tapa poistaa tuomitsemisen ”istuttamat” katkeruuden juuret sydämeestäsi. Se poistaa myös näiden juurien sydämeesi tuoman pimeyden ja lopettaa Jumalan lakien mukaisen ”niittämisen”. Jeesus tuli ja kuoli hankkiakseen sinulle edellytykset (varustuksen) päästä ulos pimeydestä ja synnin kahleista. Kun saat syntisi anteeksi, Jeesus puhdistaa sen täyttämän osan sydämeestäsi ja ottaa päälleen synnin seuraukset. Jumala on aktiivisesti mukana matkallasi voidakseen parantaa kaikki tuomioista johtuvat katkeruuden juuret sydämeestäsi.

Suhde itsesi kanssa

Yleisesti sisäisessä parantumisessa on keskitytty katkeruuteen, jota meillä on muita ihmisiä kohtaan. Kuitenkin jos jäät matkallasi tähän kuten usein tapahtuu, jäät invalidiksi. Työ on vasta puoliksi tehty. Olen tavannut usein ihmisiä, joiden tavoitteena on parantuminen vain tähän pisteeseen saakka (koska he eivät tiedä, että on mitään enempää). Sitten he huomaavat olevansa yhä sidottuja, ja heidän elämänsä on kaikkea muuta kuin voitollista. He ovat juuttuneet paikalleen, koska heidän sydämessään on jäljellä joitakin voimakkaita tuomioista lähteviä katkeruuden juuria. Nämä tuomiot on suunnattu

heitä itseään vastaan. Nämä itseä vastaan tehdyt tuomiot ovat todellisuudessa kaikkein vammauttavimpia, koska niiden tuloksena ihmisen sisimpään on kasvanut muuri, joka estää häntä olemasta kokonainen. Nämä tuomiot ovat saaneet ihmisen kätkemään Jumalan heidän käyttöönsä antaman sisäisen aarteen. Ilman yhteyttä tähän aarteeseen nämä ihmiset eivät voi olla voitollisia pyrkimyksessään olla Jeesuksen kaltaisia.

Me kaikki olemme haudanneet sisäisen aarteemme jossain määrin. Tämä prosessi alkoi jo aivan elämämme alkuvaiheessa. Ympäriämme oleva maailma viestitti meille, että emme olleet hyväksyttäviä juuri sellaisina kuin olimme, ja uskoimme tämän valheen. Tästä syystä aloimme ajatella, että se mitä todella olemme sisäisine aarteinemme, on pahaa. Sen tähden meidän piti peittää tämä osa itseämme pois näkyvistä ja rakentaa paremmin hyväksyttävä ”minä”, jonka voimme esitellä maailmalle. Mutta Jumala ei koskaan tarkoittanut, että sinun pitäisi leikata itsesi irti sisäisestä aarteestasi. Sen tähden sinun pitää parantua noista itseäsi vastaan suunnatuista tuomioista niin, että voit tulla sovitetuksi tämän itsesi osan kanssa, joka on luotu Jumalan kuvaksi.

Itsensä rakastaminen

Seuraava osa matkaasi on askel pois vieraantumisesta itsesi kanssa. Vihollisuuden lopettaminen itseäsi kohtaan ei ole vielä riittävästi. Sinun asenteesi itseäsi kohtaan täytyy muuttua radikaalimmin. Muutoksen täytyy olla niin kokonaisvaltainen, että alat rakastaa itseäsi ehdoitta ja otat itsesi avosylin vastaan sellaisena kuin olet. Sinun on nähtävä itsesi niin kuin Jumala näkee sinut.

Muuttuminen Jeesuksen kuvan kaltaiseksi voi tapahtua ainoastaan, jos aktiivisesti etsit tätä aarretta, joka on kätkeyty sisimpääsi. Se on jännittävä aarteenetsintämatka! Jumala johdattaa sinua tässä etsinnässä kaivaakseen esiin sinulle syntymässäsi annetut lahjat. Jumala teki meistä jokaisesta ainutlaatuisen persoonan, jolla on tiettyjä lahjoja ja kykyjä. Tämä on se osa sinua, joka on luotu Jumalan kuvaksi. Ainoastaan, jos olet yhteydessä tähän osaan itseäsi, sinusta voi tulla Jeesuksen kaltainen. Ainoastaan, jos toteutat näitä lahjoja, voit tuottaa hyvää hedelmää, tuntea iloa ja toteuttaa ”jumalallisen muotoilusi”.

Mitä Jumala on luomassa

Se luomus, jonka Jumala haluaa luoda muistuttaa Jeesusta. Sinä olet Hänen työnsä tulos. Jumala kertoo Uudessa testamentissa yhä uudelleen tästä suunnitelmasta, joka Hänellä on jokaista meitä varten. Esittämäni ajatukset saattavat joistakin lukijoista näyttää etäisiltä ja vierailta. Epäilemättä nämä totuudet ovat outoja ja vieraita tälle kadotetulle maailmalle, jossa elämme. Mutta Jumalan tiet eivät ole meidän teitämme.

Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne minun teitäni, sanoo Herra. Sillä niin korkealla kuin taivas kaartuu maan yllä, niin korkealla ovat minun tieni teidän teittenne yläpuolella ja minun ajatukseni teidän ajatustenne yläpuolella. (Jes. 55:8-9)

Jos alat elää tällä uudella tavalla, silloin elät niin kuin Jumala tarkoitti sinut elämään. Silloin Jumala on tyytyväinen ja sinä olet siunattu. Kuka voisi haluta enempää?

Rukoukseni sinun puolestasi on, että onnistut etsinnässäsi ja tulet siksi persoonaksi, joka *sinä olet aina ollut*.

LIITE A. LÄHEISRIIPPUUUS

Mitä läheisriippuvuus on?

Läheisriippuvuus on termi, jonka useimmat ihmiset ovat kuulleet, mutta harvat tietävät sen merkityksen. Läheisriippuvuus on oikeastaan hyvin yksinkertainen käsite. Sen ymmärtäminen on kuitenkin tärkeää, jotta voisimme elää ihmissuhteissamme tervettä elämää. Kun kohtaamme vihaisen tai vaikean ihmisen, meillä on kaksi vaihtoehtoa valittavanamme:

1. Voimme antaa heille periksi siinä, mitä tiedämme heidän haluavan. Näin tehdessämme toimimme pelosta käsin.
2. Voimme pitää kiinni omasta näkökannastamme ja kohdata sen nostattaman myrskyn.

Useimmat meistä valitsevat ensimmäisen vaihtoehdon varsinkin, jos vaikea ihminen on läheinen kuten puoliso, vanhempamme tai työtoveri. Olemmehan huomanneet heitä vastaan nousemisen olevan hyvin raskasta emotionaalisesti ja kuitenkin usein lopputuloksena annamme periksi. Miksi emme siksi mukautuisi ja olisi rauhassa. Tällainen luovuttaminen on läheisriippuvuutta.

Jos annamme aina periksi siitä syystä, ettei toinen ihminen tulisi vihaiseksi, on tämä periksi antaminen läheisriippuvuutta.

Läheisriippuvuus on vastareaktio hyväksikäyttöön. On tärkeää nimetä vaikean ihmisen käytös hyväksikäytöksi.

Hyväksikäyttöä on kaikki käytös, joka lähtee sellaisen ihmisen sydäimestä, joka ei anna arvoa toiselle ihmiselle. Ehkä tämä on paljon laajempi määritelmä kuin se, mihin useimmat meistä ovat tottuneet. Yksi syy, miksi emme ole nähneet tätä näin laajana asiana on, että olemme menettäneet herkkytemme huomata hyväksikäyttöä.

Hyväksikäyttö on niin yleistä tässä langenneessa maailmassa, ettemme enää tunnista sitä. Pienet lapset, jotka eivät ole vielä menettäneet herkkyytään, voivat tunnistaa väärän käytöksen. Nyt se tuntuu meistä ennemminkin normaalilta kuin nöyryyttävältä. Vaikea ihminen ei ole herkkä toisten tarpeita kohtaan, eikä hänen sydämensä asenne tunnista toisen ihmisen arvoa.

Hyväksikäyttöä on kaikki käytös, joka tulee sellaisen ihmisen sydäimestä, joka ei anna arvoa toiselle ihmiselle.

Läheisriippuvuus on tuhoavaa

Läheisriippuvan käytös on hyvin ymmärrettävää mutta myös hyvin tuhoavaa meille itsellemme, hyväksikäyttäjälle ja kyseiselle ihmissuhteelle. Me tuhoudumme, koska toinen ihminen käyttää meitä hyväksi eikä anna meille siunauksia. Muista, että aina kun meitä haavoitetaan, reagoimme siihen automaattisesti katkeruudella, tuomiolla ja syytöksellä. Sen tähden joka kerta alistuessamme toisen ihmisen hyväksikäytölle istutamme katkeruuden juuria sisimpäämme. Kaikkein tuhoavimmat juuret on suunnattu itseämme vastaan. Jos olemme läheisriippuvaisia, syytämme aina itseämme: ”Mitä minä tein väärin?” Kuvittelemme, että me olemme ongelma, koska hyväksikäyttäjä antaa sellaisen viestin. Niinpä ajattelemme, että hoitaessamme asian kuntoon toinen ihminen on tyytyväinen ja vallitsee jälleen rauha. Tällainen itsemme tuomitseminen rakentaa sisällemme muurin ja sisäinen aartemme sulkeutuu, koska emme ole puolustaneet sitä. Elämme jatkuvasti yhteenoton pelossa.

Läheisriippuvainen käytös tuhoaa sen, joka antautuu hyväksikäytettäväksi.

Tällainen periksi antaminen toisen ihmisen vaatimusten edessä on myös hyvin tuhoavaa toiselle osapuolelle. Muista, että Jumalan suunnitelma jokaista ihmistä varten, väärinkäyttäjää mukaan lukien,

on heidän muuttumisensa Jeesuksen kuvan kaltaiseksi. Tämä on vaikea ja tuskallinen prosessi meille kaikille. Meidän pitää olla vastuullisia omista reaktioistamme, jotta näkisimme omassa elämässämme olevan huonon hedelmän. Jos hyväksikäyttäjälle annetaan aina periksi, hän menettää sen tiedon, että hän käyttäytyy sopimattomasti. Hän ei kerta kaikkiaan voi nähdä mitään ongelmaa, koska loukattu osapuoli ei ole siitä valittanut. Ihminen, jota hän kohteli väärin, ei ollut eri mieltä hänen kanssaan ja näin hän olettaa kaiken olevan kunnossa.

**Läheisriippuvainen käytös
tuhoaa myös
hyväksikäyttäjän.**

Jeesus kehotti nuhtelemaan sitä ihmistä, joka tekee syntiä meitä vastaan. Jos emme tee näin, hän jää synteihinsä ja hänelle olisi parempi, että hänet heitettäisiin mereen myllynkivi kaulassa (Luuk. 17:1). Vahvoja sanoja Jeesukselta! Jeesus sanoo, että me jollakin tavalla pelastamme veljemme hänen syntiensä kauheilta seurauksilta, jos autamme häntä näkemään syntinsä. Tämä on juuri sitä, mitä veljemme tarvitsee, vaikka hän ei mielellään ota tätä kehotuksen sanaa vastaan. Sen tähden jos joku kohtelee meitä väärin, meidän velvollisuutemme on kertoa hänelle siitä, jotta hän voisi tehdä parannuksen ja saada syntinsä anteeksi Herralta.

Kun tulemme läheisriippuvaiseksi ihmissuhteessamme, tästä vaikeasta henkilöstä tulee ajan kanssa yhä epäkypsempi ja turmeltuneempi. Hän on kuin kuriton lapsi, jota ei ole koskaan vaadittu olemaan vastuussa teoistaan. Lapset tarvitsevat sopivaa kuritusta, samoin myös aikuiset. Tämä ihminen kulkee vastakkaiseen suuntaan, kuin Jumala haluaa hänen kulkevan. Hän tuhoutuu sen sijaan, että parantuisi. Tilanne ei muutu ennen kuin se tunnistetaan ja kohdataan: ”Alistavat järjestelmät pitävät itsensä hengissä niin kauan kunnes ne tunnistetaan.” (Evans)

Läheisriippuvainen käytös on tuhoavaa ihmissuhteelle, koska se on epäterve käyttäytymismalli. Tällainen ihmissuhde saa aikaan tuhoa sen sijaan, että se saisi aikaan parantumista. Molemmat ihmiset voivat yhä huonommin ja suhde muuttuu pahemmaksi ja epäterveemmäksi. Hyväksikäyttö ja läheisriippuvuus ryöstävät ihmissuhteesta turvallisuuden, luottamuksen ja rehellisyyden. Läheisyys ei selviä hengissä tällaisessa ympäristössä. Myöskään ihmisten todelliset tarpeet eivät tule täytetyiksi. Molemmat tulevat sisimmässään yhä tyhjemmiksi, surullisemmiksi ja tarvitsevammiksi.

On olemassa kolmas mahdollisuus

Näiden kahden edellä mainitsemani vaihtoehdon (mukautua tai kohdata myrsky) lisäksi on olemassa kolmas mahdollinen tapa toimia vaikeassa ihmissuhteessa. Kolmas vaihtoehto on toisen ihmisen palveleminen rakkaudella ja halu nähdä hänen tulevan siunatuksi.

Omassa elämässäni olen palvellut sekä pelosta että rakkaudesta käsin. Olin läheisriippuvainen suhteessani ensimmäiseen vaimooni, joka saattoi toisinaan olla hyvin vaikea. Minä en halunnut saada häntä suuttumaan. Sen tähden tein erilaisia töitä talossamme vain siksi, etten halunnut hänen olevan vihainen, koska en ollut tehnyt niitä. Nyt olen uudelleen naimisissa ja teen näitä samoja asioita, koska tiedän niiden siunaavan vaimoani. On ihanaa nähdä hänen silmiensä kirkastuvan kun hän huomaa, mitä olen tehnyt, ja hän arvostaa tekemisiäni suuresti. Teen aivan samoja asioita kuin ensimmäisessä avioliitossa, mutta nyt niiden tekemiseen on toinen syy. En lue omaksi saavutuksekseni sydämässäni tapahtunutta muutosta, vaan nyt sydämeni voi vastata vaimoni sydämen anteliaisuuteen. Tiedän, että jos en tee näitä asioita hänen puolestaan, hän tekee ne mielellään itse. Vaimoni on niin huomaavainen minua kohtaan monessa asiassa.

Voinko toteuttaa kolmatta lähestymistapaa vaikean ihmisen kanssa?

Vajavaisena ihmisenä olen huomannut, että minun on mahdotonta antaa rakastavasti mitään sellaiselle vaikealle ja hallitsevalle ihmiselle, johon minulla on läheinen suhde. Jotkut sanovat, että se on aina mahdotonta (Evans). Hyväksikäyttävä ihminen voittaa aina, koska hänen täytyy aina voittaa (Evans). Kun annamme hyväksikäyttäjälle rakkaudellisesti, hän näkee sen vain mahdollisuutena voittaa, ja hän ottaa kaiken sen, minkä annamme vapaaehtoisesti. Mutta me voimme vaistota, mitä heidän sisällään tapahtuu. Niin koemme itsemme hyväksikäytetyiksi ja näin on todellisuudessa tapahtunutkin. Useiden tällaisten tapausten jälkeen meidän sisäinen ihmistemme ei ole enää halukas rakastamaan ja ilman sisäisen ihmistemme halua emme voi rakastaa.

Sellaisissa tilanteissa meidän ainoa vaihtoehtomme on rakastaa itseämme tarpeeksi, niin että suojaamme sisäistä ihmistämme hyväksikäytöltä. Todellisuudessa se on kaikkein rakkaudellisin teko, minkä voimme tehdä myös meitä hyväksikäyttävälle ihmiselle. Nimittäin hyväksikäyttö saa heidät niittämään sitä, mitä he kylvävät. Toivottavasti he tunnistavat hyväksikäyttävän käyttöksensä, menevät sen kanssa Herran luo ja parantuvat. Mutta tämä on todellakin niiiiiin vaikeaa.

Entä vihollistemme rakastaminen?

Tässä kohtaa joku osoittaa Raamatusta sitä kohtaa, joka kehottaa meitä kääntämään toisen posken (Matt. 5:39) ja kävelemään ylimääräisen ”kilometrin” niiden kanssa, jotka hyväksikäyttävät ja kohtelevat väärin meitä (Matt. 5:41) ja ... *mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamicheijänne ja rukoilkaa vainoojienne puolesta* (Matt. 5:44). Eikö tämä ole sitä, että olemme mukavia niitä kohtaan, jotka kohtelevat meitä huonosti? Monet läheisriippuvaiset kristityt ovat sitä mieltä, että he toimivat tämän periaatteen mukaan. Mutta heidän toimintansa ei ole tämän Raamatun paikan mukaista.

Läheisriippuvaiset ihmiset reagoivat pelosta eivätkä rakkaudesta. Huomaa, että kaikki Jeesuksen edellä mainitsemat asiat ovat sellaisia, joita emme voi tehdä tahdonvoimillamme. Olemme kyvyttömiä tällaisiin erinomaista tasoa vaativiin suorituksiin. Meidän tulee muuttua Jeesuksen kaltaiseksi, ennen kuin tällaiset hyvät ominaisuudet voivat kasvaa sydämessämme olevista hyvistä juurista. Silloin meissä elävä Jeesus toimii aina rakkaudesta käsin. Tässä merkityksessä Jeesus sanoo meidän pystyvän kävelemään ylimääräisen virstan ja siunaamaan niitä, jotka kiroavat meitä. Hän ei sano, että sellainen käytös olisi aina rakastava toimintatapa.

Muista, että Jeesus ei aina toiminut ystävällisesti fariseuksia ja saddukeuksia kohtaan. Itse asiassa Jeesus kutsui heitä kyykäärmeen sikiöiksi ja sanoi heidän olevan valkeiksi kalkittuja seiniä. (Matt. 23:2-36, Luuk. 11:39-52). Nämä eivät ole tyypillisiä sanoja läheisriippuvaiselta, vaan ne ovat sanoja rakkaudessa ja totuudessa. Nämä olivat asioita, joita noiden ihmisten piti kuulla. Jeesus oli valmis sanomaan ne ja kohtaamaan sen myrskyn, joka niiden sanomisesta nousi. Ja siitä nousikin suuri myrsky, joka johti hänen ristiinnaulitsemiseensa.

Muista, että Vuorisaarna ei ole joustamaton luettelo käskyjä, joita meidän tulee noudattaa. Ennemmin se on luettelo niistä hyvistä hedelmistä, jotka nousevat ainoastaan hyvästä juuresta: Jeesus elää sillä paikalla sydämessämme. Jeesus on elävä persoona ja ainoastaan, jos tottelemme Häntä, eläen Hänen läsnäolostaan käsin, me tiedämme, mitä meidän tulee tehdä ja miten. Ainoastaan silloin tiedämme, mikä on rakastavin teko, minkä voimme tehdä kussakin erityistilanteessa; joko posken kääntäminen tai yhteenotto. Ainoastaan silloin voimme tehdä tämän rakastavasta sydäimestä käsin. Me emme voi rakastaa vaikeaa ihmistä omassa voimassamme. Voimme tehdä sen ainoastaan Hänen meissä asuvan Henkensä kautta. Jos yritämme tehdä sitä jollakin muulla tavalla, käyttöksemme tahriintuu yrittämisestä ja epäpuhtaista motiiveista.

Niinpä kun joudumme tekemisiin vaikean ihmisen kanssa, se on varmasti meille testi siitä, olemmeko muuttuneet Jeesuksen kuvan kaltaiseksi. Sellainen ihmissuhde näyttää varmimmin meille elämässämme olevan huonon hedelmän ja antaa meille monia anteeksiantamisen ja anteeksisaamisen mahdollisuuksia.

Tiivistelmä

Läheisriippuvainen käytös on tuhoavaa sekä hyväksikäyttäjälle että hyväksikäytön kohteeksi joutuvalla. Vaikka hyväksikäytön kohde tuntee kaiken kivun, molemmat ihmiset tuhoutuvat, kuten myös heidän ihmissuhteensa. Olen sivunnut hyvin kevyesti tätä läheisriippuvuuden ja muita hyväksikäyttävien ihmissuhteiden aluetta, koska se ei ole tämän kirjan päätavoite. Cloud ja Townsend käsittelevät näitä aiheita kirjassaan ”Boundaries”, ja näin tekee myös Patricia Evans kirjassaan ”The verbally abusive relationship”. Suosittelen näitä kirjoja, jos olet halukas saamaan lisätietoa.

LIITE B. MIEHET JA NAISET KOMMUNIKOIVAT ERI TAVALLA

Tämä luku on sisällytetty tämän kirjan liitteeksi, sillä se on luonteeltaan toisenlainen kuin kirjan muu sisältö. Tämä luku käsittelee paremman kommunikaation tekniikoita. Olen sisällyttänyt sen tähän kirjaan, koska sen kautta voidaan parantaa naisten ja miesten välistä kommunikaatioita yleisellä tasolla ja erityisesti vaimon ja aviomiehen välillä.

Aihe, jota käsittelen, on miehillä ja naisilla yleisesti esiintyvä kommunikaatio-ongelma. Tämä johtuu siitä, että miehet ja naiset ovat erilaisia rakenteeltaan. Siksi he prosessoivat elämää eri tavalla ja kommunikoivat eri tavalla.

Tavanomainen ristiriitatilanne

Tavanomaisessa konfliktitilanteessa mies luottaa päähänsä ja haluaa ratkaista ongelman. Tavallisesti naisen tarve on tulla kuulluksi. Esimerkkinä tästä voisi olla tilanne, jossa mies tulee kotiin töistä ja vaimolla on ollut vaikea päivä. Vaimo sanoo miehelle: ”Sinä et vienyt roskia ulos. Sinä et koskaan vie roskia ulos.” Välittömästi miehen päässä alkaa tietokone tehdä laskelmia. Hän tietää, että hän tavallisesti vie roskat ulos, mutta tänään hän unohti ne. Mies vastaa: ”Tuo ei ole totta. Minä vien roskat ulos 83-prosenttisesti.” Hänen vaimonsa tulee vielä äkäisemmäksi ja sanoo jotakin tähän tapaan: ”Ja milloin sinä saat valmiiksi talon takaseinän maalaamisen?” Nyt mies alkaa vähitellen hermostua, sillä hänestä näyttää siltä, että vaimo on päättänyt nalkuttaa hänen kaikista virheistään. Siitä alkaa riita.

Onko tämäntapainen vuoropuhelu sinulle tuttu? Minusta tällainen vuoropuhelu miehen ja naisen välillä on yhtä yleinen kuin vesi valtameressä. Mitä tässä tapahtuu? Mies ei ymmärtänyt, mitä vaimo todellisuudessa sanoi eikä vaimo ymmärtänyt, miksi mies ei ymmärrä hänen tarvettaan.

Kun vaimo sanoi: Sinä et koskaan vie roskia ulos, hän todellisuudessa tarkoitti: Nyt minusta tuntuu siltä, että sinä et koskaan vie roskia ulos. Mutta hän ilmaisi sen niin, ettei mies koskaan vie roskia. Vaimosta tuntui sillä hetkellä todellakin siltä, ettei mies koskaan vie roskia. Vaimon tunne oli niin musertavan voimakas sillä hetkellä, että se oli hänelle koko todellisuus.

Miksi tämä erilainen havaintokyky on yleismaailmallinen?

On olemassa fysiologisia syitä siihen, miksi tällaisia ristiriitoja syntyy miesten ja naisten välillä. Miehen ja naisen aivorakenne on erilainen. Aivot koostuvat kahdesta puoliskosta. Vasen puolisko on looginen, lineaarisesti ajatteleva osa ja oikea puolisko emotionaalinen, suhteellinen osa. Nämä kaksi puoliskoa ovat yhteydessä toisiinsa hermojärjestelmällä, jota kutsutaan nimellä aivokurkiainen (corpus collosum). Miesten aivokurkiuaisessa on vähemmän hermoratoja, joten miehen aivopuoliskot eivät ole yhtä tiiviissä yhteydessä toisiinsa kuin naisen aivopuoliskot.

Jumala suunnitteli miehen ja naisen aivojen erilaisuuden tiettyä tarkoitusta varten. Muinoin mies oli metsästäjä, soturi ja perheensä suojelija. Naisen tehtävänä oli valmistaa lapsille ruokaa ja huolehtia heistä. Miehen piti pystyä sulkemaan tunteensa pois silloin, kun hän kohtasi vihollisen tai tiikerin. Naisen tarvitsi aina tunteitaan pystyäkseen huomioimaan lasten tarpeita.

Koska miehellä on vähemmän yhdistäviä hermoratoja aivopuoliskojen välillä, hän pystyy helposti katkaisemaan yhteyden tunteisiinsa ja olemaan välittämättä niistä signaaleista, jotka tulevat hänen oikeasta aivopuoliskostaan. Tämä on hyvä kyky vaaratilanteissa. Mutta asiat menevät pieleen, jos mies käyttää tätä kykyä liikaa. Silloin mies voi elää pelkästään vasemmasta aivopuoliskostaan käsin ja olla

tuntematta kipua. Mutta silloin hän ei myöskään kykene aistimaan niitä tunteita, joita hänen vaimonsa tuntee. Tämä on lyhennetty selitys aivopuoliskojen toiminnasta.

Takaisin pariskuntaamme

Pariskuntamme jäi keskelle riitaa. Nainen oli musertavan tunnekuohun vallassa ja mies ajatteli tiukasti pelkästään päällään. He eivät voineet käsittää, miksi toinen ei nähnyt tilannetta samalla tavalla kuin he itse. Intensiivinen emotionaalinen reaktio naisen oikeassa aivopuoliskossa sai naisen kokonaan valtaansa, ja tuo tunne puhui lujempaa kuin hänen vasen aivopuoliskonsa. Jos vaimo ei olisi ollut niin poissa tolaltaan konfliktin alkuvaiheessa, hän olisi kuullut oikeasta aivopuoliskostaan tulevat viestit. Silloin hän olisi pystynyt suhtautumaan roskiin yhtä järkevästi kuin mies. Molemmilla sukupuolilla on normaali vasen aivopuolisko, jossa on kyky rationaaliseen, suoraviivaiseen ajatteluun. Mutta sillä hetkellä naisen oikea aivopuolisko puhui niin lujaa, että se hukutti vasemman aivopuoliskon äänen.

Miehen sisällä ei ollut samaa prosessia käynnissä, koska hän kykeni (Jumalan luomistyön pohjalta) sulkemaan oikean aivopuoliskonsa. Mies tekee sen joskus myös silloin kun se ei ole välttämätöntä. Sillä hetkellä hänen tuli käyttää tätä kykyä. Tässä tilanteen rauhoittaminen oli pääasiallisesti miehen tehtävä, sillä Jumala on antanut miehelle tämän kyvyn. Aviomies on varustettu ratkomaan tilanne, vaimo ei ole tähän yhtä hyvin harjaantunut.

Ratkaisu

Jos mies kohtaisi vaimonsa emotionaalisella tasolla eikä pelkästään analyttisesti päällään, ongelma saattaisi ratketa. Jos mies kuuntelisi vaimon sydämen tunteita, vaimo saattaisi ymmärtää, että mies todella haluaa auttaa häntä löytämään ratkaisun hermostumiseensa. Kun nainen tuntee tullessa kuulluksi, hänen tunteensa tyntyvät. Silloin hän voi rauhoittua ja olla järkevä. Ensisijaisesti vaimo halusi miehensä kuuntelevan häntä eikä tarjoavan ratkaisua asiaan.

Seuraavassa esittämäni kommunikaatio-ongelmien ratkaisumallia kutsuisin nimellä ”**HARK**”.

H ”Hear”, kuunteleminen on tämän menetelmän ensimmäinen askel. Kun mies huomaa vaimonsa olevan poissa tolaltaan, miehen tulee käyttää kykyään hillitä omat tunteensa. Hänen täytyy hillitä vaimon hyökkäyksestä nouseva oma tunnereaktionsa ja kuunnella vaimoaan sydämellään. Mies voisi sanoa jotain tämäntapaista: ”Kyllä, minä en vienyt roskaa tänään ja olen siitä pahoillani. Kuulostaa siltä, että sinulla on ollut huono päivä tänään. Tavallisesti et olisi noin poissa tolaltasi tällaisen asian tähden.” Siihen vaimo vastaisi jotain tämän tapaista: ”Tämä on ollut ihan kauhea päivä. Kaikki on mennyt pieleen. Ensiksi rikoin lempiastiani, kun olin tiskaamassa sitä. Sitten kuivaaja hajosi juuri kun minulla oli suuri määrä pyykkejä kuivattavana. Kaiken kukkuraksi Jimmyä pisti ampiainen ja minun piti viettää koko iltapäivä terveyskeskuksessa.” Tämän vaimo oikeasti olisi halunnut sanoa, jos mies vain olisi ollut valmis kuuntelemaan. Roskapussin näkeminen oli viimeinen pisara ja niin vaimo antoi tulla miehelle tuutin täydeltä koko sen tunnekuorman, jota hän oli kerännyt päivän aikana.

A ”Acknowledge”, myönnä. Vaimon vuodatukseen mies vastaa: ”Jos tuo kaikki olisi tapahtunut minulle, olisin erittäin vihainen mies. Sinä tiedät, millainen olen, jos asiat eivät suju hyvin.” Näin sanoessaan mies antaa vaimolle viestin ymmärtävänsä, miltä tästä tuntuu.

R ”Revisit”, palaaminen asiaan. Sitten voidaan palata alkuperäiseen keskustelunaiheeseen ja sanoa jotakin tämäntapaista: ”Olen pahoillani, että lisäsin sinun turhautumistasi tänään unohtamalla viedä roskat, mutta oikeasti yritän aina muistaa niiden viemisen. Luulen, että tavallisesti muistan ne.” Nyt kun vaimo on tullut kuulluksi, hänen suuttumuksensa laantuu. Nyt hän pystyy kuulemaan vasemmalla aivopuoliskollaan, ja hän saattaa todennäköisesti sanoa: ”Kyllä, tiedän, että tavallisesti hoidat sen asian hyvin. Olen pahoillani, että suutuin sinulle siitä.”

K ”Kiss and make up”, suudelma ja sopiminen. Tämä on hauskin osuus. Nyt he ovat sopineet ja kiista on ratkaistu. Molemmat ovat tulleet kuulluiksi.

Seuraavan kerran joutuessasi tämäntapaiseen ristiriitatilanteeseen rohkaisisin teitä miehet yrittämään pitää tunteenne kurissa tarpeeksi kauan, että voitte kokeilla tätä lähestymistapaa. Tässä minä en kannusta tunteiden hautaamiseen, vaan toiminnan viivästyttämiseen siksi ajaksi, että tilanne on rauhoittunut. Sitten asiaan palatessa voit puolustaa itseäsi. Tulet hämmästyämään kuinka moni räjähtävä tilanne saadaan tämän kautta ratkaistuksi.

Hengellinen ulottuvuus

On hyvä muistaa, että vaikka ristiriita on ratkaistu miehen ja vaimon välillä, tilanteessa on saatettu ”istuttaa” joitakin katkeruuden juuria. Vaikka ristiriita miehen ja naisen välillä on ratkaistu, kummankin osapuolen täytyy käsitellä sen seuraukset hengellisessä maailmassa. Lisäksi äskettäisen tapahtuman reaktiot riidan aikana voivat paljastaa joitakin vanhoja katkeruuden juuria, jotka tarvitsevat parantumista.

Tiivistelmä

Miehet ja naiset eroavat siinä, miten he käsittelevät konflikteja. Jumalan miehille antaman ainutlaatuisen ”varustuksen” vuoksi miehillä on mahdollisuus toimia niin, että tilanteet voidaan ratkaista terveellä tavalla. Jos mies hillitsee tunteensa hetkeksi, kuuntelee ja ymmärtää naisen suuttumuksen syyn, riidat vaimon kanssa voidaan ratkaista rauhanomaisesti.

Lähdekirjallisuutta

Alkuperäisteoksen mukainen luettelo

- Adamson**, James B. (1976). The Epistle of James. Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Company.
- Alcoholics Anonymous** (1976). New York, NY: Alcoholics Anonymous World Services, Inc.
- Amplified Bible** (1965). Grand Rapids, MI: Zondervan Bible Publishers.
- Anderson**, Neil T. (1990). Victory Over The Darkness. Ventura, CA. Regal Books.
- Beare**, Francis Wright (1981). The Gospel According to Matthew. New York, NY: Harper & Row, Publishers.
- Berry**, George R. (1981). Interlinear Greek-English New Testament. Grand Rapids, MI. Baker Book House.
- Bradshaw**, John (1990). Homecoming. New York, NY. Bantam Books.
- Brown**, Colin, General Editor (1986). The New International Dictionary of New Testament Theology, Volume 1. Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House.
- Brown**, Colin, General Editor (1986). The New International Dictionary of New Testament Theology, Volume 2. Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House
- Brown**, Colin, General Editor (1986). The New International Dictionary of New Testament Theology, Volume 3. Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House
- Brown**, F. & Driver, S. & Briggs, C. (1906). The Brown-Driver-Briggs Hebrew and English Lexicon. Peabody, MA. Hendrickson Publishers, Inc.
- Bultmann**, Rudolf (1955). Theology of the New Testament. New York, NY. Charles Scribner's Sons.
- Bultmann**, Rudolf (1958). Jesus Christ and Mythology. New York, NY. Charles Scribner's Sons.
- Carter**, Charles W. (1977). The Wesleyan Bible Commentary, Volume Five. Grand Rapids, MI: Baker Book House.
- Cloud**, Dr. Henry & Townsend, Dr. John (1992). Boundaries. Grand Rapids, MI. Zondervan Publishing House.
- Curtis**, Brent & Eldredge, John (1997). The Sacred Romance. Nashville, , TN: Thomas Nelson Publishers.
- Dossey**, L. (1985). Beyond Illness: Discovering the Experience of Health. Boulder, Colorado. Shambhala.
- Douglas**, J. D. (1982). New Bible Dictionary, Second Edition. Wheaton, IL: Inter-Varsity Press, Inc.
- Easterday**, Douglas (1990). Brochure, Restoration through Forgiveness. Lindale, TX: Last Day Ministries
- Elijah House, Inc.** (1997). Training for the Ministry of Prayer Counseling, Section I. Post Falls, ID: Elijah House, Inc.
- Elwell**, Walter A. (1984). Evangelical Dictionary of Theology. Grand Rapids, MI. Baker Book House.
- Evans**, Patricia (1992). The Verbally Abusive Relationship. Holbrook, MA. Adams Media Corporation.
- Expositor's Bible Commentary.** (1978). Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House.
- Fee**, Gordon D. (1987). The First Epistle to the Corinthians. Grand Raids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Company.
- Fitzmyer**, Joseph A. (1981). The Anchor Bible, The Gospel According To Luke (I-IX). Garden City, NY: Doubleday & Company, Inc.
- Goldhuys**, Norval (1979). Commentary on the Gospel of Luke. Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Company.
- Groothuis**, Douglas R. (1986). Unmasking the New Age. Downer5s Grove, IL: Intervarsity Press.
- Grosheide**, F. W. (1953). Commentary on the First Epistle to the Corinthians. Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Company.
- Hagner**, Donald A. (1993). World Biblical Commentary, Volume 33A, Matthew 1-13. Dallas, TX: Word Books, Publisher.

- Haldane**, Bernard and Jean (1997). *Gifts. Dependable Strengths for Your Future*. Seattle, WA. Bernard Haldane.
- Harrison**, Everett F., Editor. (1962). *The Wycliffe Bible Commentary*. Chicago, IL: Moody Press.
- Hulbert**, Terry C. (1989). *Gospels/Life of Christ (Audio Tape Series)*. Grand Rapids, MI: Institute of Theological Studies, Division of Outreach, Inc.
- Interpreter's Bible**, Volume X. (1953). New York, NY: Abingdon Press.
- Jackson**, John Paul (1999). *Needless Casualties of War*. Fort Worth, TX: Streams Publications.
- Jacobs**, Joan, (1976). *Feelings*. Wheaton, IL. Tyndale House Publishers, Inc.
- Joy**, Donald M., Ph.D. (1985). *Bonding*. Nappanee, IN: Evanbgeel Publishing House.
- Keener**, Craig S. (1993). *The IVP Bible Background Commentary, New Testament*. Downers Grove, IL: InterVarsity Press.
- Kohn**, Alfie (1980). *No Contest*. Boston, MA: Houghton Mifflin Company.
- Luther**, Martin, Translated by J.I.Packer and O.R.Johnston (1957). Grand Rapids, MI: Fleming H. Revell.
- Martin**, Sandra (1998). *The Joy Component*. Duncanville, TX: Sandra Martin.
- Martin**, Walter (1989). *The New Age Cult*. Minneapolis, MN: Bethany House Publishers.
- Miller**, Alice (1988). *The Untouched Key*. New York, NY: Doubleday.
- Missildine**, W. Hugh, M.D. (1963). *Your Inner Child of the Past*. New York, NY. Pocket Books.
- Mitton**, C. Leslie (1976). *New Century Bible, Volume on Ephesians*. Greenwood, SC: The Attic Press, Inc.
- Morris**, Leon (1971). *The Gospel According To John*. Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co.
- Morrisset**, Robert (Undated). *Forgiveness*. Unpublished outline. Post Falls, ID: Elijah House.
- Morrisset**, Robert (1996). *What is Forgiveness?* Unpublished brochure. Post Falls, ID: Elijah House.
- Morrisset**, Robert (1995). *A Common Misunderstanding*. Elijah House News. Post Falls, ID: Elijah House.
- New King James Version of the Holy Bible**. (1983). Nashville, TN: Thomas Nelson Publishers.
- Newman**, Barbara M. & Philip R. (1991). *Development Through Life. A Psychosocial Approach*. Pacific Grove, CA: Brooks?Cole Publishing Company.
- Olson**, Dave & Linda (1997). *Listening Prayer*. San Diego, CA: Dave & Linda Olson.
- Palmer**, Parker J. (2000). *Let Your Life Speak*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Payne**, Leanne (1991). *Restoring the Christian Soul*. Grand Rapids, MI. Baker Books.
- Pearsall**, Paul, PhD (1998). *The Heart's Code*. New York, NY: Broadway Books.
- Rienecker**, Fritz (1980). *Linguistic Key to the Greek New Testament*. Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House.
- Sandford**, John & Paula (1979). *Restoring The Christian Family*. Plainfield, NJ: Logos International.
- Sandford**, John & Paula (1982). *The Transformation of the Inner Man*. South Plainfield, NY. Bridge Publishing, Inc.
- Sandford**, John & Paula (1985). *Healing the Wounded Spirit*. South Plainfield, N.J., Bridge Publishing, Inc.
- Sandford**, John & Paula (1991). *Basic Counseling School Manual*. Seminar presented at the Basic Counseling School, Hinton, Alberta, Canada.
- Sandford**, John & Mark. (1992). *Deliverance And Inner Healing*. Grand Rapids, MI: Fleming H. Revell.
- Schlatter**, Adolph (1995). *Romans, The Righteousness of God*. Hendrickson Publishers.
- Schoebelen**, William (1991). *Masonry, Beyond The Light*. Chino, CA: Chick Publications.
- Schore**, Alan N. (1994) *Affect Regulation and the Origin of the Self: The Neurobiology of Emotional Development*. Hillsdale, NJ. Lawrence Erlbaum Associates, Publishers.
- Seamands**, David A. (1991). *Healing for Damaged Emotions*. Wheaton, IL: Victor Books.
- Siegel**, Daniel J. (1999). *The Developing Mind*. New York, NY. The Guilford Press.
- Smalley**, Gary & Trent, John, PhD. (1986). *The Blessing*. New York, NY.,Pocket Books.
- Strong**, James, LL.D., S.T.D. (1990). *The New Strong's Exhaustive Concordance of the Bible*. Nashville, TN: Thomas Nelson Publishers.
- Stott**, John R. W. (1979). *The Message of Ephesians*. Downers Grove, IL: Inter-Varsity Press.

- Thayer**, Joseph H., D.D. (1977) A Greek-English Lexicon of the New Testament. Grand Rapids, MI. Baker Book House.
- Tregelles**, Samuel P. LL.D. (1979). Gesenius' Hebrew and Chaldee Lexicon to the Old Testament Scriptures. Grand Rapids, MI. Baker Book House.
- Wand**, J.W.C., D.D. (1944). The New Testament Letters. Great Britain.
- Webster's Ninth New Collegiate Dictionary**. (1983). Springfield, MA: Merriam-Webster Inc., Publishers.
- Whitfield**, Charles L., M.D. (1987). Healing the Child Within. Deerfield Beach, FL. Health Communications, Inc.
- Wigram**, George V. (1979). The Englishman's Greek Concordance. Grand Rapids, MI: Baker Book House.
- Wilder**, E. James, PhD., et al (1999). Living From The Heart Jesus Gave You. Van Nuys, CA. Shepherd's House, Inc.
- Wilder**, E James, PhD., (1999). The Red Dragon Cast Down. Grand Rapids, MI: Chosen Books.
- Wuest**, Kenneth S., (1980). The New Testament, An Expanded Translation. Grand Rapids, MI: William B. Eerdmans Publishing Company.
- Youngblood**, Ronald F., General Editor (1995). Nelson's New Illustrated Bible Dictionary. Nashville, TN: Thomas Nelson Publishers.
- Zhodiatus**, Spiros, ThD. (1986). The Hebrew-Greek Key Study Bible. Chattanooga, Tn: AMG Publishers.

Asiakkaiden kokemuksia

Olin viime vuoden kesäkuussa viikon sielunhoitoviikolla Edin luona. Olin kamppailut masennuksen, pelkojen ja häpeän kanssa, mutta nyt sydämessäni on pysyvä toivo, vapaus ja rauha. Kuuntelevan rukouksen avulla olen kokenut Hänen anteeksiantoaan yhä uudelleen ja uudelleen. B.O., Dublin, Irlanti.

Kykysi kysyä, kuunnella ja mikä tärkeintä, kuulla Pyhän Hengen puhetta ja kokea Herran Jeesuksen Kristuksen johdatusta joka sielunhoitotilanteessa tekee palvelutehtäväsi ainoalaatuisiksi ja sitä tarvitaan näinä viimeisinä aikoina. Tulin luoksesi etsimään suuntaa ja elämäni muuttui äärimmäisen paljon. Kykysi auttaa minua kiinnittämään huomioni sisimpääni, siihen osaan minua, jonka olemassaolosta en edes tiennyt. Se vei elämäni eheytyksen uuteen ulottuvuuteen, jonka en koskaan uskonut olevan mahdollista. M.M., Lighthouse World Evangelism.

Kirjoittajasta

Edward Kurath

Master of Arts, Licenced Professional Counselor, Licenced Marriager Family Therapist

Jumala kosketti elämäni yli 20 vuotta sitten, kun olin suuressa emotionaalisessa tuskassa. Tutustuin Jeesuksen tapaan eheyttää ihmistä ja se muutti elämäni suunnan. Siitä lähtien olen kulkenut henkilökohtaista elämäni Jeesuksen kanssa ja palvelut muita. Tämä kutsumukseni ja palvelutehtäväni on vähitellen kasvanut näiden 15 vuoden aikana. Vuonna 1993 Herra myötävaikuttanut siihen, että myin vakuutusyhtiöni ja aloin uudelleen opiskella. Vuonna 1996 suoritin maisterin tutkinnon sielunhoidon alueella Denverin seminaarissa; vuonna 1997 aloitin sielunhoitajana Elijah Housessa Post Fallsissa, Idahossa; vuonna 2001 perustimme Liberty Cross Ministries sielunhoitokeskuksen. Olen Idahossa laillistettu sielunhoitaja ja avioliitto- ja perheterapeutti. Meillä on vaimoni Kayn kanssa neljä lasta ja seitsemän ihanaa lastenlasta.

Otan vastaan mielelläni palautetta ja kommentteja lukijoiltani.

Yhteystiedot:

Edward Kurath, 3253 S. Signal Point Road, Post Falls, ID 83854, USA

edkurath@aol.com

Sisimpääsi kätketyn aarteen löytäminen

Sisäisen parantumisen kautta Kristuksen täyteyteen

En edes ymmärrä, mitä teen: en tee sitä, mitä tahdon, vaan sitä, mitä vihaan. (Room. 7:15)

Tuntuuko tutulta?

Oletko yrittänyt parhaasi mukaan muuttaa elämääsi, mutta epäonnistunut kerta toisensa jälkeen? Jos näin on, sinun kannattaa lukea tämä kirja. Jeesus halusi, että taakkasi on kevyt. Hyvä uutinen on, että Jumala tietää kaikki kamppailusi ja Hän on valmistanut sinulle tien, joka vie pois näistä siteistä.

Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon. Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormanani on kevyt. (Matt. 11:28-30)

Tätä meille tarjotaan, mutta MITEN sen voi saavuttaa? Miten omaksua sen, mitä Jumala niin innokkaasti haluaa sinulle tarjota?

Herra on parantanut monia, kun he ovat omaksuneet Jeesuksen tarjoaman avun elämäänsä.

Elämäni on muuttunut äärimmäisen paljon sen jälkeen kun kävin sinua tapaamassa kesäkuussa. Minusta tuntuu kuin olisin ollut sokea ennen sitä ja että Jumala on avannut silmäni ja nyt näen. Elin ensimmäiset 20 vuotta uskossa ollessani syyttämällä kaikkia muita siitä, että olin onneton... Tiesin, että läheinen suhde Hänen kanssaan oli mahdollista muille, mutta minun suhteeni Herran kanssa ei ollut niin läheinen. Nyt Hän on avannut oven tähän läheisyyteen ja elän uutta elämää, joka on täynnä Hänen rauhaansa. Opetin minulle, kuinka päästä asioiden juurille ja parantua rukouksen kautta. W.R., Idaho, USA.

Takakannen sisäsivulla on lisää Ed Kurathin asiakkaiden kokemuksia.

Suomen Elijah ry
Intiankatu 3
00560 Helsinki
www.elijah.fi
